(สำเนา)
เลขรับ ๖๙/๒๕๖๓ วันที่ ๑๘ ก.ย. ๒๕๖๓
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร
ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๑๘ กันยายน ๒๕๖๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติฯ และเอกสารประกอบในเรื่องนี้

ข้าพเจ้ากับคณะ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา และหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วก็ขอได้โปรดนำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วรภพ วิริยะโรจน์ ผู้เสนอ
(นายวรภพ วิริยะโรจน์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ ผู้เสนอ
(นายณัฐพงษ์ เรืองปัญญาวุฒิ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์ ผู้เสนอ
(นายธัญญ์วาริน สุขะพิสิษฐ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) พันตำรวจตรี ชวลิต เลาหอุดมพันธ์ ผู้เสนอ
(ชวลิต เลาหอุดมพันธ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) อมรัตน์ โชคปมิตต์กุล ผู้เสนอ
(นางอมรัตน์ โชคปมิตต์กุล)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ญาณธิชา บัวเผื่อน ผู้เสนอ
(นางสาวญาณธิชา บัวเผื่อน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) กัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี ผู้เสนอ
(นายกัญจน์พงศ์ จงสุทธนามณี)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) วรรณวิภา ไม้สน ผู้เสนอ
(นางสาววรรณวิภา ไม้สน)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) วาโย อัศวรุ่งเรือง ผู้เสนอ
(นายวาโย อัศวรุ่งเรือง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) คารม พลพรกลาง ผู้เสนอ
(นายคารม พลพรกลาง)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สุทธวรรณ สุบรรณ ณ อยุธยา ผู้เสนอ
(นางสาวสุทธวรรณ สุบรรณ ณ อยุธยา)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(โปรดพลิก)

(ลงชื่อ) เบญจา แสงจันทร์ ผู้เสนอ
(นางสาวเบญจา แสงจันทร์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ธีรัจชัย พันธุมาศ ผู้เสนอ
(นายธีรัจชัย พันธุมาศ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) วุฒินันท์ บุญชู ผู้เสนอ
(นายวุฒินันท์ บุญชู)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ณัฐวุฒิ บัวประทุม ผู้เสนอ
(นายณัฐวุฒิ บัวประทุม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์ ผู้เสนอ
(นายณัฐชา บุญไชยอินสวัสดิ์)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) วิโรจน์ ลักขณาอดิศร ผู้เสนอ
(นายวิโรจน์ ลักขณาอดิศร)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) สุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ผู้เสนอ
(นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) รังสิมันต์ โรม ผู้เสนอ
(นายรังสิมันต์ โรม)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ทศพร ทองศิริ ผู้เสนอ
(นายทศพร ทองศิริ)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

(ลงชื่อ) ปดิพัทธ์ สันติภาดา ผู้เสนอ
(นายปดิพัทธ์ สันติภาดา)
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคก้าวไกล

สำเนาถูกต้อง

(นายสมิทธิชัย จันทร์เพ็ญ)
ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานระเบียบวาระ
สำนักการประชุม

ณัติฐา พิมพ์
พิมพ์ ทาน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ. ....

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐ ให้ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก อีกทั้ง เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

พ.ศ. ....

.....

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การจัดการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในมาตรา ๑๑ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การประมวลผลหรือการบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

"ข้อมูลข่าวสารของราชการ" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐหรือเกี่ยวกับเอกชน

"ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบหรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอ

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลและศาลรัฐธรรมนูญเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอัยการ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ และหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

"เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐ

(๒) ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ

(๓) ที่ได้ทำสัญญาร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน

(๔) ที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

(๕) ที่หน่วยงานของรัฐมีทุนหรือถือหุ้นอยู่ด้วย

(๖) ที่รับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร

"ข้อมูลส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

"ดิจิทัล" หมายความว่า เทคโนโลยีที่ใช้วิธีการนำสัญลักษณ์ศูนย์และหนึ่ง หรือสัญลักษณ์อื่นมาแทนค่าสิ่งทั้งปวง เพื่อใช้สร้างหรือก่อให้เกิดระบบต่าง ๆ เพื่อให้มนุษย์ใช้ประโยชน์

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ในสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๗ รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะจะต้องมีอย่างน้อยดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๘

(๒) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว รวมถึงคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย

(๓) นโยบาย การตีความ หรือการตอบข้อหารือที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๘ (๔)

(๔) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๕) แนวปฏิบัติ คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนและคู่มือสำหรับประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

(๖) สัญญาของหน่วยงานของรัฐ

(๗) ข้อยุติในการไกล่เกลี่ยหรือประนอมข้อพิพาทในสัญญาตาม (๖) และคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในสัญญาดังกล่าว

(๘) การอนุญาตและเงื่อนไขประกอบกิจการที่เป็นบริการสาธารณะ หรือการใช้ทรัพยากรสาธารณะหรือสาธารณสมบัติของแผ่นดินในการประกอบกิจการหรือการดำเนินการ การต่ออายุใบอนุญาต การยกเลิกเพิกถอน หรือการแก้ไขเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการอนุญาตดังกล่าว

(๙) วาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุม บันทึกภาพและเสียงของการประชุม ชวเลข เอกสารประกอบการนำเสนอในที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี รวมถึง ผลการลงมติและความคิดเห็นของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการหรือคณะกรรมการเป็นรายบุคคล

(๑๐) ข้อมูลข่าวสารของราชการในทุกขั้นตอนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณรายรับ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ การใช้และบริหารเงินแผ่นดิน การใช้และบริหารทรัพย์สินของทางราชการ งบการเงิน และการเงินการคลัง ของหน่วยงานของรัฐ และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๑๑) ข้อมูลสถิติที่หน่วยงานของรัฐรวบรวม ครอบครอง หรือวิเคราะห์จากการใช้อำนาจหรือหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น รายงานประจำปี ผลการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ รายงานการศึกษาและวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๑๒) ร่างแผนงาน ร่างโครงการ ร่างขอบเขตของงาน ร่างสัญญา ร่างคำของบประมาณ และเอกสารประกอบ ร่างพระราชบัญญัติและร่างกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ ที่ส่งต่อหรือเปิดเผยต่อหน่วยงานอื่นหรือบุคคลภายนอก

(๑๓) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในทุกขั้นตอนการดำเนินการ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะด้านสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข และสิทธิผู้บริโภค

(๑๔) ข้อมูลข่าวสารความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อร้องเรียน การประเมินผล ผลสำรวจ และข้อมูลการมีส่วนร่วมของประชาชน ต่อหน่วยงานของรัฐ ที่ผู้ให้ข้อมูลไม่ได้ต้องการให้ปกปิดต่อสาธารณะ

(๑๕) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับอัตรากำลังบุคลากรเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความรับผิดชอบ เป้าหมาย ผลงานตามเป้าหมาย ตามโครงสร้างของหน่วยงานของรัฐ ตำแหน่งงานว่างหรือที่เปิดรับของหน่วยงานของรัฐ

(๑๖) นโยบายการตั้งราคาหรือค่าบริการ และนโยบายการพิจารณาส่วนลดราคาหรือค่าบริการของหน่วยงานของรัฐ

(๑๗) ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับที่ดิน ทะเบียนที่ดิน ประเภทที่ดิน พิกัดและตำแหน่งที่ดิน การครอบครอง และแผนที่

(๑๘) บัญชีข้อมูล ชุดข้อมูลและข้อมูลข่าวสารภายในบัญชีข้อมูล ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล และข้อมูลข่าวสารในฐานข้อมูลและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงานของรัฐ

(๑๙) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา และวินิจฉัย ที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานนั้นแล้ว

(๒๐) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน รายนามผู้บริหารหน่วยงานของรัฐ สถานที่ปฏิบัติงาน หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail address) พร้อมข้อมูลสำหรับการติดต่อ

(๒) สรุปอำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน วิสัยทัศน์ และพันธกิจ

(๓) สถานที่ติดต่อ หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่สำหรับการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และช่องทางการติดต่อบนระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อติดต่อ สอบถาม ร้องเรียน และยื่นคำขอ ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน แบบแผนนโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

ข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่ เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๙ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องประกาศตามมาตรา ๘ (๔) ถ้ายังไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๑๐ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐตามรายการในมาตรา ๗ ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงของคนทุกกลุ่ม โดยเร็วที่สุดหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยกำหนดรูปแบบข้อมูล ช่องทางเผยแพร่ ความเร็วในการเปิดเผย ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน โดยคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนในการนำข้อมูลข่าวสารสาธารณะไปใช้งานต่อได้ดีที่สุด

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดให้มีระบบข้อมูล ฐานข้อมูล ช่องทางในการเปิดเผย ร้องเรียน และขอรับข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างสะดวก ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๒๖ ผ่านระบบดิจิทัล หรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดเพิ่มเติม

มาตรา ๑๑ หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล และจัดเก็บในฐานข้อมูลหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศบนระบบดิจิทัล ทั้งนี้ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล และตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งให้ยกเว้นสำหรับข้อมูลข่าวสารของราชการที่ใช้ภายในหน่วยงานของรัฐ และยังมิได้เปิดเผยหรือส่งต่อให้กับหน่วยงานอื่นหรือบุคคลภายนอก

มาตรา ๑๒ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายในหน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

(๑) ประสานงาน ให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งภายในหน่วยงานของรัฐและระหว่างหน่วยงานของรัฐ

(๒) รับคำขอ คำร้อง อำนวยความสะดวกในการจัดหาข้อมูลและชี้แจงต่อบุคคลและหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๓ เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น โดยเร็วที่สุด โดยกำหนดรูปแบบข้อมูล ช่องทางเผยแพร่ ความเร็วในการเปิดเผย ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน โดยคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนในการนำข้อมูลข่าวสารสาธารณะไปใช้งานต่อได้ดีที่สุดในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ทั้งนี้ ตามวิธีการและหลักเกณฑ์การเปิดเผย ที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

เพื่อประโยชน์สาธารณะ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารอาจกำหนดหรือปรับปรุงรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามวรรคหนึ่งตามความเหมาะสมได้

มาตรา ๑๔ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือข้อมูลข่าวสารของราชการ จากหน่วยงานของรัฐ และมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารในรูปแบบที่ขอ รวมถึง ขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นบนเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ หรือช่องทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดได้

หน่วยงานของรัฐต้องส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ในรูปแบบที่บุคคลขอ หรือใกล้เคียงกับรูปแบบที่ขอมากที่สุดซึ่งหน่วยงานของรัฐมีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ หรือสามารถจัดทำให้ได้โดยไม่เป็นภาระเกินสมควร โดยในกรณีมีข้อมูลพร้อมที่จะจัดหาให้ได้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอ ในกรณีข้อมูลที่ขอมีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในวันที่รับคำขอได้จะต้องแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเจ็ดวัน รวมทั้ง แจ้งกำหนดวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย ทั้งนี้ จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

หน่วยงานของรัฐอาจเรียกค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคสอง ในอัตราที่เหมาะสมและไม่เกินต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจปฏิเสธคำขอตามวรรคหนึ่งได้ หากบุคคลผู้ขอมีเจตนากลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร แต่ต้องตอบกลับและให้เหตุผลต่อบุคคลนั้นภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่ง แม้ว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้น หรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๑๕ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด ๆ ในรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น หรือให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๐ หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการหรือข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามมาตรา ๑๔ ให้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่งภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอโดยไม่มีเหตุอันสมควร บุคคลนั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้รับคำร้องเรียนตามวรรคสองแล้ว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องพิจารณาคำร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน แล้วแจ้งผลการวินิจฉัยไปยังผู้ร้องเรียน และหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

หมวด ๒
ข้อมูลความลับราชการ

มาตรา ๑๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการใดที่เป็นข้อมูลความลับราชการ ไม่ต้องถูกเปิดเผยตามมาตรา ๑๐ โดยชี้แจงว่าเป็นข้อมูลความลับราชการ ปกปิดและตัดทอนเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลความลับราชการ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เหลือตามปกติ

ให้หน่วยงานของรัฐมีดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๑๔ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์และการมีส่วนได้ส่วนเสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเข้าถึง เผยแพร่ หรือเปิดเผย ด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๗ ข้อมูลความลับราชการ แบ่งชั้นข้อมูลความลับตามลักษณะเงื่อนไขของความลับดังนี้

(๑) ลับที่สุด (TOP SECRET) หมายความถึง ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ข้อมูลด้านการถวายความปลอดภัย หรือข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ

(๒) ลับมาก (SECRET) หมายความถึง ข้อมูลข่าวสารด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ด้านการทหารและการป้องกันประเทศ ด้านการข่าวกรอง ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคล และข้อมูลข่าวสารของราชการอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๓) ลับ (CONFIDENTIAL) หมายความถึง ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ข้อมูลรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการประเมินผลงานนั้น ข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และข้อมูลข่าวสารของราชการอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีประกาศกำหนดเพิ่มเติมโดยข้อเสนอของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ข้อมูลความลับราชการจะไม่รวมถึง ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจผิดกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

มาตรา ๑๘ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวกับท่าทีและกลยุทธ์การเจรจาในประเด็นการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ

(๒) ข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปกป้องชีวิตและร่างกายของประชาชน การพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดน หรือการธำรงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศ

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างระบบการสื่อสาร รหัสลับ หรือข้อมูลที่มีการสื่อสารผ่านรหัสลับของหน่วยงานด้านการต่างประเทศ

(๔) ข้อมูลที่ประเทศไทยมีพันธกรณีมิให้เปิดเผยตามกฎหมายระหว่างประเทศ

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยในการเยือนต่างประเทศของบุคคลสำคัญของไทย

มาตรา ๑๙ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการทหารและการป้องกันประเทศ ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งทางทหาร การรักษาความปลอดภัยที่ตั้ง อัตราการจัดหน่วยและกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์

(๒) ข้อมูลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาขีดความสามารถในการป้องกันประเทศ อาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ซึ่งอยู่ระหว่างขั้นตอนการวิจัยและพัฒนา ทั้งนี้ ที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้

(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับแผนหรือการรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติภารกิจทางทหาร

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อย และความมั่นคงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ

(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าว ข่าวกรอง รหัสลับ สัญญาณต่าง ๆ ทางการทหาร

มาตรา ๒๐ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการข่าวกรอง ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) แผนหรือรายงานปฏิบัติการด้านการข่าวกรอง หรือรายงานข่าวสารที่เป็นผลผลิตจากการปฏิบัติการด้านการข่าวกรอง

(๒) รายงานข่าวสารที่มีชั้นความลับที่ได้รับจากบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐหน่วยงานของรัฐต่างประเทศ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ

(๓) รายงานข่าวกรอง

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง การข่าวกรองทางการสื่อสาร รหัสลับและสัญญาณต่าง ๆ ในทางการข่าว

มาตรา ๒๑ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง กำลังพล การรักษาความปลอดภัยของที่ตั้ง อัตราการจัดหน่วยและกำลัง อาวุธยุทโธปกรณ์และยุทธภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

(๒) แผนหรือรายงานปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

(๓) รายงานข่าวสารที่มีชั้นความลับที่ได้รับจากบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของรัฐต่างประเทศ หรือหน่วยงานระหว่างประเทศ

(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการข่าวกรอง การต่อต้านข่าวกรอง หรือการข่าวกรองทางการสื่อสาร รหัสลับและสัญญาณต่าง ๆ ในทางการข่าว ทั้งนี้ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย

มาตรา ๒๒ ข้อมูลตามมาตรา ๑๗ ด้านการรักษาความปลอดภัยบุคคล ได้แก่ข้อมูลดังต่อไปนี้

(๑) มาตรการ แผน หรือแนวทางในการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ และสถานที่พำนักของผู้นั้น

(๒) มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานคดีความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดชั้นข้อมูลความลับราชการเมื่อมีข้อมูลความลับราชการเกิดขึ้น ตามที่กำหนดในรายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๒๔

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่กำหนดระยะเวลาที่ข้อมูลความลับราชการจะเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนด นับตั้งแต่ปีที่ข้อมูลความลับราชการเกิดขึ้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการกำหนด โดยระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐกำหนดตามวรรคหนึ่งจะต้องไม่มากกว่าระยะเวลาที่กำหนดตามชั้นข้อมูลความลับ ดังนี้

(๑) ลับที่สุด (TOP SECRET) ๗๕ ปี

(๒) ลับมาก (SECRET) ๒๐ ปี

(๓) ลับ (CONFIDENTIAL) ๑๐ ปี

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดเห็นว่า ข้อมูลความลับราชการใดที่อยู่ในความครอบครองของตน ไม่เข้าเงื่อนไขการเป็นข้อมูลความลับตามมาตรา ๑๗ หรือไม่มีความจำเป็นที่จะเป็นข้อมูลความลับต่อไป ให้หน่วยงานของรัฐนั้นยกเลิกชั้นความลับ และเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐแห่งใดเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการรายการใดที่อยู่ในความครอบครองของตนยังไม่ควรเปิดเผยเมื่อครบระยะเวลาตามวรรคสอง ให้หน่วยงานของรัฐนั้น เสนอขอขยายระยะเวลาข้อมูลความลับราชการต่อคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการออกไปอีกได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ให้มีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะรายการและกำหนดระยะเวลาไว้ด้วย โดยขยายได้ไม่เกินคราวละสามปี แต่จะขยายระยะเวลาจนเกินความจำเป็นไม่ได้

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อแสดงให้เห็นประเภทหรือขอบเขตของข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐนั้นครอบครองอยู่ ให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจได้ง่าย และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้จัดชั้นเป็นข้อมูลความลับราชการได้ แต่ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการ ตามมาตรา ๑๗ และต้องไม่ขัดต่อคำวินิจฉัยที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือศาลที่ได้เคยกำหนดหรือมีคำพิพากษาว่าข้อมูลข่าวสารใดไม่เป็นข้อมูลความลับราชการ

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เผยแพร่รายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐบนระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ หรือตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

มาตรา ๒๕ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำดัชนีข้อมูลความลับราชการเพื่อแสดงให้เห็นถึงหัวข้อหรือขอบเขตหรือประเด็นของข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อมูลความลับราชการในแต่ละรายการที่หน่วยงานของรัฐนั้นครอบครองอยู่ แต่ไม่ต้องแสดงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น และนำส่งให้คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการรับรองทุกหกเดือน ตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการกำหนด

หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รักษาและคุ้มครองข้อมูลความลับราชการ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการกำหนด

มาตรา ๒๖ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐ ให้แก้ไข ปรับปรุงรายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐ ว่าไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๑๗

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอตามวรรคหนึ่ง ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐนั้นได้

เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้รับคำร้องเรียนตามวรรคสองแล้ว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ต้องพิจารณาคำร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผล และรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน แล้วแจ้งผลการวินิจฉัยไปยังผู้ร้องเรียน และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว

มาตรา ๒๗ การพิจารณาคดีในศาล หากมีพยานหลักฐานหรือเป็นเรื่องพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลความลับราชการ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับ และให้ศาลรับฟังข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ห้ามมิให้เปิดเผยเนื้อหาสาระของข้อมูล และวิธีการได้มาของข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนในคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่เป็นการพิจาณาคดีเรื่องสถานะของข้อมูลความลับราชการ

หากศาลตัดสินให้ข้อมูลนั้นมิใช่ข้อมูลความลับราชการ ศาลอาจเปิดเผยเนื้อหาในคำพิพากษาหรือคำสั่งบางส่วนเท่าที่พอจะแสดงเหตุผลประกอบคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้

มาตรา ๒๘ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ

หมวด ๓
ข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๒๙ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๐ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มิให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับกับข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๓๑ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติและกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

มาตรา ๓๒ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย

(๙) เป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ

(๑๐) เป็นข้อมูลผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของนิติบุคคล ผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์

(๑๑) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากข้อมูลข่าวสารนั้นมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมทั้ง จัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล หรือเพื่อป้องกันการทำให้เสียหาย ถูกทำลาย ถูกเรียกดู

สืบค้น เชื่อมโยง ใช้ เปิดเผย ทำสำเนา เปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือการกระทำอื่นใดโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๒) การเข้าถึงและการใช้งานข้อมูลข่าวสาร อุปกรณ์ ระบบ เครือข่าย และสถานที่

(๓) การจัดให้มีระบบสำรองของสารสนเทศซึ่งอยู่ในสภาพพร้อมใช้งานและจัดทำแผนเตรียมพร้อมกรณีฉุกเฉิน ในกรณีที่ระบบสารสนเทศไม่สามารถใช้งานได้ตามปกติอย่างต่อเนื่อง

(๔) การตรวจสอบและประเมินความเสี่ยงด้านสารสนเทศอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๕) การลบ ทำลาย หรือการดำเนินการอื่นเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

(๖) หลักเกณฑ์อื่นที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะประกาศกำหนด

หมวด ๔
เอกสารจดหมายเหตุ

มาตรา ๓๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุแล้วส่งมอบทะเบียนและเอกสารนั้นให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง หรือหน่วยงานของรัฐจะเก็บรักษาไว้เองตามที่ทำความตกลงกับกรมศิลปากรก็ได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารของราชการที่มิใช่เอกสารจดหมายเหตุให้หน่วยงานของรัฐทำลายได้ตามกำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเก็บรักษาข้อมูลไว้เองตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติและคำแนะนำของกรมศิลปากร

ในการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากรตามบัญชีรายชื่อที่กรมศิลปากรประกาศกำหนดเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่าข้อมูลข่าวสารของราชการและจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุและแจ้งให้กรมศิลปากรทราบตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมศิลปากรประกาศกำหนด

หมวด ๕
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ประกอบด้วย

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้เชี่ยวชาญในด้านนิติศาสตร์ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านบริหารธุรกิจ และด้านสื่อสารมวลชน ด้านละหนึ่งคน

(๒) ผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐจำนวนห้าคน ประกอบด้วย ผู้แทนจากกระทรวงกลาโหม ผู้แทนจากสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้แทนจากสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ผู้แทนจากกระทรวงต่างประเทศ ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้คณะกรรมการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการ จากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือปฏิบัติการอื่น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) กำหนดนโยบาย มาตรการ แผนยุทธศาสตร์ แนวทางดำเนินการเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นไปตามหลักการและเหตุผลของพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภา หรือหน่วยงานของรัฐอื่น ๆ เพื่อกำหนดนโยบาย และปรับปรุงกฎหมาย เพื่อพัฒนาการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะและเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ รูปแบบ ชนิด ช่วงเวลา ช่องทาง ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลและระยะเวลาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สำหรับหน่วยงานของรัฐในการจัดทำ จัดเก็บ รวบรวม ประมวลผล ปรับปรุง และแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ โดยคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการรับรู้ เข้าถึง นำข้อมูลไปใช้ ดัดแปลง แก้ไข และทำซ้ำได้โดยง่าย

(๖) กำหนด เพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิก ข้อมูลข่าวสารในรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะและรายการข้อมูลความลับราชการ ของหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๗) สั่งให้หน่วยงานหรือบุคคล ส่งข้อมูลหรือเอกสาร หรือมาให้ข้อมูล ประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่มีผู้ร้องเรียน หรือเรื่องพิจารณาอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐหยุดเผยแพร่ หรือแก้ไข ซึ่งข้อมูลข่าวสารใด ๆ เมื่อเห็นว่าการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นจะขัดต่อพระราชบัญญัตินี้

(๙) พิจารณาและวินิจฉัยคำร้องหรือข้อหารือ ของประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) แต่งตั้งและกำหนดระเบียบ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่ ในการทำงานให้คณะอนุกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ เพื่อช่วยพิจารณาตรวจสอบและแสวงหาข้อเท็จจริง กรณีหน่วยงานของรัฐใดถูกร้องเรียนว่าไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเรื่องที่ประชาชนร้องเรียน หรือเรื่องอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๑) อนุมัติคำขอผ่อนผันในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐในเหตุจำเป็นครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

(๑๒) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง โดยแสดงสถิติ คำร้องขอและผลสรุป ตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ ของแต่ละหน่วยงานของรัฐ

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นผู้ลงนาม และให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

มาตรา ๓๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปี

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๖) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) ไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยถึงไล่ออกหรือปลดออก หรือให้ออกจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปี เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทนจากพรรคการเมืองพรรคร่วมรัฐบาลสี่พรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงที่สุดตามลำดับ และผู้แทนจากพรรคการเมืองพรรคร่วมฝ่ายค้านสี่พรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงที่สุดตามลำดับ เป็นกรรมการสรรหา ในกรณีที่มีผู้แทนจากพรรคการเมืองพรรคร่วมรัฐบาลหรือพรรคร่วมฝ่ายค้านไม่ครบฝ่ายละสี่คน ให้ตัวแทนจากพรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสูงที่สุดเพิ่มพรรคละหนึ่งคนตามลำดับจนครบจำนวน

ให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

มาตรา ๓๙ ในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้สภาผู้แทนราษฎรประกาศการเปิดรับสมัครบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๗ ให้ทราบเป็นการทั่วไปผ่านทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อย่างน้อยสามสิบวันติดต่อกัน

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครตามวรรคหนึ่งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสองแล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาผู้สมัครซึ่งมีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกจากสภาผู้แทนราษฎร

ในการสรรหาให้ใช้วิธีลงคะแนนโดยเปิดเผยและให้กรรมการสรรหาแต่ละคนบันทึกและเปิดเผยเหตุผลในการเลือกไว้ด้วย

ผู้ซึ่งจะได้รับการสรรหาต้องได้รับคะแนนเสียงถึงสามในสี่ของจำนวนทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของคณะกรรมการสรรหา

ถ้าไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงตามวรรคห้า หรือมีแต่ยังไม่ครบจำนวนที่จะต้องสรรหาให้มีการลงคะแนนใหม่สำหรับผู้ได้คะแนนไม่ถึงสามในสี่ ถ้ายังได้ไม่ครบตามจำนวนให้มีการลงคะแนนอีกครั้งหนึ่ง ในกรณีที่การลงคะแนนครั้งหลังนี้ยังได้บุคคลไม่ครบตามจำนวนที่จะต้องสรรหาหรือคัดเลือก ให้ดำเนินการสรรหาใหม่สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่

ให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีหน้าที่เป็นหน่วยธุรการและเลขานุการในการดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๔๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระ

เมื่อครบกำหนดทุกๆสองปี ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกจากตำแหน่งกึ่งหนึ่งโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการสรรหาตามมาตรา ๓๙ แทน เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนดำรงตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามความในวรรคสาม

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ดำเนินการสรรหาและแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นการล่วงหน้าได้ โดยเริ่มดำเนินการสรรหาก่อนครบวาระไม่เกินเก้าสิบวัน แต่ต้องไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน และในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๔๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๔๒ การประชุมของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๓ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลเพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องยินยอมให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลความลับราชการหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๔๔ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบหมายหรือมอบอำนาจให้กระทำการแทนได้และให้นำความในมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบอำนาจให้คณะอนุกรรมการกระทำการแทนให้คณะอนุกรรมการดำเนินการไปได้ โดยให้ถือว่ามติของคณะอนุกรรมการเป็นมติของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ แล้วให้แจ้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบต่อไป

มาตรา ๔๕ ให้หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ปฏิบัติตามที่ได้รับทราบคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายในเจ็ดวันหรือภายในระยะเวลาตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นที่สุดและมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐให้ต้องปฏิบัติตาม

ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน หรือผู้ควบคุมหรือกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น รวมถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อสั่งการให้ดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูล

ข่าวสารสาธารณะ และลงโทษทางวินัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และแจ้งผลให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบด้วย

ในกรณีที่บุคคลตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ผู้นั้นอาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยนั้น

ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้รับตามมาตรา ๔๓ แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

หมวด ๖
คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

มาตรา ๔๖ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ แต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๔๗ คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือระเบียบเพื่อกำหนดวิธีการรักษาคุ้มครองข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐ หรือเพื่อให้การดำเนินการอื่นใดเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) รวบรวม จัดเก็บและรับรองดัชนีข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐนำส่ง

(๓) ขยายเวลาข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๒๓

(๔) ติดตามและตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลความลับราชการที่ครบระยะเวลาตามมาตรา ๒๓

(๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ เพื่อช่วยพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลความลับราชการตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

ระเบียบหรือประกาศตามวรรคหนึ่งให้ประธานกรรมการข้อมูลความลับราชการเป็นผู้ลงนามและให้ใช้บังคับเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว

มาตรา ๔๘ ให้นำความในมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๔ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการโดยอนุโลม

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามบทบัญญัติของกฎหมาย หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือการปฏิบัติราชการ หรือตามคำสั่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น หรือตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ย่อมได้รับการคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้องหรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย เว้นแต่จะได้กระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือกระทำการโดยไม่สุจริต หรือโดยเจตนาในการแสวงผลประโยชน์ที่มิควรได้หรือมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเจตนาก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด แต่ไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

มาตรา ๕๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่สั่งตามมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๔๕ หรือ ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๑๓ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๒ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือ ระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ตามพระราชบัญญัตินี้ การสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามมาตรา ๓๙ และจะต้องแล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้

มาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๓๙

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ
พ.ศ. ....

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐ ให้ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก อีกทั้ง เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... แบ่งออกเป็น ๗ หมวด จำนวน ๕๔ มาตรา มีสาระสำคัญสรุปได้ ดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการ และธุรการให้กับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ในสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ ปฏิบัติงานวิชาการ และธุรการให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๖)

๒.๒ หมวด ๑ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑) กำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเบื้องต้นซึ่งหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ (ร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวส่งไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยในกรณีของกฎ มติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน แบบแผนนโยบาย หรือการตีความ เฉพาะที่หน่วยงานของรัฐ จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา๘ และร่างมาตรา๙)

(๓) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานตามรายการที่กฎหมายกำหนด โดยสะดวกต่อการเข้าถึงของทุกกลุ่ม และโดยรวดเร็วที่สุด หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกำหนด ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์และหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงาน และการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล (ร่างมาตรา ๑๐)

(๔) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล และจัดเก็บในฐานข้อมูลหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัล (ร่างมาตรา ๑๑)

(๕) กำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ จัดให้มีสถานที่ติดต่อ และเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายในหน่วยงานของรัฐ โดยมีหน้าที่และอำนาจตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๒)

(๖) กำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่ต้องจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการข้อมูลข่าวสารโดยเร็วที่สุด โดยกำหนดรูปแบบข้อมูล ช่องทางเผยแพร่ ความเร็วในการเปิดเผย ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน (ร่างมาตรา ๑๓)

(๗) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีได้ส่วนเสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือข้อมูลข่าวสารของราชการอื่นที่ไม่ใช่ข้อมูลความลับราชการจากหน่วยงานของรัฐ ในรูปแบบที่ขอ หรือใกล้เคียงกับรูปแบบที่ขอ สิทธิในการขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยบนเว็บไซต์ของหน่วยงานรัฐหรือช่องทางตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด รวมถึง การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐให้คำแนะนำในกรณีข้อมูลข่าวสารที่ขออยู่ในความควบคุมของหน่วยงานกลาง ส่วนสาขาของหน่วยงานนั้น หรืออยู่ในความควบคุมของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น (ร่างมาตรา ๑๔)

(๘) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้เพิ่มข้อมูลสาธารณะใดๆ ในรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารทางราชการให้ถูกต้องครบถ้วน อีกทั้ง กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียนกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธคำขอ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๓ หมวด ๒ ข้อมูลความลับราชการ

(๑) กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นข้อมูลความลับราชการไม่ต้องถูกเปิดเผย โดยให้หน่วยงานของรัฐสามารถมีดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์และการมีส่วนได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้อง (ร่างมาตรา ๑๖)

(๒) กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒)

(๓) กำหนดให้ข้อมูลความลับราชการ จะต้องถูกปรับเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดตามชั้นประเภทข้อมูลความลับ (ร่างมาตรา ๒๓)

(๔) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการเผยแพร่รายการข้อมูลความลับราชการบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ หรือตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด (ร่างมาตรา ๒๔)

(๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำดัชนีข้อมูลความลับราชการและมีหน้าที่รักษาคุ้มครองข้อมูลความลับราชการ ตามวิธีการ และหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้อมูลความลับกำหนด (ร่างมาตรา ๒๕)

(๖) กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้แก้ไขปรับปรุงรายการข้อมูลความลับราชการ กำหนดวิธีการและระยะเวลาในการร้องเรียน ตลอดจนระยะเวลาในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนกรณีโต้แย้งคำสั่งเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๒๖)

(๗) กำหนดเรื่องการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดี (ร่างมาตรา ๒๗)

(๘) กำหนดนายกรัฐมนตรี มีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ (ร่างมาตรา ๒๘)

๒.๔ หมวด ๓ ข้อมูลส่วนบุคคล

(๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (ร่างมาตรา ๒๙)

(๒) กำหนดให้สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กฎหมายกำหนดอาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมาใช้กับข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานดังกล่าว (ร่างมาตรา ๓๐)

(๓) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดระบบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๑)

(๔) กำหนดห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๒)

(๕) กำหนดให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการด้วยการเชื่อมโยง หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากข้อมูลข่าวสารนั้นมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมทั้ง จัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๓๓)

๒.๕ หมวด ๔ เอกสารจดหมายเหตุ

กำหนดเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติ ให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุแล้วส่งมอบทะเบียนและเอกสารให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือหากหน่วยงานของรัฐจะเก็บรักษาไว้เองให้ทำความตกลงกับกรมศิลปากร ทั้งนี้ ให้หน่วยงานรัฐปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยจดหมายเหตุแห่งชาติและคำแนะนำของกรมศิลปากร กรณีข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ใช่เอกสารจดหมายเหตุให้หน่วยงานของรัฐทำลายได้ตามกำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๓๔)

๒.๖ หมวด ๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑) กำหนดเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๓๕)

(๒) กำหนดเรื่องหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๓๖)

(๓) กำหนดเรื่องคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๔) กำหนดเรื่องคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๓๘)

(๕) กำหนดเรื่องวิธีการคัดเลือกคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๓๙)

(๖) กำหนดเรื่องวาระการดำรงตำแหน่งกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๗) กำหนดเรื่องการพ้นตำแหน่งตามวาระของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะประเภทกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๔๑)

(๘) กำหนดเรื่ององค์ประชุมของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม (ร่างมาตรา ๔๒)

(๙) กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับการวินิจฉัยข้อร้องเรียนตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๔๓)

(๑๐) กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมอบหมาย (ร่างมาตรา ๔๔)

(๑๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายใน ๗ วัน หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด และกำหนดเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ กรณีหน่วยงานของรัฐไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัย (ร่างมาตรา๔๕)

๒.๗ หมวด ๖ คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

(๑) กำหนดเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๔๖)

(๒) กำหนดเรื่องหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ (ร่างมาตรา ๔๗)

(๓) กำหนดเรื่ององค์ประชุม อำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ ทั้งนี้ให้นำเรื่ององค์ประชุมและอำนาจในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการของคณะกรรมข้อมูลข่าวสารสาธารณะมาใช้โดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๔๘)

๒.๘ หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

(๑) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือการปฏิบัติราชการให้ได้รับความคุ้มครองไม่ให้ถูกฟ้องร้องทั้งทางแพ่งและทางอาญา เว้นแต่การกระทำโดยประมาทเลินเล่อ หรือจงใจโดยไม่สุจริต หรือโดยทุจริต แต่ทั้งนี้ไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๔๙)

(๒) กำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๕๐)

(๓) กำหนดโทษกรณีเปิดเผยข้อมูลความลับราชการ ขัดกับหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๕๑)

๒.๙ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้บรรดากฎหมายลำดับรองที่ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎหมายที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตร ๕๒)

(๒) กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการพ.ศ.๒๕๔๐ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้การสรรหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะต้องแล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๓)

(๓) กำหนดให้คณะกรรมการวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๕๔)

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะเป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ....

☑ กฎหมายใหม่ ☐ แก้ไขเพิ่มเติม ☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒.๒ เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐ ให้ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก อีกทั้ง เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายวรภพ วิริยะโรจน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้โดยสะดวก ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ โดยยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑. บทนิยาม

กำหนดนิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสาร” “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” “หน่วยงานของรัฐ” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” “ข้อมูลส่วนบุคคล” และ “ดิจิทัล”

๒. การจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

กำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ และกำหนดข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อย่างน้อยหน่วยงานของรัฐต้องส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐตามรายการที่กำหนดไว้ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล รวมถึงต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลและจัดเก็บในฐานข้อมูลหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศบนระบบดิจิทัล และต้องจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการที่กำหนดโดยเร็วที่สุดในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล โดยกำหนดรูปแบบข้อมูล ช่องทาง ความเร็วในการเปิดเผย ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย

๓. การเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของประชาชน

ให้มีการยื่นคำขอในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือข้อมูลข่าวสารราชการ กำหนดรูปแบบและระยะเวลาส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอ และการให้คำแนะนำในการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น

๔. การปรับปรุงข้อมูลข่าวสารสาธารณะหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ให้มีการยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพิ่ม ปรับปรุงรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการหรือข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้ถูกต้องครบถ้วน รวมถึงการร้องเรียนกรณีได้รับการปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอโดยไม่มีเหตุอันสมควรภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดระยะเวลาการพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

๕. ข้อมูลความลับราชการ

กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ รวมถึงการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ คือ ลับที่สุด (๗๕ ปี) ลับมาก (๒๐ ปี) และลับ (๑๐ ปี) กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดชั้นความลับ การยกเลิกชั้นความลับ การขยายระยะเวลาในการเปิดเผยได้ไม่เกินคราวละ ๓ ปี แต่จะขยายระยะเวลาจนเกินความจำเป็นไม่ได้ และการเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ การจัดทำดัชนีและรักษาคุ้มครองข้อมูล กำหนดให้มีการยื่น

คำขอให้แก้ไข ปรับปรุง ข้อมูล รวมถึงการร้องเรียนกรณีได้รับการปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนด กำหนดระยะเวลาการพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ กำหนดเรื่องการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล และกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ

๖. การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

ให้มีการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การออกระเบียบ การจัดระบบข้อมูล การห้ามเปิดเผยข้อมูลโดยปราศจากความยินยอม การเปิดเผยข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมทั้ง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๗. การส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุ

กำหนดหลักเกณฑ์ในการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุข้อมูลข่าวสารของราชการ และการเก็บรักษาไว้เอง รวมทั้งการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่า และจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ

๘. คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๘ คน และผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐจำนวน ๕ คน และให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการเป็นเลขานุการ จำนวน ๑ คน และผู้ช่วยเลขานุการ จำนวน ๒ คน มีหน้าที่และอำนาจในการออกระเบียบ กำหนดนโยบายส่งเสริม สนับสนุน เสนอความเห็น กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เพิ่มเติม แก้ไข หรือยกเลิก สั่งให้หน่วยงานหรือบุคคลส่งข้อมูลหรือเอกสาร ออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐหยุดเผยแพร่ หรือแก้ไขข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พิจารณาและวินิจฉัยคำร้อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ อนุมัติคำขอผ่อนผันในการเปิดเผยข้อมูล จัดทำรายงานเสนอคณะรัฐมนตรี และปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๔ ปี นับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระ และการพ้นจากตำแหน่ง

๙. คณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ

ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยผู้แทนจากพรรคการเมืองพรรคร่วมรัฐบาล และผู้แทนจากพรรคร่วมฝ่ายค้าน ฝ่ายละ ๔ คน และกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ

๑๐. คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

ให้มีคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ ประกอบด้วย รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ โดยให้เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ แต่งตั้งข้าราชการเป็นเลขานุการ จำนวน ๑ คน และผู้ช่วยเลขานุการ จำนวน ๒ คน มีหน้าที่และอำนาจออกประกาศหรือระเบียบเพื่อกำหนดวิธีการรักษาคุ้มครอง รวบรวมจัดเก็บและรับรองดัชนี ติดตามและตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลความลับราชการ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ และปฏิบัติการอื่นใด

๑๑. บทกำหนดโทษ

กำหนดบทคุ้มครองเจ้าหน้าที่รัฐผู้กระทำการโดยสุจริต กำหนดบทลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และกำหนดโทษกรณีเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ หรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ส่วนราชการ (ราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาค)

(๒) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ

(๓) องค์การมหาชน

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔ หน่วยงานของรัฐประเภทรัฐวิสาหกิจ

๒.๕ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ

๒.๖ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ

๒.๗ พรรคการเมือง

๒.๘ ภาคเอกชน

(๑) ที่ใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจแทนหน่วยงานรัฐ

(๒) ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ

(๓) ที่ได้ทำสัญญาร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐ

(๔) ที่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

(๕) ที่หน่วยงานของรัฐมีทุนหรือถือหุ้นอยู่ด้วย

(๖) ที่รับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร

๒.๙ ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ ท่านเห็นด้วยกับการปรับปรุงนิยามให้องค์การมหาชน ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอัยการ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ เป็นหน่วยงานของรัฐตามร่างกฎหมายนี้ นอกเหนือไปจากหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

๓.๒ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดนิยามคำว่า “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” และให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

๓.๓ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมถึงการกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

๓.๔ ท่านเห็นด้วยกับรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ และข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อย่างน้อยหน่วยงานของรัฐต้องส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๕ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ รวมถึงต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล และต้องจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๖ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนโดยเร็วที่สุดในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๗ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมถึงหลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร การเรียกค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอ รวมถึงการให้คำแนะนำในการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๘ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รายการ หรือให้เปิดเผย หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้ถูกต้อง ครบถ้วน และสามารถร้องเรียนกรณีปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ รวมถึงกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๙ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ รวมถึงการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๐ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนี และรักษาคุ้มครองข้อมูล ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๑ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอให้แก้ไข ปรับปรุง ข้อมูล รายการข้อมูลความลับราชการว่าไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการ และสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ และให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน หากมีกรณีจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผล และรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน ๖๐ วัน ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๒ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล รวมถึงการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๓ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๔ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๕ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแล โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล เว้นแต่เข้าข้อยกเว้น ตามที่ร่างกฎหมายนี้กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๖ ท่านเห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กำหนดไว้ร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๗ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุ รวมถึงการกำหนดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากรตามบัญชีรายชื่อที่กรมศิลปากรประกาศกำหนด เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่า และจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๘ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีที่มาจากผู้แทนพรรคการเมืองพรรคร่วมรัฐบาล และพรรคร่วมฝ่ายค้าน ฝ่ายละ ๔ คน ทำหน้าที่สรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงการคัดเลือกกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ ตามที่กำหนดไว้ร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

๓.๑๙ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๒๐ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายใน ๗ วัน หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด รวมถึงการดำเนินการกรณีไม่ปฏิบัติตาม ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๒๑ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๓.๒๒ ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น วันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา จำนวน ๙๒ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๒.๑ หน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ส่วนราชการ (ราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาค)

(๒) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ

(๓) องค์การมหาชน

๒.๒ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

๒.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๔ หน่วยงานของรัฐประเภทรัฐวิสาหกิจ

๒.๕ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ

๒.๖ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ

๒.๗ พรรคการเมือง

๒.๘ ภาคเอกชน

๕ สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th มีผู้เข้าเยี่ยมชมเว็บไซต์ จำนวน ๑,๔๙๒ ราย และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน ๕ ราย โดยมีรายละเอียดผู้แสดงความคิดเห็นดังนี้

(๑) เพศ

ชาย	จำนวน ๔ คน
หญิง	จำนวน ๑ คน

(๒) อายุ (ปี)

๒๐ หรือต่ำกว่า	จำนวน ๑ คน
๔๑ – ๕๐	จำนวน ๑ คน
๕๑ – ๖๐	จำนวน ๓ คน

(๓) ระดับการศึกษา

มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	จำนวน ๑ คน
ปริญญาตรี	จำนวน ๓ คน
สูงกว่าปริญญาตรี	จำนวน ๑ คน

(๔) อาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	จำนวน ๓ คน
ข้าราชการบำนาญ	จำนวน ๑ คน
นักเรียน/นักศึกษา	จำนวน ๑ คน

(๕) ท่านเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ในฐานะใด

ส่วนราชการ	จำนวน ๓ คน
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	จำนวน ๑ คน
ประชาชนทั่วไป	จำนวน ๑ ราย

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน ที่ได้แสดงความคิดเห็นมี จำนวน ๒๒๙ ราย ประกอบด้วย

๑) กระทรวงการต่างประเทศ
๒) กระทรวงยุติธรรม
๓) กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว
๔) กรมทางหลวงชนบท
๕) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
๖) กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
๗) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
๘) กรมการขนส่งทางบก
๙) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ
๑๐) กรมชลประทาน
๑๑) กรมกำลังพลทหารบก

๑๒) สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ
๑๓) สำนักงานกิจการยุติธรรม
๑๔) กรมโรงงานอุตสาหกรรม
๑๕) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
๑๖) สำนักงานประกันสังคม
๑๗) กรมพลศึกษา
๑๘) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ
๑๙) กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน
๒๐) สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง
๒๑) กระทรวงยุติธรรม
๒๒) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒๓) กรมท่าอากาศยาน
๒๔) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
๒๕) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒๖) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
๒๗) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
๒๘) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
๒๙) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล
๓๐) กรมควบคุมมลพิษ
๓๑) กระทรวงคมนาคม
๓๒) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
๓๓) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
๓๔) กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
๓๕) กรมการข้าว
๓๖) บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
๓๗) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
๓๘) กรมการท่องเที่ยว
๓๙) กรมกิจการเด็กและเยาวชน
๔๐) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
๔๑) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
๔๒) กรมการขนส่งทางราง
๔๓) กรมสอบสวนคดีพิเศษ
๔๔) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
๔๕) กรมการแพทย์
๔๖) สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
๔๗) กรมธุรกิจพลังงาน
๔๘) สำนักงานราชบัณฑิตยสภา
๔๙) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

๕๐) กรมโยธาธิการและผังเมือง
๕๑) สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
๕๒) สำนักงาน ก.พ.
๕๓) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕๔) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
๕๕) สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ
๕๖) กรมการศาสนา
๕๗) กรมควบคุมโรค
๕๘) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
๕๙) กรมราชทัณฑ์
๖๐) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)
๖๑) การประปาส่วนภูมิภาค
๖๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย
๖๓) การประปานครหลวง
๖๔) จังหวัดลพบุรี
๖๕) สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)
๖๖) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
๖๗) สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม
๖๘) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
๖๙) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๗๐) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
๗๑) มหาวิทยาลัยทักษิณ
๗๒) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๗๓) มหาวิทยาลัยแม่โจ้
๗๔) สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย
๗๕) มหาวิทยาลัยมหิดล
๗๖) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๗๗) มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช
๗๘) มหาวิทยาลัยพะเยา
๗๙) กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา
๘๐) สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
๘๑) สำนักงานอัยการสูงสุด
๘๒) สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ
๘๓) องค์การสุรา กรมสรรพสามิต
๘๔) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
๘๕) บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
๘๖) กรมบังคับคดี

๘๗) สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
๘๘) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
๘๙) กรมคุมประพฤติ
๙๐) สำนักงบประมาณ
๙๑) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
๙๒) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
๙๓) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๙๔) สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า
๙๕) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
๙๖) กรมทรัพย์สินทางปัญญา
๙๗) ธนาคารออมสิน
๙๘) สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
๙๙) กรมการจัดหางาน
๑๐๐) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข
๑๐๑) กรมประมง
๑๐๒) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ
๑๐๓) กรมทรัพยากรธรณี
๑๐๔) องค์การจัดการน้ำเสีย
๑๐๕) กรมฝนหลวงและการบินเกษตร
๑๐๖) กรมการค้าภายใน
๑๐๗) กรมการค้าต่างประเทศ
๑๐๘) สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน)
๑๐๙) กรมสรรพสามิต
๑๑๐) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
๑๑๑) กรมปศุสัตว์
๑๑๒) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
๑๑๓) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
๑๑๔) จังหวัดสระบุรี (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระบุรี)
๑๑๕) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๑๑๖) จังหวัดปทุมธานี
๑๑๗) จังหวัดลำปาง
๑๑๘) จังหวัดนครศรีธรรมราช
๑๑๙) จังหวัดนนทบุรี
๑๒๐) จังหวัดอ่างทอง
๑๒๑) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท
๑๒๒) จังหวัดสมุทรสงคราม
๑๒๓) จังหวัดแม่ฮ่องสอน

๑๒๔) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
๑๒๕) กรมธนารักษ์
๑๒๖) ส่วนราชการจังหวัดตรัง จำนวน ๒๓ หน่วย
๑๒๗) จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๒๘) จังหวัดสงขลา
๑๒๙) จังหวัดระนอง
๑๓๐) จังหวัดอุทัยธานี
๑๓๑) จังหวัดเพชรบุรี
๑๓๒) สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๓๓) สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์
๑๓๔) อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์
๑๓๕) จังหวัดหนองบัวลำภู
๑๓๖) จังหวัดพิจิตร
๑๓๗) สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
๑๓๘) สภาทนายความ
๑๓๙) สำนักงานสัตวแพทยสภา
๑๔๐) สภาวิศวกร
๑๔๑) สภาสถาปนิก
๑๔๒) สภาเทคนิคการแพทย์
๑๔๓) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
๑๔๔) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
๑๔๕) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)
๑๔๖) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
๑๔๗) สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)
๑๔๘) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
๑๔๙) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ
๑๕๐) สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
๑๕๑) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
๑๕๒) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
๑๕๓) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ
๑๕๔) พรรคเพื่อไทย
๑๕๕) พรรคคนงานไทย
๑๕๖) พรรคพลังสหกรณ์
๑๕๗) พรรคแผ่นดินไทย
๑๕๘) กลุ่มเซ็นทรัล
๑๕๙) บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)
๑๖๐) บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
๑๖๑) การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

๑๖๒) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๑๖๓) บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)
๑๖๔) การยาสูบแห่งประเทศไทย
๑๖๕) บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
๑๖๖) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย
๑๖๗) การยางแห่งประเทศไทย
๑๖๘) การท่าเรือแห่งประเทศไทย
๑๖๙) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
๑๗๐) องค์การสวนพฤกษศาสตร์
๑๗๑) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
๑๗๒) กรมอุตุนิยมวิทยา
๑๗๓) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
๑๗๔) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
๑๗๕) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล
๑๗๖) เทศบาลเมืองมุกดาหาร
๑๗๗) องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี
๑๗๘) เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์
๑๗๙) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ
๑๘๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี
๑๘๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี
๑๘๒) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี
๑๘๓) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ
๑๘๔) องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
๑๘๕) องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี
๑๘๖) เทศบาลเมืองบางระจัน
๑๘๗) องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู
๑๘๘) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา
๑๘๙) องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี
๑๙๐) องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์
๑๙๑) สำนักงานศาลยุติธรรม
๑๙๒) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
๑๙๓) กระทรวงสาธารณสุข
๑๙๔) กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ
๑๙๕) สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม
๑๙๖) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
๑๙๗) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
๑๙๘) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง
๑๙๙) สถาบันพระปกเกล้า

๒๐๐) กรมเจ้าท่า
๒๐๑) กรมป่าไม้
๒๐๒) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ
๒๐๓) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
๒๐๔) กระทรวงพลังงาน
๒๐๕) ธนาคารอาคารสงเคราะห์
๒๐๖) สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์
๒๐๗) กรมประชาสัมพันธ์
๒๐๘) สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน
๒๐๙) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๒๑๐) สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย
๒๑๑) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๒๑๒) องค์การคลังสินค้า
๒๑๓) การเคหะแห่งชาติ
๒๑๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม
๒๑๕) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒๑๖) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๒๑๗) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
๒๑๘) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
๒๑๙) กรมสรรพากร
๒๒๐) สำนักศาลปกครอง
๒๒๑) สำนักงาน ป.ป.ช.
๒๒๔) กรมศุลกากร
๒๒๕) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน
๒๒๖) กรมวิชาการเกษตร
๒๒๗) สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา
๒๒๘) กรมวิทยาศาสตร์บริการ
๒๒๙) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้เป็นรายประเด็นดังนี้

๑. ท่านเห็นด้วยกับการปรับปรุงนิยามให้องค์การมหาชน ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอัยการ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ เป็นหน่วยงานของรัฐตามร่างกฎหมายนี้ นอกเหนือไปจากหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (จังหวัดลพบุรี) (สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)** - ทำให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐให้มีความโปร่งใสได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเกิดความชัดเจนในเรื่องความหมายของหน่วยงานของรัฐ ป้องกันการตีความไม่จำเป็นต้องออกกฎหมายเพื่อกำหนดหน่วยงานเพิ่มเติม **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - หากข้อมูลที่เปิดเผยเกิดประโยชน์ต่อสาธารณะเพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ **(กรมการขนส่งทางบก)** - ส่งผลให้มีการบังคับใช้ที่เป็นแบบมาตรฐานเดียวกัน **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** - เป็นหน่วยงานที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่แล้ว **(กรมชลประทาน)** - หน่วยงานที่ปรับปรุงเพิ่มเติมเป็นหน่วยงานทางปกครองใช้อำนาจทางปกครองและบริการสาธารณะ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)**	- ไม่เห็นด้วย ๑ หน่วยงาน ไม่เป็นการกระจายอำนาจในการปฏิบัติราชการ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - ไม่เห็นด้วยในส่วนที่ครอบคลุมไปในส่วนของศาลและศาลรัฐธรรมนูญ เพราะแม้ว่าในพระราชบัญญัติจะกำหนดว่า “เฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี” ก็ตามแต่ในทางปฏิบัตินั้น ยังไม่มีความชัดเจนและยังไม่แน่ชัดว่าข้อมูลข่าวสารที่จากศาลฯ ที่ว่าสามารถเปิดเผยได้นั้นแค่ไหน อย่างไร และจะส่งผลกระทบอย่างไรต่อคู่ความและอาจต้องคำนึงถึงการแบ่งอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการเป็นสำคัญด้วย **(กรมประชาสัมพันธ์)** - ควรกำหนดนิยามให้เป็นบรรทัดฐานเดียวกันกับกฎหมายฉบับอื่นซึ่งเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน เช่น พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓ “มาตราในพระราชบัญญัติ “หน่วยงานทางปกครอง” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้ความหมายรวมถึงหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือได้ดำเนินกิจการทางปกครอง “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า (๑) ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคลหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานทางปกครอง (๒) คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท คณะกรรมการหรือบุคคลซึ่งมีกฎหมายให้อำนาจในการออกกฎ คำสั่ง หรือมติใด ๆ ที่มีผลกระทบต่อบุคคล และ (๓) บุคคลที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือในกำกับดูแลของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตาม (๑) หรือ (๒)...” **(กรมวิทยาศาสตร์บริการ)**

- เพื่อให้ครอบคลุมถึงหน่วยงานที่ไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ **(กรมพลศึกษา)** - เพราะเป็นหน่วยงานที่มีข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จึงควรมีกฎหมายที่รองรับการครอบครองหรือควบคุมดูแล การใช้ การเปิดเผยข้อมูล **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายครอบคลุมหน่วยงานของรัฐอย่างทั่วถึง **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - องค์กรเหล่านี้เป็นเหมือนหน่วยงานราชการอยู่แล้ว **(กระทรวงยุติธรรม)** - เพื่อให้สอดคล้องการจัดองค์การของรัฐรูปแบบใหม่ **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกับการปรับปรุงคำนิยาม **(กระทรวงคมนาคม) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์)** - ทำให้ประชาชนและภาคเอกชนสามารถรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในการครอบครองของหน่วยงานรัฐได้มากขึ้น **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - หน่วยงานของรัฐในทุกองค์กรต้องโปร่งใส ตรวจสอบได้ และอยู่ภายใต้กฎหมายเสมอกัน **(กรมการข้าว)** - เพื่อให้มีการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐประเภทอื่นได้อย่างครอบคลุม **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** - รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๑ (๑) “บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ ๑) ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ...” และในหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๙ “รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก” นอกจากจะเป็นการรับรองสิทธิของบุคคลในการได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในความครอบครองของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ	

รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นแล้ว ยังมีเจตนารมณ์เพื่อคุ้มครองสิทธิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะของประชาชนอีกด้วย ซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐต้องอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขอตรวจสอบหรือขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - ให้หน่วยงานต้องอยู่ภายใต้ร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานที่ไม่เคยได้กำหนดไว้ในคำนิยาม และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจึงควรมีความหมายอย่างกว้างขวาง ครอบคลุมถึงหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่นที่ไม่จำกัดเพียงตามนิยามของกฎหมายเดิม ซึ่งหน่วยงานของรัฐเหล่านี้มีอำนาจตามกฎหมายจัดตั้งเฉพาะให้ใช้อำนาจของรัฐและมีอำนาจเหนือประชาชน ประชาชนจึงควรจะตรวจสอบการใช้อำนาจและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองได้ **(การประปานครหลวง)** - เห็นด้วยกับการปรับปรุงนิยาม **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานที่มีข้อมูลต่าง ๆ และเพื่อให้มีกรอบหรือมาตรฐานในการปฏิบัติเกี่ยวกับการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - การให้สิทธิประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารถือเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารภาครัฐให้เกิดความโปร่งใส ป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกหน่วยงานควรจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่การกำหนดให้ศาลเปิดเผยต้องเฉพาะส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดี **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - ถือว่านิยามได้ครบถ้วนตามหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่ในเวลานี้ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - มีหน่วยงานที่จัดตั้งตามรัฐธรรมนูญเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ และมีความทันสมัยมาก	

ยิ่งขึ้น **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - มหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งมีฐานะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ เคยได้รับการพิจารณาวินิจฉัยให้เป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องถือและปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ด้วยเหตุผลว่ายังต้องได้รับเงินสนับสนุนจากงบประมาณ การปฏิบัติงานตามอำนาจและหน้าที่ยังอยู่ในกำกับของรัฐ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - หน่วยงานที่กำหนดขึ้นเพิ่มเติมเป็นหน่วยงานที่ใช้อำนาจของรัฐเช่นเดียวกับส่วนราชการ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - เนื่องจากทุกองค์กรจะได้รับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ทั่วถึง และมีสิทธิในการปฏิบัติที่เท่าเทียมกัน **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เป็นการกำหนดควบคุมหน่วยงานต่าง ๆ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ **(องค์การสุรา กรมสรรพสามิต)** - หน่วยงานที่เพิ่มขึ้นมาเป็นหน่วยงานที่ใช้งบประมาณแผ่นดินและมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ควรจะต้องเผยแพร่ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - ทำให้เกิดความชัดเจนและครอบคลุมทั้งหน่วยงานราชการและหน่วยงานอื่น ๆ มากยิ่งขึ้น **(กรมบังคับคดี)** - การปรับปรุงคำนิยามเฉพาะในส่วนองค์การมหาชนนั้น เห็นด้วยที่จะทำการเปิดเผยเป็นหลัก และการปกปิดเป็นข้อยกเว้น ตามหลักการและเหตุผลของกฎหมายเดิมเช่นเดียวกับส่วนราชการ **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - เป็นหน่วยงานของรัฐตามร่างกฎหมายนี้ **(สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท)** - คำนิยามครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดแล้ว **(จังหวัดสมุทรสงคราม)** - การปรับปรุงคำนิยาม “หน่วยงานของรัฐ” จะครอบคลุมถึงหน่วยงานของรัฐทั้งหมด **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)**	

- หน่วยงานดังกล่าวมีภารกิจหน้าที่อันกระทบต่อสิทธิของประชาชนจึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งถือเป็นการกำกับติดตามการทำงาน ที่จะช่วยป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบนำมาซึ่งการคุ้มครองสิทธิของประชาชนต่อไปได้ **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)** - เห็นด้วย ๒๒ หน่วยงาน หน่วยงานดังกล่าวเกี่ยวข้องกับข้อมูลสาธารณะ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นหน่วยงานหรือองค์กรที่ใช้อำนาจปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครองหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือบริการสาธารณะแทนรัฐตามหลักการ open data ข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่ไม่ใช่ข้อมูลความลับและไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล จะเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จำเป็นต้องเปิดเผยต่อสาธารณะโดยไม่ต้องร้องขอ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - ถือเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีการจัดเก็บข้อมูลข่าวสาร **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เป็นหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับประชาชน และมีข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต้องเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบและถือปฏิบัติ **(จังหวัดอุทัยธานี)** - จะมีหน่วยงานที่ประชาชนสามารถตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะองค์การมหาชน องค์กรอิสระ สถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ประชาชนให้ความสนใจทำให้ภาพลักษณ์ของหน่วยงานของรัฐมีความน่าเชื่อถือและโปร่งใสเพิ่มมากขึ้น **(จังหวัดเพชรบุรี)** - องค์กรดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากเงินงบประมาณแผ่นดินเหมือนกับส่วนราชการอื่นสมควรต้องปฏิบัติตามกฎหมายเหมือนกัน **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจรัฐและจัดทำบริการสาธารณะซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของประชาชนส่วนใหญ่ **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - ทำให้ประชาชนสามารถตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานของหน่วยงานดังกล่าวได้ **(อำเภอนามนจังหวัดกาฬสินธุ์)**	

- เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอันเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ ของหน่วยงานดังกล่าว **(จังหวัดหนองบัวลำภู)** - เพราะหน่วยงานมีข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือสังคมส่วนรวมซึ่งควรเปิดเผยให้สังคมได้รับรู้ **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการปรับปรุงนิยาม **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - เพื่อให้ครอบคลุมถึงหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - หน่วยงานของรัฐที่กำหนดขึ้นใหม่เป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายเช่นกัน **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - ที่ผ่านมามีข้อสงสัยว่าองค์กรใดอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การกำหนดนิยามในร่างพระราชบัญญัตินี้ จะช่วยลดการตีความและทำให้การบังคับใช้กฎหมายชัดเจนขึ้น และหน่วยงานดังกล่าวมีรายรับหรือเงินสนับสนุนจากงบประมาณแผ่นดินอีกทั้งครอบครองข้อมูลข่าวสารอันสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ **(พรรคเพื่อไทย)** - เห็นพ้อง การปรับปรุงนิยามให้ทั้ง ๕ องค์กร มีความจำเป็นอย่างมากโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษา **(พรรคแผ่นดินไทย)** - เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีภารกิจตามมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญในการดำเนินเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนเป็นหลัก จึงควรต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนมีโอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของรัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิตามกฎหมายได้ถูกต้อง อย่างไรก็ดี การดำเนินการของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาดังกล่าวก็อยู่ภายใต้กฎหมายเอกชน ดังนั้น จึงไม่ควรอยู่ในนิยามของหน่วยงานรัฐ **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))**	

- เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - ซึ่งจะครอบคลุมหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น **(การยางแห่งประเทศไทย)** - หน่วยงานดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องและต้องติดต่อกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับประชาชน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับการปรับปรุงนิยามให้มีความชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - ทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องความหมายของคำว่าหน่วยงานของรัฐ ทำให้ไม่เกิดปัญหาการตีความว่าหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - สามารถตรวจสอบข้อมูลตามกฎหมายฉบับนี้ได้ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - นอกจากจะเป็นการรับรองหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว ยังสอดคล้องกับหลักการในบทบัญญัติมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐมากขึ้น **(กระทรวงสาธารณสุข)** - ทำให้มีความชัดเจนและเหมาะสมในการบังคับใช้กฎหมายมากยิ่งขึ้น **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - ถือเป็นหน่วยงานที่มีส่วนงานในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งมีหน้าที่ในการให้	

ข้อมูลภาครัฐต่อประชาชน **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เพื่อให้คำนิยามครอบคลุมหน่วยงานของรัฐมากขึ้น **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงรับทราบข้อมูลหรือข่าวสารการดำเนินงานของภาครัฐได้มากขึ้น ซึ่งในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนั้นก็เป็นหน่วยงานของรัฐตามบทนิยามที่กำหนดในกฎหมายเดิมอยู่เดิมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เป็นการขยายขอบข่าย ทำให้เกิดความครอบคลุมหน่วยงานรัฐที่ยังไม่เคยถูกนิยามมาก่อน เพิ่มเข้ามาในกฎหมายนี้จะเป็นประโยชน์มากขึ้น **(สถาบันพระปกเกล้า)** - มีความครอบคลุมและครบถ้วน เนื่องจากเป็นการปรับปรุงนิยามหน่วยงานของรัฐให้สอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย ตามบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ซึ่งกำหนดไว้ตามมาตรา ๔ **(กระทรวงพลังงาน)** - แต่เดิมนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ตามกฎหมายเดิมนั้นจะให้คำจำกัดความไว้ค่อนข้างแคบ ซึ่งในบางครั้งก็มีปัญหาอยู่เสมอว่าองค์กรมหาชนที่จัดตั้งขึ้นภายหลังจากที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการออกมาใช้บังคับแล้วนั้น กฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดตั้งหน่วยงานหรือองค์กรดังกล่าวขึ้น ก็ได้มีการกำหนดอยู่แล้วให้เป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งก็ถือปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย นอกจากนี้องค์กรบางองค์กรที่จัดตั้งขึ้นได้มีการกำหนดให้อยู่ในกำกับดูแลของรัฐมนตรีฯ ซึ่งก็ถือเป็นราชการส่วนกลาง ในกำกับดูแลของกระทรวงนั้น ๆ มีปัญหาว่าจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ด้วยหรือไม่ ดังนั้น เพื่อให้การนิยามคำว่าหน่วยงานรัฐทุกหน่วยงานปฏิบัติให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เพื่อให้ครอบคลุมถึงหน่วยงานหรือองค์กรที่มีข้อมูลสาธารณะอื่น ๆ ที่กฎหมายเดิมมิได้กำหนดไว้ และ	

เพื่อให้มีความหมายกว้างมากขึ้น **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เห็นด้วยในส่วนที่พระราชบัญญัตินี้ที่มีการขยายเขตอำนาจครอบคลุมหน่วยงานภาครัฐอื่นด้วย**(กรมประชาสัมพันธ์)** - จะทำให้การกำหนดหน่วยงานของรัฐมีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เพื่อให้การจัดทำ เปิดเผย และเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวของประชาชนเป็นมาตรฐานเดียวกัน นอกจากนี้หน่วยงานดังกล่าวก็ถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายอยู่แล้ว **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานอื่นนอกเหนือไปจากหน่วยงานของรัฐตามนิยามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเดิม **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายฉบับนี้ เป็นข้อมูลที่รัฐควรเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบ **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - หน่วยงานดังกล่าวเป็นหน่วยงานที่มีการดำเนินงานซึ่งเป็นภารกิจของรัฐหรือเกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานดังกล่าว จึงควรเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องความหมายของคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ที่มีความครอบคลุมหน่วยงานต่าง ๆ มากขึ้นกว่าเดิม และทำให้ไม่เกิดปัญหาการตีความว่าหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ **(การเคหะแห่งชาติ)** - องค์การมหาชนเป็นองค์กรประเภทหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นโดยมีภาครัฐสนับสนุนในเรื่องงบประมาณการดำเนินงาน เพื่อทำบริการสาธารณะหรือมีภารกิจเฉพาะด้านบางประการที่กฎหมายกำหนด ศาล	

รัฐธรรมนูญ เป็นองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่หลายประการ เช่น วินิจฉัยคดีเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว สอดคล้อง และเป็นธรรม ปราศจากอคติทั้งปวง คุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน จึงมีความสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ องค์กรอิสระตามศาลรัฐธรรมนูญหลายหน่วยงานมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อความสุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ จึงควรถูกตรวจสอบด้วยเช่นกัน เมื่ออำนาจฝ่ายหนึ่งอยู่เหนือฝ่ายหนึ่ง และอีกฝ่ายหนึ่งก็มีขั้นตอนในการลดอำนาจของอีกฝ่ายตามที่รัฐธรรมนูญได้ให้ไว้ องค์กรอัยการเป็นหน่วยงานสำคัญในกระบวนการยุติธรรม และมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐจึงควรที่จะถูกตรวจสอบได้เช่นกัน ดังนั้น บันทึกหลักการและเหตุผลร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และปฏิบัติราชการอย่างมีธรรมาภิบาล หน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นมีบทบาทและอำนาจหน้าที่อันสำคัญยิ่ง จึงควรถูกกำหนดไว้ในคำนิยาม “หน่วยงานของรัฐ” **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เป็นการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจนขึ้น นอกเหนือจากที่มีการกำหนดไว้ในกฎกระทรวง **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - กรณีที่ผ่านมามีข้อสงสัยว่าองค์กรใดอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การกำหนดนิยามลงไปในร่างพระราชบัญญัติจะช่วยลดการตีความของกฎหมายและทำให้การบังคับใช้กฎหมายชัดเจนขึ้น **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)**	

- เป็นการกำหนดบทนิยามของคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ให้มีความหมายที่กว้างขวางและชัดเจนมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลให้หน่วยงานที่เพิ่มขึ้นดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะด้วย และเพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาในการตีความทางกฎหมายที่อาจเกิดขึ้นในภายหลังประกอบกับเมื่อพิจารณาแล้ว เป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เป็นการเพิ่มเติมนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ให้ครอบคลุมกับหน่วยงานของรัฐที่มีอยู่จริงในปัจจุบันมากขึ้น เนื่องจากคำนิยามคำว่า “ หน่วยงานของรัฐ” ตามกฎหมายเดิมยังไม่ครอบคลุมหน่วยงานของรัฐที่เกิดขึ้นใหม่ในปัจจุบันเพียงพอ เนื่องจากในขณะนั้น (ปี ๒๕๔๐) องค์กรอิสระบางแห่งในปัจจุบัน เช่น องค์กรอัยการยังไม่ได้เป็นองค์กรอิสระ แต่อยู่ภายใต้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ ที่ใช้บังคับอยู่ในเวลานั้น และมหาวิทยาลัยของรัฐที่แต่เดิมสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ก็ออกนอกระบบมาเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมากขึ้น เป็นต้น ดังนั้น การกำหนดนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ให้ครอบคลุมหน่วยงานดังกล่าวด้วยก็จะเป็นประโยชน์ **(กรมวิชาการเกษตร)** - ประชาชนและหน่วยงานอื่นจะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว อีกทั้งแสดงถึงความโปร่งใสในการทำงานของหน่วยงานดังกล่าวด้วย ให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรเพิ่มเติมเป็น องค์กรอัยการเฉพาะส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาคดี **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)**

- องค์กรตุลาการมีความอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี จึงควรกำหนดขอบเขตการเปิดเผยข้อมูลให้ชัดเจน **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- เป็นกรณีที่กฎหมายจะบัญญัติให้มีผลใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐที่เพิ่มเข้ามา ซึ่งมีผลเป็นการเพิ่มหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติให้อยู่ภายใต้กฎหมายดังกล่าว ดังนั้น จึงสมควรที่จะต้องสอบถามความคิดเห็นไปยังหน่วยงานของรัฐดังกล่าวก่อน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการนำมาประกอบการรับฟัง

ความคิดเห็นของร่างกฎหมายฉบับนี้และกระบวนการตรากฎหมายในทุกขั้นตอน **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)**

- หน่วยงานอิสระมีกฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้อยู่แล้ว **(สำนักงานประกันสังคม)**

- นิยาม ศาลและศาลรัฐธรรมนูญเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี ควรมีการอธิบายความหมายให้ชัดเจนกว่านี้ ว่าหน่วยงานใดภายใต้ศาลและศาลรัฐธรรมนูญที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติฯ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ควรตัดคำว่า “ศาลรัฐธรรมนูญ” ออก เนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรศาล ซึ่งคำว่า “ศาล” ในบทนิยามดังกล่าวได้ครอบคลุมถึงศาลรัฐธรรมนูญอยู่ด้วยแล้ว เหมือนเช่นที่ปรากฏในหมวด ๑๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่ครอบคลุมถึงศาลทุกประเภท (ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลทหาร และศาลรัฐธรรมนูญ) **(สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)**

- คณะกรรมาธิการอาจพิจารณาเพิ่มเติมนิยามของรัฐวิสาหกิจให้ชัดเจนว่าต้องการจะให้หมายถึงรัฐวิสาหกิจประเภทใด เพราะรัฐวิสาหกิจในระบบกฎหมายไทยมีความหมายแตกต่างกันไปตามกฎหมายแต่ละฉบับ และควรเพิ่มคำว่า “หน่วยงานอิสระของรัฐ” ในคำนิยามต่อจาก “องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ” เช่นเดียวกับกฎหมายเดิม เพื่อให้หน่วยงานที่เป็นอิสระของรัฐอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้โดยอัตโนมัติ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- ไม่ขัดข้องที่จะกำหนดให้มหาวิทยาลัยเป็นหน่วยงานของรัฐตามร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่อย่างไรก็ตาม (ตามกรอบคำถามข้อ ๗) ตามคำนิยาม “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” อาจเกิดการกระทบสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เนื่องจากเมื่อข้อมูลของมหาวิทยาลัยเก็บรักษาอยู่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้กับทุก ๆ คน แม้จะไม่มีส่วนได้เสียและไม่ได้มีการร้องขอ อาทิเช่น (๑) ข้อมูลพื้นฐานทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษารวมตลอดถึงประวัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของนักศึกษา ประวัติสุขภาพ หรือประวัติด้านอื่น ๆ (๒) ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับประวัติของผู้ป่วย หรือผู้ที่มาใช้บริการทางการแพทย์ หรือบริการเกี่ยวกับสุขภาพของประชาชนทั่วไปที่มหาวิทยาลัยใช้บริการ (๓)ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับประชาชน ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ที่มหาวิทยาลัยไปให้บริการทางวิชาการ (๔) ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานวิจัยที่กำลังดำเนินการเพื่อจดสิทธิบัตร หรือที่จะได้รับการคุ้มครองในงานอันมีลิขสิทธิ์ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติไม่มีกลไกการคุ้มครองผู้ที่จะได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว **(มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)**

- นิยาม “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งกำหนดมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้ค่อนข้างเคร่งครัด ประกอบกับการฟ้องคดีของกองทุนฯ เป็นการดำเนินการตามสัญญากู้ยืมเงินของกองทุนฯ ซึ่งถือเป็นคดีผู้บริโภค ดังนั้น ผู้กู้ยืมเงินย่อมได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคอีกฉบับหนึ่งด้วย **(กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา)**

- ยังมีหน่วยงานของรัฐบางประเภทที่นิยามดังกล่าวอาจยังไม่ครอบคลุมถึงตามหลักการจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหารที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)**

- ตามร่างมาตรา ๔ หน่วยงานของรัฐไม่ควรหมายความรวมถึง องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ เนื่องจากเป็นองค์กรเอกชนและจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติบังคับใช้เป็นการเฉพาะ มีวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งและอำนาจหน้าที่ไว้ชัดแจ้งอยู่แล้ว และเป็นการป้องกันไม่ให้รัฐเข้ามาแทรกแซงการใช้อำนาจขององค์กรหรือนำเอกสารข้อมูลไปเผยแพร่อันจะส่งผลกระทบต่อการประกอบวิชาชีพหรือประชาชนผู้เกี่ยวข้องกับองค์กรควบคุมประกอบวิชาชีพนั้น ๆ และให้สอดคล้องกับนิยามความหมายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย **(สภาทนายความ)**

- หลักการจำแนกประเภทหน่วยงานของรัฐในกำกับของฝ่ายบริหาร ข้อ ๕ (๑) ระบุว่า สภาวิชาชีพ เป็นหน่วยงานที่มิใช่หน่วยงานของรัฐแต่ใช้อำนาจรัฐในการดำเนินกิจกรรม จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติวิชาชีพเฉพาะเพื่อจัดตั้งสภาวิชาชีพ มีฐานะเป็นนิติบุคคลทำหน้าที่ควบคุมการประกอบวิชาชีพ การขึ้นทะเบียนและออกใบอนุญาต รับรองวิทยฐานะของสถาบันที่ทำการสอน รับรองปริญญา ประกาศนียบัตรในวิชาชีพนั้น ๆ บริหารงานในรูปแบบคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารกิจการของสภาวิชาชีพตามวัตถุประสงค์การจัดตั้ง ไม่รวมถึงการดำเนินงานอื่น ๆ ในลักษณะเอกชน ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารของประชาชนในกรณีของสภาวิชาชีพ จึงควรบัญญัติครอบคลุมเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและการออกคำสั่งทางปกครอง เพื่อให้สอดคล้องกับอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติจัดตั้งสภาวิชาชีพต่อไป **(สภาวิศวกร)**

- กรณีเพิ่ม “องค์กรอัยการ” เป็นหน่วยงานของรัฐ ควรกำหนดให้เป็นสำนักงานเลขาธิการสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นหน่วยงานราชการธุรการหรืออาจกำหนดเป็นองค์กรอัยการเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการดำเนินคดี การเพิ่ม “ศาลรัฐธรรมนูญ” แยกจาก “ศาล” อาจทำให้เกิดปัญหาการตีความเนื่องจากเดิมหมายถึงศาลทุกประเภท อาจเกิดการสับสนในการตีความว่า “ศาล” หมายรวมถึง ศาลปกครอง ศาลทหารด้วยหรือไม่ ดังนั้น หากร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดขอบเขตคำจำกัดความ “หน่วยงานของรัฐ” ให้กว้างขวางกว่าที่เคยกำหนดในกฎหมายเดิม อาจจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระและความยุติธรรมในการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของศาลและศาลรัฐธรรมนูญ จึงควรทบทวนการกำหนดนิยามให้รัดกุม และควรจำกัดเฉพาะหน่วยงานของรัฐในกำกับของรัฐบาลเท่านั้น สำหรับหน่วยงานของรัฐที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานในกำกับของรัฐบาล ควรกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรนั้น ๆ เป็นผู้พิจารณาหรือกำหนดให้ข้อมูลใดเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามแนวทางของร่างพระราชบัญญัติจะเหมาะสมกว่า และจะทำให้ไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติ **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- คำนิยามในมาตรา ๔ "ข้อมูลข่าวสาร” ควรระบุข้อความเพิ่มเติมในนิยาม ทำนอง ยกเว้นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับ หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องห้ามเปิดเผยตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หรือข้อมูลทางทะเบียนที่ประชาชนทั่วไปสามารถคัดถ่ายเอกสารได้อยู่แล้ว เช่น งบการเงินนิติบุคคล บัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เป็นต้น เพิ่มข้อยกเว้นให้ชัดเจน **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- คำนิยามในมาตรา ๔ "ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” คำนิยามกว้างเกินไป ขาดความชัดเจนว่าข้อมูลข่าวสารใดที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบเพราะจะเป็นภาระเกินสมควรต่อผู้ครอบครองหรือผู้ควบคุมดูแล **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- ร่างมาตรา ๔ นิยามคำว่า "ข้อมูลส่วนบุคคล” หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย แตกต่างจากนิยาม "ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมด้วย ดังนั้น ควรมีการอธิบายถึงเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ในการกำหนดความแตกต่างของคำนิยามดังกล่าวร่วมด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ผู้ปฏิบัติงานในการบังคับใช้และการปฏิบัติตามกฎหมายทั้งสองฉบับ **(สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)**

- นิยามข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามร่างมาตรา ๔ เป็นนิยามที่กว้าง มิได้ระบุรายการข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ชัดเจน หากร่างพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้จะครอบคลุมถึงนิติบุคคลที่หน่วยงานรัฐมีทุนหรือถือหุ้นอยู่ด้วย ซึ่งในกรณีนี้หากเป็นสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลจะต้องบังคับใช้กับวิสาหกิจเริ่มต้นด้านดิจิทัล (Digital Startup) กับการช่วยเหลือหรือการอุดหนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัลภาคเอกชนที่สำนักงานฯ ร่วมลงทุนอยู่ด้วย ซึ่งการดำเนินงานของ

เอกชนดังกล่าวมีลักษณะแข่งขันอยู่ในตลาดจะมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลอะไรบ้าง ในลักษณะใด ในร่างมาตรา ๑๓ การจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนก็มิได้ระบุรายการข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ชัดเจน **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- นิยามในร่างมาตรา ๔ หรือหมวด ๓ ไม่ปรากฏว่าได้ระบุประเภทข้อมูลผู้ป่วยเป็น "ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" หรือไม่ และควรระบุถึงข้อมูลและการบริหารดูแลข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทางการแพทย์ หรือสถานพยาบาลที่ดูแลผู้ป่วย และข้อมูลส่วนบุคคล (ผู้ป่วย) ด้วย เพราะในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้ระบุหรืออธิบายประเภทข้อมูลกลุ่มนี้ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ตามร่างมาตรา ๔ บัญญัติคำนิยาม "ข้อมูลข่าวสาร" อาจไม่ครบถ้วน ควรเพิ่มรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่อยู่ในรูปแบบของข้อมูลในโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ตไว้ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจน ควรเพิ่มรายละเอียดให้ชัดเจน เพื่อลดการตีความทางด้านกฎหมาย **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี)**

- การกำหนดนิยาม "หน่วยงานของรัฐ" ตามมาตรา ๔ ให้หมายความรวมถึงรัฐวิสาหกิจโดยไม่ได้กำหนดนิยามของรัฐวิสาหกิจไว้ในร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ด้วย อาจทำให้เกิดปัญหาในการตีความเกี่ยวกับขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายในอนาคต **(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ)**

- เพื่อให้การกำหนดนิยามหน่วยงานของรัฐมีความครอบคลุม เห็นควรปรับปรุงเพิ่มเติมดังนี้ "หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ องค์กรอัยการ มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- "หน่วยงานของรัฐ" ตามร่างพระราชบัญญัติ บรรยายลักษณะหน่วยงานของรัฐในลักษณะขยายความมากกว่าบทนิยามของกฎหมายเดิม ทำให้เกิดความชัดเจนในความหมายของ คำว่าหน่วยงานของรัฐทำให้ไม่เกิดปัญหาการตีความว่าหน่วยงานใดเป็นหน่วยงานของรัฐหรือไม่ อีกทั้งไม่มีการบัญญัติให้มีการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดหน่วยงานของรัฐเพิ่มเติมได้เหมือนเช่นกฎหมายเดิม การที่ร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้หน่วยงานของรัฐรวมถึงหน่วยงานเอกชนได้รับสัมปทานหรือดำเนินกิจการสาธารณะหรือบริการสาธารณะแทนรัฐ หรือที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางการปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครองย่อมเป็นการแสดงให้เห็นชัดเจนว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับรวมไปถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของภาคเอกชนซึ่งได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครองทำให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการรับทราบ และตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐมากขึ้น **(องค์การคลังสินค้า)**

- นิยาม "หน่วยงานของรัฐ" ตามกฎหมายเดิมได้กำหนดให้ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารไว้แล้ว กรณีการเพิ่มนิยามให้องค์การมหาชน ศาลรัฐธรรมนูญ องค์กรอัยการ และหน่วยงานอื่น ๆ ตามข้อ ๑ เป็นหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ ควรพิจารณาจากโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ และภารกิจ ว่ามีความจำเป็นที่จะต้องใช้

กฎหมายข้อมูลข่าวสาร เป็นกลไกให้หน่วยงานเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่จะกำหนดเป็น “หน่วยงานของรัฐ” เพิ่มเติมนั้น นอกเหนือจาก “องค์การมหาชน และมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและอยู่ในกำกับของรัฐ” แล้ว ส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หน่วยวินิจฉัยตัดสินชี้ขาด หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินการภาครัฐ และการบริหารราชการแผ่นดิน การกำหนดให้เป็น “หน่วยงานของรัฐ” จึงควรพิจารณาให้ครบทุกมิติ เนื่องจากจะต้องมีการปฏิบัติต่อข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลความลับของราชการ ซึ่งอาจมีผลกระทบในทางปฏิบัติ ที่จะให้ภารกิจ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ไม่เกิดประสิทธิภาพ กระทบสิทธิส่วนบุคคล หากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในร่างกฎหมายฉบับนี้ **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- ควรกำหนดนิยาม “หน่วยงานของรัฐ” ในร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ กฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลัง และกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวกำหนดประเภทหน่วยงานของรัฐสำหรับการตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินอย่างโปร่งใสและมีหลักธรรมาภิบาล และครอบคลุมหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด ควรปรับปรุงให้ครอบคลุมหน่วยงานของรัฐดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) องค์การมหาชน

(๓) รัฐวิสาหกิจ

(๔) ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา

(๕) ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี

(๖) องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ

(๗) หน่วยงานอิสระของรัฐ

(๘) หน่วยงานหรือคณะกรรมการที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง

(๙) หน่วยงานเอกชนที่ได้รับมอบให้ดำเนินกิจการแทนรัฐ

(๑๐) หน่วยงานอื่นตามที่กฎหมายกำหนด **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

๒. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดนิยามคำว่า “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” และให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (มหาวิทยาลัยศรีนครินท	**-** เป็นการสร้างภาระให้แก่เอกชน **(สำนักงานประกันสังคม)** **-** ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๔ ที่กำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ เนื่องจากอาจเป็นการกระทบต่อเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคลและบางข้อมูลเป็นข้อมูลความลับทางการค้า ตลอดจนอาจเป็นข้อมูลที่

รวิโรฒ) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย ในหลักการให้เอกชนต้องปฏิบัติตาม **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เห็นด้วย แต่ต้องมีกระบวนการตรวจสอบและกลั่นกรองว่าเรื่องใดต้องเปิดเผย เพื่อมิให้กระทบต่อการดำเนินการของภาคเอกชนและการรักษาความลับทางการค้าหรือธุรกิจ **(กรมการขนส่งทางบก)** - เพราะนอกจากความโปร่งใสแล้ว ยังเป็นการคุ้มครองประชาชนโดยทั่วไปอีกด้วย **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** - ปัจจุบันรัฐมีโครงการพัฒนาร่วมกับเอกชนมากขึ้น ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างโปร่งใสและป้องกันการทุจริต เอกชนดังกล่าวจึงต้องเปิดเผยข้อมูลที่ได้ร่วมลงทุนกับภาครัฐด้วย **(กรมชลประทาน)** - จะได้มีผลใช้บังคับครอบคลุมทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน อีกทั้งเนื่องจากกลุ่มเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สมควรเปิดเผยข้อมูลตามความลับของชั้นความลับ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของเอกชน	ซ้ำซ้อนกับที่หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่แล้ว **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - ตามคำนิยามมาตรา ๔ “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” (๕) ที่หน่วยงานของรัฐมีทุนหรือถือหุ้นด้วย กรณีนี้ควรกำหนดสัดส่วนการมีทุนหรือถือหุ้นของหน่วยงานของรัฐ **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** **-** ไม่เห็นด้วย ๓ หน่วยงาน อาจมีการใช้ข้อมูลในการทำลายคู่แข่งธุรกิจ และเป็นภาระเอกชน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** **-** ไม่สมควรเพราะเอกชนย่อมมีสิทธิได้รับการคุ้มครองเป็นกรณีพิเศษเพราะถือว่าไม่ใช่ส่วนราชการอาจเป็นการละเมิดสิทธิได้ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** **-** ไม่เห็นด้วยกับนิยามที่ครอบคลุมถึงบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด เนื่องจากไม่ได้มีการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของรัฐและไม่ได้มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ในความครอบครอง อีกทั้งอยู่ภายใต้การกำกับของพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้าโดยเฉพาะแล้ว นอกจากนี้ ไม่เห็นด้วยที่คำนิยามครอบคลุมถึงบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนที่รับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร เนื่องจากไม่ได้มีการดำเนินการเพื่อประโยชน์ของรัฐและไม่ได้มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ในความครอบครอง อีกทั้งหากบุคคลทั่วไปต้องการทราบข้อมูลสาธารณะดังกล่าวก็สามารถขอข้อมูลที่เปิดเผยจากหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องได้ เอกชนจึงไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนรับทราบ **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** **-** นิยามและการบังคับใช้ยังไม่ชัดเจน ดังนั้น อาจส่งผลให้ขัดกับสนธิสัญญาระหว่างประเทศได้ เช่น สนธิสัญญาด้านทรัพย์สินทางปัญญา **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** **-** ตามนิยาม “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” นั้น ใน (๓) (๔) เอกชนอาจจะได้รับผลกระทบ เพราะ

ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(กรมพลศึกษา)** - เพราะข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เอกชนมีความเกี่ยวข้องควรได้รับการควบคุมดูแลด้วย **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - เป็นการกำหนดให้ทุกหน่วยงานที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ในบังคับที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายด้วยเช่นเดียวกันกับหน่วยงานของรัฐ **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - เป็นข้อมูลสาธารณะสามารถเปิดเผยได้อยู่แล้ว **(กระทรวงยุติธรรม)** - เห็นด้วยกับการปรับปรุงคำนิยาม **(กระทรวงคมนาคม)** - การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งอยู่ในความครอบครองของเอกชน จะทำให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นและรับรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตน โดยมีข้อยกเว้นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหากมีการเปิดเผยแล้วต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เห็นด้วยในหลักการที่เอกชนรายใดครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ ก็ควรเปิดเผยข้อมูลนั้นให้ประชาชนทั่วไปทราบ เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการดำเนินงานได้ และจะได้เข้าถึงข้อมูลที่เอกชนได้มีไว้ เพื่อประโยชน์ในการเข้าของประชาชน **(การประปานครหลวง)** - เพื่อให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินงานของเอกชนได้ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - เป็นการกำหนดกรอบการปฏิบัติของเอกชนเพื่อประโยชน์สาธารณะได้ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - บางกรณีเอกชนอาจครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งโดยหลักการต้องมีการเปิดเผย **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เมื่อมีสภาพเป็นเอกชนก็จริงแต่ถือว่าได้มีส่วนประกอบของอำนาจรัฐเข้ามาสัมพันธ์ด้วย	ในการดำเนินการทางธุรกิจย่อมมีกลยุทธ์และอาจกระทบกับกฎหมายที่เกี่ยวกับความลับทางการค้าอาทิ พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้น **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** **-** เอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ยังไม่ชัดเจนว่าเป็นข้อมูลระดับไหน แต่ถ้าเป็นข้อมูลทั่วไป เช่น ข้อมูลการลงทุน ผลกำไรขาดทุน หรือการจัดตั้ง การอนุญาตสัมปทาน มีกฎหมายฉบับเฉพาะฉบับอื่นที่บังคับให้เอกชนต้องเปิดเผยอยู่แล้ว **(กรมวิทยาศาสตร์บริการ)**

จึงสมควรอยู่ภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจมีความเกี่ยวโยงกับเอกชนในฐานะที่เอกชนมีลักษณะตามคำนิยาม **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - ในนิยามไม่ได้หมายถึงเอกชนทั่วไปทั้งหมด แต่โดยลักษณะแล้วมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - เป็นการดำเนินงานระหว่างเอกชนกับรัฐหรือที่รัฐมอบหมายให้เอกชนดำเนินการ ไม่ใช่เอกชนกับเอกชน ดังนั้น ประชาชนจึงมีสิทธิจะเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ทุกภาคส่วนต้องได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันและได้รับข้อมูลที่ถูกต้องตรงกัน **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เป็นการกำหนดควบคุมเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ทำให้มีกฎเกณฑ์มากขึ้น **(องค์การสุราการมสรรพสามิต)** - เป็นการขยายนิยามให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เป็นการระบุให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของเอกชนซึ่งใช้ทรัพยากรธรรมชาติ อำนาจหน่วยงานของรัฐ สิทธิหรือหน้าที่ของรัฐที่มอบหมายให้เอกชนดำเนินการแทน เช่น การให้สัมปทาน **(กรมบังคับคดี)** - เห็นพ้องด้วย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรเปิดเผยให้ประชาชนตรวจสอบได้ **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะบางอย่างอยู่ในครอบครองของเอกชนซึ่งสามารถเปิดเผยข้อมูลได้ เอกชนจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายฉบับนี้ **(สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท)** - เห็นด้วย ขอเพิ่มเติมลักษณะบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชน (๗) ที่เป็นผู้ร่วมการจัดทำข้อมูลให้กับภาครัฐ	

หรือมีข้อมูลร่วมกับภาครัฐในทุกกรณี **(จังหวัดสมุทรสงคราม)** - สร้างความชัดเจนของคำว่า "เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" ป้องกันการตีความที่แตกต่างกัน **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๐ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการเปิดโอกาสและส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิเข้าถึงและสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชน ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตลอดจนรับรู้การดำเนินการใด ๆ ของเอกชนผู้ได้รับสัมปทานหรือเป็นตัวแทนรัฐในการบริการสาธารณะ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เอกชนตามนิยามดังกล่าวเป็นบุคคลที่มีความเกี่ยวเนื่องกับหน่วยงานของรัฐ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - ทำให้ประชาชนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียสามารถตรวจสอบการปฏิบัติงานได้และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับรัฐหรือประชาชนในวงกว้าง **(จังหวัดอุทัยธานี)** - เอกชนผู้มีส่วนได้เสียกับหน่วยงานของรัฐควรจะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ เช่น ผลประกอบการ และรายงานงบการเงิน เป็นต้น **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เอกชนบางรายได้รับมอบหมายให้จัดทำบริการสาธารณะ และหน่วยงานหรือองค์กรใดที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจรัฐ จัดทำบริการสาธารณะ หรือมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะก็ควรจะมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ด้วย **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วย แต่ข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เอกชนตามนิยามดังกล่าวมีลักษณะที่ใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐหรือได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ จะเป็นกลไกในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ **(จังหวัดหนองบัวลำภู)**	

- เพราะภาคเอกชนอาจมีข้อมูลข่าวสารซึ่งอาจส่งผลกระทบทั้งดีและเสียต่อสังคมส่วนรวมได้ **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการกำหนดนิยามและอำนาจหน้าที่ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์และการจัดระบบการครอบครองและดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ภาคเอกชนครอบครองอยู่ **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - เป็นเป็นหน่วยงานที่มีการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐ จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เพราะเมื่อเอกชนครอบครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะย่อมมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารได้กว้างขวางขึ้น อันสอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและเป็นไปตามหลักการสากล **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - ซึ่งจะครอบคลุมถึงกรณีหน่วยงานของรัฐได้มอบหมายหรือส่งมอบการครอบครองข้อมูลข่าวสารให้เอกชนเป็นผู้ดูแลด้วย **(การยางแห่งประเทศไทย)** - ลักษณะของบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนตามนิยามมีทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจของรัฐ การดำเนินงานของรัฐ รวมถึงเกี่ยวข้องกับประชาชน จึงเป็นข้อมูลที่ควรเปิดเผยต่อสาธารณะ ถึงแม้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลของเอกชนหรือเป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของเอกชน เอกชนก็ควรมีหน้าที่	

ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว เพื่อให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้โดยสะดวก **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องในหลักการต่อการเพิ่มนิยาม "เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เป็นกลไกสำคัญในการป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบได้เป็นอย่างดี **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - รัฐมีส่วนร่วมให้อำนาจหรือลงทุนร่วมกับเอกชนดังกล่าว จึงต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ด้วย **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - เห็นด้วยอย่างยิ่ง เนื่องจากคำว่า "ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" ย่อมเป็นที่ทราบและเข้าใจได้ว่าบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวนี้ได้อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ดังนั้น ในบทบัญญัติดังกล่าวจึงมุ่งเน้นถึงข้อมูลสาธารณะเป็นสำคัญโดยไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานทางราชการเท่านั้น **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เห็นด้วยกับการกำหนดนิยาม **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์)** - เป็นการเปิดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะของบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชน **(กระทรวงสาธารณสุข)** - รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ รับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะจึงจำเป็นต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ด้วย **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เห็นด้วยเฉพาะในกรณีที่เอกชนนั้นใช้อำนาจหรือได้รับมอบอำนาจแทนหน่วยงานรัฐ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ หรือที่ได้ทำสัญญาร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชน ส่วนกรณีอื่นเห็นว่าจะเป็นภาระแก่เอกชนเกินสมควร **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)**	

- เห็นด้วย แต่ควรระบุรายละเอียดหรือขยายความในข้อ "(๖) ที่รับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร" เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำไปบังคับใช้ **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสาร และมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - นิยามใหม่นี้แสดงถึงส่วนที่เอกชนมีกิจกรรมร่วมกับรัฐ ซึ่งมักเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่สมควรให้ข้อมูลถูกเปิดเผย เพื่อแสดงความโปร่งใส **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เพื่อให้ครอบคลุมถึงบุคคลและนิติบุคคลเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจ หรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐรวมถึงกรณีที่บุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนได้ดำเนินงานตามกฎหมายอื่น ๆ จะเห็นได้ว่า เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะคำนิยามดังกล่าว เป็นบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐโดยตรง **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย ตามมาตรา ๔ นิยาม “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” ถูกระบุชัดเจนเกี่ยวกับเอกชนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานรัฐเท่านั้น **(กระทรวงพลังงาน)** - เอกชนควรเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ประชาชนทั่วไปสามารถตรวจสอบข้อมูลหน่วยงานเบื้องต้นได้ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - นอกจากหน่วยงาน หรือองค์กรของรัฐแล้ว ยังมีองค์กรเอกชนหรือหน่วยงานเอกชนที่ได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายให้ใช้อำนาจรัฐ หรือเป็นคู่สัญญากับรัฐ ย่อมมีข้อมูลสาธารณะ จึงควรที่จะต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ด้วย **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะและเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ **(กรมประชาสัมพันธ์)**	

- เพราะปัจจุบันภาครัฐและภาคเอกชนมีความสัมพันธ์ต่อกันเป็นอย่างมาก เช่น การรับสัมปทาน หรือการมอบหมายให้เอกชนใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครองแทนหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น ซึ่งการใช้ทรัพยากร อำนาจ หรืองบประมาณของรัฐในทางใดทางหนึ่ง แม้กฎหมายจะไม่มีข้อยกเว้นไว้ แต่การที่เขียนไว้ไม่ชัดเจนจะทำให้เกิดปัญหาได้โดยเฉพาะกรณีหน่วยงานของรัฐไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนรับรู้ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามคำนิยามเป็นเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐหรือได้รับสิทธิหรือประโยชน์จากรัฐตามกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากความเกี่ยวข้อง หรือสิทธิหรือประโยชน์ดังกล่าว จึงควรเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และสมควรต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติด้วย **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการรับรู้เกี่ยวกับกิจการของรัฐและเอกชนและเป็นการพิทักษ์ประโยชน์สาธารณะและสังคมส่วนรวม โดยปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าวไปในทิศทางเดียวกันและถูกต้อง **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เอกชนเป็นผู้มีข้อมูลการใช้อำนาจหรือการใช้จ่ายเงินงบประมาณของรัฐที่ควรเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบ จึงเห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - เอกชนซึ่งมีข้อมูลสาธารณะ เป็นเอกชนที่ส่วนใหญ่แล้วเป็นเอกชนซึ่งต้องจัดทำบริการสาธารณะ หรือดำเนินกิจการบางอย่างกับรัฐ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความโปร่งใส และชัดเจนในการดำเนินงาน จึงควรต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ด้วย **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง เนื่องจากเป็นการแสดงให้เห็นชัดเจนว่าร่างกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับรวมไปถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของภาคเอกชนซึ่งได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทาง	

ปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง ทำให้ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐมากขึ้น **(องค์การคลังสินค้า)** - ทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐให้มีความโปร่งใสได้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น **(การเคหะแห่งชาติ)** - กรณีกำหนดคำนิยาม “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” ตามมาตรา ๔ กล่าวคือ บุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนที่ได้ใช้อำนาจหรือได้รับมอบอำนาจตามที่ได้รับมอบหมายใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐในการดำเนินงานตามภารกิจต่าง ๆ เช่น บริการสาธารณะ การได้รับสัมปทานจากหน่วยงานรัฐ ผู้ประกอบการเหนือการตลาด ตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นบุคคลหรือนิติบุคคลที่มีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเทศหลายด้าน จึงควรถูกกำหนดไว้ในคำนิยามนี้และมีหน้าที่ปฏิบัติตามเท่าที่กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจไว้ เพื่อที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้โดยสะดวก ลดความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงข้อมูล **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและชัดเจนเกี่ยวกับการกำหนดประเภท ลักษณะของหน่วยงานเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ในความครอบครองที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ และป้องกันปัญหาการตีความในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ในส่วนของ (๖) เป็นเรื่องการดำเนินการเฉพาะบุคคลหรือนิติบุคคลนั้น อาจไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเกี่ยวกับการรับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - ย่อมทำให้มีการบังคับใช้กฎหมายมีขอบเขตกว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งจะเกิดประโยชน์ต่อประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะและลดปัญหาการตีความของกฎหมายในภายหลัง **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)**	

- เป็นการเพิ่มเติมคำนิยามศัพท์ขึ้นใหม่ ที่ไม่มีในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเนื่องจากในปัจจุบัน มีองค์กรเอกชนที่ใช้อำนาจหรือรับมอบอำนาจให้ใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐมากขึ้น เช่น สถานที่ตรวจสภาพรถ (ตรอ.) ก็เป็นองค์กรเอกชนที่ได้รับมอบอำนาจให้ใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐ เป็นต้น ดังนั้น การเพิ่มบทนิยามให้ “เอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” ต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ หากร่างกฎหมายนี้ผ่านประกาศใช้เป็นกฎหมายสอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบันที่หน่วยงานภาครัฐมีแนวโน้มจะมอบภารกิจบางอย่างให้ภาคเอกชนทำแทนมากขึ้น **(กรมวิชาการเกษตร)** - เมื่อมีความเกี่ยวข้องสาธารณะจึงต้องรับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูล และข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชน สามารถนำมาใช้งานหลาย ๆ ด้านของส่วนราชการอื่น **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การกำหนดประเภทเอกชนตาม (๔) และ (๖) ควรต้องนำเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมาพิจารณาประกอบด้วย **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

- ควรกำหนดให้เอกชนซึ่งมีหน้าที่ต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะครอบคลุมเอกชนทุกกลุ่มไม่ใช่แค่ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดเท่านั้น เนื่องจากภาคเอกชนขนาดเล็กก็เป็นธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต ความปลอดภัย สุขอนามัย รวมถึงความเป็นอยู่ของประชาชนเช่นกัน และอาจจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ภาคธุรกิจขนาดใหญ่และอาจส่งผลให้เกิดช่องว่างของกฎหมายที่เอกชนขนาดเล็กไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะต่อสาธารณชนในอนาคต อีกทั้งการมีอำนาจเหนือตลาดไม่ใช่สิ่งที่ต้องห้ามหรือผิดกฎหมาย เพียงแต่หากกระทำการใด ๆ ที่กระทบต่อราคาสินค้าหรือบริการ หรือการสร้างเงื่อนไขใด ๆ ที่เป็นอุปสรรคทางการค้าอย่างไม่เป็นธรรม ซึ่งมีบทลงโทษทางอาญาอยู่แล้ว ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มในภาคเอกชนไม่ว่าจะเป็นเอกชนที่ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดหรือภาคเอกชนขนาดเล็กล้วนส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งสิ้น จึงจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะต่อสาธารณชนเพื่อให้ประชาชนรับทราบ **(สำนักงานกิจการยุติธรรม)**

- การกำหนดนิยามดังกล่าวเป็นการกำหนดหน้าที่ให้เอกชนต้องปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ มีผลกระทบกับเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ในความครอบครอง ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาคเอกชนที่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ก่อน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ต่อการรับฟังความคิดเห็นของร่างกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)**

- การเปิดเผยข้อมูลของเอกชนต้องได้รับการเห็นชอบจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องก่อน **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ขอให้พิจารณาเพิ่มเติมว่ามีกฎหมายอื่นดำเนินการในเรื่องนี้หรือไม่ และการเปิดเผยข้อมูลอาจลดขีดความสามารถในการแข่งขันหรือไม่ **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- นิยาม “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” ยังไม่ชัดเจนว่าหมายถึงข้อมูลประเภทใดบ้างโดยเฉพาะในมาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้เอกชนต้องเปิดเผย ร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่ได้กำหนดนิยาม “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชน” หมายถึงข้อมูลใดบ้าง อาจทำให้เอกชนไม่อาจทราบได้ว่าข้อมูลใดบ้างที่ต้องเปิดเผย อีกทั้งอาจต้องคำนึงถึงลักษณะการประกอบธุรกิจของเอกชนด้วย ข้อมูลบางเรื่องอาจเป็นความลับทางการค้าหรือแผนกลยุทธ์หากเปิดเผยอาจทำให้เสียเปรียบในการประกอบธุรกิจได้ รวมถึงอาจต้องพิจารณาความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เนื่องจากข้อมูลที่ต้องเปิดเผยอาจมีลักษณะเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครอง ดังนั้น ควรพิจารณาถึงภาระหน้าที่ของเอกชนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ หากจะให้เอกชนเปิดเผยข้อมูลก็ควรจะต้องให้ความคุ้มครองแก่เอกชนเช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- นิยามคำว่า "เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” มีการกำหนดลักษณะที่ครอบคลุมกว้างมาก อีกทั้งการกำหนดหน้าที่ให้แก่เอกชนตามมาตรา ๑๓ เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล **(องค์การจัดการน้ำเสีย)**

- ขอเพิ่มเติมลักษณะบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชน (๗) ที่เป็นผู้ร่วมการจัดทำข้อมูลให้กับภาครัฐหรือมีข้อมูลร่วมกับภาครัฐในทุกกรณี **(จังหวัดสมุทรสงคราม)**

- ตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำหนดให้เอกชนต้องเปิดเผย ตามร่างมาตรา ๑๓ เป็นรายการเดียวกับที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีนิติสัมพันธ์กับเอกชนจะต้องเปิดเผยตามร่างมาตรา ๗ อยู่แล้ว จึงอาจไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดเป็นหน้าที่ให้เอกชนต้องดำเนินการซ้ำอีก **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)**

- ป้องกันความมั่นคงชาติ **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- คำนิยามในมาตรา ๔ “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” (๒) (๔) (๖) ควรเพิ่มในเรื่องการกำหนดเพดานขั้นต่ำของภาษีอากร กรณียกเว้นภาษีอากรควรระบุเพดานขั้นต่ำไว้ เช่น เฉพาะจำนวนลดหย่อนภาษีตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาท เป็นต้นไป เป็นต้น **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- ร่างมาตรา ๔ นิยามข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เอกชนมีอยู่ มีความหมายกว้างมากเกินไป ควรมีการนิยามคำจำกัดความโดยระบุรายละเอียดให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น **(บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน))**

- ควรให้มีการกำหนดขอบเขตการเปิดเผย หรือกำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนที่ต้องเปิดเผยในเบื้องต้นไว้เพิ่มเติม เนื่องจากดุลยพินิจในการพิจารณากำหนดรายการข้อมูลข่าวสารของเอกชนแต่ละรายย่อมแตกต่างกันตามพันธกิจและการดำเนินงานของเอกชน หากพิจารณาแล้วว่าข้อมูลที่หากเปิดเผยไปอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของตนย่อมพิจารณาปกปิดข้อมูลไว้ก่อนได้ **(การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย)**

- เห็นควรกำหนดนิยามคำว่าข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้ชัดเจนเสียก่อน รวมถึงต้องศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องว่ามีผลกระทบต่อเอกชนมากน้อยเพียงใด **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ต้องมีความชัดเจนว่าเอกชนที่มีลักษณะแข่งขันอยู่ในตลาดจะมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลอะไรบ้าง ในลักษณะใด ในร่างมาตรา ๑๓ การจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชน ก็มิได้ระบุรายการข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ชัดเจน **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ควรกำหนดขอบเขตข้อมูลเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการกับหน่วยงานของรัฐ หรือการที่เอกชนได้รับประโยชน์จากหน่วยงานของรัฐหรือมีผลกระทบต่อประชาชนหรือประโยชน์สาธารณะ หากเป็นข้อมูลสาธารณะแต่มีข้อมูลอื่นปะปนด้วย เช่น ความลับทางการค้า หรือข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น ควรกำหนดมาตรการรองรับว่าจะเปิดเผยข้อมูลได้เพียงใด เพื่อไม่ให้กระทบเสรีภาพของเอกชน **(การประปานครหลวง)**

- ควรระบุรายละเอียดหรือขยายความในข้อ "(๖) ที่รับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร" เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการนำไปบังคับใช้ **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)**

- ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ควรมุ่งเน้นใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะให้กับประชาชนเป็นหลัก การกำหนดให้องค์กรเอกชนต้องมีหน้าที่ตามร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ควรพิจารณากำหนดโดยพิจารณาเหตุผลเกี่ยวกับการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะเป็นสำคัญ โดยอาจกำหนดเฉพาะกรณีเอกชนได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือดำเนินกิจการทางปกครอง หรือร่วมจัดทำบริการสาธารณะตามกฎหมายหรือตามสัญญาเนื่องจากกรณีนี้เอกชนที่มีความสำคัญต่อประโยชน์สาธารณะ โดยปกติหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องย่อมมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นในความครอบครองและมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้นอยู่แล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ)**

- ตามกฎหมายเดิมมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการเสมือนเป็นการตรวจสอบการใช้อำนาจของราชการเป็นสำคัญ การที่จะกำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องปฏิบัติตาม ควรกำหนดนิยามให้ชัดเจนว่า เอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะลักษณะใดที่จะเข้านิยามที่จะต้องปฏิบัติตามเพราะจากคำนิยามที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดยังขาดความชัดเจนซึ่งเปิดโอกาสให้เกิดการตีความ เช่น ผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดต้องเป็นคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ากำหนดก่อนหรือไม่ รวมถึงบริษัทที่หน่วยงานของรัฐที่มีทุนหรือถือหุ้นอยู่ด้วย ควรกำหนดสัดส่วนให้ชัดเจนว่ามีจำนวนกี่หุ้นต้องมากกว่าร้อยละ ๒๕ หรือมีอำนาจควบคุมสั่งการได้ เพื่อมิให้กฎหมายฉบับนี้ถูกตีความจนกว้างขวางเกินไปซึ่งอาจจะส่งผลต่อการแข่งขันในภาคธุรกิจได้ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- ควรกำหนดนิยามของ “เอกชนซึ่งมีข้อมูลสาธารณะ” ให้มีความชัดเจนและครอบคลุมยิ่งขึ้น เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวต้องนำมาบังคับใช้กับภาคเอกชนด้วย หากบทนิยามมีความคลุมเครืออาจทำให้เกิดความยากลำบากในการร้องขอให้ภาคเอกชนดำเนินการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- กรณีเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐก็สมควรพิจารณาร่วมกับหน่วยงานของรัฐก่อน เพื่อประกอบการปฏิบัติหน้าที่ตามร่างกฎหมายนี้ก่อนที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- เมื่อพิจารณานิยาม “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจของนิยามดังกล่าวให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันก่อนว่าเอกชนตามร่างฯ นี้ คือ เอกชนที่ต้องมีลักษณะครบทั้ง ๖ อนุมาตรา หรือเข้าลักษณะเพียงอนุมาตรา (๑) – (๖) เพียงอนุมาตราใดมาตราหนึ่งก็เพียงพอที่จะให้ถือเป็นเอกชนตามร่างฯ ฉบับนี้ เนื่องจาก หากพิจารณาว่าเข้าลักษณะเพียงอนุมาตราใดมาตราหนึ่ง ย่อมมีบุคคลและนิติบุคคลที่เข้าลักษณะเพราะมีเงื่อนไขตาม (๖) เพียงอย่างเดียวคือ ที่รับบริจาคและได้รับสิทธิลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีอากร ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร ซึ่งจะทำให้ครอบคลุมถึงผู้สนับสนุนการศึกษาที่ได้บริจาคเงิน

หรือทรัพย์สินให้แก่สถานศึกษาของรัฐ โรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน แต่ไม่รวมถึงโรงเรียนนอกระบบตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งจะต้องพิจารณาถึงความจำเป็นว่า มีความจำเป็นมากน้อยเพียงใดที่จะให้บุคคลหรือนิติบุคคลดังกล่าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งอาจเป็นข้อมูลส่วนบุคคลในมิติของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- กรณีเป็นเอกชน ให้เป็นเอกชนที่ได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองหรือให้ดำเนินกิจการทางปกครอง **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

๓. ท่านเห็นด้วยหรือไม่ กับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมถึงการกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กระทรวงยุติธรรม) (สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดอุทัยธานี) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงาน**	- สามารถใช้บุคลากรของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นการประหยัดงบประมาณแผ่นดินและเป็นการใช้บุคลากรอย่างคุ้มค่า อีกทั้งหากกำหนดให้สภาความมั่นคงแห่งชาติปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการตามร่างกฎหมายนี้ อาจเกิดปัญหาแทรกแซงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวกับความมั่นคง**(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ไว้โดยเฉพาะในลักษณะงานธุรการของสภาฯ ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง นโยบายและแผนระดับชาติ ดังนั้น การกำหนดเพิ่มหน้าที่ในการปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ จึงไม่สอดคล้องกับอำนาจหน้าที่และไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานของสภาฯ ทั้งยังถือเป็นการกำหนดให้มีหน่วยงานที่ปฏิบัติภารกิจที่ซ้ำซ้อนใกล้เคียงกัน อันเป็นการขัดต่อหลักการตรวจสอบความจำเป็นในการตรากฎหมาย **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สังกัดในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ควรให้เป็นหน่วยงานอิสระทำงานได้อย่างคล่องตัว **(กระทรวงคมนาคม)**

คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - การจัดตั้งสำนักงานฯ จะทำหน้าที่ปฏิบัติงานให้คณะกรรมการฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เป็นหน่วยงานทำหน้าที่ด้านวิชาการและธุรการเช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ **(กรมการขนส่งทางบก)** - มีภารกิจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งอยู่ภายใต้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี **(กรมชลประทาน)** **-** ที่ตั้งเดิม **(สำนักงานประกันสังคม)** - เพื่อให้การปฏิบัติงานและประสานงานเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นไปอย่างถูกต้องและรวดเร็ว **(กรมพลศึกษา)** - ควรมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการฯ เนื่องจากหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการมีหลายประการซึ่งล้วนแต่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างเป็นรูปธรรม **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** **-** เห็นด้วย กับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เนื่องจากหลักการในการร่างกฎหมาย ซึ่งต้องมีหน่วยงานทำหน้าที่ด้านธุรการ **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** **-** เห็นด้วยกับการให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ **(กระทรวงคมนาคม)** - เห็นด้วยกับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี **(กรมการข้าว)** - เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.	- การตั้งสำนักงานที่ตั้งอยู่ในหน่วยงานเดิมไม่สะดวกในการติดต่อ ควรหาที่ตั้งสำนักงานใหม่ **(การประปานครหลวง)** - ไม่มีความจำเป็นต้องตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีขึ้นมาอีก เพราะเป็นการรวมศูนย์อำนาจซึ่งขัดกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ที่พยายามผลักดันการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่น อาจมอบให้สำนักงานเลขาธิการนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับดูแล **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - ควรให้หน่วยงานที่ดูแลข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการจะเหมาะสมกว่าสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - ไม่เห็นด้วยกับหลักการ อาจกำหนดให้มีคณะกรรมการกลางซึ่งทำหน้าที่ดังกล่าวและให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมาบริหารจัดการในแต่ละสาขาที่กฎหมายกำหนดได้ ซึ่งน่าจะเกิดความคล่องตัวมากกว่า รวมทั้งเป็นการประหยัดงบประมาณในการจ่ายค่าตอบแทนการประชุม หรือค่าตอบแทนอื่น ๆ รวมถึงองค์ประกอบและการได้มาซึ่งคณะกรรมการในแต่ละคณะ **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วย ๔ หน่วยงาน ทำให้เป็นภาระงบประมาณรัฐ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - สมควรให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมดูแล **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - ไม่เห็นด้วยกับการแยกหน่วยงานวิชาการและธุรการที่ทำหน้าที่ดูแลข้อมูลออกเป็นสองหน่วยงาน เพราะในทางปฏิบัติการพิจารณาว่าข้อมูลใดเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือความลับราชการอาจจำเป็นต้องนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจำแนกในคราวเดียวกัน บางกรณีข้อมูลมีส่วนที่เปิดเผยได้และ

๒๕๔๐ **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** - การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนการกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการนั้น เห็นว่าเนื่องจากสำนักงานฯ มีภารกิจเกี่ยวกับกิจการความมั่นคงของชาติ รวมทั้งเป็นที่ปรึกษา เสนอแนะนโยบาย มาตรการ และแนวทางปฏิบัติด้านความมั่นคงต่อสภาความมั่นคงแห่งชาติและคณะรัฐมนตรี ดังนั้น จะทำให้เกิดความชัดเจนในเรื่องของข้อมูลข่าวสารที่ไม่สมควรเปิดเผย และช่วยในการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐออกจากข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่สามารถเปิดเผยได้โดยทั่วไป **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เพื่อให้มีหน่วยงานและเจ้าหน้าที่สนับสนุนที่ชัดเจน **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - หน่วยงานสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสภาความมั่นคงแห่งชาติปฏิบัติงานให้คณะกรรมการข้อมูลความลับฯ อยู่ในขอบข่ายอำนาจหน้าที่ที่จะต้องจัดการดูแลอันเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ และข้อมูลความลับราชการมีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่เก็บข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ ถ้าเรื่องใดเป็นข้อมูลที่กระทบต่อสาธารณะหรือความมั่นคงของชาติ จึงสมควรต้องรับรู้ด้วย **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - กฎหมายเดิมกำหนดให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานกลางในการควบคุมดูแลทั้งข้อมูลข่าวสารราชการจึงมีความเหมาะสม **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - กรณีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ จะได้มีหน่วยงานกลางเพื่อรับผิดชอบ แต่กรณีเปิดเผยไม่ได้อยู่รวมกัน จึงอาจทำให้เกิดความไม่คล่องตัวในการปฏิบัติงาน **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**	- สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานที่มีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นฝ่ายการเมืองจึงอาจทำให้การปฏิบัติงานไม่เป็นอิสระ จึงเห็นว่าถ้าจะตั้งขึ้นในสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินน่าจะเหมาะสมกว่า ส่วนสภาความมั่นคงแห่งชาติปฏิบัติงานให้คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการนั้นไม่เห็นด้วย เพราะเมื่อพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการดังกล่าวแล้วในส่วนของข้าราชการประจำเกือบทั้งหมด ควรให้เป็นผู้แทนจากหลายฝ่าย ทั้งจากศาล องค์กรอิสระ ฝ่ายนิติบัญญัติ อัยการสูงสุด เป็นต้น **(พรรคเพื่อไทย)** - อำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ คงมีในลักษณะเดียวกันกับสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพียงแต่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีการจำแนกออกให้ชัดเจนยิ่งขึ้นเท่านั้น **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - ข้อมูลข่าวสารราชการโดยเฉพาะในด้านความมั่นคงมีหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ควรมีผู้แทนจากหน่วยงานดังกล่าวร่วมพิจารณาให้รอบคอบที่สุด **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นเรื่องสำคัญควรขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี **(กรมวิทยาศาสตร์บริการ)** - อยากให้อยู่ในกำกับกระทรวงดิจิทัลฯ **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเห็นว่าในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายก็น่าจะทำได้ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - เห็นด้วยตามที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ควรมีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริการและธุรการ รวมถึงการประสานงานที่มีความสำคัญและช่วยในการขับเคลื่อนงาน **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - การขึ้นตรงต่อสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะสามารถบริหารงานได้รวดเร็ว **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีความเหมาะสมแล้ว แต่มีข้อสังเกตว่าเมื่อมีการจัดตั้งสำนักงานขึ้นเป็นส่วนราชการใหม่ จึงต้องมีการเพิ่มอัตรากำลังและงบประมาณแผ่นดินหรือไม่ นอกจากนี้ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่ศึกษาและรวบรวมข้อมูลด้านความมั่นคงแห่งชาติ จึงมีความเหมาะสมแล้วที่จะปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ **(กรมบังคับคดี)** - มีหน่วยงานรับผิดชอบงานตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยตรง **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๙ หน่วยงาน ไม่ใช่เรื่องใหม่ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - มีความเหมาะสม ส่วนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับความลับราชการอยู่แล้วจึงมีความเหมาะสม **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานแบบรวมศูนย์ ส่งผลให้การปฏิบัติงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารมีความรอบด้านคล่องตัว และเกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - มีหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงในการดูแลเกี่ยวกับข้อมูลความลับราชการ **(จังหวัดเพชรบุรี)**	

- เพราะทั้งสองหน่วยงานเป็นหน่วยงานที่เหมาะสมในการปฏิบัติงาน **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วย แต่ไม่เห็นด้วยกรณีให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เพราะทั้ง ๒ หน่วยงาน เป็นหน่วยงานหลักที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินี้ **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการจัดตั้งและการกำหนดหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เนื่องจากกฎหมายฉบับเดิมไม่ได้กำหนดหน่วยงานในกำกับดูแลกฎหมายดังกล่าวอย่างชัดเจน มีเพียงการแต่งตั้งคณะกรรมการ ๒ คณะ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากหลายหน่วยงานทำให้การดำเนินงานอาจไม่มีความเป็นเอกภาพ **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับถ้อยคำในมาตรา ๖ ที่กำหนดเรื่องของสถาบันที่ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการดำเนินงานเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้อย่างชัดเจน **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - จำเป็นจะต้องมีการเก็บรวบรวมข้อมูล กำกับดูแลให้เป็นไปตามกฎหมาย เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ตลอดจนวินิจฉัยข้อพิพาทและตีความ ที่เกิดขึ้นการบังคับใช้	

พระราชบัญญัติ ซึ่งตามกฎหมายเดิม และกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ต่างก็มีสำนักงานของตนเองเพื่อดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าว **(การประปานครหลวง)** - หน่วยงานดังกล่าวมีหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายดังกล่าวประชาชนย่อมได้รับความเป็นธรรมและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เป็นส่วนงานที่มีการรวบรวมข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สำหรับสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับความมั่นคงของชาติ ซึ่งจะสามารถกลั่นกรอง รวบรวม และสนับสนุนงานให้กับคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ แต่ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงสภาพต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องทั้งงบประมาณการจัดตั้ง การพัฒนาระบบราชการ การลดขนาดบุคลากรภาครัฐ เป็นต้น **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เพื่อให้การทำงานต่อเนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - จะได้มีส่วนงานที่ทำหน้าที่ปฏิบัติงานทางธุรการให้แก่คณะกรรมการดังกล่าว และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้โดยตรง **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - การปรับชื่อสำนักงานเป็นสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายใหม่จึงมีความเหมาะสม และได้เพิ่มภารกิจให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมาทำหน้าที่เฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับภารกิจของสำนักงานอยู่แล้วจึงเหมาะสม **(สถาบันพระปกเกล้า)** - ควรให้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการฯ รวมถึงให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)**	

- เห็นด้วย มาตรา ๖ กำหนดให้มีคณะกรรมการ ๒ คณะ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพิ่มเติมในส่วนของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ เข้ามาเพื่อทำหน้าที่ในส่วนของข้อมูลความลับราชการ **(กระทรวงพลังงาน)** **-** เห็นด้วย ที่ควรจัดให้มีหน่วยงานของราชการที่มีหน้าที่หลักในการดำเนินการให้เป็นตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อดำเนินการตามกฎหมายดังกล่าวและให้บริการแก่ประชาชน **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** **- เห็นด้วย**กับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เห็นด้วย แต่ในอนาคตน่าจะผลักดันให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นองค์กรอิสระ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ โปร่งใสและความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน **(กรมประชาสัมพันธ์)** **-** เพราะเป็นเพียงการเปลี่ยนชื่อหน่วยงานจากกฎหมายเดิมให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าวเท่านั้น จึงไม่ทำให้ใช้งบประมาณค่อนข้างมาก สำหรับการกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่ปฏิบัติงานด้านข้อมูลความลับราชการก็เห็นว่าเหมาะสม **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** **-** เนื่องจากเดิมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีก็ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายเดิมอยู่แล้ว เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะนี้ ได้ปรับปรุงมาจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ก็สมควรที่สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะปฏิบัติหน้าที่ในส่วนนี้ต่อไป ส่วนสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติก็ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการข้อมูลความลับของราชการ และเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งย่อมมีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลความลับของทางราชการอยู่แล้ว จึงมีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)**	

- จะช่วยให้การพิจารณาข้อมูลความลับราชการมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ เป็นที่ยอมรับของประชาชนมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - จะทำให้การปฏิบัติงานไม่เกิดการซ้ำซ้อน มีขอบเขตชัดเจน ลดการใช้ดุลยพินิจที่อาจจะไม่เป็นธรรม ทำให้การบริหารจัดการข้อมูลที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะและข้อมูลที่ต้องเก็บเป็นความลับทางราชการ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น จึงเห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - ทำให้มีหน่วยงานที่ทำหน้าที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินงานด้านวิชาการและธุรการให้กับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะและคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ รวมถึงประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและให้คำปรึกษาแก่เอกชนในการปฏิบัติตามร่างกฎหมายนี้ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง เป็นไปตามหลักการในกฎหมายเดิม มาตรา ๖ **(องค์การคลังสินค้า)** - เห็นด้วยกับการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าว **(การเคหะแห่งชาติ)** - กรณีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ปฏิบัติให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เมื่อพิจารณาตามประกาศสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง โครงสร้างการจัดองค์กรในการดำเนินงาน สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญ วิธีการดำเนินงาน และสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร ข้อ ๒.๑.๘ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ดำเนินการว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ รวมถึงเมื่อพิจารณาจากอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติแล้ว เห็นว่ามีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และให้ความเห็นตลอดจนอำนวยการและประสานการปฏิบัติงานใด ๆ เพื่อให้	

เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อันมีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - หากมีการยกเลิกกฎหมายเดิม และใช้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... เนื่องจากต้องมีหน่วยงานรองรับการปฏิบัติภารกิจตามพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จะเป็นผลดีในการพิจารณาที่โปร่งใส เป็นกลาง ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่าย **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีองค์ประกอบเป็นไปตามคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งเป็นไปตามหลักการของกฎหมายเดิมที่มีหน้าที่รองรับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการฯ ทั้งสองคณะโดยตรง **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นไปตามหลักการเดิมของ มาตรา ๖ ที่บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานราชการและธุรการของคณะกรรมการตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้บัญญัติรองรับไว้ ส่วนกรณีสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของประเทศ การกำหนดให้มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะและคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการจึงเหมาะสม **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เดิมสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ ก็อยู่ในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเช่นกัน จะทำให้ระยะเปลี่ยนผ่านระหว่างการบังคับใช้กฎหมายเดิมกับร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นไปอย่างราบรื่น ส่วนการให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการนั้น ก็เป็นการสมควรเนื่องจากสภาความ	

มั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลความมั่นคง รวมถึงความลับทางราชการอยู่แล้ว **(กรมวิชาการเกษตร)** - สามารถกำกับดูแล ควบคุมข่าวสารที่ไม่เป็นประโยชน์และเป็นบ่อนทำลายแก่ประเทศชาติและประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- มาตรา ๖ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของ (สขร.) เปลี่ยนสถานะเป็น “กรม” และขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทำให้สามารถสั่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบทั่วถึง และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- เห็นว่ามีความเหมาะสม แต่ควรมีการประกาศให้ประชาชนได้รับทราบถึงรายชื่อของคณะกรรมการข้างต้น **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กล่าวถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าหากมีผลบังคับใช้แล้ว และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะแล้ว สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจะมีสถานะใด เพราะบทเฉพาะกาลไม่ได้กล่าวไว้ **(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)**

- ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรนี้ดู และให้สอดคล้องกับงานดังกล่าว **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ควรกำหนดให้มีสำนักงานทำหน้าที่ปฏิบัติงานเพียงหน่วยงานเดียว ทั้งนี้ การกำหนดให้มีสัดส่วนของกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมาจากผู้แทนของสภาความมั่นคงแห่งชาติคนหนึ่งก็น่าจะเพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่แล้ว **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- ปัจจุบันมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี จึงเห็นควรกำหนดในบทนิยามโดยกำหนดให้เปลี่ยนชื่อสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เป็นสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อให้การดำเนินงานสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์ **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- ควรมีการเปรียบเทียบหน้าที่และลักษณะงานของหน่วยงานที่ ๒ ว่าเป็นไปในทิศทางเดียวกันหรือไม่ **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ในอนาคตน่าจะผลักดันให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นองค์กรอิสระ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ โปร่งใสและความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน **(กรมประชาสัมพันธ์)**

- กรณีการกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติได้ปฏิบัติงานให้แกคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับภารกิจ อำนาจ หน้าที่ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ หรือระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติด้วย เนื่องจากสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา หรือเสนอแนะและให้ความเห็นในการกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในมิติด้านความมั่นคง หรือประเด็นเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ หรือการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรีหรือหน่วยงาน

ของรัฐที่เกี่ยวข้อง อันเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งเป็นความลับของราชการ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามร่างฯ นี้ เป็นการล้อแนวทางดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (สขร.) ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่มีความแตกต่างในรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อข้อมูลข่าวสารตามสารัตถะของบทบัญญัติที่กำหนดไว้ สำหรับการกำหนดให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) มีหน้าที่ปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการนั้น ควรให้ สมช. เป็นผู้แสดงความเห็นในเรื่องนี้ว่าพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่มากน้อยเพียงใด **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- ให้มีการแยกสำนักงานข้อมูลข่าวสารของราชการ (สขร.) ออกจากการสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และมาตั้งเป็นหน่วยงานของรัฐในรูปแบบอื่นอยู่ภายใต้การกำกับของนายกรัฐมนตรี เพื่อให้เป็นหน่วยงานอิสระที่ไม่ถูกแทรกแซงและมีงบประมาณเป็นของหน่วยงาน **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

๔. ท่านเห็นด้วยกับรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ และข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อย่างน้อยหน่วยงานของรัฐต้องส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กระทรวงยุติธรรม) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กรมสรรพากร) (กรมวิทยาศาสตร์บริการ)** - เพราะจะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐให้มี	- ไม่เห็นด้วยกับเรื่องเอกสารการประชุม ตามมาตรา ๗ (๙) เนื่องจากการประชุมเป็นลักษณะของการพูดคุยแลกเปลี่ยนซึ่งในบางครั้งยังไม่มีข้อยุติ จึงไม่มีความจำเป็นในการเผยแพร่ **(กรมทางหลวงชนบท)** **-** ไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๗ (๓) เพราะเป็นเพียงความเห็นในทางการปฏิบัติงาน และมาตรา ๗ (๑๒) เป็นเพียงการเตรียมการในการดำเนินการตามกรอบภารกิจซึ่งข้อมูลเหล่านี้ยังไม่เป็นที่ยุติ มาตรา ๗ (๑๙) เนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนเป็นข้อมูลความลับราชการไม่อาจเปิดเผยได้ รวมทั้งมาตรา ๘ (๓) เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วหน่วยงานจะมีการกำหนดตามมาตรานี้ไว้ตามเว็บไซต์ของหน่วยงานแล้ว ดังนี้หากบัญญัติมาตรานี้ไว้เห็นว่าเป็นการเพิ่มขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อนำไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** การประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา จะต้องเป็นข้อมูลที่กฎหมายกำหนดไว้ **(สำนักงานประกันสังคม)** - รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยมีรายละเอียดยิบย่อยมากจนเกินไป โดยเฉพาะในมาตรา ๗ (๙) (๑๐) และ (๑๒) อาจทำให้เกิดปัญหาอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐและสร้างขั้นตอนที่

ความโปร่งใส สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และข้อกำหนดดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - มีวัตถุประสงค์เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป แต่ต้องไม่กระทบต่อการบริหารงานภาครัฐและการดำเนินการของเอกชน รวมทั้งต้องไม่ส่งผลกระทบให้คณะกรรมการต่าง ๆ ขาดความเป็นอิสระในการให้ความเห็น เช่น การเปิดเผยข้อมูลความเห็นของคณะกรรมการในการประชุม **(กรมการขนส่งทางบก)** - เห็นด้วย ที่จะต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยลงประกาศราชกิจจานุเบกษาให้ทราบอย่างเป็นทางการ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** - ประชาชนจะได้มีสิทธิรับทราบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่อาจมีผลกระทบถึงสิทธิหรือการกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชน **(กรมชลประทาน)** - ครอบคลุมข้อมูลที่ประชาชนมีความจำเป็นต้องรับรู้เพื่อความโปร่งใสในการดำเนินงานแล้ว **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** รายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๘ เป็นรายการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของภาครัฐที่สำคัญ จึงสมควรที่จะเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** - เพราะเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อความโปร่งใสของระบบราชการหรือหน่วยงานของรัฐ **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** เห็นด้วย แต่ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐควรจะมีเพื่อเผยแพร่ จ่ายแจกให้กับประชาชน ไม่ควรมีไว้เพื่อ	ไม่จำเป็น **(กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก)** - เป็นการสร้างภาระให้หน่วยงานของรัฐเกินสมควร เพราะรายการที่ต้องเปิดเผยที่อยู่ในร่างมาตรา ๘ ปัจจุบันประเทศไทยมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ประกอบกับเมื่อพิเคราะห์ถึงร่างมาตรา ๘ วรรคสอง จึงเห็นควรใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นให้เป็นประโยชน์ **(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)** - ข้อมูลข่าวสารบางรายการยังมีความจำเป็นจะต้องเก็บรักษาและสงวนไว้เพื่อประกอบการพิจารณาและบริหารงานของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ เช่น อัตรากำลังของบุคลากร ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ข้อร้องเรียน เป็นต้น แม้ว่าบางรายการอาจเปิดเผยต่อสาธารณะได้แต่ก็อาจยังไม่มีความจำเป็น เช่น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับที่ดิน ทะเบียนที่ดิน ดังนั้น จึงยังไม่ควรกำหนดให้ต้องเปิดเผยในลักษณะที่เป็นสาธารณะ แต่หากผู้ต้องการเปิดเผยได้แสดงเจตนาหรือวัตถุประสงค์ให้ทราบ หน่วยงานของรัฐก็อาจพิจารณาเปิดเผยได้ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - ไม่เห็นด้วยในหลักการตามมาตรา ๗ (๒) (๗) (๑๔) (๑๙) เห็นควรให้เฉพาะผู้ที่มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้เป็นผู้มีสิทธิเข้าถึงหรือร้องขอข้อมูลเท่านั้น **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ไม่เห็นด้วยกับหลักการ เนื่องจากการนำข้อมูลข่าวสารประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ยังมีขั้นตอนในการดำเนินงานจำนวนมากและใช้ระยะเวลานาน อย่างไรก็ตามเห็นพ้องด้วยที่จะให้หน่วยงานของรัฐนำข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เผยแพร่ในเว็บไซต์หรือสื่อออนไลน์ต่าง ๆ **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** **-** ไม่เห็นด้วย ๓ หน่วยงาน เป็นภาระแก่หน่วยงานมากเกินไป **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** **-** ไม่เห็นด้วยกับการที่ให้ข้อร้องเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผย เนื่องจากการเปิดเผยข้อร้องเรียนจะส่งผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน ผู้ถูกร้องเรียน และระบบจัดการเรื่องร้องเรียนของหน่วยงาน ข้อมูลข้อร้องเรียนควรจะให้เฉพาะบุคคลที่

จำหน่ายเนื่องจากเป็นหน่วยงานของรัฐเองไม่ใช่หน่วยงานเอกชน และเป็นข้อมูลที่ต้องเผยแพร่ให้ประชาชนรับทราบอยู่แล้ว **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** - เป็นข้อมูลพื้นฐานที่หน่วยงานของรัฐควรต้องเปิดเผย **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - เห็นด้วย เฉพาะในอนุมาตราที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากบางอนุมาตราหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ และส่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ควรตัดคำว่า “อย่างน้อย” ออก โดยกำหนดเลยว่าข้อความใดต้องประกาศบ้าง **(กระทรวงคมนาคม)** - การประกาศในราชกิจจานุเบกษาถือว่าเป็นการเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนรับทราบข้อมูล **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษามีความเหมาะสมแล้ว **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เห็นด้วยกับรายการข้อมูลข่าวสารที่ต้องส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งมีรายการเป็นอย่างเดียวกับมาตรา ๗ ของกฎหมายเดิม การประกาศทำให้ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้น เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่กับรายการข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยซึ่งมีหลักการมาจากมาตรา ๙ ของกฎหมายเดิม **(การประปานครหลวง)** - เป็นข้อมูลที่สามารถใช้ในการตรวจสอบและการประกาศฯ ถือเป็นการประกาศให้ทราบโดยทั่วกันและเป็นการเผยแพร่ข้อมูลอีกรูปแบบหนึ่งที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่ายยิ่งขึ้น **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - ข้อมูลข่าวสารที่ลงประกาศฯ เป็นการแบ่งเบาภาระของประชาชนโดยไม่ต้องไปขอจากหน่วยงาน โดยค้นหาในระบบอินเทอร์เน็ตได้ **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)**	มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่จะเข้าถึงได้ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - ข้อมูลข่าวสารบางอย่างสมควรเป็นความลับเพื่อประโยชน์ต่อความมั่นคงของชาติ ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี เทคโนโลยี (งานค้นคว้าวิจัย) **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - ไม่เห็นด้วยตามมาตรา ๗ (๑๒) ร่างแผนงาน ร่างโครงการ ร่างขอบเขตงาน ร่างคำของบประมาณที่เจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมักจะมีจำนวนมาก และมีการปรับแก้ไขหลายครั้งจะเป็นการสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเกินสมควรมีผลเสียต่อการบริหารจัดการภาครัฐและการบริหารราชการแผ่นดิน **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วยกับรายการตามร่างมาตรา ๗ (๔) เนื่องจากข้อมูลบางส่วนควรเก็บรักษาเป็นความลับหากต้องการเปิดเผย ควรกำหนดรายละเอียดข้อกำหนดให้ชัดเจน และไม่เห็นด้วยกับรายการตามร่างมาตรา ๗ (๑๒) เนื่องจากร่างแผนงาน ร่างโครงการ ร่างขอบเขตงาน ร่างสัญญา ร่างคำของบประมาณยังไม่มีผลบังคับใช้ เห็นควรกำหนดให้เปิดเผยเอกสารดังกล่าวเมื่อเป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์แล้ว **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - ร่างมาตรา ๗ (๑๒) และ (๑๖) การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีบริบทในการดำเนินงานทางธุรกิจต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางธุรกิจ อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินงานของหน่วยงานเจ้าของข้อมูลได้ **(บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด)** - ไม่เห็นด้วยบางรายการ เนื่องจากอาจส่งผลเสียหายต่อการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ หรืออาจมีผลเสียหายต่อการดำเนินคดีหรือบังคับคดี ได้แก่ ๑) สัญญาของหน่วยงานของรัฐ ควรกำหนดประเภทให้ชัดเจนว่า ประเภทใดบ้างที่จะต้องเปิดเผย เนื่องจากมีการจัดทำสัญญามากมายหลายประเภท และบางสัญญาจะมีความลับเกี่ยวกับเทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญา หรือความลับทางการค้ารวมอยู่ด้วย หาก

- เป็นไปตามเจตนารมณ์เดิมของการปฏิรูปการเมืองของรัฐธรรมนูญ ๔๐ เรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของทางรัฐ และการกำหนดหน่วยงานไว้ชัดเจนจะได้ลดข้อถกเถียง ข้อสงสัยว่าหน่วยงานใด สถาบันใดที่ต้องเปิดเผย หรือไม่เปิดเผย **มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - เห็นด้วยในหลักการ แต่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสืบสวนตามข้อ ๗ (๑๙) ควรกำหนดแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลด้วยเนื่องจากการสอบสวนมักเป็นเรื่องลับที่เมื่อเปิดเผยแล้วอาจกระทบต่อตัวผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาได้ **(มหาวิทยาลัยแม่โจ้)** - ร่างพระราชบัญญัตินี้มีรายละเอียดที่ครอบคลุมดีอยู่แล้วและสอดคล้องกับกฎหมายเดิมอีกด้วย **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เห็นด้วยกับข้อมูลข่าวสารที่อย่างน้อยต้องส่งลงประกาศฯ ตามนัยของร่างมาตรา ๘ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - เห็นด้วยในหลักการตามมาตรา ๘ เนื่องจากเป็นข้อมูลทั่วไปของหน่วยงานของรัฐ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะต้องได้รับการเปิดเผยที่ทั่วถึง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เป็นข้อมูลสำคัญที่ควรต้องเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปสามารถรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเหล่านี้ได้ **(กรมบังคับคดี)** - เห็นด้วย ใน (๕) ได้กำหนดไว้โดยกว้างครอบคลุม คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดเพิ่มเติมได้อยู่แล้ว **(จังหวัดสมุทรสงคราม)** - เป็นการเปิดเผยข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานของรัฐที่ประชาชนควรทราบ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** **-** เห็นด้วย ๒๐ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** **-** เป็นไปตามหลักเกณฑ์กฎหมายเดิม **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** **-** เห็นด้วย ยกเว้นรายนามผู้บริหาร หมายเลขโทรศัพท์ ที่อยู่สำหรับติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เพราะเป็นข้อมูลที่อาจเปลี่ยนแปลงบ่อย การประกาศในราชกิจจานุเบกษามีขั้นตอน	เปิดเผยย่อมส่งผลเสียต่อหน่วยงานของรัฐ อีกทั้งตามมาตรา ๙ ของกฎหมายเดิม กำหนดให้เปิดเผยเฉพาะสัญญาสัมปทาน และสัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชน ๒) ข้อยุติในการไกล่เกลี่ยหรือประนอมข้อพิพาทในสัญญาของหน่วยงานของรัฐ และคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการในสัญญาดังกล่าว เนื่องจากกระบวนการพิจารณาข้อพิพาทและการดำเนินการของอนุญาโตตุลาการนั้นจะเป็นความลับระหว่างคู่ความ อีกทั้งจะปรากฏแนวทางการต่อสู้คดีของหน่วยงานรัฐไว้ หากมีการเปิดเผยย่อมจะส่งผลต่อแนวทางการต่อสู้คดีและการบังคับคดี นอกจากนั้น แม้จะมีข้อยุติระหว่างคู่ความในชั้นอนุญาโตตุลาการแล้ว คู่ความอาจจะนำคดีไปร้องขอต่อศาลให้มีการเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการได้อีก การเปิดเผยก็ย่อมส่งผลต่อการดำเนินคดีในชั้นนี้ ๓) การดำเนินงานของคณะกรรมการย่อมกระทำโดยการประชุมซึ่งในการประชุมอาจมีการแสดงความคิดเห็นที่ขัดแย้งกันได้ อีกทั้งการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการควรเป็นไปโดยอิสระ การนำบันทึกภาพและเสียงของการประชุม ตลอดจนชวเลข เพื่อแสดงให้เห็นถึงท่าทางและอากัปกิริยาต่าง ๆ ของคณะกรรมการอาจละเมิดเสรีภาพส่วนบุคคลของคณะกรรมการ ๔) ขั้นตอนการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณรายรับ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ การใช้และการบริหารเงินแผ่นดิน การใช้และการบริหารทรัพย์สินของทางราชการ งบการเงิน และการเงินการคลัง มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายส่วน ซึ่งอาจจะอยู่ต่างพื้นที่กัน การกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลทุกขั้นตอนย่อมสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐในการรวบรวมเอกสารหลักฐานเพื่อนำมาเปิดเผย ซึ่งร่างกฎหมายนี้ก็ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะต้องเปิดเผยข้อมูลเพียงใดจึงจะเป็นการเพียงพอ ๕) ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมินพิจารณา และวินิจฉัยที่เสร็จสิ้นของหน่วยงานนั้นแล้วจะมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพยานบุคคลที่มาให้ถ้อยคำต่าง ๆ อีกทั้งมีพยานหลักฐานที่นำมาใช้ในการพิจารณา ซึ่งการเปิดเผยย่อมกระทบต่อพยานบุคคล

กระบวนการที่ยุ่งยากและใช้เวลานาน **(จังหวัดอุทัยธานี)** - ประชาชนไม่ต้องร้องขอข้อมูลเพราะได้มีการประกาศให้ทราบแล้ว และข้อมูลดังกล่าวอยู่ในประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเดิมอยู่แล้ว **(จังหวัดเพชรบุรี)** - รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเกี่ยวข้องกับการดำเนินการหรือภารกิจต่าง ๆ ขององค์กรหน่วยงานซึ่งเป็นข้อมูลที่ประชาชนควรจะสามารถสืบค้นหรือค้นหาได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลที่มุ่งหวังให้หน่วยงานของรัฐโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - มีผลต่อประชาชนและเพื่อให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่แท้จริงด้วยตนเอง **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เพราะข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๘ ต้องนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เพื่อประชาชนจะได้เข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้โดยง่ายผ่านระบบดิจิทัล **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำหนด **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นข้อมูลข่าวสารพื้นฐานที่ประชาชนควรได้รับรู้ **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นข้อมูลที่ประชาชนควรได้รับทราบเป็นการทั่วไป **(พรรคเพื่อไทย)** - เห็นด้วยเป็นที่สุดยิ่ง **(พรรคแผ่นดินไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบ **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**	เหล่านั้น อีกทั้งในบางกรณีเมื่อเสร็จสิ้นแล้วจะมีการดำเนินคดีต่อในชั้นศาล หรือส่งเรื่องต่อไปยังองค์กรอื่น ๆ เช่น องค์กรอัยการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ป.ป.ง. เป็นต้น การเปิดเผยย่อมส่งผลเสียหายต่อการดำเนินคดีของหน่วยงานของรัฐ **(การประปานครหลวง)** - ข้อมูลดังกล่าวมีการเผยแพร่ในเว็บไซต์ของหน่วยงานอยู่แล้ว **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - ในร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๘ (๔) และมาตรา ๙ ไม่ได้บัญญัติข้อความว่า "ในกรณีหากมีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการแพร่หรือเปิดเผยด้วยวิธีการอื่นใด ก็ไม่จำเป็นต้องส่งไปลงในราชกิจจานุเบกษา" อย่างเช่นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ ของกฎหมายเดิม จึงควรบัญญัติข้อความดังกล่าวไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย เนื่องจากข้อบัญญัติท้องถิ่น (ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด) ถือเป็นกฎตามพระราชบัญญัติวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ หากไม่บัญญัติความดังกล่าวข้อบัญญัติท้องถิ่นดังกล่าวทุกฉบับต้องส่งไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาก่อนจึงจะมีผลใช้บังคับได้ หากบัญญัติข้อความดังกล่าว ก็ไม่จำเป็นต้องส่งลงประกาศฯ ก็สามารถใช้บังคับได้ เนื่องจากมาตรา ๕๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดวิธีการแพร่หรือเปิดเผยข้อบัญญัติท้องถิ่น (ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด) เป็นการเฉพาะแล้ว ประกอบกับเป็นกฎหมายที่ใช้เฉพาะในเขตจังหวัดไม่ได้มีผลบังคับใช้ทั้งประเทศ จึงไม่น่าที่จะต้องส่งไปลงในประกาศราชกิจจานุเบกษาแค่ประกาศโดยวิธีที่กำหนดไว้ในกฎหมายเฉพาะก็น่าจะเพียงพอแล้ว **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี)** - แนวทางปฏิบัติเรื่องข้อมูลบุคคลยังไม่ชัดเจน ต้องไม่ขัดกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และแนวทางปฏิบัติวิธีการขอเข้าตรวจดูและแก้ไขข้อมูลควรกำหนดให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันทุกหน่วยงาน **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)**

- ไม่ขัดข้องกับการกำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยที่ควรประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามร่างมาตรา ๘ และการอ้างนิยาม "ข้อมูลส่วนบุคคล" ตามร่างมาตรา ๔ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เพื่อให้ประชาชนได้ทราบ **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก รวดเร็ว **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - นอกจากจะเป็นการรับรองหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว ยังสอดคล้องกับหลักการในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เพื่อให้ประชาชนได้ทราบถึงข้อมูลดังกล่าวและเพื่อให้เกิดความโปร่งใสเกี่ยวกับการดำเนินการของภาครัฐ **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับทราบถึงการปฏิบัติราชการว่ามีธรรมาภิบาล เป็นไปอย่างโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เห็นด้วยบางส่วนในส่วนรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามร่างมาตรา ๗ ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชน **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - เพื่อให้ข้อมูลที่อย่างน้อยต้องส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นมาตรฐานเดียวกัน **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - การขยายเรื่องที่อยู่ในการติดต่อทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ และช่องทางการติดต่อบนระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งสอดรับกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งไม่ถือว่าสร้างภาระแก่หน่วยงานมากจนเกินควร **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เป็นข้อมูลขั้นฐานที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ เป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ได้	- ไม่เห็นด้วย กับรายการข้อมูลข่าวสารตามร่างมาตรา ๗ (๙) เนื่องจากอาจมีปัญหาในการปฏิบัติ เพราะเรื่องที่มีการประชุมบางเรื่องเป็นเรื่องลับ ซึ่งหากมีการเปิดเผยต่อสาธารณะอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล จึงเห็นควรให้เปิดเผยต่อสาธารณะได้เฉพาะผลการลงมติและความเห็นที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลพินิจนั้นแล้ว และไม่เห็นด้วยกับรายการตามร่างมาตรา ๗ (๑๙) เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสืบสวนสอบสวนอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลซึ่งเป็นพยานหรือผู้ให้ข้อมูลหรือที่เกี่ยวข้องในสำนวนการสืบสวน สอบสวน **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - ข้อมูลที่กำหนดให้ต้องส่งลงประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น บางอย่างเป็นรายละเอียดมากจนเกินไป เช่น รายนามผู้บริหารหน่วยงาน สถานที่ปฏิบัติงาน หมายเลขโทรศัพท์ หรือแม้กระทั่ง E-mail address เหล่านี้เป็นต้น **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - ไม่เห็นด้วยกรณีที่กำหนดในมาตรา ๗ (๖) สัญญาหน่วยงานของรัฐ สัญญาบางประเภทถูกควบคุมโดยกฎหมายอื่น จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดในร่างกฎหมายนี้ และมาตรา ๗ (๙) วาระการประชุม รายงานการประชุม บันทึกภาพและเสียงของการประชุม เมื่อระบุในร่างกฎหมายนี้อาจทำให้กระทบการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นบางประการอาจกระทำได้ไม่เต็มที่ และมาตรา ๗ (๑๒) ร่างแผนงาน ร่างโครงการ ร่างขอบเขตของงาน ร่างสัญญา ร่างคำของบประมาณ และเอกสารประกอบ ร่างพระราชบัญญัติและร่างกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ ที่ส่งต่อหรือเปิดเผยหน่วยงานอื่นหรือบุคคลภายนอก เห็นว่าไม่มีความจำเป็นที่ต้องเปิดเผยฉบับร่าง แต่ควรเปิดเผยฉบับจริงที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งระบุหลักการและเหตุผลประกอบเพื่อให้การปฏิบัติได้เป็นไปตามเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ที่แท้จริงมากกว่า **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - ความในร่างมาตรา ๗ (๙) ที่กำหนดว่า "วาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุม

โดยตรง เนื่องจากข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ประชาชนจะไม่สามารถเข้าถึงได้หากหน่วยงานของรัฐไม่เปิดเผยตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย ตามมาตรา ๘ เนื่องจากเป็นเรื่องของช่องทางการติดต่อซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน **(กระทรวงพลังงาน)** - เห็นด้วยกับรายงานข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะตามมาตรา ๗ และข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะตามมาตรา ๘ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เห็นด้วย แต่ในมาตรา ๘ (๔) ที่กำหนดว่า “ทั้งนี้เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลในการตีความได้ว่า อย่างไร จึงถือเป็นการจัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง **(กรมประชาสัมพันธ์)** - เพราะมีการกำหนดประเภทของข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐ “ต้องเปิดเผยเป็นอย่างน้อย” ไว้มากขึ้นจากกฎหมายเดิมและมีความชัดเจนที่หน่วยงานรัฐจะนำไปปฏิบัติได้และเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐและเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตว่า รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว หากมีข้อมูลความลับราชการหรือข้อมูลส่วนบุคคล ปะปนหรือเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าวอยู่ด้วย ข้อมูลเฉพาะในส่วนดังกล่าวย่อมไม่ถือเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะจนกว่าจะไม่ปรากฏข้อมูลในส่วนดังกล่าว หรือมีการปกปิดหรือทำให้ข้อมูลในส่วนดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลความลับราชการหรือข้อมูลส่วนบุคคลอีกต่อไป ส่วนการประกาศราชกิจจานุเบกษา เป็นการเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปที่สนใจสามารถค้นคว้าหาอ่านได้ **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)**	บันทึกภาพและเสียงของการประชุม ชวเลข เอกสารประกอบการนำเสนอในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี รวมถึง ผลการลงมติและความคิดเห็นของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการหรือคณะกรรมการเป็นรายบุคคล” นั้น จะต้องมีการพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ นอกจากนี้เมื่อพิจารณารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๙ วรรคหก ที่บัญญัติให้ “สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเปิดเผยบันทึกการประชุม รายงานการดำเนินการ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือรายงานการศึกษาของคณะกรรมาธิการให้ประชาชนทราบ เว้นแต่วุฒิสภามีมติให้เปิดเผย” แล้วพบว่าความในร่างนี้ยังมีความไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะการเปิดเผยบันทึกภาพและเสียงของการประชุม ชวเลข เอกสารประกอบการนำเสนอในที่ประชุมคณะกรรมาธิการ หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย รวมถึงผลการลงมติและความคิดเห็นคณะกรรมาธิการหรือคณะกรรมการเป็นรายบุคคล ซึ่งน่าจะไม่เหมาะสม รวมทั้งความใน (๑๐) ที่กำหนดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการในทุกขั้นตอนการดำเนินการอันเกี่ยวข้องกับงบประมาณ นั้น น่าจะเป็นการไม่เหมาะสม และอาจไม่เกิดประโยชน์ต่อประชาชน แต่อย่างใด **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - ไม่เห็นด้วยบางประการ เช่น รายนามผู้บริหารหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงการดำรงตำแหน่งตามวาระประจำทุกปี จึงไม่ควรต้องใส่ข้อมูลดังกล่าวลงในประกาศราชกิจจานุเบกษา **(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)**

- เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภาครัฐที่ต้องเปิดเผย **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นข้อมูลที่ควรเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบ **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - รายการข้อมูลดังกล่าวเป็นการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งควรเปิดเผยต่อสาธารณะ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง เป็นไปตามหลักการในกฎหมายเดิม มาตรา ๗ **(องค์การคลังสินค้า)** - เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับรู้และแสดงความคิดเห็นต่อข้อมูลหรือข่าวสารของราชการได้ **(การเคหะแห่งชาติ)** - กรณีการกำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะโดยระบุเป็นข้ออย่างชัดเจน ไม่มีความคลุมเครือ ตามมาตรา ๗ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและมีความเข้าใจตรงกัน ส่วนกรณีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อย่างน้อยหน่วยงานของรัฐต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อพิจารณาตามมาตรา ๘ แล้ว เห็นด้วยกับร่างกฎหมายที่กำหนดเพิ่มข้อมูลบางประการซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้อมูลด้านที่ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้ ตามหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้คือการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงาน เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวกมากขึ้น หน่วยงานของรัฐจึงต้องส่งลงในประกาศราชกิจจานุเบกษา เนื่องจากทำให้ประชาชนรับทราบเป็นการทั่วไป เพราะบุคคลย่อมไม่อาจแก้ตัวว่าไม่รู้กฎหมาย เป็นการพิทักษ์สิทธิ์ตนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ จากเจ้าหน้าที่รัฐ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยในหลักการเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**	

- เป็นไปตามหลักการเดิมตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ แห่งกฎหมายเดิม **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - สอดคล้องกับหลักการของมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ของกฎหมายเดิม **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพื่อให้ประชาชนทั่วไปมีโอกาสทราบข้อมูลข่าวสารของสาธารณะ และเป็นการสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่ได้มีการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐให้ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก **(กรมวิชาการเกษตร)** - ประชาชนได้มีสิทธิรับรู้รับทราบข้อมูลสร้างความเข้าใจตรงกัน และเป็นประโยชน์แก่ประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารบางประเภท เช่น รายงานการประชุมของคณะรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย และข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน อาจมีข้อมูลบางส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลข่าวสารลับ จึงอาจไม่เหมาะสมที่จะเปิดเผย **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

- ตามมาตรา ๗ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยสัญญาของหน่วยงานของรัฐต่อสาธารณะ โดยที่ภารกิจของ สบน. เกี่ยวข้องกับการกู้เงิน การค้ำประกัน การปรับโครงสร้างหนี้ การบริหารหนี้สาธารณะ และการรับความช่วยเหลือจากต่างประเทศของรัฐบาลในนามราชอาณาจักรไทย ซึ่งภายใต้พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงินและค้ำประกันซึ่งไม่ครอบคลุมถึงการรายงานธุรกรรมการปิดความเสี่ยงทางการเงิน (Hedging Transaction) เห็นควรให้การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสัญญาของรัฐ ตามมาตรา ๗ ต้องมีการกำหนดนิยามและขอบเขตของคำว่า “สัญญาของหน่วยงานของรัฐ” ให้มีความชัดเจนตลอดจนการกำหนดให้การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสัญญาของรัฐที่มีความอ่อนไหวทางการเงินการคลังและตลาดการเงินของประเทศเป็นดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยเทียบเคียงกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ กำหนดให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ เป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติต่อไป **(สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ)**

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะตามร่างมาตรา ๗ (๑๒) ยังไม่ควรกำหนดให้เป็นรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ เนื่องจากร่างเอกสารดังกล่าวเมื่อยังไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจยังสามารถที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้ เพราะยังไม่เป็นเอกสารฉบับที่มีความสมบูรณ์ ซึ่งหากมีการเปิดเผยต่อสาธารณะและมีการขอให้ปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขในร่างเอกสารดังกล่าว อาจทำให้แผนงานหรือโครงการเกิดความล่าช้าและไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้ **(สำนักงานกิจการยุติธรรม)**

- ควรตัดคำว่า “อย่างน้อย” ออก โดยกำหนดเลยว่าข้อความใดต้องประกาศบ้าง **(กระทรวงคมนาคม)**

- ควรทบทวนรายการข้อมูลข่าวสารในมาตรา ๗ (๓) (๖) (๙) (๑๐) และ (๑๒) เพื่อให้มีขอบเขตที่ชัดเจนสามารถปฏิบัติได้จริง และไม่สร้างภาระอันเกินสมควรแก่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐจนเกินไป เช่น การกำหนดให้การใช้และบริหารทรัพย์สินของทางราชการต้องเปิดเผยต่อสาธารณะนั้น จะส่งผลให้การเบิกวัสดุอุปกรณ์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานทุกครั้ง เช่น การเบิกปากกาลูกลื่นสีน้ำเงินจำนวน ๑ ด้าม จะต้องเปิดเผยต่อสาธารณะด้วย เป็นต้น **(สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)**

- ข้อมูลข่าวสารสาธารณะบางประการที่ต้องเปิดเผย เช่น ตามมาตรา ๗ (๖) “สัญญาของหน่วยงานของรัฐ” อาจมีความหมายกว้างเกินไป **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**

- มาตรา ๗ (๑๐) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการในรายละเอียดของทุกขั้นตอนอาจนำไปสู่การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ขัดกันระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับเอกชนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ

- มาตรา ๗ (๑๕) อาจนำไปสู่การเปิดสอบหรือสมัครสอบงานโดยทุจริตระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะปัญหาเรื่องความโปร่งใสในเรื่องการรับสินบน

- มาตรา ๗ (๑๙) แม้จะเสร็จสิ้นขั้นตอนของการใช้ดุลพินิจของหน่วยงานนั้นแล้ว แต่กระบวนการพิจารณาทางคดีไม่ว่าจะชั้นศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองยังไม่สิ้นสุดกระบวนการของชั้นอุทธรณ์ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวย่อมกระทบต่อการใช้อำนาจดุลพินิจตัดสินใจของผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องก่อนจะออกคำสั่งทางปกครองต่าง ๆ ในเวลาต่อมาได้ ทั้งนี้ ควรเปิดเผยต่อคู่กรณีหรือผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องเท่านั้น **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)**

- ข้อสังเกตประกอบการพิจารณาตามมาตรา ๗ (๑๙) ว่ารวมถึงการสอบสวนเรื่องทางวินัยด้วยหรือไม่ เนื่องจากอาจมีผลกระทบต่อผู้ถูกลงโทษ หรือในกรณีการสืบสวน สอบสวน เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ซึ่งแม้ได้ดำเนินการสอบสวนเรียบร้อยแล้ว แต่ข้อมูลบางประการอาจมีความสำคัญในการสอบสวนในเรื่องอื่นต่อไป การเปิดเผยอาจส่งผลเสียต่อการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ และส่งผลให้การทำงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความยากลำบากมากขึ้น **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- มาตรา ๗ (๑๙) ไม่ควรเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผย แต่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถขอตรวจดูได้ **(การประปาส่วนภูมิภาค)**

- ควรเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลให้สอดคล้องกับยุคสมัยปัจจุบันที่นิยมเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ หากเผยแพร่ในเว็บไซต์ที่เป็นทางการของหน่วยงานแล้วอาจยกเว้นให้ไม่ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาก็ได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีตามร่างมาตรา ๙ ที่ให้ข้อมูลสาธารณะตามมาตรา ๘ (๔) ควรจะมีการอนุโลมว่าหากได้เผยแพร่ในเว็บไซต์ที่เป็นทางการของหน่วยงานแล้วสามารถนำมาใช้บังคับในทางไม่เป็นคุณแก่บุคคลได้ เป็นต้น เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการบริหารราชการแผ่นดินมากจนเกินไป และสามารถคุ้มครองสิทธิของบุคคลทั่วไปได้ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีข้อมูลข่าวสารกำหนดให้ต้องส่งไปประกาศฯ อยู่แล้ว อาทิเช่น การตั้งส่วนงานภายในใหม่ ในขณะที่ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งต่าง ๆ มหาวิทยาลัยดำเนินการเผยแพร่เป็นสาธารณะทั้งช่องทางการสื่อสารทุก ๆ ช่องทางอยู่แล้ว ในส่วนของการส่งข้อมูลข่าวสารของสาธารณะไปประกาศฯ จึงเป็นเรื่องที่ว่าช่องทางไหนที่ประชาชนจะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสะดวกมากกว่ากัน **(มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)**

- ร่างมาตรา ๗ (๖) กำหนดให้ “สัญญาของหน่วยงานของรัฐ” ถือเป็นรายการข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผย มีความหมายที่กว้างเกินไป และทำให้หมายถึงสัญญาทุกประเภทของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผย โดยอาจพิจารณากำหนดประเภทของสัญญาที่ควรเปิดเผยให้ชัดเจน เช่น สัญญาให้สัมปทาน สัญญาร่วมลงทุนที่มีมูลค่าตั้งแต่จำนวนเงินเท่าใดขึ้นไปเท่านั้น เป็นต้น นอกจากนี้ กรณีสัญญากู้ยืมเงินของกองทุนฯ ซึ่งเป็นสัญญาของหน่วยงานของรัฐ และจัดเป็นรายการข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผย โดยสัญญากู้ยืมเงินของกองทุนฯ มีข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กู้ยืมและผู้ค้ำประกันระบุอยู่ด้วย ประกอบกับร่างมาตรา ๓๒ กำหนดไม่ให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอม ดังนั้น สัญญากู้ยืมเงินของกองทุนฯ ก็มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้กู้ยืมเงินและผู้ค้ำประกัน ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามร่างมาตรา ๓๒ ด้วยเช่นเดียวกัน ทำให้เกิดการขัดกันระหว่างข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามร่างมาตรา ๗ (๖) กับข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามร่างมาตรา ๓๒ มีความขัดแย้งกันเอง และทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติต่อไป **(กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา)**

- หลักการที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามร่างมาตรา ๗ นั้น ควรเป็นกรณีที่ต้องมีการจัดเตรียมเพื่อให้ประชาชนขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วหน่วยงานของรัฐจึงเปิดเผยให้ทราบ มิใช่กรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยหรือประกาศให้ทราบเหมือนกับข้อมูลข่าวสารตามร่างมาตรา ๘ **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยวาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุม บันทึกภาพและเสียงของการประชุม ชวเลข เอกสารประกอบการนำเสนอในที่ประชุมของคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายตามมาตรา ๗ (๙) เห็นว่าอาจไม่เหมาะสมกับทุกกรณี **(สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)**

- ร่างมาตรา ๗ (๑๐) เป็นการกำหนดที่มีขอบเขตที่กว้างมากจนอาจมีความหมายครอบคลุมไปถึงการดำเนินการทุกประการซึ่งเป็นการปฏิบัติงานปกติ จึงอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติและอาจส่งผลกระทบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- ร่างมาตรา ๗ (๑๒) การเปิดเผยข้อมูลอันเป็นข้อมูลฉบับร่างซึ่งอาจยังไม่เป็นที่ยุติว่าจะนำไปสู่การปฏิบัติหรือไม่ อาจทำให้เกิดความสับสนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

- ร่างมาตรา ๗ (๑๕) ส่วนหนึ่งย่อมเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับการกำหนดเป้าหมายและผลงานตามเป้าหมายของบุคลากร อาจไม่สามารถกำหนดได้อย่างชัดเจนในทุกตำแหน่ง

- ร่างมาตรา ๗ (๑๙) เห็นว่าหากกระบวนการยังไม่เป็นที่ยุติอาจก่อให้เกิดผลเสีย เช่น การเปิดเผยสำนวนการสืบสวน สอบสวน ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดี หรือการใช้ดุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานในการพิจารณาเสนอชื่อข้าราชการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง หรือการลงโทษทางวินัย ในกรณีที่ต้องเสนอรัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรีพิจารณาตามที่กฎหมายกำหนด **(สำนักงบประมาณ)**

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยตามร่างมาตรา ๗ (๙) ควรกำหนดให้เปิดเผยเฉพาะรายงานการประชุม เนื่องจากเป็นบันทึกความคิดเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่

ประชุมไว้แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวกับวาระการประชุม บันทึกการประชุม บันทึกภาพและเสียงของการประชุม ชวเลข เอกสารประกอบการนำเสนอในที่ประชุมและผลการลงมติ **(กรมประมง)**

- ตามร่างมาตรา ๗ (๑๙) อาจมีกรณีที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลพินิจของหน่วยงานแต่มีการดำเนินคดีต่อไปในชั้นศาล ดังนั้น จึงควรเปิดเผยภายหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการในชั้นศาลแล้ว **(สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ)**

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยมีลักษณะที่ครอบคลุมกว้างมาก และอาจกระทบต่อการดำเนินงาน ความมั่นคงปลอดภัยของหน่วยงานอีกทั้งอาจมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย **(องค์การจัดการน้ำเสีย)**

- ร่างมาตรา ๗ (๖) ประกอบมาตรา ๑๐ ได้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ซึ่งรวมถึงสัญญาของหน่วยงานของรัฐด้วย โดยเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในการปฏิบัติราชการของกรมธนารักษ์แล้ว ปรากฏว่ามีการจัดทำสัญญาเช่าและสัญญาต่างตอบแทนอื่นนอกเหนือจากสัญญาเช่ากับเอกชนเป็นจำนวนมาก เช่น สัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่ออยู่อาศัย สัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อการเกษตร สัญญาเช่าอาคารราชพัสดุ เป็นต้น ซึ่งสัญญาดังกล่าวจะระบุชื่อ สกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ที่อยู่ของเอกชนคู่สัญญาไว้ หากจะต้องจัดทำในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลและให้คนทุกกลุ่มเข้าถึง อาจส่งผลกระทบต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ จึงควรบัญญัติไว้เฉพาะสัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอน หรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะเท่านั้น ซึ่งเป็นลักษณะเช่นเดิมที่ได้บัญญัติไว้ในกฎหมายเดิม **(กรมธนารักษ์)**

- (๑) แค่ให้มีช่องทางเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาธารณะ (๒) ให้เป็นไปตามความจำเป็นเฉพาะเรื่อง หรือมีการร้องขอ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ตามร่างมาตรา ๗ และมาตรา ๘ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะใด ๆ ต้องไม่กระทบละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญ **(สภาทนายความ)**

- ตามมาตรา ๗ (๒) จะหมายความรวมถึงคำวินิจฉัยคณะกรรมการจรรยาบรรณ คำวินิจฉัยชี้ขาดอุทธรณ์คณะกรรมการสภาสถาปนิกที่จะระบุข้อเท็จจริงและรายละเอียดถึงพฤติการณ์การกระทำต่าง ๆ รวมถึงพยานหลักฐานที่ใช้ประกอบ ซึ่งหากต้องมีการเผยแพร่จะเข้าข่ายเป็นการละเมิดให้ผู้ได้รับคำสั่งลงโทษได้รับความเสียหายหรือไม่ ดังนั้น กรณีคำสั่งทางปกครองที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนหากเปิดเผยควรกำหนดให้ชัดเจนว่าเปิดเผยได้เพียงใด และตามมาตรา ๗ (๙) การเขียนกฎหมายในลักษณะดังกล่าวจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น การพิจารณาของคณะกรรมการจรรยาบรรณซึ่งต้องมีการพิจารณารายละเอียดจำนวนมากการประชุมเพื่อออกคำสั่งหรือคำวินิจฉัยมิได้พิจารณาในครั้งเดียวมีรายละเอียดขั้นตอนกระบวนการพิจารณาต่าง ๆ มีกระบวนการขั้นตอนในการแสวงหาพยานหลักฐานก่อนออกคำสั่งซึ่งควรจะทำได้โดยอิสระการเปิดเผยวาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุมตามมาตรานี้ มิได้กำหนดให้กรณีเป็นการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองจะเปิดเผยเมื่อการพิจารณาแล้วเสร็จกรณีดังกล่าวจะเป็นปัญหาและอุปสรรคในการพิจารณาและปฏิบัติงานอย่างยิ่ง ดังนั้น การประชุมที่มีการพิจารณาออกคำสั่งทางปกครองต่าง ๆ ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า วาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุม จะสามารถเปิดเผยหรือขอคัดเอกสารได้ต่อเมื่อการพิจารณาทางปกครองของหน่วยงานนั้นเสร็จสิ้นและออกเป็นคำสั่งทางปกครองแล้ว รวมถึงตามมาตรา ๘ (๔) ระเบียบ ข้อบังคับ ที่มีสภาพเป็นกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกับมาตรา ๙ กำหนดให้ถ้ายังไม่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาจะนำมาใช้ในทางที่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร ดังนั้น จึงเหมือนเป็น

บทบังคับให้การออกข้อบังคับและระเบียบของสภาสถาปนิกทุกเรื่องต้องส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาจึงจะมีสภาพบังคับ **(สภาสถาปนิก)**

- มาตรา ๗ (๖) หน่วยงานรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่แล้ว ซึ่งต้องเปิดเผยและโปร่งใส การต้องเปิดเผยสัญญาตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นการสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเกินสมควร และมาตรา ๗ (๙) ควรตัดสภาพบังคับทางกฎหมายในส่วนของการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพและเสียงของการประชุมในที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือคณะที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรีออกไป เพราะอาจส่งผลให้กรรมการขาดความเป็นอิสระ หรือไม่กล้าแสดงความคิดเห็นที่ตรงไปตรงมาในบางกรณี และในการประชุมของคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมาธิการบางกรณีอาจเป็นการประชุมลับหรือมีการลงมติใด ๆ ที่หากเปิดเผยอาจส่งผลเสียมากกว่าผลดีต่อการบริหารราชการแผ่นดิน **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- รายการข้อมูลข่าวสารตามร่างมาตรา ๗ มีรายการข้อมูลข่าวสารบางอย่างที่หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการเปิดเผยเพิ่มเติมจากกฎหมายเดิมเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจส่งผลต่อทางปฏิบัติที่หน่วยงานของรัฐจะต้องใช้ระยะเวลาเตรียมการสำหรับการดำเนินการดังกล่าว จึงเห็นว่าร่างมาตรา ๒ ควรกำหนดข้อยกเว้นให้ครอบคลุมถึงร่างมาตรา ๑๐ ด้วย **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยตามร่างมาตรา ๗ (๖) เช่นสัญญาของหน่วยงานของรัฐ โดยข้อความในสัญญาบางประเภท อาจเป็นความลับของบริษัท เช่น สูตรโครงสร้างค่าน้ำหรือเทคโนโลยีใด ๆ ที่บริษัทใช้ในการดำเนินการอันเป็นข้อความหรือเอกสารแนบที่ปรากฏในสัญญา ดังนั้นควรแก้ไขโดยให้เอกชนสามารถปกปิดรายละเอียดบางประการในสัญญาตามร่างมาตรา ๗ (๖) เพื่อเป็นการรักษาความลับทางการค้า หรือเทคโนโลยีใด ๆ เป็นต้น **(บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน))**

- ตามร่างมาตรา ๗ (๙) ในส่วนของบันทึกภาพและเสียงของการประชุมนั้น หากเปิดเผยต่อสาธารณะอาจส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็นของคณะกรรมการทำให้อาจไม่สามารถพิจารณาโดยอิสระซึ่งจะกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร **(การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย)**

- รายการข้อมูลข่าวสารตามร่างมาตรา ๗ (๒) เห็นควรให้เปิดเผยผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชนที่เป็นคู่กรณีกับหน่วยงานของรัฐเท่านั้น ตามร่างมาตรา ๗ (๓) การเปิดเผยนโยบาย การตีความ หรือข้อหารือควรบัญญัติให้เปิดเผยได้เฉพาะที่เกี่ยวข้องหรือกระทบสิทธิของประชาชนเท่านั้น ตามร่างมาตรา ๗ (๖) การเปิดเผยสัญญาของหน่วยงานของรัฐ ควรให้เปิดเผยเฉพาะสัญญาทางปกครองที่เกี่ยวกับการจัดทำบริการสาธารณะหรือจัดให้มีสิ่งสาธารณูปโภคเท่านั้น ตามร่างมาตรา ๗ (๑๒) เห็นว่ายังไม่ควรเปิดเผยร่างของกฎหมายหรือแผนงาน รวมถึงร่างเอกสารต่าง ๆ ต่อสาธารณะ เนื่องจากอาจสร้างความสับสนให้แก่ประชาชนได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยเฉพาะฉบับสมบูรณ์ และอาจซ้ำซ้อนกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย สำหรับตามร่างมาตรา ๘ (๔) ควรให้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเฉพาะที่กระทบสิทธิหรือเกี่ยวข้องกับประชาชนเท่านั้น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำร่างกฎหมายฯ **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- ร่างมาตรา ๙ มีผลบังคับในการตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดด้วย แต่ตามความในมาตรา ๕๖ ของพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องการตราข้อบัญญัติซึ่งกำหนดเพียงให้ประกาศไว้ ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยเปิดเผย ก็มีผลบังคับได้ โดยมิต้องส่งไปประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่อย่างใด ดังนั้น ในร่างมาตรา ๙ จึงขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบทั้งลักษณะของข้อบัญญัติของท้องถิ่นนั้น ไม่ได้ใช้บังคับทั่วประเทศแต่ใช้บังคับเพียงในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งนั้น ๆ ดังนั้น ในกรณีข้อบัญญัติหรือเทศบัญญัติของท้องถิ่นควรเพิ่มเติมข้อความต่อท้ายในร่างมาตรา ๙ ว่า "หรือในกรณีข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เป็นไปตามกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา)**

- ประเด็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามร่างมาตรา ๗ (๑๙) บัญญัติให้เปิดเผยข้อมูลการสืบสวนและสอบสวนที่เสร็จสิ้น เห็นว่าแม้เสร็จสิ้นไปแล้วก็ตาม แต่การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อพยาน หรือผู้ทำการสืบสวนสอบสวนได้ ควรเพิ่มรายละเอียดว่า ต้องได้รับความยินยอมจากพยาน หรือผู้สืบสวนหรือสอบสวน หรือมีการปกปิดชื่อบุคคลดังกล่าว และตามร่างมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น โครงการสร้าง รายนามผู้บริหาร สถานที่ปฏิบัติ หมายเลขโทรศัพท์ เป็นต้น เห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐโดยไม่จำเป็น ข้อมูลดังกล่าวสามารถมีไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ หรือเผยแพร่ได้ในช่องทางต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ควรยกเลิกการลงข้อมูลดังกล่าวในประกาศราชกิจจานุเบกษา และให้หน่วยงานรัฐจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามช่องทางต่าง ๆ เช่น ติดประกาศสถานที่ทำงาน การลงข้อมูลในหน้าเว็บไซต์ของหน่วยงานรัฐนั้น **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี)**

- ข้อมูลบางอย่างที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา และวินิจฉัย ที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึกหรือความเชื่อส่วนบุคคล ถึงแม้จะมีการใช้ดุลพินิจของหน่วยงานแล้ว แต่อาจจะต้องสงวนไว้ไม่ให้มีการเปิดเผย **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)**

- ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามร่างมาตรา ๘ เป็นการเพิ่มรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ ของกฎหมายเดิม ซึ่งรายละเอียดดังกล่าวอาจเปลี่ยนแปลงได้บ่อยครั้งตามระยะเวลา จึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลตามร่างมาตรา ๗ (๙) , (๑๐) , (๑๒) , (๑๓) , (๑๔) , (๑๖) , (๑๗) , (๑๘) และ (๑๙) จะก่อให้เกิดภาระแก่หน่วยงานผู้เปิดเผยข้อมูลมากเกินไป **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)**

- รอบเวลาของการอัพเดทข้อมูลเหล่านี้ด้วยเพราะอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้เป็นระยะ และแต่ละหน่วยงานมีวงรอบของการเปลี่ยนแปลงที่เหลื่อมกัน **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- ตามมาตรา ๗ (๑๙) กำหนดเรื่องข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา และวินิจฉัย ที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานนั้นแล้ว เป็นรายการข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ แต่ไม่ปรากฏขอบเขต หรือวิธีการในการเปิดเผยไว้ อาจเป็นการดำเนินการขัดต่อพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้ **(กระทรวงพลังงาน)**

- มีข้อมูลบางประการที่ไม่สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องการไม่ให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เช่น ข้อมูลสุขภาพของประชาชนซึ่งโดยหลักเป็นข้อมูลที่อ่อนไหวตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลนั้น รวมไปถึงข้อมูลที่อยู่ระหว่างดำเนินการขั้นตอนของการร่าง หรืออยู่ในขั้นตอนการพิจารณาควรเป็นข้อมูลที่ไม่ให้เปิดเผยจนกว่าจะได้มีการพิจารณาเสร็จสิ้นในเรื่องนั้น ๆ อีกทั้ง

ควรมีข้อกำหนดที่จะให้สิทธิแก่หน่วยงานที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ตามมาตรา ๑๕ ของกฎหมายเดิม โดยไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลจัดชั้นความลับก่อนถึงจะสามารถห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- มาตรา ๘ (๔) ที่กำหนดว่า “ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลในการตีความได้ว่า อย่างไร จึงถือเป็นการจัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง **(กรมประชาสัมพันธ์)**

- หากเป็นข้อมูลรายละเอียดบางอย่างอาจไม่จำเป็นต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เช่น รายนามผู้บริหาร สถานที่ปฏิบัติงาน เบอร์โทรศัพท์ วิสัยทัศน์และพันธกิจ เนื่องจากอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้บ่อย ประกอบกับข้อมูลดังกล่าว หน่วยงานจะเผยแพร่บนเว็บไซต์ของหน่วยงาน เพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ และช่องทางในการติดต่อหรือให้บริการประชาชนอยู่แล้ว **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- กรณีมาตรา ๗ (๙) ของร่างพระราชบัญญัติในส่วนของรายงานการประชุม บันทึกภาพและเสียงของการประชุมชวเลขของคณะกรรมาธิการ เนื่องจากการประชุมคณะกรรมาธิการไม่ได้มีการบันทึกภาพและเสียงการประชุมอย่างเช่นการประชุมสภา จึงอาจทำให้ไม่สามารถปฏิบัติตามร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ และในส่วนของรายงานการประชุมชวเลขที่เป็นการจดบันทึกแบบคำต่อคำนั้น การเผยแพร่ต่อสาธารณะอาจเกิดผลกระทบต่อบุคคลอื่น เนื่องจากในการแสดงความคิดเห็นต่อในที่ประชุมย่อมเป็นอิสระ เพื่อให้กรรมาธิการและผู้ชี้แจง สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น การเปิดเผยรายงานการประชุมต่อสาธารณะอาจส่งผลให้กรรมาธิการและผู้ชี้แจงไม่สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ในการประชุมอาจมีถ้อยคำที่ส่งผลกระทบหรือทำให้บุคคลอื่นเสียหาย จนอาจนำไปฟ้องร้องคดีต่อศาลได้ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)**

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะส่วนหนึ่งเป็นรายการตามมาตรา ๗ และ ๙ แห่งกฎหมายเดิม ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือจัดแสดงในศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานอยู่แล้ว แต่บางรายการซึ่งกำหนดขึ้นใหม่ตามร่างฯ นี้ อาจมีผลกระทบในแง่ของความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ รวมทั้งประสิทธิภาพในการบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน อาทิ กำหนดให้ “สัญญาของหน่วยงานรัฐ” ทุกประเภทเป็นรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยผ่านทางเว็บไซต์ของหน่วยงาน ทั้งนี้ ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการได้มีข้อยกเว้นว่า ภายใต้บังคับของมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ (กรณีเป็นข้อมูลข่าวสารลับ) ไม่ต้องเปิดเผย และระบุประเภทของสัญญาที่ต้องเปิดเผยไว้ นอกจากนี้รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำหนดให้ต้องเปิดเผยอีกหลายรายการ ถือเป็นข้อมูลสำคัญที่หากเปิดเผยอาจทำให้ลดศักยภาพในการแข่งขันในเวทีประชาคมโลก เช่น ข้อมูลข่าวสารทุกขั้นตอนเกี่ยวกับงบประมาณ รายรับ การใช้และการบริหารเงินแผ่นดิน การใช้และการบริหารทรัพย์สินของทางราชการ ผลการลงมติและความคิดเห็นของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือคณะกรรมการเป็นรายบุคคล รายงานการศึกษาและวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตรากำลัง ความรับผิดชอบ ผลงานตามเป้าหมาย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับที่ดิน พิกัดและตำแหน่งที่ดินรวมถึงการครอบครองข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา วินิจฉัยที่เสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งแม้จะเสร็จสิ้นแล้วแต่ในการดำเนินการของหน่วยงานด้านความมั่นคง ข้อมูลบางส่วนจำเป็นต้องใช้ฐานข้อมูลหรือข้อมูลนำสืบหรับการดำเนินการในกรณี (case) ต่อไป ขณะที่ร่างฯ เปิดกว้างประเภทข้อมูลข่าวสารสาธารณะอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดไว้อีกด้วย สำหรับข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามร่างฯ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐลงประกาศในราชกิจจานุเบกษานั้น โดยส่วนใหญ่เป็นไปตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีผลบังคับใช้

อยู่ในปัจจุบัน แต่มีข้อสังเกตเกี่ยวกับบทบัญญัติตามมาตรา ๘ ของร่างฯ ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถรวบรวมข้อมูลข่าวสารเพื่อขาย ณ ที่ทำการได้ ซึ่งอาจขัดกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่ร่างฯ นี้ ได้อ้างถึงในหลายมาตรา โดยเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการบริหารงานฯ มุ่งให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลภาครัฐได้โดยสะดวกและลดภาระความยุ่งยากต่าง ๆ ซึ่งควรหมายรวมถึงการลดค่าใช้จ่ายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการด้วย **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- ข้อสังเกตดังนี้

(๑) เมื่อพิจารณามาตรา ๗ (๓) ที่บัญญัติไว้ว่า “นโยบาย การตีความ หรือการตอบข้อหารือที่ไม่เข้าข่ายต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๘ (๔)” นั้น มีข้อสังเกตว่า การตอบข้อหารือปัญหาภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร เป็นการพิจารณาและวินิจฉัยเบื้องต้นจากข้อเท็จจริงซึ่งผู้มีหน้าที่เสียภาษีประชาชนทั่วไป หรือหน่วยงานได้หารือเข้ามาที่กรมสรรพากร ซึ่งเป็นข้อมูลเฉพาะรายอันสมควรได้รับความคุ้มครองเนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ในขณะที่มาตรา ๔๙ ได้บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่... ตามคำสั่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้น หรือตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ย่อมได้รับการคุ้มครอง มิให้ผู้ใดฟ้องร้องหรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย...” แต่ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลของข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อสาธารณะดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานสรรพากรซึ่งมีลักษณะเป็นการเปิดเผยข้อมูลกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ตามมาตรา ๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร จึงมีประเด็นปัญหาว่าเจ้าพนักงานสรรพากรจะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ดังกล่าว หรือไม่ เพียงใด

(๒) เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๗ (๕) ที่บัญญัติไว้ว่า “แนวปฏิบัติ คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนและคู่มือสำหรับประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตทางราชการ” นั้น มีข้อสังเกตว่า แนวปฏิบัติ คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของกรมสรรพากรเป็นไปเพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรปฏิบัติในการพิจารณา วิเคราะห์ เพื่อนำไปสู่การจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างโปร่งใส ถูกต้อง และเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อสร้างเสถียรภาพทางการคลัง หากกรมสรรพากรเปิดเผยแนวปฏิบัติ คู่มือ หรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แล้ว จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ในการจัดเก็บภาษีอากรเพื่อประโยชน์แห่งรัฐได้ แต่ในส่วนของข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนและคู่มือสำหรับประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกดังกล่าว กรมสรรพากรได้ดำเนินการเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบบนระบบอินเทอร์เน็ตของกรมสรรพากรแล้ว

(๓) เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๗ (๖) ที่บัญญัติไว้ว่า “สัญญาของหน่วยงานของรัฐ” นั้น มีข้อสังเกตว่าเนื่องจากไม่ได้มีการกำหนดนิยามของสัญญาของหน่วยงานรัฐไว้ จึงมีประเด็นว่า ต้องตีความแค่ไหน อย่างไร สัญญาใดบ้างที่ต้องเปิดเผย ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้และหากปฏิบัติไม่ถูกต้อง อาจทำให้เจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรต้องรับผิดโดยไม่เจตนาได้

(๔) เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๗ (๑๒) ที่บัญญัติไว้ว่า “ร่างแผนงาน ร่างโครงการ ร่างขอบเขตของงาน ร่างสัญญา ร่างคำของบประมาณและเอกสารประกอบ ร่างพระราชบัญญัติและร่างกฎหมายลำดับรองต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อหรือเปิดเผยต่อหน่วยงานอื่นหรือบุคคลภายนอก” นั้น มีข้อสังเกตว่า กรณีร่างเอกสารต่าง ๆ

ของหน่วยงานกรมสรรพากร เป็นการดำเนินการเบื้องต้นเพื่อให้มีการออกเอกสารมาในรูปของแผนงาน ขอบเขตของสัญญา หรือคำของบประมาณแล้วแต่กรณี ดังนั้น จึงอาจมีการปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้เกิดความถูกต้องและสมบูรณ์ที่สุด ดังนั้น จึงเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลของร่างเอกสารต่าง ๆ จึงไม่เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะแต่ประการใด **(กรมสรรพากร)**

- ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๙ รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานรัฐ ที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ หรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้สะดวก **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

๕. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ รวมถึงต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล และต้องจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เห็นด้วยในหลักการ **(กรมท่าอากาศยาน)** - ทำให้การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลดิจิทัล และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่ขอข้อมูลข่าวสารได้มากและรวดเร็วยิ่งขึ้น **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**	- ไม่เห็นด้วย ๓ หน่วยงาน เป็นภาระแก่หน่วยงานมากเกินไป **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - รายละเอียดการรายงานข้อมูลตามมาตรา ๗ ยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - ตามร่างมาตรา ๗ การกำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะไว้ในร่างพระราชบัญญัติ ซึ่งมีจำนวน ๒๐ ข้อ เมื่อมีผลบังคับใช้ในทางปฏิบัติอาจทำให้เกิดอุปสรรคในการทำงานของภาครัฐ หรือเพิ่มปริมาณงานในภาครัฐ หรือเพิ่มปริมาณงานในภาครัฐกับสัดส่วนของเจ้าหน้าที่ที่มีอยู่เดิม การกำหนดไว้ในกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ จะส่งผลทำให้แก้ไขยาก ขาดความยืดหยุ่น **(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)** - มาตรา ๑๐ หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐตามรายการในมาตรา ๙ ในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลเพื่อความสะดวกในการเข้าถึงของคนทุกกลุ่มโดยเร็วที่สุดหรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด ทั้งนี้ ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลตามกฎหมายว่า

- เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เห็นด้วย แต่การเปิดเผยควรมีหลักเกณฑ์วิธีการที่ชัดเจน หน่วยงานของรัฐสามารถปฏิบัติได้โดยง่ายไม่เป็นภาระเกินสมควร **(กรมการขนส่งทางบก)** - เห็นด้วย ในการเก็บข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนสามารถร้องขอข้อมูลและตรวจสอบได้ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** - การจัดเก็บในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลทำให้สะดวกต่อการค้นหา อีกทั้งยังเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน **(กรมชลประทาน)** - เพราะร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงและเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมีการจัดเก็บที่เป็นระบบ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - การกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าว เป็นการสอดรับกับสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานต้องเปิดเผยข้อมูลอยู่แล้ว **(สำนักงานประกันสังคม)** - เพื่ออำนวยความสะดวกของคนทุกกลุ่มในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** - เพราะเป็นการสะดวกแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะและสะดวกมากขึ้นโดยเฉพาะในรูปแบบดิจิทัล และในกรณีให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ย่อมเป็นการง่ายแก่ประชาชนในการติดต่อหน่วยงาน **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกับการให้หน่วยงานรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการที่กำหนดไว้ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** - ค้นหาข้อมูลได้สะดวกง่ายขึ้น **(กระทรวงยุติธรรม)** - เห็นชอบด้วยที่จะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลสาธารณะโดยกำหนดรูปแบบข้อมูลช่องทางการเผยแพร่ ความเร็วในการเปิดเผย ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือนโดยคำนึงถึงความสะดวกของรัฐต้องจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะในรูปแบบดิจิทัล เพราะบางหน่วยงานยังไม่มีเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะด้านดิจิทัลเพียงพอ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐยังไม่มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่เชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์ บางหน่วยงานยังเป็นการจ้างบุคลากรหรือบุคคลภายนอกในการวางระบบและดำเนินการ บางหน่วยงานยังมีนโยบายที่เน้นการใช้ระบบโอเพ่นซอสซึ่งเสี่ยงต่อการเปิดช่องโหว่ในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลที่ไม่ต้องการเปิดเผย หากจะใช้บังคับให้หน่วยงานจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะในรูปแบบดิจิทัล หน่วยงานภาครัฐ รวมถึงข้อมูลสาธารณะของภาคเอกชนจะต้องมีแท้งก์เดียวกันและมีการจัดการข้อมูลที่เป็นระบบเดียวกันทั่วประเทศ ความในมาตรา ๑๐ (๒) หากรัฐมีช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่สะดวกผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศแล้ว ยังจำเป็นอยู่หรือไม่ที่จะจัดให้มีหรือมีไว้ ณ จุดบริการภายในสำนักงานในรูปแบบเชิงกายภาพ เพราะเห็นว่าการเผยแพร่ผ่านช่องทางที่สะดวกในรูปแบบดิจิทัลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นช่องทางที่เพียงพอและสะดวกสำหรับการเข้าถึงแล้ว **(กรมวิทยาศาสตร์บริการ)** - ต้องมีหน่วยกลางรวบรวมเป็นบิ๊กดาต้า **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

สาธารณะตามรายการที่กำหนดไว้ ต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าตรวจดูได้โดยง่าย **(สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** **-** เห็นด้วย โดยต้องพิจารณาพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** **-** เห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่ในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กระทรวงคมนาคม)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารได้โดยสะดวกเพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้สะดวกและมีประสิทธิภาพ **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง **(สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล)** - การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผ่านมาจะเป็นระบบการจัดเก็บในรูปแบบของเอกสารเป็นหลัก การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนเป็นไปได้ยาก เพราะการจัดเก็บเอกสารของราชการไม่เป็นระบบ ในขณะที่ข้อมูลข่าวสารตามร่างพระราชบัญญัติฯ ถูกกำหนดให้มีรูปแบบที่เป็นดิจิทัล โดยมีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้กับการจัดเก็บ การใช้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เห็นด้วยกับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ที่ให้หน่วยงานรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมถึงจัดเก็บข้อมูลข่าวสารในรูปแบบดิจิทัล โดยให้ยกเว้นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ใช้ภายในหน่วยงานของรัฐและยังไม่เปิดเผย **(สำนักงานคณะกรรมการ**	

พิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เห็นด้วย ปัจจุบันหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ดังกล่าวตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ของกฎหมายเดิมและมีสิ่งที่เพิ่มเติมขึ้นมาคือจัดเก็บข้อมูลข่าวสารในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลซึ่งสอดคล้องกับยุคปัจจุบันที่จะเก็บข้อมูลข่าวสารไว้ในรูปแบบดิจิทัล หน่วยงานของรัฐต้องมีหน้าที่เปิดเผยและรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงได้ **(การประปานครหลวง)** - เพราะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - ปัจจุบันระบบเทคโนโลยีมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารไม่จำเป็นต้องจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบของเอกสาร **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - หน่วยงานในลักษณะสถาบันการศึกษาก็มีการทำฐานข้อมูลในลักษณะนี้อยู่เป็นปกติ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - ชัดเจนดีอยู่แล้ว **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เห็นด้วยในส่วนของการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ตลอดจนสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบข้อมูล แต่ไม่รวมเงื่อนไขของการเปิดเผยตามนัยร่างมาตรา ๗ ทั้งนี้ รัฐควรกำหนดรูปแบบและแพลตฟอร์มเพื่อความสะดวกแก่หน่วยงานของรัฐด้วย **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - การจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลทำให้ลดการใช้กระดาษ หมึก และสถานที่ในการจัดเก็บเอกสารมากขึ้น และเวลาประชาชนมาติดต่อเพื่อขอข้อมูลจะได้สะดวกมากขึ้น **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ต้องรวบรวมไว้เพื่อเป็นข้อมูลและเพื่อเก็บไว้เป็นสถิติ รวมถึงการอำนวยความสะดวก และเป็นประโยชน์ให้กับประชาชนหรือบุคคลทั่วไปได้รับทราบข้อมูลสาธารณะ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เห็นสอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๐ ที่วางหลักให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกและรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูล	

การให้หน่วยงานของรัฐเผยแพร่หรือเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบดังกล่าว ส่งผลเป็นการส่งเสริมการเข้าถึงสิทธิในข้อมูลข่าวสาร (Access to Information) และขจัดอุปสรรคในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน **(สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)** - ความสะดวกและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ง่ายทันยุคสมัย **(องค์การสุรา กรมสรรพสามิต)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ และการจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ ทำให้สามารถบริการประชาชนที่ไม่สะดวกในการเข้าถึงข้อมูลแบบดิจิทัลสามารถรับบริการได้ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารในรูปแบบดิจิทัลสอดคล้องกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบัน ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวกและรวดเร็ว **(กรมบังคับคดี)** - ปัจจุบันเป็นยุคดิจิทัล จึงควรจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้อง สามารถสืบค้น ตรวจสอบ ทุกที่ที่มีอุปรณ์เชื่อมต่อ **(สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท)** - เป็นการเปิดเผยข้อมูลพื้นฐานของหน่วยงานของรัฐที่ประชาชนควรทราบ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เป็นไปตามมาตรา ๕๙ ของรัฐธรรมนูญ ที่กำหนดหน้าที่ของรัฐ **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)** - เห็นด้วย ๒๐ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - สอดคล้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีโดยเฉพาะข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - สภาพสังคมปัจจุบันเป็นสังคมดิจิทัลการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลจะทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)**	

- ทำให้สืบค้นได้โดยง่าย และเป็นข้อมูลสำรองเมื่อสูญหาย การติดต่อขอรับบริการจากรัฐเป็นการให้บริการ ณ จุดเดียว เพื่อการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนลดการเดินทางค่าใช้จ่ายลงได้ และสามารถดำเนินการได้ตลอดเวลา **(จังหวัดอุทัยธานี)** - ประชาชนจะได้รับความสะดวกในการค้นหาข้อมูลดังกล่าว และข้อมูลมีความทันสมัยเพราะต้องปรับปรุงอยู่เสมอไม่น้อยกว่า ๑ ครั้งต่อเดือน **(จังหวัดเพชรบุรี)** - ไม่เกิดความซ้ำซ้อน และลดขั้นตอนในการดำเนินงาน **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เพื่อให้สะดวกต่อการสืบค้นหรือขอข้อมูล และควรมีสถานที่ติดต่อสำหรับประชาชนที่ไม่สะดวกในการสืบค้นข้อมูลดิจิทัล **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - หากมีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ จะทำให้การเผยแพร่ข่าวสารได้กว้างและรวดเร็วขึ้นด้วย **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เป็นการสร้างความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ทั้งการใช้จ่ายงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การติดต่อขอรับบริการจากรัฐ เป็นการให้บริการ ณ จุดเดียว ประชาชนสามารถลดการเดินทาง ลดค่าใช้จ่ายลงได้ **(จังหวัดหนองบัวลำภู)** - เพราะหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูล ต้องจัดทำในรูปแบบดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนและผู้ต้องการทราบข่าวสารเข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - เห็นด้วยในหลักการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยควรมีการทบทวนให้กฎหมายนี้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๑๘๐ วัน เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีเวลาเตรียมการ เช่น การจัดสรรงบประมาณและบุคลากร การวางแผน โครงการต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติได้อย่างถูกต้องและไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติ **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**	

- ตามร่างมาตรา ๗ ประกอบร่างมาตรา ๑๑ จะทำให้เกิดความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของสังคมยุคปัจจุบันที่เป็นสังคมยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - เป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่ต้องดำเนินการดังกล่าว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่จะได้รับทราบข้อมูล แต่เห็นควรให้เพิ่มเติมหน่วยงานของรัฐและเอกชนที่มีข้อมูลสาธารณะเปิดเผยผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานด้วยจะได้มีความชัดเจน **(พรรคเพื่อไทย)** - การเก็บข้อมูลในยุคปัจจุบันเป็นการเก็บข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล และการกำหนดให้มีเจ้าหน้าที่และสถานที่ติดต่อ เพื่อประชาชนจะได้ทราบผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนในการติดต่อขอทราบข้อมูลข่าวสาร **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว แต่เห็นสมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือกระทบสิทธิแก่ประชาชนเท่านั้น **(การยางแห่งประเทศไทย)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารมากยิ่งขึ้น **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับการกำหนดให้รัฐจัดทำและจัดเก็บข้อมูลข่าวสารในรูปแบบดิจิทัลในร่างมาตรา ๑๑ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**	

- เห็นด้วย แต่ความพร้อมด้านข้อมูลดิจิทัล พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบมีไม่เพียงพอ **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - เห็นด้วยในส่วนการจัดสถานที่ในการติดต่อ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - นอกจากจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ติดต่อแล้วยังเป็นการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบง่ายต่อการสืบค้น **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เพื่อลดจำนวนเอกสารและเพื่อป้องกันการสูญหายหรือถูกทำลายในอนาคต **(กระทรวงสาธารณสุข)** - ข้อมูลข่าวสารที่ลงในสื่อที่เป็นรูปแบบข้อมูลดิจิทัลปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้กับคนทุกกลุ่ม และรวดเร็ว **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เห็นด้วย อย่างไรก็ตามหน่วยงานของรัฐควรให้ความสำคัญแก่การแจ้งข้อมูลข่าวสารรวมถึงวิธีการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารโดยอาจแจ้งไว้บนเว็บไซต์ของหน่วยงาน **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - เห็นด้วยอย่างยิ่ง **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช)** - เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนและมีความสะดวกในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้งาน **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เป็นสิ่งที่สอดรับกับสภาวการณ์ในปัจจุบันในยุคเทคโนโลยี ซึ่งไม่ถือว่าสร้างภาระแก่หน่วยงานมากจนเกินควร **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เพราะหน่วยงานของรัฐย่อมต้องมีหน้าที่ในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล สถานที่ติดต่อ และเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการค้นหาข้อมูลของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้บริการกับประชาชน **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย เฉพาะมาตรา ๑๐ เนื่องจากปัจจุบันการเข้าถึงทางด้านเทคโนโลยีเป็นเรื่องพื้นฐาน ที่	

ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย **(กระทรวงพลังงาน)** - เป็นไปตามหลักการเดิมที่กำหนดไว้ในข้อมูลข่าวสารราชการ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เพื่อความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูลตามเทคโนโลยีสื่อสารสารสนเทศ **(กรมประชาสัมพันธ์)** - เพราะเป็นการสร้างความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์มากยิ่งขึ้น ดังนั้นประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและการใช้บริการภาครัฐได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งการจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ก็เป็นการประหยัดภาระค่าใช้จ่ายของประชาชนได้ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ และแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงาน และการบริหารการภาครัฐไปสู่ระบบดิจิทัล และเป็นหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ อยู่แล้ว - เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกหลายช่องทาง ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร สอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ตลอดจนช่วยให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภาครัฐ **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นการอำนวยความสะดวกในการรับทราบข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้กับประชาชน **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - หน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ร่างกฎหมายนี้กำหนดให้ต้องเปิดเผย จึงควรเป็นหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว รวมถึงการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูล	

ดิจิทัล และต้องจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นการทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และเป็นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เป็นการนำระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคนทุกกลุ่ม และเพื่อความสะดวกของประชาชนในการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้งานต่อได้ดีที่สุด ซึ่งหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(การเคหะแห่งชาติ)** - เพื่อสอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล และเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงาน เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวกมากขึ้น **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยในหลักการการเผยแพร่การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนอีกทางหนึ่ง **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นไปตามหลักการกฎหมายเดิมตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นไปตามหลักการของมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ของกฎหมายเดิม ทั้งนี้มีข้อพิจารณากับข้อมูลบางรายการที่ได้กล่าวไว้แล้วในข้อ ๔ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เห็นด้วยและการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล จะสะดวกในการเข้าถึงของคนทุกกลุ่มได้อย่างรวดเร็ว และสะดวกต่อประชาชนในการนำข้อมูลข่าวสารสารธารณะไปใช้งานต่อ **(กรมวิชาการเกษตร)** - เป็นประโยชน์แก่ประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การกำหนดหลักเกณฑ์ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมิต้องร้องขอควรเป็นไปเท่าที่มีความจำเป็น เหมาะสม และไม่สร้างภาระให้แก่หน่วยงานของรัฐเกินสมควร **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ ควรมีขอบเขตที่จำเป็น เหมาะสม และไม่สร้างภาระให้แก่หน่วยงานของรัฐเกินสมควร อาทิ การกำหนดให้ต้องเปิดเผยสัญญาซึ่งครอบคลุมสัญญาทุกประเภทต่อสาธารณะโดยไม่มีข้อยกเว้น รวมถึงรายการอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยรายการข้อมูลข่าวสารจำนวนมาก จึงอาจพิจารณาจำกัดขอบเขตเฉพาะข้อมูลที่มีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนส่วนใหญ่ ส่วนข้อมูลอื่น ๆ ประชาชนมีสิทธิตรวจดูหรือขอสำเนาที่เปิดเผยได้อยู่แล้ว **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบดิจิทัล หมายรวมถึงข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บมาตั้งแต่ในอดีตทั้งหมดด้วยหรือไม่ และรวมถึงข้อมูลความลับของทางราชการด้วยหรือไม่ **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- ข้อมูลข่าวสารที่อาจอยู่นอกเหนือจากรายการที่กำหนดไว้ แต่เป็นประโยชน์กับประชาชนก็ควรที่จะมีการจัดทำและเปิดเผยด้วยเช่นกัน แต่อย่างไรก็ตามควรพิจารณาข้อดีข้อเสียด้วย **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดให้มีเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายในหน่วยงานของรัฐและหน้าที่รับผิดชอบตามมาตรา ๑๒ ดังนี้

(๑) ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดังกล่าวในหน่วยงานของรัฐระดับใดบ้าง

(๒) ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ต้องมีคุณสมบัติอย่างไร และผู้ใดเป็นผู้แต่งตั้ง

(๓) นอกจากรับคำขอ คำร้อง อำนวยความสะดวกในการจัดหาข้อมูลและชี้แจงต่อบุคคลและหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๒ (๒) แล้ว เจ้าหน้าที่มีอำนาจในการวินิจฉัยหรือดำเนินการใด ๆ เมื่อพบปัญหาในการขอข้อมูลข่าวสารของประชาชนหรือไม่ อย่างไร **(กรมท่าอากาศยาน)**

- เสนอให้มีการจัดตั้งกลุ่มงานเฉพาะภายในหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลจัดการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงาน รวมถึงทำหน้าที่ประสานงานให้คำแนะนำแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และติดตามการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ เพื่อให้มีหน่วยงานภายในองค์กรและเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงเป็นการเฉพาะ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนการบังคับใช้กฎหมาย ดูแลอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และสร้างการรับรู้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชน ให้รับทราบสิทธิและเข้าใจถึงสาระสำคัญที่กำหนดตามร่างกฎหมายนี้ **(กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยกำหนดความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือนอาจมีปัญหาในการดำเนินการได้ **(บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการช่วยเหลือหรือสนับสนุนงบประมาณ บุคลากรหรือความรู้ทางเทคนิคในการจัดทำและเผยแพร่ด้วย โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กที่มีงบประมาณ บุคลากร หรือความรู้ทางเทคนิคที่จำกัด นอกจากนี้ ควรต้องจัดเตรียมหน่วยงานหรือช่องทางให้คำแนะนำช่วยเหลือหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการตามหน้าที่ด้วย **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- การจัดทำ เปิดเผย และจัดเก็บข้อมูลข่าวสารสาธารณะในระบบดิจิทัล ตามร่างมาตรา ๑๐ และร่างมาตรา ๑๑ แม้ว่าจะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงในการใช้งานหรือการให้บริการแก่ประชาชนก็ตาม แต่การปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดเก็บจากเอกสารเป็นข้อมูลดิจิทัลมีค่าใช้จ่ายเริ่มต้นที่สูง เนื่องจากต้องมีการจัดซื้อจัดจ้างและพัฒนาระบบการจัดทำ จัดเก็บ เผยแพร่ ตลอดจนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องในการนำมาใช้ เช่น คอมพิวเตอร์แม่ข่าย เครื่องแสกนเอกสาร เป็นต้น ดังนั้นในร่างกฎหมายนี้ หรือกฎหมายลำดับรองจะต้องมีการกำหนดระยะเวลาพอสมควร เพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าว ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาลด้วย **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

- ตามร่างมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๕ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่จะต้องเปิดเผยควรเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐมีอยู่แล้วหรือได้จัดทำไว้แล้ว ไม่ควรกำหนดให้ต้องมีหน้าที่จัดทำข้อมูลข่าวสารขึ้นใหม่ รวมไปถึงการเพิ่มเติม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงตามคำขอ ซึ่งจะทำให้มีภาระงานเพิ่มขึ้นมาก นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบหรือตรวจดูได้นั้น ควรกำหนดให้หน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลโดยตรงเท่านั้นที่มีหน้าที่ต้องเปิดเผย โดยหน่วยงานที่ได้รับข้อมูลนั้นไว้ในครอบครองไม่มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลนั้นอีก **(สำนักงบประมาณ)**

- (๑) แต่ต้องกำหนดข้อมูลที่มีความสำคัญ ๆ (๒) ควรกำหนดเฉพาะเรื่องตามความเหมาะสมหรือร้องขอ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- หากกฎหมายบังคับใช้จริงอาจเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่สภาสถาปนิก รวมถึงอาจต้องมีงบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจัดทำเรื่องดังกล่าว เนื่องจากสภาสถาปนิกได้รับการจัดสรรงบประมาณจากภาครัฐอย่างจำกัด การดำเนินการตามร่างกฎหมายนี้อาจต้องมีการจัดสรรงบประมาณในการจัดทำข้อมูลดิจิทัล และจัดสรรเจ้าหน้าที่ดำเนินการด้านนี้ รัฐควรสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติม **(สภาสถาปนิก)**

- ควรพิจารณานำรูปแบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ของราชการของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ มาใช้เป็นต้นแบบสำหรับแนวทางการให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ตามร่างมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง เนื่องจากง่ายต่อการใช้งานของเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเว็บไซต์ การเข้าถึงของประชาชน รวมถึงเป็นมาตรฐานเดียวกันในทุกหน่วยงาน **(การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย)**

- เห็นสมควรให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือกระทบสิทธิแก่ประชาชนเท่านั้น **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- เห็นควรกำหนดนิยามคำว่า รูปแบบข้อมูลดิจิทัลให้ชัดเจน เพื่อสะดวกแก่ผู้นำข้อมูลไปปฏิบัติ **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- การเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานรัฐในปัจจุบันได้มีการใช้ช่องทางดิจิทัลมากยิ่งขึ้น แต่ก็พบว่าข้อมูลบางส่วนที่เปิดเผยไม่เป็นปัจจุบัน นำไปใช้ประโยชน์ต่อไม่ได้ รวมถึงข้อมูลบางส่วนไม่ได้มีการเปิดเผยผ่านช่องทางดิจิทัลซึ่งเป็นช่องทางหลักที่ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ในการเข้าถึง นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐที่ต้องมีการเปิดเผยข้อมูลนั้นต้องดำเนินการหลายช่องทาง ทั้งผ่านระบบของหน่วยงานและระบบกลางตามที่กฎหมายเฉพาะกำหนด ซึ่งทำให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อน ดังนั้น ควรมีการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาและกำหนดแนวทางการบูรณาการ การปฏิบัติงานในการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเอื้ออำนวยให้หน่วยงานรัฐสามารถปฏิบัติตามได้โดยสะดวก

ลดความซ้ำซ้อน และข้อมูลที่มีการเปิดเผยมีคุณภาพเป็นปัจจุบัน ตลอดจนประชาชนหรือผู้ที่สนใจสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เปิดเผยตามกฎหมายได้โดยสะดวก และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้ **(สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)**

- ต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้และการดำเนินการที่ไม่เป็นภาระต่อหน่วยงานอย่างไม่สมเหตุสมผล (ไม่เป็นภาระเกินสมควร) **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ความพร้อมด้านข้อมูลดิจิทัล พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบมีไม่เพียงพอ **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)**

- การจัดเก็บข้อมูลแบบดิจิทัลต้องใช้งบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์สำรองข้อมูลดังกล่าว **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)**

- หน่วยงานของรัฐควรให้ความสำคัญแก่การแจ้งข้อมูลข่าวสารรวมถึงวิธีการติดต่อขอข้อมูลข่าวสารโดยอาจแจ้งไว้บนเว็บไซต์ของหน่วยงาน **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)**

- สำหรับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่จะกำหนดเพื่อให้การเปิดเผยข้อมูลเป็นไปโดยมาตรฐานเดียวกันต่อไปนั้น อาจเสนอแนะให้กำหนดในลักษณะที่ไม่ซับซ้อน หรือมีความยุ่งยาก เพื่อให้ทุกฝ่ายโดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถปฏิบัติตามได้โดยสะดวก ทั้งในการจัดสถานที่ติดต่อ เจ้าหน้าที่ ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- เนื่องจากมีการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล และต้องจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพิ่มขึ้น อาจจะมีภาระด้านงบประมาณเพิ่มเติมได้ อย่างไรก็ตามปัจจุบันหลายหน่วยงานจะมีศูนย์บริการข้อมูลข่าวสารอยู่แล้ว ก็น่าจะสามารถบูรณาการร่วมกันต่อไปได้ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- ในกรณีข้อมูลดิจิทัล ควรมีการกำหนดให้ชัดเจนว่ามีข้อมูลประเภทใดบ้างที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บและเผยแพร่ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามรายการที่กำหนดไว้ในร่างฯ นี้ บางรายการกระทบต่อประสิทธิภาพในการบรรลุภารกิจ โดยเฉพาะหน่วยงานด้านความมั่นคง ขณะที่บางรายการอาจกระทบต่อศักยภาพในการแข่งขันในเวทีประชาคมโลก เนื่องจากสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ประมาณการ แนวโน้มภาพรวมของทิศทางการกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารประเทศ การกำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จำเป็นต้องพิจารณาถึงกฎหมายเฉพาะที่บัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยไว้ประกอบด้วย อย่างไรก็ดี การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบดิจิทัล เป็นสิ่งที่หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานต้องเรียนรู้และปรับให้เหมาะสม ภายใต้การรักษาความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ และการตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลที่มีอยู่ของหน่วยงาน เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการรั่วไหลของข้อมูลสำคัญหรือข้อมูลข่าวสารลับไปสู่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องหรือไม่มีอำนาจหน้าที่โดยมุ่งรักษาไว้ซึ่งความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๙ กำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก ดังนั้น ควรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ จัดเก็บข้อมูลด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ หรือวิธีการอื่นใด โดยจะต้องตรวจสอบความถูกต้อง ปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน มี

ระบบข้อมูล ฐานข้อมูล และการประมวลผลข้อมูล และจัดทำช่องทางการเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อำนวยความสะดวกประชาชนในการตรวจดู ขอข้อมูล ขอสำเนา หรือรับรองสำเนาข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

๖. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนโดยเร็วที่สุดในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)** - ทำให้การจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลดิจิทัล และอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่ขอข้อมูลข่าวสารได้มากและรวดเร็วยิ่งขึ้น **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)**	- ไม่เห็นด้วย ควรมีการรับฟังความคิดเห็นจากภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องก่อน **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้เอกชนจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเร็วในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล เนื่องจากอาจเป็นการกระทบต่อเสรีภาพในการประกอบอาชีพของบุคคล และบางข้อมูลเป็นข้อมูลความลับทางการค้า ตลอดจนอาจเป็นข้อมูลที่ซ้ำซ้อนกับที่หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวอยู่แล้ว **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - ไม่เห็นด้วย ๒ หน่วยงาน ทำภาครัฐให้ชัดเจนก่อน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - จะมีผลกับความมั่นคงของชาติ ความรับผิดชอบของเอกชนอาจไม่ดีพอ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - ในชั้นการบังคับใช้กฎหมายอาจจะมีข้อโต้แย้งจากเอกชนเกี่ยวกับการใช้อำนาจของคณะกรรมการฯ ตามร่างมาตรา ๔๓ และในกรณีที่มีความเห็นแตกต่างกัน รวมถึงหลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบข้อมูลข่าวสารที่อาจเป็นประเด็นโต้แย้ง รวมถึงประเด็นแห่งคดีไปสู่ศาลทั้งทางคดีแพ่ง คดีอาญา คดีปกครอง **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเอกชนบางประเภท เช่น การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์กำหนดไว้โดยชัดเจนแล้ว ดังนั้น กฎหมายควรจะต้องกำหนดประเภทเอกชนที่มี

- หน่วยงานเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารก็ควรเปิดเผยในรูปแบบดิจิทัลเพื่อให้เกิดความโปร่งใส **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** - เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการนำข้อมูลสาธารณะไปใช้ต่อได้ **(กรมชลประทาน)** - เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - เพื่ออำนวยความสะดวกของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะและนำข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ไปใช้งานต่อได้ **(กรมพลศึกษา)** - สะดวกแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลและสะดวกมากขึ้นโดยเฉพาะในรูปแบบดิจิทัล **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** เป็นการบังคับใช้กฎหมายอย่างเสมอภาคต่อหน่วยงานที่มีข้อมูลสาธารณะ **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - สามารถเข้าถึงได้โดยง่าย **(กระทรวงยุติธรรม)** **-** เห็นด้วยกับการกำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล **(กระทรวงคมนาคม)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารได้โดยมากขึ้น **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของเอกชนได้ **(กรมการข้าว)** - จะช่วยอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เห็นด้วยกับมาตรา ๑๓ ที่กำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนในรูปแบบดิจิทัล **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เมื่อเอกชนมีหน้าที่จะต้องเปิดเผยข้อมูล ก็สมควรจะกำหนดช่องทางและวิธีการในการเปิดเผยไว้เพื่อให้เอกชนสามารถดำเนินการตามกฎหมายได้	หน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจน **(บริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - รายละเอียดการรายงานข้อมูลตามมาตรา ๗ ยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - เอกชนควรมีหน้าที่เพียงจัดทำข้อมูลในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลแต่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยเพราะอาจสร้างภาระให้แก่เอกชนมากเกินไปและทำให้เกิดต้นทุนในการดำเนินงานโดยไม่จำเป็น กฎหมายควรกำหนดให้ชัดเจนว่าข้อมูลข่าวสารใดที่เอกชนต้องจัดทำบ้างและกำหนดให้เอกชนแจ้งแนวทางการขอข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - ไม่เห็นด้วย ในการกำหนดความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยที่กำหนดว่าไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน แต่ควรระบุว่าให้ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอ **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - อาจส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจ และการดำเนินการต่าง ๆ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้า และอาจส่งผลให้เอกชนนำมาประกอบการพิจารณาในการเข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจในประเทศ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - มีหน่วยงานกลางรวบรวมข้อมูล **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

อย่างถูกต้อง เอกชนมีข้อมูลที่ต้องเปิดเผย เพื่อประโยชน์ของประชาชน **(การประปานครหลวง)** - ปัจจุบันระบบเทคโนโลยีมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น การจัดเก็บข้อมูลข่าวสารไม่จำเป็นต้องจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบของเอกสาร **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เห็นด้วย แต่ไม่ควรเร่งรัดหรือกำหนดระยะเวลากับภาคเอกชนมากเกินไป เนื่องจากไม่ใช่องค์กรภาครัฐที่ต้องรับคำสั่งจากรัฐและปฏิบัติตามทันที หากแต่กำหนดกรอบเวลาว่าภายในระยะเวลาเท่าไหร่เป็นการขอความร่วมมือที่ดูเป็นลักษณะหุ้นส่วนกันและกันจะเหมาะสมกว่า **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐ จึงสมควรกำหนดหน้าที่ให้ครอบคลุม **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เห็นด้วย แต่ควรคำนึงถึงการบังคับใช้ด้วย ระหว่างมาตรการบังคับกับการขอความร่วมมือ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - การจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลทำให้ลดการใช้กระดาษ หมึก และสถานที่ในการจัดเก็บเอกสารมากขึ้น และเวลาประชาชนมาติดต่อเพื่อขอข้อมูลจะได้สะดวกมากขึ้น **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ต้องมีการเปิดเผยโดยเร็ว และการเปิดเผยในรูปแบบดิจิทัลทำให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เพื่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่รวดเร็วและการนำไปใช้ประโยชน์ได้ดีที่สุด **(องค์การสุรา กรมสรรพสามิต)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เอกชนถือครองอยู่สมควรที่จะต้องเปิดเผยด้วย **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญที่ประชาชนทั่วไปมีสิทธิที่จะรับรู้ และการจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัลจะทำให้เกิดความสะดวกแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูล นอกจากนี้ ยังเป็นผลดีที่มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐให้มีความโปร่งใสได้มากยิ่งขึ้นด้วย **(กรมบังคับคดี)**	

- เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ประชาชนควรทราบ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๑ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการกำหนดหน้าที่ของเอกชนผู้ได้รับสัมปทานหรือเป็นตัวแทนรัฐในการบริการสาธารณะ หรือเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีส่วนร่วมในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - สภาพสังคมปัจจุบันเป็นสังคมดิจิทัลการจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลจะทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของเอกชน **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เห็นด้วยในบางเรื่องที่เหมาะสม เพราะการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลทำให้ประชาชนมีความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารมากยิ่งขึ้น **(จังหวัดอุทัยธานี)** - ประชาชนจะได้รับความสะดวกในการค้นหาข้อมูลดังกล่าว และข้อมูลมีความทันสมัยเพราะเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องปรับปรุงอยู่เสมอไม่น้อยกว่า ๑ ครั้งต่อเดือน **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เอกชนซึ่งมีข้อมูลสมควรมีหน้าที่ดังกล่าวจะทำให้สะดวกต่อการสืบค้น **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - ปัจจุบันคนไทยสามารถเข้าถึงข่าวสารได้อย่างรวดเร็วขึ้นเนื่องจากสามารถใช้เครื่องมือสื่อสารได้มากขึ้น แต่ก็ต้องใช้การจัดทำและเปิดเผยข้อมูลแบบเดิม เพื่อพื้นที่และคนที่ยังไม่มีเครื่องมือสื่อสารดิจิทัลด้วย **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - การเปิดเผยข้อมูลในระบบอิเล็กทรอนิกส์ยังไม่แพร่หลาย หากมีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นจริงจะเป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(จังหวัดหนองบัวลำภู)** - เพราะภาคเอกชนอาจมีข้อมูลข่าวสารที่อาจส่งผลกระทบต่อส่วนรวมทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้	

ประชาชนหรือผู้ที่ต้องการทราบและเข้าถึงข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลได้โดยง่าย **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการกำหนดหน้าที่ของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - ส่งผลให้การควบคุมหรือดูแลเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารกว้างมากยิ่งขึ้น โดยสามารถครอบคลุมถึงหน่วยงานหรือองค์กรที่ภาครัฐหรือทางราชการเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งไม่มีกำหนดไว้ในกฎหมายเดิม **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐ ควรมีหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะด้วย **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะย่อมมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อประชาชนเช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐ แต่ในการกำหนดวิธีการและหลักเกณฑ์การเปิดเผยของคณะกรรมการฯ ต้องมิให้มีผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของเอกชน **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น นอกจากได้รับข้อมูลจากหน่วยงานของรัฐเพียงฝ่ายเดียว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารมากยิ่งขึ้น **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)**	

- ไม่ขัดข้องกับการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเอกชนตามร่างมาตรา ๑๓ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เพื่อความโปร่งใส **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - ทำให้ประชาชนมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - เพื่อการเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็ว **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - นอกจากจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนผู้ติดต่อแล้วยังเป็นการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบง่ายต่อการสืบค้น **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้โดยเร็ว และเพื่อความโปร่งใสในการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ **(กระทรวงสาธารณสุข)** - ข้อมูลข่าวสารที่ลงในสื่อที่เป็นรูปแบบข้อมูลดิจิทัลปัจจุบันสามารถเข้าถึงได้กับคนทุกกลุ่ม และรวดเร็ว **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เห็นด้วยบางส่วน **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช)** - เพื่อให้ประชาชนจะได้เข้าถึงและมีความสะดวกในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้งาน **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เป็นสิ่งที่สอดรับกับสภาวการณ์ในปัจจุบันในยุคเทคโนโลยี ซึ่งไม่ถือว่าสร้างภาระแก่หน่วยงานมากจนเกินควร **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เพราะเอกชนในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเนื่องจากเอกชนบางรายได้ใช้อำนาจ หรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจแทนหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการดำเนินงานตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจึงมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองหรืออยู่ในควบคุมดูแล ฉะนั้น เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จึงมีหน้าที่ต้องจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบหรือตรวจดูได้ ตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นต้องจัดทำในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล เพื่อให้ประชาชน	

สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย ตามมาตรา ๑๓ **(กระทรวงพลังงาน)** - เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เห็นด้วย แต่ในทางปฏิบัติจะมีบทบังคับอย่างไรให้เอกชนดำเนินการได้ตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด **(กรมประชาสัมพันธ์)** - เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในกรณีที่เอกชนร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ และเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวกและรวดเร็ว **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามคำนิยามเป็นเอกชนที่มีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานของรัฐหรือได้รับสิทธิหรือประโยชน์จากรัฐตามกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากความเกี่ยวข้อง หรือสิทธิหรือประโยชน์ดังกล่าว จึงควรเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และสมควรต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติด้วย **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในความครอบครองของเอกชนได้โดยสะดวกรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพมากขึ้น **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - ประชาชนจะได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว อีกทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนด้วย **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - กรณีที่เอกชนได้รับมอบหมายให้ใช้อำนาจทางปกครองแทนหน่วยงานของรัฐ หรือได้รับสัมปทานหรือทำสัญญาร่วมลงทุนกับหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐมีทุนหรือถือหุ้นในเอกชนเป็นกรณีที่เอกชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของรัฐ จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการดำเนินงาน **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)**	

- การสร้างระบบการเข้าถึงข้อมูลและการใช้บริการผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์เป็นการสร้างความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะของเอกชนจะต้องทำให้ประชาชนได้รับความสะดวกและความรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว **(การเคหะแห่งชาติ)** - เมื่อกำหนด “เอกชนซึ่งมีข้อมูลสาธารณะ” ไว้ในคำนิยามมาตรา ๔ ของร่างกฎหมายฉบับนี้แล้ว ผู้มีหน้าที่จึงต้องปฏิบัติเป็นไปตามร่างกฎหมายฉบับนี้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยกับการกำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชน **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - การกำหนดให้เฉพาะเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะเท่านั้นที่จะมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นหน่วยงานที่ได้รับมอบอำนาจจากรัฐหรือใช้อำนาจแทนรัฐ และในกรณีอื่น ๆ ตามนิยามศัพท์คำว่า “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” ตามร่างมาตรา ๔ จึงมีลักษณะเสมือนว่าเอกชนแห่งนั้นมีอำนาจเหนือเอกชนด้วยกัน คือมีส่วนถืออำนาจรัฐในมือ ดังนั้นการให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐจึงถือว่าเป็นการเหมาะสมแล้ว **(กรมวิชาการเกษตร)** - เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานความมั่นคงและเป็นประโยชน์ต่อประชาชน คอยเป็นหูเป็นตาให้แก่เจ้าหน้าที่รัฐ **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรกำหนดบทเฉพาะกาล เพื่อให้เอกชนสามารถปรับตัวให้รองรับกับการจัดทำข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

- การกำหนดหน้าที่แก่เอกชนในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะต้องพิจารณาให้มีความสอดคล้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยจะต้องเป็นการกระทำที่ไม่เป็นการเพิ่มภาระจนเกินสมควร จึงเห็นว่าอาจเป็นการสร้างภาระให้แก่เอกชน และอาจเป็นเรื่องที่เอกชนไม่สามารถดำเนินการได้

เนื่องจากความไม่พร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านดิจิทัล รวมถึงในเรื่องของของกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ซึ่งอาจส่งผลให้มีเอกชนจำนวนมากต้องถูกลงโทษจากข้อกำหนดตามบทบัญญัติและอาจมีการนำข้อกำหนดไปใช้เป็นช่องทางในการกลั่นแกล้งเอกชนได้ จึงเห็นควรให้มีกลไกหรือมาตรการเพื่อป้องกันการกลั่นแกล้งและคุ้มครองเอกชนให้มากขึ้น โดยอาจมีการกำหนดหน้าที่สำหรับเอกชนทั้งเรื่องของการกำหนดรูปแบบข้อมูล ช่องทางการเผยแพร่ ความเร็วในการเปิดเผย รวมทั้งความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยในรูปแบบดิจิทัลให้มีความเหมาะสมและกำหนดกรอบระยะเวลาให้มีความยืดหยุ่นมากยิ่งขึ้น โดยอาจให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลเป็นรายไตรมาสหรือทุก ๆ หกเดือนแทนระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑ เดือน ซึ่งเป็นข้อเสนอแนะและทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยคุ้มครองเอกชนได้มากยิ่งขึ้น **(สำนักงานกิจการยุติธรรม)**

- การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของเอกชน รวมทั้งการกำหนดหน้าที่ให้เอกชนมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะล้วนแล้วแต่มีผลบังคับให้เอกชนกระทำการจึงส่งผลกระทบต่อภาคเอกชน ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาคเอกชนที่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ก่อน **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)**

- เฉพาะข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ **(สำนักงานประกันสังคม)**

- ตามมาตรา ๑๓ วรรคสุดท้าย คำว่าตามความเหมาะสมควรจะมีการระบุหรือนิยามให้ชัดเจนมากกว่านี้ ว่าความเหมาะสมอย่างไรลักษณะไหน **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ขอให้พิจารณาเพิ่มเติมว่ามีกฎหมายอื่นดำเนินการในเรื่องนี้หรือไม่ และการเปิดเผยข้อมูลอาจลดขีดความสามารถในการแข่งขันหรือไม่ **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- ควรคำนึงถึงการบังคับใช้ด้วย ระหว่างมาตรการบังคับกับการขอความร่วมมือ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)**

- ควรกำหนดให้ชัดเจนว่าข้อมูลใดบ้างที่เอกชนต้องเปิดเผยและต้องสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพหรือลักษณะของธุรกิจหรือกิจกรรมของเอกชนด้วย แต่นิยามเอกชนที่ถือครองข้อมูลข่าวสารสาธารณะครอบคลุมถึงองค์กรเอกชนผู้มีอำนาจเหนือตลาด อาจไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์กฎหมายที่มุ่งควบคุมข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอื่นที่ใช้อำนาจรัฐ และอาจเป็นการแทรกแซงเสรีภาพในการประกอบกิจการของเอกชนเกินความจำเป็น **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- รูปแบบการเปิดเผยข้อมูลมิควรมีเฉพาะแต่รูปแบบดิจิทัลเท่านั้น ควรมีรูปแบบอื่น ๆ ด้วย เพราะมิใช่ประชาชนทุกคนจะสามารถเข้าถึงหรือใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ในรูปแบบดิจิทัลได้ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)**

- ตามร่างมาตรา ๑๓ ไม่ได้บังคับให้องค์กรเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารต้องจัดทำข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล โดยกำหนดแต่เพียงการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลนั้นจะต้องคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนในการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้งานต่อได้ดีที่สุดในรูปแบบดิจิทัลเท่านั้น ซึ่งจะต่างกับร่างมาตรา ๑๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดเก็บข้อมูลข่าวสารในรูปแบบดิจิทัล **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- ร่างมาตรา ๑๓ การจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในรูปแบบดิจิทัล และอัพเดทไม่น้อยกว่า ๑ ครั้งต่อเดือน อาจกำหนดให้จัดทำและรายงานทุก ๆ ๖ เดือน เพื่อมิให้เป็นภาระของเจ้าหน้าที่และเอกชนมากเกินไปซึ่งหากกำหนดภาระหน้าที่เอกชนมากเกินไป อาจส่งผลลบต่อการแข่งขันทางธุรกิจ รวมถึงควรเพิ่มข้อยกเว้นไม่ต้องจัดทำ/เปิดเผย กรณีที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือหากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่เอกชนอย่างมีนัยสำคัญได้ เพื่อมิให้เป็นภาระของเจ้าหน้าที่และเอกชนมากเกินไป **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- ความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่า ๑ ครั้งต่อเดือน ตามร่างมาตรา ๑๓ ซึ่งอาจเกิดปัญหาและอุปสรรคในการปรับปรุงข้อมูลเนื่องจากมีความถี่มากเกินไปอาจไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้าของโครงการต่าง ๆ หรือตามความเป็นจริง รวมถึงอาจเป็นการเพิ่มภาระภาคเอกชนมากเกินไป ดังนั้น ควรให้มีการขยายระยะเวลาให้นานขึ้น เช่น เป็นรายไตรมาส รายครึ่งปี เป็นต้น นอกจากนี้จำนวนค่าปรับหากไม่เปิดเผยข้อมูลตามร่างมาตรา ๑๓ (ค่าปรับตามร่างมาตรา ๕๑) อาจเป็นอัตราโทษที่สูงเกินเนื่องจากความถี่ของการปรับปรุงไม่สมเหตุผล ดังนั้น ควรให้มีการขยายระยะเวลาในการเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดและเพิ่มเรื่องกรณีมีเหตุจำเป็น หรือเหตุสุดวิสัยในการที่บริษัทเอกชนไม่สามารถเปิดเผยได้เพื่อเป็นข้อยกเว้นความรับผิดในกรณีต่าง ๆ **(บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน))**

- ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่มีวิธีการและหลักเกณฑ์การเปิดเผยที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนด จึงไม่อาจวิเคราะห์ได้ว่าร่างมาตรา ๑๓ สามารถก่อให้เกิดอุปสรรคต่อเอกชนซึ่งต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือไม่ **(บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน))**

- สมควรศึกษาผลกระทบ หากเอกชนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ขอให้พิจารณากำหนดรายการข้อมูลข่าวสารที่เอกชนต้องเปิดเผยให้ชัดเจน **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ในร่างกำหนดให้เอกชนดำเนินการเปิดเผยข้อมูลโดยเร็วที่สุด คำว่า "โดยเร็วที่สุด" อาจจะยังไม่ชัดเจนเพียงพอว่าคือระยะเวลาเท่าใด เอกชนมีข้อมูลที่ต้องเปิดเผย เพื่อประโยชน์ของประชาชน **(การประปานครหลวง)**

- เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมีผลกระทบต่อเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องปฏิบัติตาม จึงควรมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามมาตรา ๗๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และควรมีระยะเวลาสำหรับการเตรียมการเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายไว้อย่างชัดเจน **(กระทรวงพลังงาน)**

- ธนาคารไม่ได้เป็นผู้ถูกบังคับใช้โดยตรงจากหลักกฎหมายในข้อนี้ จึงขอเสนอแนะให้สอบถามถึงผลกระทบ และปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตาม เพื่อความเข้าใจ และการปฏิบัติอย่างถูกต้อง **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- ในทางปฏิบัติจะมีบทบังคับอย่างไรให้เอกชนดำเนินการได้ตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด **(กรมประชาสัมพันธ์)**

- การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ก็สมควรพิจารณาร่วมกับหน่วยงานของรัฐก่อนที่จะจัดทำและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว และการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลต้องเป็นการดำเนินการภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัตินี้ และขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน ภายใต้กรอบของกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมด้วย เช่น ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เป็นต้น **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- ข้อมูลข่าวสารบางประการอาจส่งผลกระทบในการดำเนินธุรกิจ เช่น แผนงาน โครงการและงบประมาณของปีที่กำลังดำเนินการ นโยบายการตั้งราคาหรือค่าบริการ ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๗ (๔) และ (๑๖) อาจสร้างภาระให้กับเอกชนที่จะต้องเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะโดยเร็วและอาจขัดต่อหลักการส่งเสริมให้ภาคเอกชนในการร่วมลงทุนกับหน่วยงานรัฐได้ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)**

- อ้างอิงข้อคิดเห็นตามข้อ ๒ แม้เจตนารมณ์ของร่างฯ นี้ เป็นไปเพื่อเปิดสิทธิการรับรู้ให้กับประชาชนซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียรวมทั้งเปิดกรอบการเข้าถึงจากเดิมที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ กำหนดขอบเขตการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการไทยกับ “คนต่างด้าว” ไว้ หากตามร่างฯ นี้ ได้ยกเลิกบทบัญญัติดังกล่าว และกำหนดช่องทางการเปิดเผยซึ่งทำให้บุคคลทั่วไปเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามนิยามของร่างฯ นี้ ได้ผ่านทางเว็บไซต์หน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ตามควรมีการรับฟังความคิดเห็นของภาคเอกชนที่มิใช่การเปิดรับฟังผ่านทางเว็บไซต์เท่านั้น จำเป็นต้องมีการจัดเวทีเสวนาระดมความคิดเห็น เนื่องจากกำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จัดทำและเปิดเผยข้อมูลฯ โดยเร็วที่สุด และให้มีการปรับปรุงข้อมูล (อย่างน้อยเดือนละ ๑ ครั้ง) ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนดเป็นการเฉพาะรายนั้น ในทางปฏิบัติอาจไม่สามารถดำเนินการได้ หากมีกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวข้อง ทั้งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้ง อาจมีความเสี่ยงจากการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการที่ต้องพิจารณารายการข้อมูลฯ เป็นกรณี ที่จะกระทบต่อการบริหารงานของเอกชนที่ต้องมีการแข่งขันทั้งเวลาและนโยบายในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งอาจส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม ปัจจุบันส่วนใหญ่ภาคเอกชนมี Code of product กำกับ ซึ่งควรเน้นให้มีการดำเนินการให้เป็นรูปธรรมจะเกิดประสิทธิภาพต่อประเทศในภาพรวม **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๗. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะ รวมถึงหลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร การเรียกค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอ รวมถึงการให้คำแนะนำในการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา)**	- ไม่เห็นด้วย **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - เนื่องจากต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นจึงสามารถยื่นคำขอได้เพราะข้อมูลบางอย่างอาจเป็นข้อมูลที่กระทบกับบุคคลอื่นซึ่งมีกฎหมายเฉพาะกำหนดคุ้มครองสิทธิไว้ เช่น กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่อย่างไรก็ตามหากเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะแม้ผู้ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียก็สามารถยื่นคำขอได้ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** ข้อมูลสาธารณะการเปิดดูไม่จำเป็นต้องมีค่าธรรมเนียม **(สำนักงานประกันสังคม)** - เพราะบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียจะขอตรวจข้อมูลของบุคคลอื่น **(กระทรวงยุติธรรม)** **-** การกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะสร้างความเสียหายให้แก่บุคคลทั่วไปแล้ว เจ้าหน้าที่จะ

(องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) (กรมสรรพากร) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐให้มีความโปร่งใสและสอดคล้องกับกฎหมายข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เห็นด้วย ที่ให้ประชาชนทั่วไปตรวจดูข้อมูลได้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(กรมการขนส่งทางบก)** - เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารมีความถูกต้องครบถ้วนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** **-** เป็นการรับรองสิทธิของบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู หรือขอสำเนาเอกสาร **(กรมชลประทาน)** **-** หลักการพื้นฐานของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ (๑) บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ตามที่กฎหมายบัญญัติ ประกอบกับเหตุผลของการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นการให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ อันเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้น หลักการในการให้ประชาชนมีสิทธิตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่พึงมี **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ **(กรมพลศึกษา)** **-** รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นข้อมูลที่ต้องเปิดเผยให้แก่ประชาชนรับทราบอยู่แล้ว **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** เป็นการแสดงความโปร่งใสของหน่วยงานภาครัฐ **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)**	อำนวยความสะดวกได้ไม่เต็มที่ อาจเป็นผลเสียต่อระบบราชการได้ **(กระทรวงคมนาคม)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะบางเรื่องหากเปิดเผยไปอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของบุคคลอื่น ดังนั้น ควรกำหนดให้บุคคลที่มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลสาธารณะเฉพาะเจ้าของข้อมูลหรือผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - ควรเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับประเด็นหรือข่าวนั้นมากกว่า อย่างไรก็ดี การกำหนดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในประเด็นอ่อนไหวบางเรื่องก็ไม่ควรจะเป็นสิทธิที่ใคร ๆ ต่างก็เข้าถึงได้ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - อาจเป็นการสร้างภาระเกินควรให้แก่หน่วยงาน เนื่องจากข้อมูลข่าวสารทั่วไปนั้น บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็สามารถตรวจสอบได้จากช่องทางที่หน่วยงานเผยแพร่อยู่แล้ว **(มหาวิทยาลัยแม่โจ้)** - เป็นการกำหนดแบบเปิดกว้างเกินไปอันจะเป็นการเพิ่มปริมาณคดีพิพาททางปกครอง เช่น มีเรื่องร้องเรียนเพิ่มมากขึ้น จึงสมควรกำหนดแบบแคบโดยกำหนดให้สิทธิเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสียเท่านั้น **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - อาจเกิดกรณีการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมและอาจเกิดความเสียหาย และเป็นภาระของหน่วยงานของรัฐมากเกินความจำเป็น **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - ไม่เห็นด้วยในหลักการตามมาตรา ๗ (๒) (๗) (๑๔) (๑๙) ต้องให้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่จะมีสิทธิในเรื่องนี้ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นการเผยแพร่เพื่อให้ประชาชนทั่วไปทราบและเข้าถึงข้อมูลได้มากขึ้น จึงควรพิจารณายกเว้นค่าใช้จ่ายในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - ไม่เห็นพ้องด้วยกับหลักการการให้มีสิทธิเข้าตรวจดู ควรมีขั้นตอนหรือหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ชัดเจน แต่เห็นพ้องด้วยกับหลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอ

- ข้อมูลสาธารณะประชาชนทั่วไปย่อมเข้าตรวจดูได้ โดยควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้ด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ และเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชน **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เห็นด้วย ปัจจุบันหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ดังกล่าวตามมาตรา ๙ วรรคสาม ของกฎหมายเดิม และในร่างมาตรา ๑๔ ยังคงหลักการเดิมอีกทั้งได้วางแนวทางและวิธีการที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และการเข้าถึงข้อมูลเป็นสิทธิของทุกคน **(การประปานครหลวง)** - ประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิเท่าเทียมกันในการตรวจสอบและมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนได้ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** -หลักการคล้ายกับข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายฉบับเดิม **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เพื่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(องค์การสุรา กรมสรรพสามิต)** - ทุกคนควรมีสิทธิเข้าตรวจดูได้ ไม่วาจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ทำให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานได้มากขึ้น **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เป็นข้อมูลที่ประชาชนทุกคนควรมีสิทธิเข้าถึงและสามารถตรวจดูได้ แต่ไม่ควรกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมสูงเกินไป เพราะจะเป็นการเพิ่มภาระให้กับประชาชน และกรณีมีการปฏิเสธคำขอควรระบุเหตุผลให้ชัดเจน **(กรมบังคับคดี)** - เห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิตรวจดู ขอสำเนา ตามร่างมาตรา ๑๔ แต่สำหรับข้อมูลข่าวสารราชการที่มิใช่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น ควรกำหนดให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา**(กรมประมง)**	โดยจะต้องกำหนดให้ชัดแจ้ง **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วย ๘ หน่วยงาน (๑) ในเมื่อไม่จำเป็นและมีส่วนเกี่ยวข้องแล้วจะเอาไปทำไม (๒) บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียไม่ควรมีสิทธิ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - ไม่เห็นด้วยในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิส่วนบุคคลโดยตรง แต่ควรเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะเท่านั้น เพื่อเป็นการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานของรัฐและสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน **(จังหวัดอุทัยธานี)** - ไม่เห็นด้วยกับหลักเกณฑ์ในมาตรา ๑๔ ที่ขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นบนเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากเป็นดุลพินิจของผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ที่จะพิจารณาเป็นรายกรณีไป เพราะหากต้องดำเนินการตามคำขอของบุคคลในทุกกรณีที่มีการร้องขอ อาจมีผลต่อการบริหารจัดการข้อมูลที่จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าในการสำรองพื้นที่เก็บข้อมูลในระบบสารสนเทศและกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - เว้นแต่ควรเป็นบุคคลที่มีส่วนได้เสีย **(พรรคพลังสหกรณ์)** - ไม่เห็นด้วยกับการให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่มีสิทธิเข้าตรวจดู เนื่องจากข้อมูลสาธารณะบางเรื่องอาจเป็นข้อมูลความลับส่วนบุคคลซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - โดยเห็นสมควรให้มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตนเองหรือมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น เพื่อไม่ให้เป็นการล่วงล้ำสิทธิของบุคคลอื่นที่เข้าตรวจดูข้อมูลของบุคคลนั้นเกินสมควร **(การยางแห่งประเทศไทย)** - บุคคลที่มีสิทธิ์เข้าตรวจดูจะต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)**

- เป็นหลักการพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารซึ่งต้องเปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๗ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการกำหนดให้ทันสมัยและชัดเจนยิ่งขึ้นและเกิดประโยชน์กับประชาชน **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เป็นการอำนวยความสะดวก แต่ต้องสนับสนุนเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานข้อมูลข่าวสารโดยเฉพาะเนื่องจากมีการกำหนดระยะเวลาในการให้ข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้ว บางกรณีเอกสารมีจำนวนมากและมีผู้มาขอพร้อมกันเป็นจำนวนมาก **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ประชาชนทั่วไปจึงควรมีสิทธิเข้าตรวจดูแม้ว่าจะไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียก็ตาม **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - ประชาชนทุกคนควรรับรู้ข่าวสารและข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนในการทำงานของหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น รวมถึงเจ้าหน้าที่ด้วย **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เป็นการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานของรัฐ สร้างความโปร่งใส **(จังหวัดหนองบัวลำภู)** - เพราะบุคคลอาจมีสิทธิทราบถึงข้อมูลโครงสร้างอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐได้ แต่ต้องไม่เป็นข้อมูลข่าวสารลับ **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการให้สิทธิบุคคลเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - เห็นด้วยในประเด็นที่บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ จะร้องขอให้คณะกรรมการฯ เป็นผู้มีอำนาจออกคำสั่งไปถึงหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนด **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - ประชาชนควรมีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูล ส่วนการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม หน่วยงานของรัฐควรมีการจัดทำประกาศเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้ชัดเจน ส่วนเรื่องการปฏิเสธคำขอ รวมถึง	- อาจเกิดช่องทางในการกลั่นแกล้งหรือนำข้อมูลไปใช้ในทางลบได้ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - นิยามเหตุอันควรตามมาตรา ๑๕ ไม่ชัดเจน ดังนั้นควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และระยะเวลา ๗ วัน สั้นเกินไปในการส่งมอบข้อมูล **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - แม้ว่ารัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องให้บริการข้อมูลภาครัฐต่อประชาชนอย่างทั่วถึง อีกทั้งตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีมาตรการควบคุมกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติอย่างชัดเจนตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด แต่สำหรับบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียที่มีเจตนาไม่สุจริต อาจเป็นการสร้างภาระงานกับหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่จะต้องเสียเวลาและเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารให้กับบุคคลดังกล่าวโดยนำช่องทางนี้มาสร้างภาระงาน หรือกลั่นแกล้ง ภาครัฐหรือภาคเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องเปิดเผยถึงแม้จะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการก็ตาม **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - ไม่เห็นด้วยกับระยะเวลาที่ต้องแจ้งให้ผู้ขอข้อมูลทราบภายใน ๗ วัน และต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน เพราะบางหน่วยงานของรัฐมีลำดับชั้นการพิจารณาให้ข้อมูลหลายขั้นตอนหรือเป็นข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนในการพิจารณา อาจดำเนินการไม่ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด และไม่เห็นด้วยกับมาตรา ๑๔ วรรคสาม เพราะการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะเป็นหน้าที่ของรัฐไม่ควรเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - ไม่เห็นด้วย ตามมาตรา ๑๔ มีการกำหนดเรื่องข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือข้อมูลข่าวสารของทางราชการ โดยไม่ปรากฏข้อจำกัดของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้ดังเช่นกฎหมายเดิม กำหนด “ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕” ซึ่งอาจมีผลกระทบกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีการ

การให้คำแนะนำเห็นว่าเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นไปตามสิทธิที่รัฐธรรมนูญให้รับรองและคุ้มครองไว้ **(พรรคเพื่อไทย)** - เห็นด้วย กับหลักเกณฑ์ระยะเวลาการส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร การเรียกค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอ รวมถึงการให้คำแนะนำในการยื่นคำขอ **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับข้อมูลดังกล่าวที่ประชาชนมีสิทธิ์เข้าถึงได้ **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)** - นอกจากจะเป็นการรับรองหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว ยังสอดคล้องกับหลักการในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - สิทธิในการเข้าตรวจดูนั้นเป็นข้อมูลทั่วไปที่ประชาชนทุกคนไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็สามารถมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้ **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เห็นด้วยตามร่างมาตรา ๑๔ **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - เห็นด้วยบางส่วน **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช)** - เพื่อให้ประชาชนทุกคนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)**	กำหนดชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ ที่กำหนดว่า “ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถปฏิเสธคำขอได้โดยใช้เงื่อนไขของเจตนา ซึ่งเป็นเรื่องขององค์ประกอบภายในของการกระทำและส่งผลให้เจ้าหน้าที่มีความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นหรือไม่” **(กระทรวงพลังงาน)** - ไม่เห็นด้วย ที่หน่วยงานของรัฐจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียม หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - การกำหนดเช่นนี้อาจเป็นกำหนดเกินขอบเขตแห่งความจำเป็นและอาจเกิดผลกระทบต่อบุคคลภายนอกและหน่วยงานภาครัฐเองได้ ซึ่งหากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเจตนารมณ์ที่จะกำหนดเช่นนี้ ก็เห็นสมควรให้ผู้ที่มาขอข้อมูลข่าวสารที่มิได้มีส่วนได้เสีย ต้องระบุเหตุผลและความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารนั้น ๆ และตามที่กำหนดในมาตรา ๑๔ วรรค ๔ ก็เป็นเรื่องที่ยากที่จะพิสูจน์ทราบได้ว่าผู้ที่มาขอข้อมูลข่าวสารนั้นมีเจตนาอย่างไร ในทางปฏิบัติจึงดำเนินการได้ยากและสุ่มเสี่ยงต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ **(กรมประชาสัมพันธ์)**

- เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้ทราบหรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอ ฉะนั้น บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าว นอกจากนี้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ส่วนการเรียกค่าธรรมเนียม ต้องเรียกเก็บในอัตราที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงเพื่อประโยชน์สาธารณะในส่วนการปฏิเสธคำขอ และการให้คำแนะนำในการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นนั้น เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติในหน่วยงานของรัฐต้องให้คำแนะนำโดยไม่ชักช้า **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วยสำหรับกรณีที่กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามกฎหมายกำหนดให้เปิดเผยตามมาตรา ๘ เท่านั้น **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เห็นด้วยที่บุคคลแม้ไม่มีส่วนได้เสียก็มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ได้กำหนดไว้แล้วในคำนิยามว่า “ต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบ หรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอ” **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เห็นด้วยในหลักการ เพราะร่างพระราชบัญญัติได้กำหนดกระบวนการที่เป็นลำดับขั้นตอนในการยื่นคำขอของบุคคล รวมถึงหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐไว้อย่างชัดเจน ดีกว่ากฎหมายเดิม จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและสามารถขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ อีกทั้ง มีการกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอและเหตุแห่งการปฏิเสธคำขอไว้อย่างชัดเจน **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เพื่อให้ประชาชนได้รับความเสมอภาคในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานรัฐ	

(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นข้อมูลที่ไม่ควรเปิดเผยให้ประชาชนรับทราบ และควรมีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะในส่วนที่ไม่กระทบกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น ตามความเหมาะสม โดยไม่สร้างภาระให้เกินสมควรกับหน่วยงานของรัฐ และบุคคลที่ร้องขอเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - เป็นการรับรองสิทธิของบุคคลในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลสาธารณะในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และเพื่อให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง เป็นไปตามหลักการในกฎหมายเดิม มาตรา ๙ วรรคสาม - ประชาชนทุกคนควรมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐและควรมีสิทธิในการรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน และเป็นการเพิ่มอำนาจประชาชนและเพิ่มความโปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดิน รวมถึงเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบอีกทั้งประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม สะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร **(การเคหะแห่งชาติ)** - เห็นด้วย กรณีกำหนดให้บุคคลไม่ว่ามีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ กำหนดให้รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้โดยสะดวก รวมถึงเป็นไปตามหลักการและเหตุผลของร่างกฎหมายฉบับนี้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)**	

- เห็นด้วยในหลักการที่ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องและการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ จะช่วยให้หน่วยงานสามารถปฏิบัติราชการได้อย่างชัดเจน โดยต้องเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ความลับของทางราชการ หรือการเปิดเผยจะส่งผลต่อความปลอดภัยของบุคคลหรือหน่วยงานใด **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นไปตามหลักการกฎหมายเดิมที่ให้สิทธิประชาชนไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามสามารถเข้ามาตรวจดูและขอข้อมูลต่อหน่วยงานของรัฐได้ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นไปตามมาตรา ๙ วรรคสาม ที่ให้สิทธิประชาชนไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือไม่ก็ตามมีสิทธิเข้าตรวจดูและขอข้อมูลต่อหน่วยงานของรัฐได้ ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๙ ที่กำหนดให้รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติและต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ควรเป็นที่เปิดเผยได้แก่ประชาชนทั่วไป หากไม่ใช่กรณีที่ควรยกเว้นจริง ๆ เช่น เป็นความลับของทางราชการ เป็นต้น **(กรมวิชาการเกษตร)** - ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ และเป็นประโยชน์ต่อประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถพิจารณากำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการให้บริการสำเนากับประชาชนได้ใน “อัตราที่เหมาะสมและไม่เกินต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง” แต่เนื่องจากการจัดทำสำเนาโดยหน่วยงานของรัฐมีต้นทุนประกอบด้วยหลายส่วน รวมทั้งต้นทุนด้านบุคลากร การระบุถ้อยคำดังกล่าวจะก่อให้เกิดปัญหาในการคำนวณต้นทุนสำหรับการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือไม่ **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- ควรพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เพราะบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ อาจนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเพื่อการกลั่นแกล้งหรือกระทบสิทธิของบุคคล **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)**

- เห็นว่ามีความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง บางกรณีไม่สามารถดำเนินการได้ทัน จึงขอเสนอเพิ่มข้อความ “ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน” **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- เห็นด้วยในหลักการ ซึ่งกำหนดไว้ตามมาตรา ๑๔ แต่มีข้อสังเกต คือ

(๑) มาตรานี้ มิได้กำหนดให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารต้องระบุเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสาร และมิได้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารที่ส่งมอบให้ อันอาจเสี่ยงต่อการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้โดยอิสระหรือโดยทุจริต หรือกลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเห็นว่ามาตรา ๑๔ ควรกำหนดให้ผู้ขอข้อมูลข่าวสารต้องระบุเหตุผลหรือวัตถุประสงค์ในการขอ หรือให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารที่ส่งมอบให้ โดยต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ขอก็ได้

(๒) มีผู้ขอข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้มีการจัดทำไว้เป็นเอกสาร ขอบ่อยครั้งจากผู้ขอรายเดิม มีลักษณะคล้ายการซักถามในชั้นศาล หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่หน่วยงานส่วนกลางหรือต่างจังหวัดที่ต้องดำเนินการระหว่างหน่วยงานซึ่งต้องใช้ระยะเวลานานเพื่อให้ได้มา ประกอบกับระยะเวลาอาจล่วงเลยมานานจนทำให้ไม่สามารถค้นหาข้อมูลได้ครบถ้วนตามที่ขอ หรือไม่อยู่ในลักษณะสมบูรณ์ เป็นภาระแก่ส่วนราชการที่ต้องรวบรวมข้อมูลเท่าที่หาได้มาพิมพ์จัดทำเป็นเอกสารขึ้นใหม่ เพื่อส่งให้ผู้ขอภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ จึงเห็นได้ว่า การขอข้อมูลในบางกรณีเป็นการสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอย่างมาก เบื้องต้นจึงเห็นว่าการจัดส่งเอกสารตามร่างพระราชบัญญัตินี้ควรเป็นเอกสารที่หน่วยงานของรัฐมีอยู่แล้ว

(๓) เจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานอาจต้องรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวนมากที่มีผู้ร้องขอ ทำให้มีความเสี่ยงที่จะต้องรับผิดกรณีเอกสารข้อมูลซึ่งจัดทำโดยบุคคลอื่นในองค์กรมีข้อความคลาดเคลื่อนหรือเป็นเท็จ จึงควรมีมาตรการคุ้มครองเจ้าหน้าที่ผู้รับรองสำเนาในกรณีดังกล่าวด้วย

(๔) กรณีข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ขอมีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในวันที่รับคำขอ ให้แจ้งให้ผู้ขอทราบและแจ้งวันที่จะดำเนินการแล้วเสร็จ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอตามมาตรา ๑๔ วรรคสองนั้น เห็นว่าบางกรณีหน่วยงานของรัฐอาจไม่ได้มีการจัดทำหรือจัดเก็บข้อมูลข่าวสารนั้นไว้ ข้อมูลบางอย่างอาจมีอายุการเก็บนานจนไม่อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ หรือเป็นข้อมูลที่อยู่ที่หน่วยงานส่วนกลางหรือต่างจังหวัดที่ต้องดำเนินการระหว่างหน่วยงานซึ่งต้องใช้ระยะเวลานานเพื่อให้ได้มา หรือเป็นข้อมูลที่ซับซ้อนหรือต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการ ระยะเวลา ๑๕ วัน ในการจัดทำข้อมูลข่าวสารให้แล้วเสร็จอาจไม่เพียงพอ จึงมีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดระยะเวลาให้นานกว่านี้ หรือกำหนดให้สามารถขอขยายระยะเวลาออกไปได้หรือไม่ ต่อหน่วยใด ขยายได้กี่ครั้ง และครั้งละกี่วัน

(๕) ในระหว่างที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะยังมิได้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสาร และไม่มีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้ หน่วยงานของรัฐอาจเรียกค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายดังกล่าวในอัตราที่ต่างกัน ดังนั้น เห็นควรกำหนดให้ชัดเจนว่าให้เรียกหรือไม่ และในอัตราเท่าใด

(๖) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจปฏิเสธคำขอ หากผู้ขอมีเจตนากลั่นแกล้ง ตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ มีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดพฤติการณ์ของผู้ขอข้อมูลที่สันนิษฐานได้ว่ามีเจตนากลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ชัดเจนหรือไม่ อย่างไร เช่น ขอข้อมูลบ่อยครั้งในระยะเวลาไล่เลี่ยกันเป็นจำนวนครั้งละมาก ๆ ขอข้อมูล

ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยไม่จำเป็น มีประวัติบาดหมางหรือมีข้อพิพาทกับเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐที่ขอข้อมูล เป็นต้น หรือควรกำหนดข้อจำกัดในการขอข้อมูลเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

(๗) กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธคำขอ เนื่องจากผู้ขอมีเจตนากลั่นแกล้งตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ เห็นควรให้มีผู้ที่ทำหน้าที่พิจารณาและให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐจากการถูกฟ้องร้องหรือกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดทางแพ่ง ทางอาญา และทางวินัยด้วย **(กรมท่าอากาศยาน)**

- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบนเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ ควรพิจารณาตามความเหมาะสมของข้อมูลนั้น ๆ **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**

- ขอให้พิจารณาว่า “บุคคล” รวมถึงต่างชาติด้วยหรือไม่ โดยเฉพาะสัญญาของหน่วยงานของรัฐ อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- การขอดำเนินการในเรื่องดังกล่าวควรเป็นบุคคลที่ได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากข้อมูลนั้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายหรือกระทบสิทธิของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น อีกทั้งการใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญไม่ควรไปลิดรอนสิทธิของบุคคลอื่น **(กรมการศาสนา)**

- ร่างมาตรา ๑๔ ข้อมูลเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษาถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งโดยหลักบุคคลที่สามารถมีสิทธิตรวจดูข้อมูล จะต้องเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ กองทุนฯ มีอำนาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน และการชำระเงินคืนให้แก่หน่วยงานหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน หรือบุคคลใดตามที่ร้องขอเพื่อนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในการบริหารกองทุนและติดตามการชำระเงินคืนเท่านั้น หากร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ อาจทำให้การดำเนินการของกองทุนฯ ในเรื่องเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของผู้กู้ยืมเงินเปลี่ยนแปลงไป **(กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา)**

- หลักการร่างมาตรา ๑๔ มีลักษณะใกล้เคียงกับกฎหมายเดิม มาตรา ๙ วรรคท้าย แต่เนื่องจากการที่กำหนดว่าสามารถ “ขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นบนเว็บไซต์ของหน่วยงานของรัฐ...” อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่นซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเพราะข้อมูลที่กฎหมายกำหนดให้เผยแพร่หรือส่งไปประกาศราชกิจจานุเบกษานั้นได้มีกำหนดไว้ชัดเจนแล้ว ข้อมูลอื่นหากผู้ใดจะใช้ประโยชน์ก็ควรเปิดเผยต่อผู้นั้นเท่านั้น **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

- การกำหนดให้บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียมีสิทธิเข้าตรวจดู และมีสิทธิยื่นคำขอตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ เป็นการกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิที่มีลักษณะครอบคลุมกว้างมาก ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้อง **(องค์การจัดการน้ำเสีย)**

- (๑) การให้บุคคลเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรมีระดับความสำคัญของข้อมูลบางข้อมูล อาจจะเข้าไปดูได้ในบางกลุ่มที่เกี่ยวข้อง (๒) ควรให้สิทธิเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสีย **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ควรมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา เฉพาะข้อมูลที่ไม่กระทบสิทธิของบุคคลอื่นเท่านั้น **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)**

- ให้ส่วนกลางกำหนดแบบฟอร์มให้กับผู้ขอในการขอรับข้อมูลข่าวสารในกรณีที่ให้ข้อมูลข่าวสารไม่ได้ภายในวันที่ขอและวันที่จะมารับข้อมูลข่าวสาร **(จังหวัดเพชรบุรี)**

- ให้ได้กับบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**

- ตามร่างมาตรา ๑๔ การกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนา อาจเป็นการกระทบสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๒๖ แห่งรัฐธรรมนูญ ดังนั้น เพื่อให้เป็น

สิทธิเสรีภาพความเป็นอิสระของบุคคลที่จะกระทำการต่าง ๆ ได้ตามความต้องการของตน ในการพูด การพิมพ์ การโฆษณา เสรีภาพในข้อมูลข่าวสารโดยชอบด้วยกฎหมาย และต้องไม่ละเมิดต่อผู้อื่น จึงเห็นควรแก้ไขข้อความเป็น "บุคคลผู้มีส่วนได้เสียย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู” เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสำคัญ **(สภาทนายความ)**

- ข้อมูลสาธารณะที่เป็นเรื่องตามมาตรา ๗ (๒) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ไม่ควรให้บุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่มีส่วนได้เสียมีสิทธิเข้าตรวจดูและคัดเอกสาร รวมถึงวาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุมในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวด้วย **(สภาสถาปนิก)**

- ควรเพิ่มข้อความในร่างมาตรา ๑๔ ในเรื่องข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ ทั้งนี้ ควรนำข้อความในมาตรา ๑๑ วรรคสามแห่งกฎหมายเดิมมาบัญญัติไว้ตามเดิม **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- ควรเพิ่มการกำหนดระยะเวลาการส่งมอบให้ชัดเจนโดยเพิ่มคำว่า "วันทำการ” ต่อท้ายระยะเวลาที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ทุกแห่ง เพื่อให้ประชาชนเข้าใจตรงกันว่าไม่รวมวันหยุดราชการซึ่งอาจมีช่วงวันหยุดระยะเวลาหลายวันติดต่อกัน **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- ร่างมาตรา ๑๔ วรรคสี่ ควรเพิ่มเหตุการณ์ปฏิเสธการขอข้อมูลของเจ้าหน้าที่ให้ครอบคลุมทุกกรณี เช่น หากเห็นว่าเป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ที่หน่วยงานของรัฐนั้นมีภารกิจโดยตรง หรือรับผิดชอบตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น (ด้วยเหตุที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ปฏิเสธคำขอได้สองเหตุ คือ เจตนากลั่นแกล้งซึ่งนำสืบยากในทางปฏิบัติ และการขอข้อมูลบ่อยครั้งไม่ได้มีการกำหนดชัดเจน อาจมีปัญหาการตีความว่าคือจำนวนครั้งเท่าใด) **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- การที่มิได้จำกัดหรือคัดกรองบุคคลที่จะเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้หากมีบุคคลที่มีเจตนาไม่สุจริตใช้ช่องว่างดังกล่าวในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับการไม่มีการจำกัดหรือคัดกรองอาจส่งผลทำให้หน่วยงานของรัฐต้องรับภาระหนักในการดำเนินงาน ซึ่งจากการปฏิบัติตามกฎหมายเดิมก็พบว่ามีประเด็นปัญหาจากการไม่จำกัดหรือคัดกรองผู้ที่จะขอข้อมูลข่าวสาร อยู่เป็นจำนวนไม่น้อย จึงเห็นว่าควรเพิ่มเติมบทบัญญัติการจำกัดหรือคัดกรองการขอข้อมูลข่าวสารให้มากขึ้น เพื่อให้การควบคุม คุ้มครอง และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนเป็นไปตามวัตถุประสงค์อย่างแท้จริง ส่วนตามร่างมาตรา ๑๔ วรรคสอง การส่งมอบข้อมูลข่าวสารมีระยะเวลาการดำเนินการที่สั้นเกินไป ประกอบกับมิได้มีการกำหนดยืดหยุ่นให้สามารถขยายระยะเวลาดำเนินการได้ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐได้ **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- ร่างมาตรา ๑๔ ควรจะให้สิทธิเฉพาะผู้มีส่วนได้เสีย เว้นแต่มีเหตุสมควรเจ้าหน้าที่อาจยินยอมให้สิทธิแก่บุคคลผู้ไม่มีส่วนได้เสียก็ได้ แต่ทั้งนี้เฉพาะแต่ผู้มีสัญชาติไทย เพื่อมิให้เป็นภาระของเจ้าหน้าที่และเอกชนมากเกินไป และลดความขัดแย้งของกฎหมายระหว่างประเทศ **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- ร่างมาตรา ๑๔ วรรคสอง การกำหนดระยะเวลาให้หน่วยงานรัฐดำเนินการเพียง ๑๕ วัน ทำให้กรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอข้อมูลกับหน่วยงานรัฐนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของเอกชนผู้ซึ่งได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ จะต้องใช้ระยะเวลาในการประสานกับผู้รับสัมปทานเพื่อจัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ขอ ซึ่งบางกรณีข้อมูลที่ขอนั้นยังไม่เป็นที่ยุติ เช่น การขอแบบแปลนการก่อสร้างสถานีรถไฟฟ้า เนื่องจากแบบแปลนอาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามสภาพพื้นที่การก่อสร้างหรือกรณีที่เกิดการร้องเรียนให้ปรับแบบแปลนการก่อสร้างจากประชาชนในบริเวณใกล้เคียงจำเป็นจะต้องมีการปรับเทคนิคทางวิศวกรรมหรือสถาปัตยกรรมใหม่ รวมทั้งจะต้องปรับให้มีความเหมาะสมเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ก่อนจึงสามารถเริ่มก่อสร้างได้ ทั้งนี้ ในกระบวนการดังกล่าวหน่วยงานและผู้รับสัมปทานจะต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานซึ่งอาจทำให้ดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในวันที่กำหนดได้ **(การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย)**

- ร่างมาตรา ๑๔ วรรคสอง บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐต้องส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสารในรูปแบบที่บุคคลขอหรือใกล้เคียงกับรูปแบบที่ขอมากที่สุดนั้น เป็นการบัญญัติความที่ค่อนข้างกว้างเพราะแต่ละบุคคลย่อมต้องการข้อมูลในรูปแบบที่แตกต่างกันไป และบรรทัดฐานของคำว่า “ไม่เป็นภาระเกินสมควร” ของแต่ละหน่วยงานย่อมแตกต่างกันเช่นกัน ซึ่งต่างจากกฎหมายเดิม มาตรา ๑๑ วรรคสาม ที่ระบุไว้ชัดเจนว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ ...” จึงอาจจะเป็นการเพิ่มภาระและข้อร้องเรียนให้แก่หน่วยงานมากขึ้น เนื่องจากแต่ละหน่วยงานต้องใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาหรือตีความภายหลังการบังคับใช้กฎหมายนี้ **(การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย)**

- ในส่วนของระยะเวลาการส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสารตามร่างมาตรา ๑๔ เห็นว่าควรเพิ่มระยะเวลาที่หน่วยงานจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จจาก ๑๕ วัน เป็น ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับคำขอนั้น เนื่องจากในบางกรณีอาจมีการขอข้อมูลเป็นจำนวนมาก หรือในบางกรณีเอกสารที่เกี่ยวข้องมีจำนวนมาก จึงอาจให้การดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาได้ **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)**

- ร่างพระราชบัญญัติยังไม่มีความชัดเจนในประเด็นการบัญญัติหน้าที่ของหน่วยงานในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารบางประเภทที่บุคคลเข้าตรวจดู ขอสำเนา ตามที่ระบุในร่างมาตรา ๑๔ มีเพียงในส่วนหน้าที่ของหน่วยงานในการอำนวยความสะดวก ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อประเด็นความโปร่งใสตรวจสอบได้ของหน่วยงาน **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- อาจสร้างภาระแก่เอกชนเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน จึงควรรับฟังความเห็นของเอกชนเพิ่มเติมถึงความเหมาะสม **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- สำหรับข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๗ เนื่องจากธนาคารเป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐซึ่งการดำเนินธุรกิจแตกต่างจากหน่วยงานของรัฐอื่นทั่วไปในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะแม้กฎหมายจะกำหนดให้ธนาคารต้องเปิดเผยแต่ธนาคารยังคงสงวนไว้สำหรับผู้มีส่วนได้เสียที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลได้เท่านั้น เช่น รายงานการประชุมเพื่อพิจารณาการดำเนินทางธุรกิจ ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล หรือข้อมูลทางการเงินอื่น ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของธนาคารได้ สำหรับหลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร การเรียกค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอ รวมถึงการให้คำแนะนำในการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็เป็นไปตามที่ร่างกฎหมายกำหนด **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- กรณีหลักเกณฑ์ระยะเวลาการส่งมอบสำเนาข้อมูลข่าวสาร หากมีข้อมูลพร้อมที่จะจัดหาให้ได้กำหนดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอ หากข้อมูลที่ขอมีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็วหรือภายในวันที่รับคำขอจะต้องแจ้งให้ผู้ขอทราบภายในเจ็ดวัน และดำเนินการต่าง ๆ โดยมีระยะเวลากำหนดอย่างชัดเจน และการกำหนดว่าอัตราค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากการทำสำเนาข้อมูลข่าวสารต้องมีความเหมาะสมและไม่เกินต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง ตามระเบียบที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดไว้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)**

- กรณีบุคคลซึ่งไม่มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถมีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้หรือไม่ เพียงใด ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- ตามหลักกฎหมายข้อมูลข่าวสารที่ใช้บังคับตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ ถึงปัจจุบัน ได้กำหนดหลักการไว้ว่า “บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่มีสิทธิเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการ” ซึ่งจะจำกัดสิทธิไว้เฉพาะ ๑) เป็นต่างด้าวที่หมายรวมถึงนิติบุคคลต่างด้าวด้วย และ ๒) ข้อมูลที่ต้องการเข้าถึงเป็นข้อมูลข่าวสารลับหรือข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องมีขั้นตอนในการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลนั้น ๆ ก่อนการเปิดเผย ในส่วนหลักการตามร่างฯ นี้ เป็นการเปิดกว้างให้บุคคลทั่วไปทั้งที่อยู่ในประเทศไทยหรือบุคคลที่มิได้อยู่ในประเทศไทย สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (รวมถึงข้อมูลข่าวสารราชการตามร่างฯ นี้) โดยใช้สิทธิขอดูขอให้เปิดเผยตามช่องทางที่ผู้ใช้สิทธิระบุได้ ซึ่งหากมองในมิติการบริหารจัดการงบประมาณ ที่ต้องจัดเตรียมไว้สำหรับรองรับการใช้บริการทั้งจากประชาชนไทยที่เสียภาษีให้กับรัฐ และบุคคลอื่นที่ร่างฯ เปิดกว้างและให้สิทธิโดยไม่ได้สนับสนุนรายรับให้กับประเทศไทย ก็อาจเป็นการไม่สมควรและมิได้เคารพสิทธิของประชาชนไทยที่พึงได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเมื่อให้สิทธิถึง ย่อมมีสิทธิร้องเรียน สิทธิอุทธรณ์ต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐจะสามารถกำหนดเงื่อนไขเป็นการเฉพาะเพื่อให้บริการประชาชนไทยเป็นลำดับแรกได้หรือไม่ จึงต้องมีการพิจารณาในประเด็นของการกำหนดสิทธิของผู้ที่ได้รับสิทธิต่างร่างฯ นี้ อย่างรอบคอบรัดกุม ทั้งนี้ในมิติของการบังคับใช้ครอบคลุมถึงภาคเอกชนที่ร่างฯ กำหนดให้อยู่ภายใต้บทบัญญัติด้วย ย่อมมีเอกชนที่มีสภาพเป็นนิติบุคคลต่างด้าวด้วย **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มีข้อสังเกตว่า เนื่องจากข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำหนดไว้ในร่างฯ หมายถึงข้อมูลข่าวสารที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบหรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอดังกล่าว เห็นว่าบุคคลที่จะขอตรวจดูข้อมูลได้ ควรหมายถึงบุคคลทั่วไปที่มีส่วนได้เสียหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวด้วย และหากพบว่าข้อมูลที่ตนเองเข้าขอตรวจดูดังกล่าวมีข้อผิดพลาดหรือไม่ถูกต้อง บุคคลนั้นสามารถสามารถจะขอให้เพิ่มเติม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขให้ถูกต้องได้ อย่างไรก็ดี หากผู้ที่เข้าขอตรวจดูมิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะและตนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว หากการเปิดเผยข้อมูลของข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อสาธารณะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานสรรพากร ซึ่งมีลักษณะเป็นการเปิดเผยหรือได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ตามมาตรา ๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร และหากกฎหมายตามร่างฯ ได้บัญญัติให้ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว สามารถร้องเรียนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ รวมถึงสามารถกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามประมวลรัษฎากรของเจ้าพนักงานสรรพากร จะทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายได้ จึงมีปัญหาว่าเจ้าพนักงานสรรพากรจะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ดังกล่าวหรือไม่ เพียงใด **(กรมสรรพากร)**

๘. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รายการ หรือให้เปิดเผย หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้ถูกต้อง ครบถ้วน และสามารถร้องเรียนกรณีปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ รวมถึงกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมพลศึกษา) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) (กรมสรรพากร) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)** - ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐให้มีความโปร่งใสได้มากยิ่งขึ้น **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เป็นหลักการเดียวกันกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(กรมการขนส่งทางบก)** - เพื่อให้ข้อมูลข่าวสารมีความถูกต้องครบถ้วนและมีส่วนร่วมในการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งหากเกิดการปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอย่อมมีสิทธิร้องเรียน **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** **-** การกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องทำให้มีความรวดเร็วมากยิ่งขึ้น **(กรมชลประทาน)** **-** การให้สิทธิบุคคลในการยื่นคำร้องขอดังกล่าว ย่อม	- ไม่เห็นด้วย **(กระทรวงยุติธรรม)** - ต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น แต่หากเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะแม้ผู้ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียก็สามารถยื่นคำขอได้ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - บุคคลที่มีสิทธิยื่นคำขอควรกำหนดให้เฉพาะเจ้าของข้อมูลหรือผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - ควรเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับประเด็นหรือข่าวนั้นมากกว่า อย่างไรก็ดี การกำหนดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในประเด็นอ่อนไหวบางเรื่องก็ไม่ควรจะเป็นสิทธิที่ใคร ๆ ต่างก็เข้าถึงได้ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** **-** เป็นการกำหนดแบบเปิดกว้างเกินไปอันจะเป็นการเพิ่มปริมาณคดีพิพาททางปกครอง เช่น มีเรื่องร้องเรียนเพิ่มมากขึ้น จึงสมควรกำหนดแบบแคบโดยกำหนดให้สิทธิเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสียเท่านั้น **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - อาจเกิดกรณีการนำข้อมูลไปใช้ในทางที่ไม่เหมาะสมและอาจเกิดความเสียหาย และเป็นภาระของหน่วยงานของรัฐมากเกินความจำเป็น **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - ไม่เห็นด้วยในหลักการตามมาตรา ๗ (๒) (๗) (๑๔) (๑๙) ต้องให้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่จะมีสิทธิในเรื่องนี้ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ไม่เห็นพ้องด้วยกับหลักการการให้มีสิทธิเข้าตรวจดู ควรมีขั้นตอนหรือหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ชัดเจน แต่เห็นพ้องด้วยกับหลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอโดยจะต้องกำหนดให้ชัดแจ้ง **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วย ๑๐ หน่วยงาน เป็นภาระแก่หน่วยงานมากเกินไป จะเป็นปัญหากระทบภายหลังโดยเฉพาะเจ้าหน้าที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เปิดกว้างเกินไปจะทำให้ภาระงานมากขึ้น บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียควรดูได้อย่างเดียวเท่านั้น **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

ส่งผลให้ข้อมูลดังกล่าวแสดงผลได้ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** เห็นด้วยในกรณีที่คำขอนั้นเป็นประโยชน์ต่อประชาชน **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** เป็นการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** **-** ข้อมูลสาธารณะประชาชนทั่วไปย่อมเข้าตรวจดูได้ โดยควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานของรัฐกำหนดไว้ด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เมื่อเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง ครบถ้วน หรือไม่เป็นปัจจุบัน จึงควรให้สิทธิแก่ประชาชนในการยื่นคำขอให้ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลเหล่านั้นได้ อีกทั้งเมื่อให้สิทธิแก่ประชาชนแล้วหากมีการปฏิเสธคำขอหรือมีข้อโต้แย้งก็ควรมีขั้นตอนหรือวิธีการระงับข้อโต้แย้งตลอดจนการกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนย่อมสร้างหลักประกันได้ว่าสิทธิของประชาชนจะได้รับการคุ้มครองและเรื่องร้องเรียนจะได้รับการพิจารณา ทุกคนมีสิทธิเข้าถึงข้อมูล จึงมีสิทธิที่จะยื่นคำขอได้ **(การประปานครหลวง)** - เมื่อให้สิทธิประชาชนทุกคนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารแล้วตลอดจนการใช้สิทธิเพื่อให้เข้าถึงข้อมูลได้แล้วก็ควรให้สิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงได้ด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - สิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเป็นสิทธิของทุกคนอันเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - ข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะต้องเข้าถึงได้ง่ายและเป็นประโยชน์ต่อทุกภาคส่วน **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานได้มากขึ้น **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เป็นการแก้ไขปรับปรุงเปลี่ยนแปลงข้อมูลข่าวสาร	- ควรเป็นสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย **(อำเภอนามนจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เพราะข้อมูลข่าวสารบางประเภทอาจเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ซึ่งหากเปิดเผยให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ทราบ อาจจะเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งนี้ ควรให้เฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสียเท่านั้นมีสิทธิยื่นคำร้องได้ **(จังหวัดพิจิตร)** - ร่างมาตรา ๑๕ ให้สิทธิบุคคลกว้างขวางเกินไปกว่าที่รัฐธรรมนูญกำหนด การกำหนดสิทธิให้บุคคลใดก็ได้มีสิทธิยื่นคำขอ อาจเป็นการบัญญัติที่จะส่งผลเสียต่อส่วนรวม การบริหารราชการแผ่นดิน การบริหารจัดการข้อมูลภาครัฐ และอาจขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ ควรนำเนื้อหาสาระของมาตรา ๑๓ ของกฎหมายเดิมมาบัญญัติไว้ดังเดิม เพราะมีความชัดเจนมากกว่า **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - เว้นแต่ควรเป็นบุคคลที่มีส่วนได้เสีย **(พรรคพลังสหกรณ์)** - บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียอาจไม่สามารถยืนยันความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลได้ **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - โดยเห็นสมควรให้มีสิทธิยื่นคำขอให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตนเองหรือมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น **(การยางแห่งประเทศไทย)** - จะต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น เพื่อไม่เป็นการกระทบสิทธิของคนอื่น **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - ควรจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่มีสิทธิเข้าตรวจข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - อาจเกิดช่องทางในการกลั่นแกล้งหรือนำข้อมูลไปใช้ในทางลบได้ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - นิยามเหตุอันควรตามมาตรา ๑๕ ยังไม่ชัดเจน อาจจะนำไปสู่การร้องเรียนจำนวนมาก **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - แม้ว่ารัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม รวมทั้งกำหนดให้รัฐมีหน้าที่ต้องให้บริการข้อมูลภาครัฐต่อประชาชนอย่างทั่วถึง อีกทั้งตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีมาตรการควบคุมกำหนด

ให้มีความทันสมัย ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไป **(กรมบังคับคดี)** - เป็นหลักการพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารซึ่งต้องเปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๓ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการกำหนดขั้นตอนระยะเวลาไว้ชัดเจน เป็นการให้ประชาชนมีช่องทางในการยื่นคำร้องต่อหน่วยงานและคณะกรรมการ เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของแต่ละหน่วยงานให้ทันสมัยและเหมาะสมกับข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งเกิดประโยชน์กับประชาชน **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - กระบวนการดังกล่าวถือเป็นกระบวนการกลั่นกรองและตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เห็นด้วยแต่ต้องอธิบายสิทธิและหน้าที่ให้ชัดเจนว่าอะไรที่ทำได้หรือไม่ได้ เพื่อมิให้เกิดปัญหาการตีความหรือการใช้อำนาจวินิจฉัย **(จังหวัดอุทัยธานี)** - เป็นการอำนวยความสะดวกและสามารถร้องเรียนเจ้าหน้าที่ได้ **(จังหวัดเพชรบุรี)** - หากประชาชนเห็นว่ามีข้อมูลรายการใดยังไม่เพียงพอ เหมาะสม ก็ควรจะมีสิทธิยื่นคำขอให้เพิ่มเติมข้อมูลได้ หรือหากมีการปฏิเสธคำขอก็ควรจะมีสิทธิร้องเรียนแม้จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตาม **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วยกับการให้สิทธิบุคคลยื่นคำขอปรับปรุงหรือเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ และยื่นข้อร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - ประชาชนควรมีสิทธิในการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งรัฐต้องรับฟังความเห็นของประชาชน **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - จะทำให้ข้อมูลสาธารณะมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและ	หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติอย่างชัดเจนตามที่คณะกรรมการฯ กำหนด แต่สำหรับบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียที่มีเจตนาไม่สุจริต อาจเป็นการสร้างภาระงานกับหน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนที่จะต้องเสียเวลาและเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ข้อมูลข่าวสาร หรือส่งสำเนาให้กับบุคคลดังกล่าวโดยนำช่องทางนี้มาสร้างภาระงานหรือกลั่นแกล้ง ภาครัฐหรือภาคเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องเปิดเผย ถึงแม้จะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการก็ตาม **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - ไม่เห็นด้วยกับระยะเวลาที่กำหนด เพราะบางหน่วยงานของรัฐมีลำดับชั้นการพิจารณาให้ข้อมูลหลายขั้นตอนหรือเป็นข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนในการพิจารณา อาจดำเนินการไม่ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช)** - ไม่เห็นด้วยที่จะให้ผู้ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียมีสิทธิในการยื่นคำขอให้แก้ไข ปรับปรุงข้อมูล รายการข้อมูลความลับราชการ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวไม่ใช่ผู้ได้รับผลกระทบ และเป็นการสร้างภาระโดยไม่จำเป็น **(กระทรวงพลังงาน)** - การเพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะใดนั้น ควรที่จะต้องให้ผู้มีส่วนได้เสียเพียงเท่านั้น เป็นผู้ยื่นคำขอให้ดำเนินการได้ **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - การกำหนดเช่นนี้อาจเป็นกำหนดเกินขอบเขตแห่งความจำเป็นและอาจเกิดผลกระทบต่อบุคคลภายนอกและหน่วยงานภาครัฐเองได้ และการที่กำหนดในมาตรา ๑๕ นั้น มีความเห็นว่า การกำหนดตามมาตรา ๑๕ ยังไม่ชัดเจนในแนวทางปฏิบัติซึ่งอาจเกิดปัญหาในการใช้ดุลยพินิจหรือตีความว่าแค่ไหน อย่างไรจึงจะให้เพิ่ม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงฯ ได้ และอาจเป็นการเพิ่มภาระในการปฏิบัติหน้าที่ **(กรมประชาสัมพันธ์)** - ให้มีการตั้งคณะกรรมการพิจารณาตามระดับ **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

เป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการร้องเรียนกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำขอ **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - นอกจากจะเป็นการรับรองหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว ยังสอดคล้องกับหลักการในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เมื่อข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่บุคคลสามารถเข้าถึง ตรวจสอบได้ก็ย่อมมีสิทธิที่จะยื่นคำขอหรือให้เปิดเผยและสามารถร้องเรียนได้ **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เห็นด้วยตามร่างมาตรา ๑๕ **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - เห็นด้วยบางส่วน **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช)** - เห็นด้วย แต่ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมให้ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงเหตุผลในการยื่นคำขอนั้นด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เพราะบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ระยะเวลาการพิจารณาและขอขยายเวลาดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วยในสาระสำคัญ เนื่องจากได้เปิดโอกาสให้ประชาชนเพิ่มเติม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการของข้อมูลข่าวสารให้ถูกต้องครบถ้วนมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยสะดวก รวมทั้งกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้การมีส่วนร่วมในการบริหาร	

บ้านเมือง กิจการของรัฐ พิทักษ์ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของสังคมส่วนรวม ตลอดจนช่วยให้การดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการต่าง ๆ ของหน่วยงานรัฐเป็นไปด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ เป็นที่ยอมรับจากประชาชน ส่งผลให้การบริหารภาครัฐเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นการพัฒนาปรับปรุงให้บริการข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อสถานการณ์ ในขณะนั้น **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐซึ่งจะเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - หากประชาชนตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะแล้วพบว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งส่วนใดที่ไม่ถูกต้องก็สามารถที่จะยื่นคำให้หน่วยงานดังกล่าวดำเนินการเพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลข่าวสารให้ถูกต้อง ครบถ้วนได้ **(การเคหะแห่งชาติ)** - เมื่อพิจารณาตามหลักการของกฎหมายเดิมที่กำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามสามารถเป็นผู้มีสิทธิตามกฎหมายนี้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยในหลักการที่ให้บุคคลมีสิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐในการเพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือให้เปิดเผย หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นไปตามหลักการกฎหมายเดิมที่ให้สิทธิประชาชนไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามสามารถเข้ามาตรวจดูและขอข้อมูลต่อหน่วยงานของรัฐได้ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - สอดคล้องกับ มาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่า	

ตามกฎหมายเดิมในมาตรา ๒๕ วรรคสาม กำหนดให้บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสาร (ข้อมูลส่วนบุคคล) เท่านั้น ที่มีสิทธิยื่นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐทำการแก้ไขปรับปรุงข้อมูลส่วนบุคคลนั้นได้ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ควรเป็นที่เปิดเผยได้แก่ประชาชนทั่วไป หากไม่ใช่กรณีที่ควรยกเว้นจริง ๆ เช่น เป็นความลับของทางราชการ เป็นต้น และการพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ควรมีกรอบระยะเวลา เพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชน **(กรมวิชาการเกษตร)** - เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมของประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบ เพราะบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ อาจนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับเพื่อการกลั่นแกล้งหรือกระทบสิทธิของบุคคล **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)**

- ควรกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนเพื่อให้เกิดความชัดเจน **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- ควรเปลี่ยนคำว่า “ร้องเรียน” เป็นคำว่า “อุทธรณ์” เนื่องจากเป็นการดำเนินการทางปกครอง **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)**

- หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะสมควรที่จะต้องได้รับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาคเอกชนที่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ก่อน **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)**

- เรื่องนี้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการดูแลอยู่แล้ว **(สำนักงานประกันสังคม)**

- เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ขอเสนอให้นิยามคำว่า “บุคคล” ให้ชัดเจนว่า หมายความรวมถึง บุคคลต่างด้าวที่มีภูมิลำเนาอยู่ในราชอาณาจักรไทยด้วยหรือไม่ เพื่อความชัดเจนในเรื่องการขอข้อมูลของคนต่างด้าว **(กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)**

- ควรระบุประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีสิทธิยื่นคำขอให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการ หรือให้เปิดเผย หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้เหมาะสมกับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**

- การเพิ่มหรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงควรผ่านการกลั่นกรองจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ กรณีที่ประชาชนมีข้อเสนอแนะ ควรเสนอไปยังคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- การขอดำเนินการในเรื่องดังกล่าวควรเป็นบุคคลที่ได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากข้อมูลนั้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายหรือกระทบสิทธิของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น อีกทั้งการใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญไม่ควรไปลิดรอนสิทธิของบุคคลอื่น **(กรมการศาสนา)**

- ร่างมาตรา ๑๕ ข้อมูลเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาของนักเรียนหรือนักศึกษาถือว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งโดยหลักบุคคลที่สามารถมีสิทธิ ร้องขอแก้ไขหรือปรับปรุงข้อมูล จะต้องเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลดังกล่าว อีกทั้งมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๐ กองทุนฯ มีอำนาจเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน และการชำระเงินคืนให้แก่หน่วยงานหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน หรือบุคคลใดตามที่ร้องขอเพื่อนำข้อมูลไปใช้เพื่อประโยชน์ในการบริหารกองทุนและติดตามการชำระเงินคืนเท่านั้น หากร่างพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ อาจทำให้การดำเนินการของกองทุนฯ ในเรื่องเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของผู้กู้ยืมเงินเปลี่ยนแปลงไป **(กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา)**

- การกำหนดให้บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียมีสิทธิเข้าตรวจดู และมีสิทธิยื่นคำขอตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ เป็นการกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิที่มีลักษณะครอบคลุมกว้างมาก ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้อง **(องค์การจัดการน้ำเสีย)**

- (๑) ควรกำหนดเฉพาะเรื่องตามความเหมาะสมหรือมีการร้องขอ (๒) ในการเพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการหรือให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ควรเป็นบุคคลที่มีส่วนได้เสีย และข้อมูลนั้นควรมีการแยกประเภทให้ชัดเจน (๓) ควรให้สิทธิเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสีย **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ควรปรับเงื่อนไขระยะเวลาในการดำเนินการตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ให้ผู้ยื่นคำขอมีการทักท้วงเจ้าหน้าที่หากไม่สามารถดำเนินการได้ภายใน ๓๐ วัน โดยให้อธิบายเหตุผล และเร่งรัดให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการภายใน ๑๕ วัน นับแต่มีการทักท้วง จึงมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการฯ **(จังหวัดเพชรบุรี)**

- ได้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นหรือตัวแทนที่ได้รับมอบอำนาจ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**

- ตามร่างมาตรา ๑๕ ที่กำหนดให้สิทธิยื่นคำขออาจกระทบต่อสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่นตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญ ดังนั้น ควรตัดคำว่า "หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" ประกอบกับกรณีเอกชนผู้ไม่มีส่วนได้เสียหากพิจารณาว่าตนเองมีส่วนได้เสียย่อมสามารถใช้สิทธิทางศาลเพื่อให้พิจารณาออกหมายเรียกพยานเอกสารมาประกอบการพิจารณาคดีได้ ดังนั้น ควรพิจารณาหน่วยงานเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่ควรกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น **(สภาทนายความ)**

- ข้อมูลสาธารณะที่เป็นเรื่องตามมาตรา ๗ (๒) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ไม่ควรให้บุคคลที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือไม่มีส่วนได้เสียมีสิทธิเข้าตรวจดูและคัดเอกสาร รวมถึงวาระการประชุม บันทึกการประชุม รายงานการประชุมในการพิจารณาเรื่องดังกล่าวด้วย **(สภาสถาปนิก)**

- อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้หากมีบุคคลที่มีเจตนาไม่สุจริตใช้ช่องว่างดังกล่าวในการให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ข้อมูลข่าวสารไปในทางที่ไม่ดีได้ ประกอบกับการไม่มีการจำกัดหรือคัดกรองอาจส่งผลให้หน่วยงานของรัฐต้องรับภาระหนักในการดำเนินงาน **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- สิทธิยื่นคำขอต่อเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลข่าวสารใด ๆ ก็ได้ ตามร่างมาตรา ๑๕ อาจทำให้เกิดอุปสรรคในการรักษาข้อมูลความลับ จึงควรให้มีการจำกัดข้อมูลบางประเภทที่บริษัทเอกชนสามารถปกปิดเป็นความลับได้ **(บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน))**

- ควรกำหนดให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น มีสิทธิยื่นคำขอในการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เนื่องจากเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง **(การทางพิเศษแห่งประเทศไทย)**

- ควรขยายความหรือกำหนดขอบเขตของการยื่นคำขอให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย)**

- ควรแยกวิธีการดำเนินการของรัฐและเอกชน เนื่องจากวิธีการและระเบียบปฏิบัติอาจแตกต่างกันไป **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ร่างมาตรา ๑๕ ควรระบุให้ชัดเจนว่าครอบคลุมไปถึงการให้สิทธิบุคคลต่างด้าวด้วยหรือไม่ มิเช่นนั้นอาจตีความได้ว่าให้สิทธิคนต่างด้าวในการตรวจดูหรือขอข้อมูลข่าวสารได้ตามต้องการ ในบางกรณีควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนหรือไม่ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมให้ผู้ยื่นคำขอต้องแสดงเหตุผลในการยื่นคำขอนั้นด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)**

- อาจสร้างภาระแก่หน่วยงานเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ไม่มีเหตุจำเป็นและอาจใช้เรื่องนี้เป็นการใช้เป็นมูลเหตุกล่าวโทษแก่เจ้าพนักงานได้ว่า ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ จึงเห็นว่าความตามกฎหมายเดิมอาจเหมาะสมกว่า ไม่ใช่จะขอเอกสารได้ทุกกรณี **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- ในการเพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง รายการหรือให้เปิดเผย หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เนื่องจากการกระทำดังกล่าวย่อมส่งผลโดยตรงต่อข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยตรง รวมถึงผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ด้วย ซึ่งอาจจะไม่มีความประสงค์ที่จะให้มีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเพิ่มเติมก็ได้ และในการพิจารณาความถูกต้องของข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องการแก้ไขนั้น เห็นควรเป็นสิทธิของผู้เป็นเจ้าของข้อมูลหรือเป็นของผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเพียงอย่างเดียวน่าจะเหมาะสมกว่า เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นจาการเปิดเผยข้อมูลนั้น อย่างไรก็ตาม หากเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามมาตรา ๘ ซึ่งต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว เช่นนี้คงจะเป็นสิทธิของปวงชนชาวไทยที่ไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือมีสิทธิที่จะเพิ่มปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการ หรือให้เปิดเผย หรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ฉะนั้น เห็นควรให้มีการกำหนดรายละเอียดของข้อมูลที่ไม่ว่าจะเป็นผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่สามารถที่กระทำการดังกล่าวได้ไม่ควรเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะทั้งหมดตามร่างกฎหมายฉบับนี้ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- ไม่ควรกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ในส่วนที่เกี่ยวข้องดังกล่าว เพื่อให้กฎหมายมีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- ควรกำหนดกรอบหลักเกณฑ์ วิธีการพิจารณา และขั้นตอนในการพิจารณาให้ชัดเจน **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- อ้างถึงข้อคิดเห็นตามข้อ ๗ การเปิดกว้างให้บุคคลไม่ว่ามีส่วนได้เสียหรือไม่ ซึ่งหมายรวมถึงคนต่างด้าวและนิติบุคคลต่างด้าว มีสิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ให้เพิ่ม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ส่งมอบข้อมูลข่าวสารฯลฯ ตามร่างฯ นี้นั้น จำเป็นต้องพิจารณาถึงความพร้อมและศักยภาพ ทั้งบุคลากร งบประมาณ ที่จะจัดเตรียมไว้เพื่อรองรับการปฏิบัติตามบทบัญญัตินี้ ซึ่งควรพิจารณาถึงความคุ้มค่าในการบริหารกำลังพล และงบประมาณ ทั้งนี้ เมื่อขยายการบังคับใช้ตามร่างฯ ครอบคลุมถึงเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จำเป็นต้องเตรียมความรู้ ทักษะ ความชำนาญในธุรกิจแต่ละสาขานั้น ๆ แก่เจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องเผยแพร่สร้างความรู้ความเข้าใจแก่ภาคเอกชน รวมทั้งต้องสามารถสร้างความเชื่อมั่นต่อสาธารณชน ได้ว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งมีหน้าที่กำหนดนโยบายและวินิจฉัยการปฏิบัติตามร่างฯ เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีจรรยาบรรณเที่ยงตรง มุ่งเน้นประโยชน์ของชาติเป็นสำคัญ สำหรับข้อกำหนดในการปฏิบัติต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นการเทียบเคียงแนวทางปฏิบัติจากกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการและมีการปรับเพิ่มในมิติที่เกี่ยวกับการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ ซึ่งตามที่กล่าวข้างต้น ต้องพิจารณาถึงความพร้อมของหน่วยงานและเอกชนที่อยู่ภายใต้บังคับของร่างฯ นี้ โดยเฉพาะในส่วนของภูมิภาค องค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น องค์กรวิชาชีพ สถาบันอุดมศึกษา ฯลฯ ว่ามีความพร้อมหรือไม่และจะกระทบต่อการดำเนินการตามเป้าประสงค์หลักของแต่ละหน่วยงานอย่างไร **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- เมื่อพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ แห่งร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มีข้อสังเกตว่า เนื่องจากข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำหนดไว้ในร่างฯ หมายถึงข้อมูลข่าวสารที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบหรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอดังกล่าว เห็นว่าบุคคลที่จะขอตรวจดูข้อมูลได้ ควรหมายถึงบุคคลทั่วไปที่มีส่วนได้เสียหรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าวด้วย และหากพบว่าข้อมูลที่ตนเองเข้าขอตรวจดูดังกล่าวมีข้อผิดพลาดหรือไม่ถูกต้อง บุคคลนั้นสามารถสามารถจะขอให้เพิ่มเติม ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขให้ถูกต้องได้ อย่างไรก็ดี หากผู้ที่เข้าขอตรวจดูมิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะและตนไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว หากการเปิดเผยข้อมูลของข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อสาธารณะเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามหน้าที่ของเจ้าพนักงานสรรพากร ซึ่งมีลักษณะเป็นการเปิดเผยหรือได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ตามมาตรา ๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร และหากกฎหมายตามร่างฯ ได้บัญญัติให้ผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลดังกล่าว สามารถร้องเรียนเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ รวมถึงสามารถกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามประมวลรัษฎากรของเจ้าพนักงานสรรพากร จะทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายได้ จึงมีปัญหาว่าเจ้าพนักงานสรรพากรจะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ดังกล่าวหรือไม่ เพียงใด **(กรมสรรพากร)**

๙. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ รวมถึงการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (สำนักงานประกันสังคม) (กรมพลศึกษา) (กระทรวงยุติธรรม) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดอุทัยธานี) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์**	- เนื่องจากปัจจุบันการกำหนดชั้นความลับต้องเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ อยู่แล้ว จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** **-** การกำหนดระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ มิได้มีการแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายหรือความจำเป็นที่ต้องกำหนด รวมถึงมิได้อธิบายว่าเพื่อเป็นการแก้ปัญหาหรือข้อบกพร่องใด อันเป็นการแสดงให้เห็นว่าอาจไม่มีความจำเป็นที่ต้องตราเป็นกฎหมาย **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** กำหนดระยะเวลาที่ชั้นข้อมูลความลับราชการจะเปลี่ยนเป็นข้อมูลสาธารณะตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง มีระยะเวลาสั้นไป **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)**

คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) (กรมสรรพากร) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เห็นด้วย แต่ควรเป็นข้อมูลบางประเภทเท่านั้นที่ไม่กระทบต่อความมั่นคงความปลอดภัยสาธารณะ **(กรมการขนส่งทางบก)** - เห็นด้วย ในการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการกำหนดประเภทลำดับชั้นความลับ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** **-** เป็นการกำหนดความลับตามลักษณะเงื่อนไขของความลับ **(กรมชลประทาน)** **-** เพื่อความปลอดภัย มั่นคง ของประเทศชาติ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** เป็นการแบ่งแยกชั้นความลับให้ชัดเจน ต้องมีที่มาที่ไป มีระบบการจัดเก็บ การทำทะเบียน การนำออก รวมทั้งการทำลาย มีองค์กรรักษาความปลอดภัย นายทะเบียน และผู้อารักขาเอกสารให้ปลอดภัย **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** การกำหนดประเภทและชั้นของข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนจะได้เข้าถึงด้านข้อมูลได้อย่างทั่วถึง **(กระทรวงคมนาคม)** - ระยะเวลาของการกำหนดเผยแพร่เหมาะสมสำหรับเนื้อหาของแต่ละประเภท **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)**	- ข้อมูลความลับราชการบางอย่างไม่ควรต้องเปิดเผยต่อสาธารณะไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเพียงใดก็ตาม การกำหนดให้ข้อมูลความลับราชการเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ วรรคสอง อาจทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่รัฐหรือประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ **(กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก)** - ไม่เห็นด้วย ๒ หน่วยงาน ข้อมูลความลับราชการไม่ควรเผยแพร่ต่อสาธารณะ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - ไม่เห็นด้วย ในมาตรา ๑๗ เฉพาะในส่วนที่กำหนดให้ "ข้อมูลรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประเมินผลงานวิชาการเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการหรือตำแหน่งอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อความเป็นอิสระในการประเมินผลงานนั้น" เนื่องจากข้อมูลลักษณะดังกล่าวควรเป็นข้อมูลสาธารณะที่เปิดเผยได้ แต่ควรกำหนดให้เปิดเผยต่อเมื่อการประเมินผลงานวิชาการนั้นเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้ เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมกับผู้รับการประเมินผลงาน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องที่มีสิทธิเข้ารับการแต่งตั้งในลักษณะเดียวกัน และมาตรา ๑๗ เฉพาะส่วนที่กำหนดว่า "การป้องกันการปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ" เป็นคำที่อาจตีความได้กว้างขวาง จึงอาจจะทำให้เกิดข้อยุ่งยากในการปฏิบัติในการจำแนกข้อมูลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จึงควรมีการจำกัดขอบเขตข้อมูลลักษณะดังกล่าวให้ชัดเจนมากขึ้น **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วย บางประเภทได้แก่ (๓) ลับ โดยเฉพาะเหตุผลที่ว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพนั้น ทำให้หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมไม่ยอมเปิดเผยเอกสารให้ผู้ต้องหาทราบเกี่ยวกับมติชี้มูลความผิดและเหตุผลดังเช่นกรณีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งไม่สอดคล้องกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรมตามที่

- เห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ **(กรมการข้าว)** - เป็นการกำหนดแนวทางให้มีความชัดเจน **(บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** - การจำแนกประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการจะทำให้เห็นประเภทหรือขอบเขตของข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐนั้นครอบครองอยู่ให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจได้ง่าย **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - ประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งออกตามความในกฎหมายเดิม ยังไม่มีความชัดเจนเพียงพอทำให้เกิดการใช้ดุลพินิจที่แตกต่างกันในการกำหนดประเภทและชั้นความลับได้ง่าย อีกทั้งยังไม่มีการกำหนดระยะเวลาในการเก็บรักษาข้อมูลที่ชัดเจน การกำหนดตามร่างกฎหมายนี้ย่อมมีความชัดเจนยิ่งกว่า และการกำหนดรายละเอียดของข้อมูลเพื่อแบ่งประเภทชั้นความลับ เป็นการสะดวกต่อประชาชนที่ขอข้อมูล ว่าหน่วยงานสามารถให้ได้หรือไม่ **(การประปานครหลวง)** - เห็นด้วยกับการจัดประเภทชั้นความลับ แต่กำหนดระยะเวลาข้อมูลชั้นลับที่สุด ๗๕ ปี ยาวเกินไป เห็นควรกำหนด ๓๐ ปี น่าจะเพียงพอแล้ว **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - ข้อมูลแต่ละประเภทมีลักษณะแตกต่างกันอันจะส่งผลกระทบในระดับที่แตกต่างกันด้วย จึงเปรียบเสมือนการคัดกรองข้อมูลเบื้องต้น เพื่อนำไปสู่การมีมาตรการในการรักษาความปลอดภัยในระดับที่แตกต่างกันด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและควรได้ทราบว่าอะไรเป็นเรื่องลับที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และควรทราบระยะเวลาในการขอเปลี่ยนแปลงข้อมูลความลับว่าควรจะขอในระยะเวลาเท่าใด **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)**	รัฐธรรมนูญได้รับรองและคุ้มครองไว้ **(พรรคเพื่อไทย)** - เหตุตามมาตรา ๑๗ ถึงมาตรา ๒๒ ยังไม่ครอบคลุมและข้อมูลบางประเภทที่จำเป็นต้องปกปิดเพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะในชั้นความลับ ลับที่สุด (TOP SECRET) ๗๕ ปี นั้นเป็นระยะเวลาที่นานเกินไป เห็นควรแก้ไขเป็นเพียง ๔๐ ปี ก็น่าจะเพียงพอแล้ว **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - ในฐานะองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือนตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ ซึ่งร่างฯ มาตรา ๑๗ ระบุหลักเกณฑ์ เงื่อนไขในการกำหนดชั้นความลับ ที่แตกต่างจากระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ โดยกำหนดประเภทของข้อมูลว่าข้อมูลใดเป็นข้อมูลลับที่สุด ลับมาก และลับ ขณะที่ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับฯ กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาว่า ข้อมูลใดจะให้เป็นข้อมูลในชั้นความลับใดต้องพิจารณาจาก ๖ องค์ประกอบเป็นอย่างน้อย และกำหนดระดับความเสียหาย หรือผลกระทบต่อความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติหากข้อมูลถูกเปิดเผยเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับพิจารณาตัดสินใจให้ข้อมูลข่าวสารลับนั้น ๆ เป็นชั้นความลับในระดับต่าง ๆ คือ เสียหายร้ายแรงที่สุด = ลับที่สุด เสียหายร้ายแรงมาก = ลับมาก เสียหายร้ายแรง = ลับ เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีความแตกต่างทั้งภารกิจวัตถุประสงค์ในการจัดทำข้อมูลข่าวสารลับได้ใช้ดุลยพินิจอย่างเหมาะสม นอกจากนี้ตามร่างฯ มาตรา ๑๘ ระบุขอบเขตของข้อมูลตามมาตรา ๑๗ อีกชั้นหนึ่ง เช่น ข้อมูลด้านการต่างประเทศที่มาตรา ๑๗ ระบุให้เป็นข้อมูลชั้น “ลับ

- แม้เผยแพร่ต่อสาธารณะได้ แต่ก็ต้องมีชั้นการเข้าถึงความลับของข้อมูลดังกล่าว ซึ่งในประเทศพัฒนาแล้วจำนวนมากก็ได้กำหนดชั้นความลับไว้เช่นกัน **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - เห็นด้วยกับการกำหนดเรื่องชั้นข้อมูลความลับราชการสอดคล้องกับชั้นความลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการฯ และเห็นด้วยกับประเด็นกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเพราะมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับกำหนดระยะเวลาชั้นข้อมูลความลับ **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - ข้อมูลบางประเภทเป็นข้อมูลส่วนบุคคล หรือมีเนื้อหาที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่น เช่น การให้การในการสอบสวน ควรเป็นข้อมูลความลับทางราชการ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ความลับราชการบางอย่างก็ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะต้องได้รับการตรวจสอบก่อนการเผยแพร่ หากการเผยแพร่ไปอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยได้ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เพราะควรกำหนดระยะเวลาให้สามารถเผยแพร่ข้อมูลได้ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เห็นด้วย แต่ข้อมูลข่าวสารด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ด้านการทหารและการป้องกันประเทศ ในบางเรื่องที่เป็นเรื่องสำคัญ ควรเลื่อนระดับชั้นความลับราชการจากชั้นลับมาก (secret) เป็นชั้นลับที่สุด (top secret) **(กรมบังคับคดี)** - เห็นด้วย และควรกำหนดให้หน่วยงานราชการจัดตั้งเจ้าหน้าที่ตามชั้นความลับต่าง ๆ ด้วย **(สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท)** เป็นระบบตรวจสอบชั้นข้อมูลความลับราชการ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๑ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นข้อมูลความลับราชการไม่ได้เปลี่ยนแปลง	มาก" ต้องเป็นข้อมูลที่มาตรา ๑๘ กำหนดเท่านั้น หากไม่ได้อยู่ในประเภทข้อมูลดังกล่าว เท่ากับต้องถือเป็นชั้นความลับ "ลับ" เท่านั้น ซึ่งในทางปฏิบัติจริง ต้องคำนึงถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งการระบุหัวข้อรายการข้อมูลข่าวสารความลับตามมาตรา ๑๘ จะไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง เช่น หน่วยงานต่างประเทศจัดทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข่าวสาร และกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้มีการปฏิบัติต่อข้อมูลข่าวสารลับเป็นหลักการร่วมกัน หากข้อมูลข่าวสารลับของหน่วยงานต่างประเทศ กำหนดชั้นความลับ "ลับที่สุด" ขณะที่หน่วยงานไทยต้องพิจารณาว่าเข้าตามมาตรา ๑๗ และ ๑๘ ตามร่างฯ นี้ หรือไม่ ซึ่งมีความเป็นไปได้สูงว่าจะไม่เข้าลักษณะ ก็จะทำให้การปฏิบัติต่อข้อมูลข่าวสารลับของหน่วยงานต่างประเทศไม่ตรงตามที่ลงนามไว้ในบันทึกข้อตกลง ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและประสิทธิภาพของการประสานการปฏิบัติระหว่างกัน ต่อกรณีระยะเวลาในการเปลี่ยนข้อมูลความลับของราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดไว้ว่าข้อมูลตามมาตรา ๑๔ เท่ากับ ๗๕ ปี ขณะที่ข้อมูลตามมาตรา ๑๕ เท่ากับ ๒๐ ปี ทั้งนี้ หากพิจารณาว่าหมดความจำเป็นการใช้ประโยชน์ก็สามารถยกเลิกชั้นความลับ และเข้าสู่กระบวนการประเมินคุณค่าเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ได้ก่อนเวลา อย่างไรก็ตาม หากครบระยะเวลาที่กำหนดไว้ แต่หน่วยงานเห็นควรว่ายังคงต้องกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารลับต่อไป ก็สามารถขยายระยะเวลาได้คราวละ ๕ ปี ซึ่งแนวทางดังกล่าวถือว่ามีความเหมาะสมยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพ จึงไม่เห็นด้วยที่จะปรับให้ระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลความลับตามร่างฯ นี้ **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)** - ปัจจุบันมีการประกาศใช้ระเบียบการรักษาความลับของทางราชการที่ออกโดยอาศัยอำนาจมาตรา ๑๖ แห่งกฎหมายเดิมแล้ว และร่างพระราชบัญญัติมิได้ให้อำนาจในการออกระเบียบไว้ ซึ่งอาจจะเกิดปัญหาการปฏิบัติได้ **(กรมศุลกากร)**

สาระสำคัญของระเบียบคณะรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการกำหนดให้ทุกหน่วยงานของรัฐต้องจัดทำรายการข้อมูลความลับราชการว่า ข้อมูลประเภทใดจัดเป็นข้อมูลความลับเพื่อให้มีการตรวจสอบและลดดุลพินิจในการไม่เปิดเผยโดยอ้างเหตุชั้นความลับ ส่วนการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นไปตามหลักการเดิม **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดประเภทชั้นของราชการครอบคลุมข้อมูลข่าวสารราชการทุกประเภทที่ควรกำหนดไว้เป็นความลับ และเห็นด้วยกับการกำหนดระยะเวลาเปลี่ยนแปลงข้อมูล **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เป็นความลับของทางราชการไม่ควรมีการเปิดเผย **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เหมาะสมแล้ว เพื่อไม่ให้กระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ความมั่นคงของรัฐ และการบังคับใช้กฎหมายให้เกิดประสิทธิภาพ **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วย เว้นแต่เป็นข้อมูลที่เปิดเผยไม่ได้ **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - จะได้ทราบถึงระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเพื่อปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างถูกต้องและชัดเจนตามระเบียบกฎหมายต่อไป **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - มีความถูกต้องชัดเจนเป็นเอกภาพ ขอเสนอแก้ไขปรับปรุงลับที่สุดเป็น ๖๐ ปี ลับมาก ๓๐ ปี และลับ ๑๐ ปี การขยายระยะเวลาในการเปิดเผยไม่เกินคราวละ ๒ ปี **(พรรคแผ่นดินไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)**	

- สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว แต่ควรกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่มีอำนาจในการกำหนดชั้นความลับและการยกเลิกชั้นความลับให้ชัดเจน **(การยางแห่งประเทศไทย)** - เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติ **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับการกำหนดประเภทและชั้นข้อมูลความลับราชการตามร่างมาตรา ๑๗ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นข้อมูลความลับราชการ **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - ควรมีการกำหนดชั้นข้อมูลความลับราชการและระยะเวลาในการเปลี่ยนแปลงข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - เพื่อความสะดวกถูกต้องชัดเจนในการถือปฏิบัติของเจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้อง **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการบางประเภทโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะ และการมีส่วนได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบกัน **(กระทรวงสาธารณสุข)** เป็นการกำหนดความสำคัญและเพื่อประกอบการพิจารณาถึงผลกระทบในกรณีที่มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เห็นด้วย อย่างไรก็ตามข้อมูลความลับบางประเภทตามร่างมาตรา ๑๘ ถึงร่างมาตรา ๒๒ ยังมีความจำเป็นต้องรักษาความลับต่อไปแม้จะพ้นช่วงระยะเวลาตามกฎหมายแล้วก็ตาม เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งทางทหารตามร่างมาตรา ๑๙ (๑) **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)**	

- โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลและกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่มีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - มีการระบุรายละเอียดแยกประเภทได้ชัดเจน **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เพราะจากการตรวจสอบตามร่างพระราชบัญญัติฯ ได้มีการกำหนดประเภทและมีการแบ่งชั้นข้อมูลความลับครบถ้วนตามเงื่อนไขของความลับแล้ว รวมถึงได้มีการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ โดยคำนึงถึงชั้นข้อมูลความลับได้อย่างเหมาะสม **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วยในประเด็นการที่มีประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ ตามมาตรา ๑๗ ในร่างพระราชบัญญัติฯ และเห็นด้วยในประเด็นการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เมื่อครบระยะเวลาที่กำหนด นับตั้งแต่ปีที่ข้อมูลความลับราชการเกิดขึ้นตามมาตรา ๒๓ ในร่างพระราชบัญญัติ **(กระทรวงพลังงาน)** - เห็นด้วยในการจัดชั้นความลับที่ให้เป็นดุลยพินิจของหน่วยงานซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล เนื่องจากการกำหนดรายละเอียดที่ชัดเจนของลำดับการจัดชั้นความลับของข้อมูลแต่ละประเภท จะทำให้แต่ละหน่วยงานสามารถดำเนินการเปิดเผยข้อมูลตามร่างกฎหมายได้อย่างรวดเร็วขึ้น อีกทั้งยังเป็นการกำหนดขอบเขตในการเปิดเผยข้อมูล และยังคงให้สิทธิหน่วยงานวิเคราะห์ถึงประโยชน์ของสาธารณะในการเผยแพร่ข้อมูลชั้นความลับต่าง ๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์ของสาธารณะ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เห็นด้วยกับการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)**	

- โดยการกำหนดจะเป็นมาตรฐานในการเข้าถึงข้อมูลชั้นความลับของทางราชการ **(กรมประชาสัมพันธ์)** - มีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการให้มีความชัดเจนมากขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสามารถพิจารณาได้ว่าข้อมูลใดเป็นข้อมูลความลับราชการ และอยู่ในความลับใด ส่วนกรณีการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น เห็นด้วยตามระยะเวลาที่กำหนด **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจในหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการขอรับบริการข้อมูลข่าวสารสาธารณะจากหน่วยงานรัฐ และช่วยให้เจ้าหน้าที่รัฐสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างถูกต้องชัดเจนในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีชั้นความลับ **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นการลดระยะเวลาและสร้างความชัดเจนในการพิจารณาเรื่องที่จะเปิดเผย และทำให้การปฏิบัติงานทันต่อเหตุการณ์และสภาพการณ์ปัจจุบันมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - เป็นการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการที่ไม่มีการบัญญัติเรื่องดังกล่าวไว้ในกฎหมายเดิม และการกำหนดระยะเวลาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับระยะเวลาในการส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ตามกฎหมายเดิม **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เพื่อเป็นการลดดุลยพินิจในการไม่เปิดเผยข้อมูลความลับ โดยอ้างเหตุชั้นความลับ จึงควรกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการให้ชัดเจน **(การเคหะแห่งชาติ)** - กรณีการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการโดยแบ่งประเภท และในแต่ละประเภทได้กำหนดอย่างชัดเจน ไม่คลุมเครือ และแต่ละชั้นข้อมูลความลับกำหนดว่าครอบคลุมข้อมูลข่าวสารใด ซึ่งเป็นผลดีต่อผู้ปฏิบัติหน้าที่	

รวมถึงการกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามที่กำหนดในร่างกฎหมายนี้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** **-** ข้อมูลบางประเภทเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐความลับของราชการ ซึ่งควรกำหนดให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น กฎหมายว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ นอกจากนี้ข้อมูลส่วนบุคคลที่หากเปิดเผยอาจส่งผลต่อความปลอดภัยของบุคคล การกำหนดประเภทหรือชั้นความลับราชการไว้ มิได้หมายความว่าข้อมูลนั้นไม่สามารถเปิดเผยได้ แต่การเปิดเผยจะมีขั้นตอนการกลั่นกรองและพิจารณาโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอีกชั้นหนึ่ง และควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตรวจสอบ พิจารณา และให้ความเห็นเกี่ยวกับข้อมูลตามคำขอก่อนที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** **-** เป็นการนำหลักการตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒ - ๑๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๕ – ๑๘ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** **-** เป็นไปตามหลักการของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒ – ๑๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๑๕ -๑๘ และระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วยการบริหารจัดการประชุมลับและข้อมูลข่าวสารลับของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๙ รวมทั้ง ในส่วนของระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำหนดชั้นลับที่สุด ๗๕ ปี ชั้นลับมาก ๒๐ ปี และชั้นลับ ๑๐ ปี นั้น เห็นด้วยในหลักการเนื่องจากมีการกำหนดให้ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ยังไม่ควรเปิดเผยเมื่อครบระยะเวลาสามารถเสนอขอขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็น **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)**	

- เพราะข้อมูล/ชั้นความลับราชการ ควรมีการแบ่งประเภทให้ชัดเจน และหากข้อมูลความลับของราชการหมดความจำเป็นที่จะเป็นความลับอีกต่อไป ก็ควรเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ อีกทั้งการกำหนดชั้นความลับตามร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๑๗ สอดคล้องกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ออกตามกฎหมายเดิม จึงไม่แตกต่างจากกฎหมายที่ใช้บังคับบังคับในปัจจุบัน **(กรมวิชาการเกษตร)** - เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายต่อระบบบริหารราชการแผ่นดินและความมั่นคง และข้อมูลข่าวสารจะได้รับการอัพเดทให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การแบ่งชั้นความลับ เงื่อนไขบางประการถูกกำหนดให้เป็นไปตามประเภท (category) ของข้อมูลความลับ อาทิ ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นข้อมูลลับที่สุด และข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย เป็นข้อมูลลับมาก นั้นจะส่งผลให้หน่วยงานของรัฐไม่สามารถใช้ดุลพินิจในการกำหนดชั้นความลับจากปัจจัยต่าง ๆ อาทิ ความสำคัญของเนื้อหา แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร วิธีการนำไปใช้ประโยชน์ จำนวนบุคคลที่ควรรับทราบ และผลกระทบหากมีการเปิดเผย อันเป็นองค์ประกอบที่จะต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดชั้นความลับ ซึ่งอาจทำให้ขาดความยืดหยุ่นและไม่สามารถตอบสนองต่อพลวัต (dynamic) ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต นอกจากนี้การกำหนดให้ระยะเวลาที่ข้อมูลความลับราชการในแต่ละชั้นความลับจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่แตกต่างกัน (ลับที่สุด ๗๕ ปี ลับมาก ๒๐ ปี และลับ ๑๐ ปี) การกำหนดชั้นความลับตามประเภทของข้อมูลโดยไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผลกระทบ (หากมีการเปิดเผย) อาจส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารบางรายการถูกกำหนดชั้นความลับสูงกว่าที่ควรจะเป็น และอาจไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงต่อประชาชน ดังนั้น จึงเห็นว่าอาจพิจารณาปรับแก้ให้การกำหนดชั้นความลับจะต้องพิจารณาจากองค์ประกอบอื่น ๆ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- การใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูลความลับราชการต้องทำด้วยความระมัดระวังเพราะข้อมูลที่เป็นความลับอาจเป็นข้อมูลที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือการดำรงชีวิตอันเป็นปกติสุขของประชาชน **(กระทรวงยุติธรรม)**

- ควรเลื่อนระดับชั้นความลับราชการของข้อมูลข่าวสารด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ข้อมูลด้านการทหารและการป้องกันประเทศจากชั้นลับมาก (secret) เป็นลับที่สุด (top secret) **(กระทรวงยุติธรรม)**

- การกำหนดข้อมูลความลับราชการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีความแตกต่างจากการกำหนดข้อมูลข่าวสารลับ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ที่ใช้บังคับอยู่

เดิมกำหนดเพียงชั้นความลับรวมถึงกรณีการปรับชั้นความลับ ส่วนในร่างพระราชบัญญัตินี้มีการกำหนดเพิ่มเติมในเรื่อง (๑) ขอบเขตและประเภทชั้นความลับแต่ละชั้น (๒) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่กำหนดระยะเวลาที่ข้อมูลความลับราชการจะเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งหากหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเมื่อครบตามกำหนดระยะเวลาแล้ว ข้อมูลดังกล่าวยังควรเป็นข้อมูลลับต่อไป ก็สามารถที่จะเสนอขอขยายระยะเวลาต่อคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการเพื่อพิจารณาได้ (๓) ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าข้อมูลความลับราชการที่อยู่ในความครอบครองไม่เข้าเงื่อนไขเป็นข้อมูลความลับ หรือไม่มีความจำเป็นที่จะเป็นข้อมูลความลับอีกต่อไปให้หน่วยงานของรัฐนั้นยกเลิกชั้นความลับและเปลี่ยนเป็นข้อมูลสาธารณะได้ จึงเห็นว่าการจะยกเลิกชั้นความลับหรือเปลี่ยนข้อมูลความลับให้เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะตาม (๒) และ (๓) ควรที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการเหมือนดังเช่นกรณีของการขอขยายระยะเวลาข้อมูลความลับ เพื่อเป็นการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐอีกชั้นหนึ่ง **(สำนักงานกิจการยุติธรรม)**

- มาตรา ๑๗ ข้อมูลลับที่สุด ใครหรือคณะกรรมการอะไรมีหน้าที่ในการตีความว่าข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ และการตีความควรเป็นไปด้วยความเป็นธรรมและเป็นกลาง มองเห็นแก่ประโยชน์ของประชาชนสูงสุด **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ควรมีการระบุคำนิยามของประเภทข้อมูลต่าง ๆ ในทุกชั้นความลับให้ครบถ้วนและชัดเจนในมาตราต่าง ๆ เช่น มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ข้อมูลความลับของสถาบันพระมหากษัตริย์ ไม่ควรมีชั้นความลับ ควรเป็นเอกสิทธิเหนือชั้นความลับ ห้ามเปิดเผยเด็ดขาด **(กระทรวงคมนาคม)**

- ในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๓ ควรตัดถ้อยคำภาษาอังกฤษออกเนื่องจากมิใช่รูปแบบของการจัดทำร่างพระราชบัญญัติ **(สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)**

- การกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการชั้นลับที่สุด ๗๕ ปี นานเกินไป ไม่สอดคล้องกับสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะของประชาชน ควรกำหนดระยะเวลาสูงสุดไม่เกิน ๓๐ ปี เมื่อครบกำหนดแล้ว หากยังเห็นว่าจำเป็นที่จะต้องเป็นข้อมูลความลับต่อไป ก็ค่อยขยายระยะเวลาออกไปเป็นคราว ๆ คราวละไม่เกิน ๓ ปี **(กรมการข้าว)**

- ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจหน่วยงานของรัฐค่อนข้างมากในการจัดการข้อมูลที่เป็นความลับอาจก่อให้เกิดการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลขึ้นได้ง่าย โดยเฉพาะคณะกรรมการที่พิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลลับประกอบขึ้นจากฝ่ายความมั่นคงที่มีอำนาจในตัวเอง ซึ่งอาจใช้อำนาจขัดหรือแย้งกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ ดังนั้น คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการควรทำหน้าที่เพียงเสนอความเห็นให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ พิจารณาเท่านั้น ไม่ควรมีอำนาจในตัวเองโดยตรง นอกจากนี้ ควรมีบทบัญญัติบางประการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถฟ้องร้องหรือดำเนินการอย่างใดกับหน่วยงานของรัฐที่เก็บรวบรวมข้อมูลของตนไปโดยไม่เปิดเผยได้ ทั้งนี้ ควรบัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยตรง **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- ไม่มั่นใจแต่ต้องคำนึงถึงความมั่นคงของชาติ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**

- ร่างมาตรา ๒๓ ระยะเวลาของชั้นความลับสูงสุด ควรมีระยะเวลา ๙๙ ปี **(พรรคคนงานไทย)**

- มีความถูกต้องชัดเจนเป็นเอกภาพ ขอเสนอแก้ไขปรับปรุงลับที่สุดเป็น ๖๐ ปี ลับมาก ๓๐ ปี และลับ ๑๐ ปี การขยายระยะเวลาในการเปิดเผยไม่เกินคราวละ ๒ ปี **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- เพิ่มเติมในหมวดความลับของเอกชน ความลับของเอกชนที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องจัดทำหรือส่งรายงาน เช่น กรณีข้อมูลที่เป็นความลับทางการค้า รายชื่อคู่ค้า ลูกค้า ข้อมูลส่วนบุคคล หรือสูตรการผลิต เป็นต้น เพื่อเป็นการปกป้องธุรกิจและเกิดความเป็นธรรม **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- ควรกำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่มีอำนาจในการกำหนดชั้นความลับและการยกเลิกชั้นความลับให้ชัดเจน **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- ยังมีข้อสงสัยว่าการกำหนดระยะเวลาที่กำหนดตามชั้นข้อมูลความลับตามร่างมาตรา ๒๓ อ้างอิงจากสิ่งใด และด้วยวัตถุประสงค์ใด นอกจากนี้ ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับการกำหนดระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ หน่วยงานของรัฐได้ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติงานมานาน มีเนื้อหาที่แตกต่างจากร่างกฎหมายนี้ เมื่อร่างกฎหมายนี้ใช้บังคับแล้วย่อมมีผลให้ระเบียบดังกล่าวสิ้นผลไปด้วย ในช่วงเปลี่ยนผ่านจากระเบียบเดิมมาเป็นการดำเนินการตามกฎหมายนี้ควรมีการกำหนดแนวทางแก่หน่วยงานของรัฐด้วย **(การประปานครหลวง)**

- ข้อมูลความลับบางประเภทตามร่างมาตรา ๑๘ ถึงร่างมาตรา ๒๒ ยังมีความจำเป็นต้องรักษาความลับต่อไปแม้จะพ้นช่วงระยะเวลาตามกฎหมายแล้วก็ตาม เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งทางทหารตามร่างมาตรา ๑๙ (๑) **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)**

- หากข้อมูลความลับราชการ เป็นข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หรือความมั่นคงของประเทศชาติ ควรมีการพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนมีการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)**

- การที่ธนาคารไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดด้วยเหตุว่าผู้ขอข้อมูลไม่มีส่วนได้เสียกับข้อมูลที่ร้องขอ รวมถึงการเปิดเผยนั้นจะเป็นการรุกล้ำของเจ้าของข้อมูลเกินสมควร หรือเป็นข้อมูล ที่เป็นการให้ความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการดำเนินธุรกิจของธนาคารซึ่งอาจกระทบต่อผู้ให้ความเห็นได้เท่านั้น ซึ่งอาจจะไม่ได้กำหนดเป็นชั้นความลับของทางราชการ ดังนั้น ในการที่ธนาคารจะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดโดยอาศัยตามที่ร่างกฎหมายในมาตรา ๑๖ ซึ่งกำหนดให้มีการจัดเป็นชั้นความลับทั้งหมด จึงอาจจะเป็นการสร้างวิธีปฏิบัติที่ซับซ้อน และเพิ่มขั้นตอนในการดำเนินการ อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวธนาคารไม่ได้มีวิธีปฏิบัติที่จะต้องกำหนดชั้นความลับจึงเห็นควรให้ยังคงมาตรา ๑๕ ของกฎหมายเดิม ไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้จะเหมาะสมกว่า **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- การขอขยายระยะเวลาข้อมูลความลับราชการ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐสามารถขอขยายได้ไม่เกินคราวละสามปี แต่จะขยายระยะเวลาจนเกินความจำเป็นไม่ได้ นั้น เห็นว่า ควรจำกัดจำนวนครั้งในการขอขยายระยะเวลาเนื่องจากจะได้ไม่เกิดปัญหาในการตีความหรือการพิจารณาว่า เหตุใดบ้างอยู่ในกรณีเกินความจำเป็น **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ แห่งร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มีข้อสังเกตว่า ข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรซึ่งเป็นหน่วยงานจัดเก็บภาษีอากรของรัฐกับข้อมูลทางการเงินการคลังของประเทศ อันจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการคลังของรัฐ จึงเห็นควรกำหนดชั้นข้อมูลความลับราชการในส่วนของกรมสรรพากรดังกล่าวไว้ในส่วนของข้อมูลความลับราชการชั้นลับมาก (SECRET) ในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... **(กรมสรรพากร)**

๑๐. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนี และรักษาคุ้มครองข้อมูล ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์) (อำเภอนามนจังหวัดกาฬสินธุ์) (สภาเทคนิคการแพทย์) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (กรมสรรพากร) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) (ความเห็นจากเว็บไซต์)** - เห็นด้วย ในหลักการรักษาคุ้มครองข้อมูล **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**	- ไม่เห็นด้วย **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - อาจเป็นการชี้ช่องให้ผู้ที่ไม่หวังดีเห็นกลุ่มข้อมูลและพยายามเข้าสู่ข้อมูลโดยวิธีการอันมิชอบด้วยกฎหมาย **(กรมทางหลวงชนบท)** รวมถึงอาจมีผลให้การรักษาความลับเป็นไปด้วยความยากลำบาก ผู้ที่รู้รายการข้อมูลอาจใช้วิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลความลับนั้น **(กรมการขนส่งทางบก)** - ไม่เห็นด้วยหากเป็นการเปิดเผยข้อมูลเรื่องการดำเนินการทางวินัยของบุคคลซึ่งไม่อาจเผยแพร่ได้ **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** **-** การจัดทำดัชนี หรือการรักษาคุ้มครองข้อมูล เป็นสิ่งที่หน่วยงานของรัฐควรปฏิบัติให้เหมาะสมกับระดับความสำคัญของข้อมูลในแต่ละประเภท จึงไม่ควรกำหนดหน้าที่ให้จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** ความลับทางราชการไม่ควรเปิดเผย **(สำนักงานประกันสังคม)** **-** เพราะบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียไม่ควรมีสิทธิยื่น **(กระทรวงยุติธรรม)** - ไม่เห็นด้วยที่จะเผยแพร่ข้อมูลความลับราชการบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เพราะเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญยิ่งกว่าข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ จึงมีความเสี่ยงต่อการนำไปใช้ในทางที่อาจส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือประโยชน์สาธารณะอย่างร้ายแรงได้ **(กรมท่าอากาศยาน)** **-** ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๒๔ และ๒๕ ที่หน่วยงานของรัฐจัดทำเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลความลับราชการบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)**

- เห็นด้วย ในการเผยแพร่และคุ้มครองข้อมูลความลับราชการเพื่อประโยชน์สาธารณะ และความมั่นคงของรัฐ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** - หน่วยงานของรัฐมีระบบสารสนเทศหรือเว็บไซต์ข้อมูลอยู่แล้ว **(กรมชลประทาน)** - ประชาชนมีสิทธิได้รับทราบถึงขอบเขตข่าวสารที่ตนมีสิทธิได้รับรู้อยู่แล้ว **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจได้ง่าย ตามวิธีการและหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการกำหนด **(กรมพลศึกษา)** - เห็นด้วย แต่การเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ควรมีการคุ้มครองและป้องกันข้อมูลที่ดี **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - ควรปรับเปลี่ยนการเผยแพร่ข้อมูลให้ทันตามความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - เห็นด้วยในการให้จัดทำดัชนีและรักษาคุ้มครองข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ ควรสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - ทำให้มีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - สพร. ได้ดำเนินการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อทำหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับภายใน สพร. และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารลับ เพื่อรับผิดชอบดำเนินการประสานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรับผิดชอบการทำดัชนีข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐครอบครอง เพื่อตรวจสอบการมีอยู่และรายงานให้คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการทราบเช่นกัน **(สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล)** - การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ จะช่วยให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจได้ง่าย **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)**	- อาจจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** - เมื่อเป็นข้อมูลความลับแล้วย่อมไม่ควรเปิดเผยด้วยประการทั้งปวงแต่ผู้เกี่ยวข้องยังคงมีสิทธิขอเอกสารได้ตามสมควร **(มหาวิทยาลัยแม่โจ้)** - ไม่เห็นด้วยกับหลักการ ควรมีหลักเกณฑ์ในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวให้ชัดแจ้ง เพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปปรับใช้ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วย ๕ หน่วยงาน ข้อมูลลับบางรายการมีผลต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของคนในประเทศ ข้อมูลลับอาจมีการโจรกรรมฐานข้อมูลได้หากเผยแพร่เจ้าหน้าที่จะปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงมากขึ้น **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - การจัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการควรมีการรักษาความปลอดภัยและควรมีการกำหนดระดับชั้นความลับหรือระบุผู้เข้าถึงข้อมูลความลับของราชการ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการรั่วไหล **(พรรคเพื่อไทย)** - เป็นการสร้างภาระให้แก่หน่วยงานของรัฐเกินสมควร โดยเห็นสมควรให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติเช่นเดิม **(การยางแห่งประเทศไทย)** - หากเป็นข้อมูลลับราชการไม่ควรเปิดเผย **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - เพราะถ้ากำหนดว่าเรื่องใดคือเรื่องลับ ก็ควรเก็บข้อมูลไว้เป็นเรื่องลับการเปิดเผยไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดก็ถือว่าเป็นเรื่องลับอยู่นั่นเอง **(กรมประชาสัมพันธ์)** - การจัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ ควรมีการรักษาความปลอดภัยและควรมีการกำหนดหรือระบุผู้เข้าถึงข้อมูลความลับของ

- เห็นด้วยในหลักการเปิดเผยข้อมูลแม้จะเป็นความลับทางราชการประชาชนก็ควรมีสิทธิที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น และในการเปิดเผยควรเปิดเผยในช่องทางใด ๆ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย รวมถึงการเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ เป็นการค้นหาด้วยความสะดวกรวดเร็ว **(การประปานครหลวง)** - หน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลย่อมทราบรายละเอียดของข้อมูลมากที่สุด และเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน แต่ควรให้สิทธิหน่วยงานในการกำหนดขอบเขตเนื้อหาที่สามารถเปิดเผยได้ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - ทำให้การเข้าถึงข้อมูลมีระบบมากยิ่งขึ้น **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เป็นสิ่งที่ต้องทำอย่างปฏิเสธไม่ได้ และการเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศจำเป็นต้องคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัย หากข้อมูลนั้นมีประเด็นความอ่อนไหวหรืออาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - เพราะถึงแม้จะมีการเปิดเผยข้อมูลความลับราชการ แต่มีระบบควบคุมและคุ้มครองข้อมูลฯ ด้วย **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เป็นการกำหนดชัดเจนยิ่งขึ้นว่าเอกสารประเภทใดที่จะสามารถเป็นข้อมูลสาธารณะหรือข้อมูลความลับราชการ สะดวกต่อประชาชนในการขอข้อมูลหรือเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายยิ่งขึ้น **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ความลับราชการบางอย่างก็ไม่สามารถเปิดเผยได้เพราะต้องได้รับการตรวจสอบก่อนการเผยแพร่ หากการเผยแพร่ไปอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยของประชาชนได้ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - แม้ข้อมูลความลับราชการจะไม่สามารถเผยแพร่ในส่วนเนื้อหาของข้อมูลนั้นได้ แต่ประชาชนก็สามารถรับทราบได้ว่ามีรายการข้อมูลความลับราชการมากน้อยเพียงใดและการจัดทำรายการและดัชนีข้อมูลราชการ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการรั่วไหลของความลับราชการ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - ในฐานะองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน ซึ่งมีหน้าที่ให้คำแนะนำ ข้อคิดเห็นในการปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยและระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานต้องจัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์เนื่องจากข้อมูลความลับราชการบางหน่วยงานที่เป็นลักษณะของการสืบสวนสอบสวน หรือเป็นงานที่ต้องดำเนินการต่อเนื่อง มิใช่ภารกิจที่ปฏิบัติเสร็จสิ้นแล้วก็ถือว่ายกเลิกชั้นความลับได้ หากต้องเผยแพร่บนเว็บไซต์อาจจะกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่จะต้องมีความเชื่อมโยง ต่อเนื่องต่อไป แม้ว่าบางภารกิจอาจพิจารณาว่าสิ้นสุดยุติลงแล้ว หากแต่งานด้านความมั่นคงโดยเฉพาะการข่าวจำเป็นต้องมีการจัดทำฐานข้อมูลและรวบรวมค้นคว้าอย่างต่อเนื่องจึงเป็นไปได้ยาก ที่จะแสดงรายการข้อมูลความลับ สำหรับการจัดทำดัชนีการปฏิบัติปัจจุบันเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับมีการแยกเฉพาะ คือ ทะเบียนรับ (ทบล.๑) ทะเบียนส่ง (ทบล.๒) และทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับ (ทบล.๓) ไว้แล้ว และกำหนดเป็นข้อมูลข่าวสารลับประเภทหนึ่งด้วย หมายความว่าหากนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ หรือผู้ช่วยนายทะเบียนฯ ที่จะเข้าถึง จัดทำ จัดเก็บ ทบล.๑ – ๓ จะต้องผ่านการรับรองความไว้วางใจจากหัวหน้าหน่วยงานให้เข้าถึงชั้นความลับในระดับไม่น้อยกว่าที่ตนเองจะต้องปฏิบัติงานหรือเข้าถึง **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)** - ควรมีหน่วยงานกลาง และข้อมูลอาจตกไปอยู่ในมือของบุคคลที่สามที่ไม่หวังดีต่อประเทศชาติ หรืออาชญากร **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

ย่อมเป็นการเพิ่มความสะดวกในการตรวจสอบหรือค้นหาข้อมูลดังกล่าวอีกด้วย **(กรมบังคับคดี)** - เป็นระบบตรวจสอบ ถ่วงดุลเพื่อกำหนดชั้นข้อมูลความลับราชการ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๘ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งเกิดประโยชน์กับประชาชน **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - ทำให้เจ้าหน้าที่จัดเก็บข้อมูลข่าวสารลับได้อย่างมีระบบและทำให้ประชาชนเข้าถึงได้ง่าย **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เห็นด้วยแต่ต้องมีระบบการควบคุมที่ดี เช่น การกำหนดให้มีรหัสผ่านแต่ละระดับ **(จังหวัดอุทัยธานี)** - ทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเรื่องใดเป็นความลับของราชการหรือหน่วยงานไม่สามารถเปิดเผยได้ **(จังหวัดเพชรบุรี)** - ประชาชนจะได้รับทราบและเข้าใจขอบเขตหรือประเภทข้อมูลความลับราชการ และเมื่อหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ครอบครองข้อมูลจึงควรมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนีและรักษาคุ้มครองข้อมูลนั้น **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วยกับการจัดทำดัชนี เพื่อแสดงให้เห็นประเภทหรือขอบเขตของข้อมูลความลับราชการ **(จังหวัดหนองบัวลำภู)** - สมควรจัดทำดัชนีและรักษาคุ้มครองข้อมูล เพื่อเป็นการป้องกันมิให้ข้อมูลข่าวสารลับรั่วไหล หรือเผยแพร่ต่อสาธารณะ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐที่เป็นเจ้าของข้อมูลได้ **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการกำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกับหน้าที่จัดทำและเปิดเผย และเผยแพร่รายการข้อมูลความลับราชการ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**	

- เป็นการสร้างความเข้าใจให้ประชาชน และเพื่อให้เจ้าหน้าที่ใช้จัดลำดับชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารของราชการ **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - ทันยุคสมัยอย่างดี **(พรรคแผ่นดินไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีการจัดเก็บข้อมูลเป็นระบบและสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับการจัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการตามร่างมาตรา ๒๔ เพื่อให้ประชาชนรับทราบโดยทั่วกัน **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เพื่อแสดงให้บุคคลเห็นถึงหัวข้อและขอบเขตหรือประเด็นของข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลลับราชการในแต่ละรายการเท่านั้นว่ารายการใดอยู่ในชั้นความลับที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่โดยไม่ได้แสดงถึงเนื้อหา **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เป็นการอำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อมูลได้ง่าย และประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เพื่อประโยชน์ของประชาชนที่จะได้เห็นประเภทหรือขอบเขตของข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐนั้นครอบครองอยู่โดยไม่ต้องแสดงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เพราะในการคัดกรองเพื่อจัดทำและเปิดเผยรายงานข้อมูลรายการข้อมูลความลับราชการ การ	

เผยแพร่บนระบบเครือข่าวสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงการจัดทำดัชนีและการรักษาคุ้มครองข้อมูล หน่วยงานของรัฐในฐานะเป็นผู้ครอบครองข้อมูลความลับราชการ ย่อมต้องเป็นผู้มีหน้าที่ในการดำเนินการดังกล่าว **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย ในกรณีหน่วยงานของรัฐมีการกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารใด ก็ควรมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนี และรักษาคุ้มครองข้อมูลดังกล่าว **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - ข้อมูลความลับราชการ เป็นลักษณะข้อมูลของการดำเนินการของรัฐที่ไม่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์เอกชนประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความมั่นคงของรัฐที่เกี่ยวกับการเมืองภายในประเทศ ล้วนทั้งเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่เปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการโดยให้ดุลยพินิจแก่เจ้าหน้าที่รัฐที่จะเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการ ถือเป็นการรักษาความมั่นคงของรัฐอันเป็นพื้นฐานสำคัญ ดังนั้น เหตุผลเรื่องความมั่นคงในการดำรงอยู่ของรัฐจึงเป็นเหตุผลอันชอบธรรม **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - หน่วยงานของรัฐเจ้าของข้อมูลจะมีความเข้าใจคุณลักษณะ และข้อจำกัดของข้อมูลที่จะเปิดเผยและเผยแพร่เป็นอย่างดี **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบรายการข้อมูลความลับราชการได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และหน่วยงานรัฐมีความโปร่งใสในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในกำกับดูแล **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นการเพิ่มโอกาสและช่องทางให้ประชาชนได้รับทราบและสามารถตรวจสอบข้อมูลการดำเนินงานของภาครัฐ ตามสิทธิที่ตนมีและประโยชน์อื่น ๆ ที่ควรจะได้รับอย่างสะดวกและทั่วถึง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจแก่ประชาชนและการ	

ดำเนินงานของภาครัฐ **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - รายการข้อมูลความลับราชการอยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงควรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนี และรักษาคุ้มครองข้อมูล **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เพื่อเป็นการสร้างความโปร่งใสในการเปิดเผยให้เห็นถึงประเภทหรือขอบเขตของข้อมูลความลับราชการที่หน่วยงานของรัฐนั้นครอบครองอยู่โดยการเผยแพร่ในระบบอิเล็กทรอนิกส์ **(การเคหะแห่งชาติ)** - กรณีกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ โดยสามารถปกปิดและตัดทอนเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลความลับราชการ ส่วนอื่นสามารถเปิดเผยได้ตามปกติ และเผยแพร่บนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนี และรักษาคุ้มครองข้อมูล ตามที่กำหนดในร่างกฎหมายนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงาน เข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวกมากขึ้น เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างฉบับนี้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าวข้างต้น **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นการเปิดเผยแต่เพียงรายการข้อมูลความลับราชการเพื่อเปิดเผยให้เห็นประเภทหัวข้อ หรือขอบเขตของข้อมูลความลับเท่านั้น โดยมิได้แสดงเนื้อหาของข้อมูลความลับทางราชการ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลความลับราชการควรมีการเผยแพร่ให้ และตามร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕ ประกอบร่างมาตรา ๑๗ ของร่างพระราชบัญญัติให้เปิดเผยข้อมูลความรับราชการเพียงเท่าที่พอเปิดเผยได้เท่านั้น เช่น	

รายการ/ประเภทขอบเขต ข้อมูลความลับ แต่ห้ามเปิดเผยเนื้อหาสาระสำคัญของข้อมูลความลับนั้น **(กรมวิชาการเกษตร)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ เพื่อแสดงให้เห็นประเภทหรือขอบเขตของความลับราชการให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจง่าย จะขัดต่อวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้ข้อมูลเป็นข้อมูลความลับของราชการหรือไม่ เนื่องจากแม้ว่ารายการข้อมูลความลับอาจปรากฏแต่ชื่อของข้อมูลโดยไม่ปรากฏเนื้อหา แต่ก็อาจมีประเด็นที่มีความอ่อนไหว ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐในด้านต่าง ๆ **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดทำดัชนีข้อมูลความลับราชการและนำส่งคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการรับรอง นั้น ความลับของทางราชการควรเป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ โดยไม่ควรต้องส่งให้คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการรับรองอีก เนื่องจากคณะกรรมการฯ อาจมิได้มีความเชี่ยวชาญหรือมีความเข้าใจอย่างแท้จริง รวมทั้งปัจจัยและบริบทต่าง ๆ ของข้อมูลอย่างเพียงพอ ซึ่งจะทำให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนและเพิ่มภาระงานด้านเอกสารอันไม่จำเป็น ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพโดยรวมของหน่วยงานของรัฐ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงต่อประชาชน **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- การเผยแพร่รายการข้อมูลข่าวสารลับบนระบบเครือข่ายสารสนเทศ อาจไม่สอดคล้องกับหลักการรักษาความลับของทางราชการ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

- เห็นว่ามีความเหมาะสม อย่างไรก็ตามการพิจารณาชั้นความลับของข้อมูลเป็นดุลยพินิจของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ที่ต้องจัดทำและเปิดเผยข้อมูลความลับราชการเองใช่หรือไม่ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ขอเสนอให้มีการจัดตั้งกลุ่มงานเฉพาะภายในหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบโดยตรงเป็นการเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ตามร่างกฎหมายนี้ **(กรมทรัพยากรน้ำบาดาล)**

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการช่วยเหลือหรือสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร หรือความรู้ทางเทคนิคในการจัดทำและเผยแพร่ด้วย โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็ก **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- การเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ตามร่างมาตรา ๒๔ อาจไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากหลักการความลับของทางราชการเป็นเรื่องที่ไม่อาจเปิดเผยได้ซึ่งหากเปิดเผยอาจกระทบต่อความมั่นคงของชาติ กระทบสิทธิของประชาชน หรือเสียหายต่อเศรษฐกิจ เป็นต้น แม้ว่าสิ่งที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มุ่งจะให้เปิดเผย “รายการข้อมูลความลับราชการ” ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารความลับของราชการก็ตาม ทั้งการเผยแพร่บนระบบเครือข่ายดังกล่าวนั้น อาจทำให้กลุ่มมิจฉาชีพซึ่งมีความเชี่ยวชาญอาจโจมตีระบบสารสนเทศเพื่อเข้าถึงหรือขโมยข้อมูลต่าง ๆ ได้ง่าย จึงไม่ควรที่จะให้มีการเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการและเผยแพร่บนระบบดังกล่าว **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

- การที่หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการเพื่อแสดงให้เห็นประเภทหรือขอบเขตข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๒๔ อาจทำให้ข้อมูลความลับนั้นเป็นที่สนใจทำให้ประชาชนต้องการเข้าถึงเนื้อหารายละเอียดของข้อมูลดังกล่าวมากยิ่งขึ้นแต่ไม่สามารถเข้าถึงได้อย่าง

สมบูรณ์และเป็นรูปธรรม จึงอาจไม่เกิดประโยชน์ในการบังคับใช้ต่อประชาชนอย่างแท้จริง **(สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ)**

- ควรกำหนดระดับของหน่วยงานด้วย **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- การจัดทำดัชนีข้อมูลความลับราชการและนำส่งให้คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการรับรองทุกหกเดือนนั้น มีกำหนดระยะเวลาที่ติดต่อกันเกินไป ซึ่งอาจทำให้การนำส่งข้อมูลแต่ละครั้งอาจไม่มีความเปลี่ยนแปลง **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- การเผยแพร่ข้อมูลระบบเครือข่ายสารสนเทศ จะต้องมีระบบที่น่าเชื่อถือและสามารถป้องกันการเข้ามานำข้อมูลไปใช้ของผู้ไม่เกี่ยวข้อง **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ในการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามร่างกฎหมายนี้มีข้อที่ควรคำนึงบางประการ เช่น ความมั่นคงปลอดภัยในเทคโนโลยีสารสนเทศของระบบการจัดเก็บข้อมูล จะมีมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยในระบบคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งอย่างไร เพื่อมิให้ถูกเจาะข้อมูลที่เป็นความลับทางราชการอื่น ๆ ที่ไม่ได้เปิดเผย แต่อยู่ในระบบคอมพิวเตอร์เดียวกัน **(การประปานครหลวง)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ มีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการและเผยแพร่ข้อมูลบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนี และรักษาคุ้มครองข้อมูลตามร่างกฎหมายนี้นั้น เห็นว่า การเผยแพร่ข้อมูลบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ เป็นการเปิดเผยข้อมูลอย่างแพร่หลายที่ไม่สามารถควบคุมเขตพื้นที่ได้ จึงควรมีการกำหนดขอบเขตอย่างชัดเจนเพื่อป้องกันมิให้เกิดข้อมูลความลับที่รั่วไหล **(กระทรวงพลังงาน)**

- เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ควรมีการกำหนดรูปแบบและระบบงานในการเก็บข้อมูลความลับนั้นอย่างชัดเจนเพื่อป้องกันการโจมตีทางคอมพิวเตอร์อันทำให้ข้อมูลที่เป็นความลับอาจเกิดการรั่วไหลได้ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด ทั้งนี้ ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๖ กำหนดไว้ว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีรักษามิให้รั่วไหลให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น **(องค์การคลังสินค้า)**

- ต้องแจ้งวิธีการ เงื่อนไข หลักเกณฑ์การเข้าถึงหรือขอข้อมูลความลับราชการดังกล่าวไว้ด้วย เนื่องจากข้อมูลข่าวสารสาธารณะบางรายการเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศหรือความปลอดภัยของบุคคล หรือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ควรพิจารณาเปิดเผยเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงเท่านั้น **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๖ แห่งร่างพระราชบัญญัติ มีข้อสังเกตว่า ข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรซึ่งเป็นหน่วยงานจัดเก็บภาษีอากรของรัฐหลายรายการเข้าลักษณะไม่ต้องถูกเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลความลับราชการ ประกอบกับความเกี่ยวข้องกับข้อมูลการเงินการคลังของประเทศ อันจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการคลังของรัฐ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วตาม ๓. ประกอบกับมาตรา ๑๖ ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีดุลยพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการได้ ดังนั้น การที่ร่างฯ ได้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ และเผยแพร่บนระบบ

เครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงมีหน้าที่ในการจัดทำดัชนี และรักษาคุ้มครองข้อมูล ซึ่งจะทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเห็นรายการข้อมูลความลับของทางราชการที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ และหากมีการร้องขอให้เปิดเผยในภายหลังจากผู้มีส่วนได้เสียหรือไม่มีส่วนได้เสีย ก็อาจทำให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติราชการของกรมสรรพากรต่อไป **(กรมสรรพากร)**

๑๑. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำขอให้แก้ไข ปรับปรุง ข้อมูล รายการข้อมูลความลับราชการว่าไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการ และสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ และให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน หากมีกรณีจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผล และรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกิน ๖๐ วัน ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมพลศึกษา) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สภาเทคนิคการแพทย์) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม) (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม) (กรมสรรพากร) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือ	- อาจมีผลต่อการปฏิบัติงานของภาครัฐได้ **(กรมทางหลวงชนบท)** - การแก้ไขปรับปรุงรายการควรระบุประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่จะมีสิทธิขอแก้ไขให้ชัดเจน ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์การรักษาความลับของทางราชการ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** **-** ข้อมูลความลับราชการจะต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับตามระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น การที่บุคคลซึ่งไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ จะสามารถมีสิทธิยื่นคำขอ ย่อมหมายความว่าบุคคลดังกล่าวจะต้องทราบถึงลักษณะของข้อมูลความลับราชการดังกล่าวได้ด้วย **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** เป็นการเพิ่มภาระแก่หน่วยงานราชการ **(สำนักงานประกันสังคม)** **-** เป็นความลับส่วนตัว **(กระทรวงยุติธรรม)** **-** ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๒๖ เนื่องจากเป็นข้อมูลความลับราชการ **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - การยื่นคำขอควรกำหนดให้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - ไม่เห็นด้วยให้มีการเปิดเผย จึงไม่เห็นด้วยกับการยื่นคำขอให้แก้ไขดังกล่าว **(มหาวิทยาลัยแม่โจ้)** - เป็นการกำหนดแบบเปิดกว้างเกินไปอันจะเป็นการเพิ่มปริมาณคดีพิพาททางปกครอง เช่น มีเรื่องร้องเรียนเพิ่มมากขึ้น จึงสมควรกำหนดแบบแคบโดยกำหนดให้สิทธิเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสียเท่านั้น

ข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เมื่อมีผู้ร้องคัดค้านโต้แย้งว่าข้อมูลดังกล่าวไม่เป็นข้อมูลความลับราชการและหน่วยงานของรัฐพิจารณาแล้วยืนยัน ก็สมควรที่คณะกรรมการฯ จะพิจารณาวินิจฉัยต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนด **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** เป็นระยะเวลาที่มีความเหมาะสมอยู่แล้ว **(กรมชลประทาน)** **-** เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๔ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** เป็นการลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะและให้ภาคประชาชนสามารถโต้แย้งได้เมื่อไม่ได้รับข้อมูลดังกล่าว **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** **-** เป็นกำหนดเวลาที่มีความเหมาะสม **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - ระยะเวลารวม ๖๐ วัน เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** **-** เห็นด้วยกับมาตรา ๑๕ **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เมื่อเปิดเผยข้อมูลไม่ถูกต้อง ครบถ้วน หรือไม่เป็นปัจจุบัน จึงควรให้สิทธิแก่ประชาชนในการยื่นคำขอให้ปรับปรุงแก้ไขข้อมูลเหล่านั้นได้ อีกทั้งเมื่อให้สิทธิแก่ประชาชนแล้วหากมีการปฏิเสธคำขอหรือมีข้อโต้แย้งก็ควรมีขั้นตอนหรือวิธีการระงับข้อโต้แย้งตลอดจนการกำหนดระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนย่อมสร้างหลักประกันได้ว่าสิทธิของประชาชนจะได้รับการคุ้มครองและเรื่องร้องเรียนจะได้รับการพิจารณา และเป็นการกำหนดระยะเวลาที่ต้องพิจารณาเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(การประปานครหลวง)**	**(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - ควรให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียเท่านั้นในการดำเนินการเรื่องดังกล่าว **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ไม่เห็นพ้องด้วยกับหลักการการให้มีสิทธิเข้าตรวจดูควรมีขั้นตอนหรือหลักเกณฑ์การพิจารณาให้ชัดเจน แต่เห็นพ้องด้วยกับหลักเกณฑ์และระยะเวลาการส่งมอบ การเรียกเก็บค่าธรรมเนียม การปฏิเสธคำขอโดยจะต้องกำหนดให้ชัดแจ้ง **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** **-** ไม่เห็นด้วย ๑๓ หน่วยงาน น่าจะเฉพาะผู้มีส่วนได้เสีย ควรกำหนดให้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียแต่ละประเภทข้อมูล อาจจะก่อให้เกิดความวุ่นวายในการจัดการข้อมูล ผู้ที่ไม่มีส่วนได้เสียไม่ควรมีสิทธิยื่นคำขอ ข้อมูลความลับราชการไม่ควรเผยแพร่ให้บุคคลอื่นทราบ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** **-** ควรเป็นสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย **(อำเภอนามนจังหวัดกาฬสินธุ์)** **-** ข้อมูลความลับราชการไม่ควรให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ทราบ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อหน่วยงานของรัฐ ความมั่นคง หรือสังคมส่วนรวมได้ **(จังหวัดพิจิตร)** **-** ไม่เห็นด้วยกับกำหนดระยะเวลาการใช้สิทธิร้องเรียนคณะกรรมการฯ ควรแก้ไขเป็น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้มีสิทธิร้องเรียนได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อขอให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่งของร่างพระราชบัญญัตินี้ **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - ผู้มีสิทธิยื่นคำขอควรเป็นเฉพาะผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลนั้น และในกรณีร้องเรียนต่อคณะกรรมการฯ ก็ควรระบุว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียอย่างใดต่อข้อมูลความลับดังกล่าว ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และการมีส่วนได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบกัน **(ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน))**

- เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีองค์กรในการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - เสมือนเป็นการให้โอกาสประชาชนในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ตลอดจนยังเป็นการช่วยพัฒนากลไกการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิเสนอโต้แย้งในการปรับเปลี่ยนข้อมูล มีสิทธิโต้แย้งให้รัฐไปทบทวนแก้ไข **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เป็นสิทธิที่ประชาชนควรรับรู้ได้ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - เพื่อความยุติธรรมและให้ได้ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่แท้จริง **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานได้มากขึ้น **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เป็นการให้บุคคลอื่นสามารถมีส่วนร่วมในการพิจารณาและตรวจสอบรายการข้อมูลความลับราชการได้ว่าเข้าเงื่อนไขหรือไม่ และกำหนดให้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการฯ ได้ หากเจ้าหน้าที่ปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอให้แก้ไขปรับปรุง รวมถึงกำหนดกรอบระยะเวลาพิจารณาคำร้องเรียนเพื่อมิให้เกิดความล่าช้าอีกด้วย **(กรมบังคับคดี)** - เห็นด้วย ขอเพิ่มเติมให้มีการขยายระยะเวลาได้อีก ๑ ครั้ง รวมแล้ว ๙๐ วัน **(จังหวัดสมุทรสงคราม)** - เป็นระบบตรวจสอบ ถ่วงดุลเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรม **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๐ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาไว้ชัดเจนและเหมาะสม เป็นการให้ประชาชนมีช่องทางในการยื่นคำร้องต่อหน่วยงานและคณะกรรมการ เพื่อปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของแต่ละหน่วยงานให้ทันสมัยและเหมาะสมกับข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงอย่าง	- ไม่เห็นด้วยกับสิทธิบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ร้องเรียนต่อคณะกรรมการฯ ได้ภายใน ๓๐ วัน กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ ซึ่งตามหลักการดังกล่าวนี้ ไม่มีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้พิจารณาว่าคำขอให้แก้ไขปรับปรุง เป็นข้อมูลที่ถูกต้องหรือไม่ หากสิ่งที่บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีคำขอในลักษณะเป็นการให้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง ควรมีบทบัญญัติให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจในการปฏิเสธโดยมีเหตุผลประกอบ หรือไม่ปฏิบัติตามคำขอหากคำขอดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง **(สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน))** - เห็นด้วยเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสีย **(พรรคพลังสหกรณ์)** - บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียอาจไม่สามารถยืนยันความถูกต้องครบถ้วนของข้อมูลได้ **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - โดยให้มีสิทธิยื่นคำขอเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตนเองหรือมีผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะเท่านั้น **(การยางแห่งประเทศไทย)** - ควรเป็นบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย มีสิทธิยื่นคำขอให้แก้ไข ปรับปรุงข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - ข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับของทางราชการ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - ระยะเวลา ๖๐ วัน น้อยเกินไปสำหรับเรื่องที่มีความซับซ้อนมาก **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - ที่ให้สิทธิบุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียในการยื่นคำขอเพราะเป็นการสร้างภาระงานให้กับคณะกรรมการฯ **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - บางหน่วยงานของรัฐมีลำดับชั้นการพิจารณาให้ข้อมูลหลายขั้นตอนหรือเป็นข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนในการพิจารณา อาจดำเนินการไม่ทันภายในระยะเวลาที่กำหนด **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - ไม่เห็นด้วยที่จะให้ผู้ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียมีสิทธิในการยื่นคำขอให้แก้ไขปรับปรุงข้อมูล รายการข้อมูลความลับราชการ เนื่องจากบุคคลดังกล่าวไม่ใช่ผู้

รวดเร็วซึ่งเกิดประโยชน์กับประชาชน **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - ถือเป็นกระบวนการกลั่นกรองและตรวจสอบการเปิดเผยข้อมูลความลับราชการ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาระบบข้อมูลที่ดีขึ้น **(จังหวัดอุทัยธานี)** - ประชาชนสามารถยื่นคำขอให้ปรับปรุงแก้ไขได้ **(จังหวัดเพชรบุรี)** - ประชาชนมีสิทธิโต้แย้งและมีสิทธิได้รับคำชี้แจงพร้อมด้วยเหตุผลภายในระยะเวลาที่สมควรซึ่งระยะเวลาดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วยกับการให้สิทธิบุคคลยื่นคำขอปรับปรุงข้อมูลความลับราชการ **(สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกับหลักการ เป็นการให้สิทธิเบื้องต้นในการดำเนินการดังกล่าว เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาชั้นความลับของข้อมูล **(สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน))** - แม้ว่าบุคคลนั้นจะมิได้มีส่วนได้ส่วนเสีย แต่ถ้าบุคคลนั้นเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวไม่เข้าเงื่อนไขก็ควรมีสิทธิในการยื่นคำขอแก้ไขเพื่อให้มีการพิจารณาต่อไป **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นการป้องกันข้ออ้างในการไม่เปิดเผยข้อมูลสาธารณะโดยอ้างเป็นข้อมูลความลับราชการ จึงควรให้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่ง **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)**	ได้รับผลกระทบ และเป็นการสร้างภาระโดยไม่จำเป็น **(กระทรวงพลังงาน)** - การให้สิทธิตามมาตรา ๒๖ อาจกระทบหรือไม่สอดคล้องวิธีปฏิบัติราชการและการแก้ไขปรับปรุงข้อมูลเป็นหน้าที่ของหน่วยงานรัฐ จึงต้องคำนึงถึงผลในทางปฏิบัติงานที่อาจจะเกิดขึ้นด้วย **(กรมประชาสัมพันธ์)** - ข้อมูลข่าวสารลับจำเป็นต้องมีการกำหนดหรือระบุตัวบุคคลที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลความลับของราชการ การพิจารณาข้อมูลว่าข้อมูลความลับของราชการเข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการหรือไม่จึงควรพิจารณาโดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่เข้าถึงข้อมูลความลับของราชการได้เท่านั้น **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - ความลับของทางราชการไม่ควรเผยแพร่ต่อสาธารณชน อันอาจเกิดความไม่ปลอดภัยต่อประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

- เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนมากในการพิจารณาเรื่องแต่ละเรื่อง อาจต้องใช้เวลาในการพิจารณา จึงควรกำหนดการใช้เวลาตามที่ร่างกฎหมายกำหนด **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับการขอแก้ไขปรับปรุงรายการข้อมูลความลับราชการตามร่างมาตรา ๒๖ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เพราะจะได้เป็นกรอบระยะเวลาในการปฏิบัติของคณะกรรมการพิจารณาคำร้องเรียน อีกทั้ง ยังเป็นหลักประกันในการยื่นคำขอ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และประชาชนทุกคนไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่สามารถเข้าถึง ตรวจสอบได้ตลอดเวลา และเพื่อป้องกันหน่วยงานภาครัฐกำหนดข้อมูลความลับเพื่อปิดกั้นไม่ให้บุคคลสามารถเข้าถึงข้อมูลได้เกินความจำเป็น **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เห็นด้วยเฉพาะในส่วนบุคคลที่มีส่วนได้เสียซึ่งถือว่าเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง และระยะเวลาในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เหมาะสมแล้ว **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสาร แต่ควรกำหนดหลักเกณฑ์เพิ่มเติมให้บุคคลผู้มีสิทธิยื่นคำขอต้องมีเหตุผลอันสมควรในการยื่นคำขอด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - สอดคล้องตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่บัญญัติให้มีการับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะซึ่งอยู่ในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ฉะนั้น บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ย่อมมีสิทธิยื่นคำขอให้แก้ไข ปรับปรุง ข้อมูล รวมถึงสามารถร้องเรียนได้ ส่วนการกำหนดระยะเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการ และการขอขยายเวลาพิจารณา เห็นว่า มีความเหมาะสมและเป็นระยะเวลาที่คณะกรรมการที่เกี่ยวข้องจะ	

พิจารณาได้เสร็จสิ้นได้ **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เพื่อความเป็นกลาง และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ บุคคลใดหรือหน่วยงานใด ๆ มีสิทธิในการเสนอข้อโต้แย้งหรือแจ้งต่อหน่วยงานที่กำกับดูแล ให้ปรับปรุงข้อมูลที่อาจเห็นว่าไม่สมควรเป็นข้อมูลชั้นความลับ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เพื่อเป็นการตรวจสอบ และป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐ ใช้เป็นเพียงข้ออ้างที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลโดยอ้างเพียงว่าเป็นข้อมูลความลับราชการ โดยที่ไม่ได้มีการตรวจสอบว่าเป็นข้อมูลความลับราชการจริงหรือไม่ **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแล ตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีส่วนร่วมในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลรายการที่ไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการแล้ว สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อสาธารณะชนได้รับรู้ และเห็นด้วยกับการกำหนดเวลาที่เหมาะสม กรณีที่มีการร้องเรียนในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำขอ เพราะจะช่วยให้ประชาชนเกิดความมั่นใจ และเกิดความชัดเจนด้านเวลาในการรับทราบรายงานการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐเรื่องนั้น ๆ **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นการรับฟังความคิดเห็นและรับทราบประเด็นที่ปัญหาในหลากหลายแง่มุม การได้เปรียบเสียเปรียบของการเข้าถึงข้อมูลประเภทต่าง ๆ โดยไม่จำกัดอยู่แค่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง รวมทั้งจะทำให้การกำหนดรายการข้อมูลความลับราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)**	

- ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐซึ่งจะเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - ประชาชนควรมีช่องทางในการยื่นคำร้องต่อหน่วยงานและคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อปรับปรุง เปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลความลับของแต่ละหน่วยงานให้ทันสมัยและเหมาะสมกับข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว **(การเคหะแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าวข้างต้น เนื่องจากรายการข้อมูลบางประเภทอาจไม่ถูกต้อง ไม่ทันสมัย ไม่ครบถ้วน หรือมิใช่ข้อมูลที่เป็นความลับ เห็นควรให้มีการปรับปรุง แก้ไขให้ถูกต้องได้ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นการให้สิทธิแก่ประชาชนที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการและมีสิทธิที่จะตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ ซึ่งเป็นหลักการที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - ตามร่างมาตรา ๒๖ หากประชาชนต้องการใช้สิทธิว่าข้อมูลข่าวสารไม่เป็นความลับของทางราชการ ก็จะได้ยื่นคำร้องโต้แย้งว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลความลับของทางราชการได้ เป็นการคุ้มครองสิทธิประชาชน และกระบวนการดังกล่าวมีการกลั่นกรองโดยหากเจ้าหน้าที่ปฏิเสธ สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพื่อพิจารณาได้อยู่แล้ว **(กรมวิชาการเกษตร)** - ได้ผ่านคณะกรรมการพิจารณา **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรระบุประเภทของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีสิทธิยื่นคำขอให้แก้ไข ปรับปรุง ข้อมูลรายการข้อมูลความลับราชการว่าไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการ **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**

- การยื่นคำขอตามมาตรา ๑๕ หน่วยราชการนั้นต้องเห็นว่าคำขอมีความชัดเจนมีองค์ประกอบครบถ้วน จึงรับคำขอนั้นไว้ **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)**

- การขอดำเนินการในเรื่องดังกล่าวควรเป็นบุคคลที่ได้ประโยชน์หรือเสียประโยชน์จากข้อมูลนั้นไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายหรือกระทบสิทธิของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น อีกทั้งการใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญไม่ควรไปลิดรอนสิทธิของบุคคลอื่น **(กรมการศาสนา)**

- อาจต้องพิจารณาอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่มีอำนาจให้คำแนะนำปรึกษาแก่หน่วยงานของรัฐ และมีอำนาจในการวินิจฉัยให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยซึ่งส่งผลทำให้คณะกรรมการมีความไม่เป็นกลางตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การจัดโครงสร้างองค์กรเดิมตามกฎหมายฉบับเดิมน่าจะเป็นรูปแบบที่เหมาะสมกว่า เนื่องจากมีการแยกคณะกรรมการออกเป็น ๒ ชุด นอกจากนี้ กฎหมายฉบับปัจจุบันกำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยฯ หลายชุดตามความเชี่ยวชาญของสาขาวิชา แต่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะนี้กลับมีเพียงชุดเดียวอาจส่งผลต่อความเชี่ยวชาญในเรื่องที่วินิจฉัยได้ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- ตามมาตรา ๒๖ ที่กำหนดให้บุคคลผู้ไม่มีส่วนได้เสียมีสิทธิยื่นคำขอให้แก้ไข ปรับปรุงรายการข้อมูลความลับราชการว่าไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๑๗ ด้วยนั้น อาจเป็นบุคคลที่มิได้รับรู้ในรายละเอียดและเนื้อหาของข้อมูลความลับราชการโดยละเอียดอันจะสามารถพิจารณาได้ว่าข้อมูลดังกล่าวนั้น ควรอยู่ในเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการชั้นใด **(สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ)**

- การกำหนดให้บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียมีสิทธิเข้าตรวจดู และมีสิทธิยื่นคำขอตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ เป็นการกำหนดบุคคลผู้มีสิทธิที่มีลักษณะครอบคลุมกว้างมาก ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้อง **(องค์การจัดการน้ำเสีย)**

- ขอเพิ่มเติมให้มีการขยายระยะเวลาได้อีก ๑ ครั้ง รวมแล้ว ๙๐ วัน **(จังหวัดสมุทรสงคราม)**

- (๑) ควรกำหนดชั้นความลับ (๒) ควรเป็นบทบาทของคณะกรรมการที่มีความรู้ความเข้าใจของข้อมูลนั้น ๆ (๓) ควรจะเป็นเฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น แต่มีข้อยกเว้นเฉพาะกรณี (๔) การดำเนินการเห็นด้วยกับการขยายระยะเวลาแล้วเสร็จ (๕) ข้อมูลลับควรกำหนดรายการมาให้ชัดเจน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้แทนเท่านั้นและให้ขยายเวลาพิจารณาคำร้องเรียนให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน**(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**

- อาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้หากมีบุคคลที่เจตนาไม่สุจริตใช้ช่องว่างดังกล่าวในการขอแก้ไข ปรับปรุง ข้อมูลไปในทางที่ไม่ดีได้ ประกอบกับการไม่มีข้อจำกัดหรือคัดกรองอาจส่งผลให้หน่วยงานของรัฐต้องรับภาระหนักในการดำเนินงาน **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- เสนอแก้การกำหนดระยะเวลาเป็นภายใน ๑๕ วัน ขยายได้ ๑๕ วัน รวมไม่เกิน ๓๐ วัน **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- ควรกำหนดให้บุคคลผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้น มีสิทธิยื่นคำขอในการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เนื่องจากเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง **(การทางพิเศษแห่งประเทศไทย)**

- กังวลในเรื่องระยะเวลาที่กำหนดให้คณะกรรมการพิจารณาคำร้องเรียนอาจมีจำกัดเกินไป เนื่องจากหากมีคนร้องเรียนเข้ามากอาจจะพิจารณาไม่ทันภายในกำหนดระยะเวลาได้ **(กระทรวงสาธารณสุข)**

- อาจสร้างภาระแก่หน่วยงานเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ไม่มีเหตุจำเป็น และอาจใช้เรื่องนี้เป็นการใช้เป็นมูลเหตุกล่าวโทษแก่เจ้าพนักงานได้ว่า ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ จึงเห็นว่าไม่ใช่จะขอเอกสารได้ทุกกรณี **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- ยังคงควรกำหนดให้เป็นดุลยพินิจของหน่วยงานรัฐที่จะพิจารณาว่าข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐได้จัดชั้นความลับนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะหรือไม่ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- หน่วยงานของรัฐจะต้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลรายการความลับที่ไม่เข้าเงื่อนไขของข้อมูลความลับราชการด้วยความระมัดระวังเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)**

- ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการให้คณะกรรมการพิจารณากรณีต่าง ๆ ให้ชัดเจน ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่าข้อมูลข่าวสารสาธารณะบางรายการเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ หรือความปลอดภัยของบุคคล หรือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ควรพิจารณาเปิดเผยเฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสียโดยตรงเท่านั้น **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- กรณีระยะเวลาในการร้องเรียนและดำเนินการตามร่างฯ เป็นระยะเวลาที่เป็นไปตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นหลักการในการบังคับใช้กฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีความยืดหยุ่นในกรณีขยายระยะเวลา โดยอาจระบุเงื่อนไขเหตุจำเป็นไว้ ขณะที่ประเด็นเกี่ยวกับการให้สิทธิบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ ในการขอให้แก้ไข ปรับปรุงข้อมูล รายการข้อมูลความลับราชการ ว่าไม่เข้าเงื่อนไขในการกำหนดให้เป็นข้อมูลความลับราชการนั้น อาจต้องพิจารณาในมิติของการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติเป็นอันดับแรก เนื่องจากข้อมูลความลับราชการของแต่ละหน่วยงานย่อมสะท้อนและรองรับศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์และแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปัจจุบันความมั่นคงมีความหมายในหลายมิติ ไม่ใช่เพียงทางทหาร ต่างประเทศ แต่หมายรวมถึงด้านเศรษฐกิจ พลังงาน สิ่งแวดล้อม สาธารณสุข รวมถึงเทคโนโลยีการให้สิทธิบุคคลทั่วไปซึ่งหมายรวมถึงคนต่างด้าวและนิติบุคคลต่างด้าว สามารถใช้สิทธิขอให้แก้ไขปรับปรุง รายการข้อมูลความลับ จึงอาจจะเป็นการเปิดสิทธิเกินความจำเป็น โดยไม่ปรากฏการให้นิยาม “บุคคล” ตามร่างฯ นี้ จึงไม่อาจตีความได้ว่า จะสามารถจำกัดสิทธิเฉพาะประชาชนไทยเท่านั้น ขณะที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารมีการให้นิยาม “บุคคล” และ “คนต่างด้าว” ไว้ **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๑๒. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล รวมถึงการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กระทรวงยุติธรรม) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค)**	- ไม่เห็นด้วย กับการให้อำนาจนายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลเนื่องจากยังไม่ปรากฏกระบวนการในการตรวจสอบและถ่วงดุลการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย กับการพิจารณาคดีของศาล **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เห็นด้วย เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** **-** นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารสูงสุดของประเทศ **(กรมชลประทาน) (สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** **-** การพิจารณาคดีของศาลสอดคล้องกับการพิจารณาคดีลับซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาอรรถคดีของศาล ส่วนการให้อำนาจนายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลความลับราชการเนื่องจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บริหารสูงสุด **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)**	- ไม่เห็นด้วย ควรสอบถามความเห็นของฝ่ายตุลาการก่อน **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** ไม่เห็นด้วยในมาตรา ๒๘ นอกจากนายกรัฐมนตรีควรพิจารณาให้บุคคล/หน่วยงาน/คณะกรรมการที่มีส่วนเกี่ยวข้องในแต่ละชั้นความลับมีอำนาจ/สิทธิ์ในการเข้าถึงที่แตกต่างกันไปในแต่ละชั้นความลับ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** **-** ไม่เห็นด้วยในการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลทุกชั้นความลับ เนื่องจากมีคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** **-** ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดการพิจารณาคดีของศาล เพราะปัจจุบันมีกฎหมายบัญญัติให้ศาลแต่ละประเภทถือปฏิบัติอยู่แล้ว เช่น ในมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ **(กระทรวงคมนาคม)** - ควรจำกัดสิทธิของตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นการคานการใช้อำนาจ **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - ข้อมูลบางอย่างอาจกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ควรได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้อมูลความลับก่อนอนุญาตให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - ไม่เห็นด้วย ตามกฎหมายวิธีพิจารณาความกำหนดให้ศาลมีดุลพินิจให้พิจารณาคดีในทางลับได้ หากพิจารณาคดีโดยเปิดเผยต่อสาธารณะแล้วจะกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความปลอดภัยของประเทศ ดังนั้น การกำหนดให้คดีทุกประเภทที่มีพยานหลักฐานหรือเป็นเรื่องพิจารณาเกี่ยวกับความลับของราชการจะต้องดำเนินการพิจารณาเป็นทางลับทั้งหมด อาจขัดหรือแย้งกับหลักการในกฎหมายวิธีพิจารณาความ อีกทั้งข้อมูลที่เป็นความลับนั้นบางครั้งเป็นข้อมูลที่เป็นเรื่องภายในหน่วยงานหรือระหว่างบุคคลที่เป็นเอกชน ไม่ได้กระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือความปลอดภัยของประเทศ เช่น เรื่องข้อร้องเรียนการดำเนินการทาง

- เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาคดีในศาล **(กรมพลศึกษา)** - ข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบถึงความมั่นคงของประเทศจึงควรมีการพิจารณาเป็นการลับ **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - เห็นด้วยเรื่องการกำหนดวิธีการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาลตามมาตรา ๒๗ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** - เห็นด้วย ในส่วนการพิจารณาคดีของศาล **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เห็นด้วย แต่การพิจารณาคดีที่เป็นความลับควรใช้กับข้อมูลความลับระดับ “ลับที่สุดเท่านั้น” และควรกำหนดวิธีการเข้าถึง ตลอดจนการตรวจสอบการเข้าถึงไว้ด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าสูงสุดของฝ่ายบริหาร **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เห็นด้วย แต่อย่างไรก็ตามนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้าฝ่ายบริหารจำเป็นต้องได้รับสิทธิและอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้ทุกระดับชั้น **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - ร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเหมาะสมโดยเฉพาะประเด็นที่ให้สิทธิพิเศษแก่นายกรัฐมนตรีดังกล่าว **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เห็นด้วยกับการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - เห็นด้วย ถ้าเป็นการดำเนินงานของทางราชการและประโยชน์ต่อสาธารณะ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เห็นด้วย แต่ด้วยอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีที่สามารถรับรู้ข้อมูลของแต่ละหน่วยงานทั้งข้อมูลที่เป็นความลับและไม่ลับ ดังนั้น ในร่างมาตรา ๒๘ จึงไม่ต้องกำหนดให้เข้าถึงข้อมูลทุกชั้นความลับอีก **(กรมบังคับคดี)**	วินัยข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นต้น นอกจากนั้นตามร่างมาตรา ๒๔ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะต้องเผยแพร่ข้อมูลความลับราชการในระบบสารสนเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสงค์จะให้มีการเปิดเผยข้อมูลแก่ประชาชนทราบ การพิจารณาคดีโดยลับจึงไม่สอดคล้องกับหลักการในร่างมาตรานี้ด้วย และไม่เห็นด้วยกับการให้นายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลที่เป็นความลับได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลที่เป็นความลับของหน่วยงานใด การเข้าถึงควรเป็นเฉพาะเรื่องเพื่อความมั่นคงของประเทศ และจะเป็นการใช้อำนาจมากเกินไป **(การประปานครหลวง)** - นายกรัฐมนตรีควรเข้าถึงข้อมูลในส่วนของฝ่ายบริหารและตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีเท่านั้น **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ไม่เห็นด้วย ๖ หน่วยงาน เป็นการละเมิดสิทธิ ถ้านายกรัฐมนตรีไม่เป็นกลางจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับอีกฝ่ายได้ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - ควรให้เป็นไปตามอำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ นายกรัฐมนตรี - ข้อมูลอำนาจการบริหาร ประธานรัฐสภา - ข้อมูลอำนาจนิติบัญญัติ ประธานศาล – ข้อมูลอำนาจตุลาการ **(ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วยกรณีให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ เนื่องจากข้อมูลบางอย่างอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และอาจเกิดความไม่เป็นส่วนตัวต่อเจ้าของข้อมูล **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - ไม่เห็นด้วยกับการให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลทุกชั้นความลับ เนื่องจากเป็นข้าราชการทางการเมือง ฝ่ายบริหารจึงไม่จำเป็นต้องเข้าถึงข้อมูลความลับราชการของฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ อีกทั้งเป็นข้าราชการทางการเมืองที่มาจากการเลือกตั้งซึ่งต้องมีการเปลี่ยนแปลงทุก ๔ ปี (ในสถานการณ์ปกติ) จึงมีความเสี่ยงที่จะใช้ข้อมูลไปในทางที่มิชอบ เห็นควรกำหนดประเภทข้อมูล

- เห็นพ้องด้วยกับการพิจารณาคดีของศาล แต่ควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขให้ชัดเจนในการเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับของนายกรัฐมนตรี **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - นายกรัฐมนตรีในฐานะประมุขฝ่ายบริหารควรได้รับทราบข้อมูลทุกชั้นความลับ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๗ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - การพิจารณาข้อมูลความลับในการพิจารณาคดีของศาลเป็นไปตามหลักเกณฑ์เดิม ส่วนนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลทุกชั้นความลับได้อย่างทันท่วงทีเพื่อประโยชน์ด้านความมั่นคงของประเทศ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เห็นด้วยกับการกำหนดขั้นตอนการพิจารณาคดีในศาล **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เห็นด้วย แต่ต้องมีระบบการควบคุมที่ดี เช่น การกำหนดให้มีรหัสผ่านแต่ละระดับ **(จังหวัดอุทัยธานี)** - เป็นผู้บริหารสูงสุด **(จังหวัดเพชรบุรี)** - ไม่สมควรระบุเฉพาะนายกรัฐมนตรีเท่านั้นให้รวมถึงบุคคลทั่วไปและนิติบุคคลด้วย **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - การพิจารณาคดีของศาลมีความจำเป็น ส่วนนายกรัฐมนตรีต้องใช้ข้อมูลทุก ๆ ด้านในการบริหารประเทศ **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - สามารถให้ศาลทราบถึงข้อมูลความลับราชการได้ตามจำเป็นต่อการพิจารณาคดีเท่านั้น และนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของทุกส่วนราชการ จึงสามารถเข้าถึงทุกชั้นความลับได้ **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการกำหนดให้การพิจารณาคดีของศาลเพื่อเป็นการรักษาและคุ้มครองข้อมูลข่าวสารลับของราชการ **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**	ความลับราชการที่นายกรัฐมนตรีควรเข้าถึงได้ให้ชัดเจน และเมื่อพ้นจากตำแหน่งจะต้องเก็บรักษาข้อมูลความลับราชการดังกล่าวไว้เป็นความลับด้วย **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - บุคคลผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่มีสิทธิเข้าตรวจข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - ร่างมาตรา ๒๘ ที่บัญญัติว่า "นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ" เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นการให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การเข้าถึงข้อมูลความลับราชการของนายกรัฐมนตรีเป็นการเข้าถึงข้อมูลของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีกฎหมายอื่นรับรองไว้แล้ว จึงมีความเห็นว่าไม่จำเป็นต้องบัญญัติมาตรานี้ในร่างพระราชบัญญัติ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี)** - รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ กำหนดให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีเป็นอำนาจของศาล ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี การที่นายกรัฐมนตรีสามารถเข้าถึงข้อมูลในการพิจารณาคดีของศาลอาจเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบของคู่ความ ตลอดจนอาจเป็นการก้าวล่วงความเป็นอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีได้ **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - ไม่เห็นด้วยกับการให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ เพราะหากเป็นกรณีที่เกี่ยวกับตัวนายกรัฐมนตรีเอง เช่น เรื่องทางคดีความอาจส่งผลให้เกิดความไม่เหมาะสม และอาจเป็นการแทรกแซงทางการเมืองได้ จึงควรมีการกำหนดเงื่อนไขในการเข้าถึงชั้นความลับ ซึ่งจำเป็นต้องนำผู้เกี่ยวข้องมาหารือแนวทางที่เหมาะสม เช่น ประธานรัฐสภา ประธานศาลฎีกา **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- เห็นด้วยกับการพิจารณาคดีของศาลเนื่องจากข้อมูลบางอย่างเป็นข้อมูลความลับราชการ **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เห็นด้วย ที่ให้มีการนำเอกสารลับของราชการไปใช้ในการพิจารณาคดีได้ เพราะถือเป็นพยานหลักฐานในคดี และควรให้ดุลพินิจศาลในการพิจารณาว่าจะให้มีการพิจารณาเป็นการลับหรือไม่ ไม่ใช่เป็นการบังคับศาลว่าต้องพิจารณาเป็นการลับตามที่ร่างกฎหมายบัญญัติไว้ ส่วนการเข้าถึงข้อมูลของนายกรัฐมนตรีเห็นด้วย แต่ต้องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเข้าถึงไว้ด้วย เพื่อให้เป็นหลักฐานและทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่กำหนดไว้ลอย ๆ **(พรรคเพื่อไทย)** - ควรมีข้อกำหนด **(พรรคพลังสหกรณ์)** - เห็นด้วยกับการให้ศาลพิจารณาข้อมูลความลับราชการเป็นการลับ และห้ามเปิดเผยเนื้อหาสาระของข้อมูลและวิธีการได้มาของข้อมูล นอกจากนี้เห็นว่าควรกำหนดหน้าที่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาคดี เก็บรักษาข้อมูลความลับราชการดังกล่าวไว้เป็นความลับด้วย **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - เพราะนายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำของประเทศและต้องใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเพื่อให้เกิดความถูกต้อง และทันเวลา **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องในการพิจารณาคดีของศาลตามร่างมาตรา ๒๗ และการเข้าถึงข้อมูลความลับราชการ	- ไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับโดยไม่มีเงื่อนไข แต่ควรที่จะกำหนดเงื่อนไข และขั้นตอนเพิ่มเติมในการเข้าถึงชั้นความลับต่าง ๆ ด้วย **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - สิ่งสำคัญที่ควรคำนึงถึงการเปิดเผยหรือเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจะต้องไม่กระทบต่ออำนาจของ ๓ เสาหลัก คือ อำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ **(กรมประชาสัมพันธ์)** - การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับนั้น เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว ไม่เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากตามนิยาม “หน่วยงานของรัฐ” ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายความความรวมถึงส่วนราชการสังกัดรัฐสภาซึ่งเป็นส่วนราชการของฝ่ายนิติบัญญัติ รวมทั้งองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญด้วย ดังนั้น การบัญญัติให้อำนาจของนายกรัฐมนตรีในการเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับนั้นอาจไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเฉพาะในการทำหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินและตามมาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่งที่บัญญัติให้องค์กรอิสระเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นให้มีความอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - ไม่ควรมีข้อยกเว้นให้เสนอผ่านคณะกรรมการฯ **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

ของนายกรัฐมนตรีตามร่างมาตรา ๒๘ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - นอกจากจะเป็นการรับรองหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว ยังสอดคล้องกับหลักการในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - การพิจารณาคดีในศาลหากมีพยานหลักฐานหรือเป็นเรื่องพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลความลับราชการ ศาลก็มีอำนาจพิจารณาเป็นการลับได้ ทั้งนี้ ก็เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือของชาติเป็นหลัก และนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามร่างกฎหมายนี้ ย่อมสามารถเข้าถึงชั้นความลับได้ทุกชั้น ทั้งนี้ เพื่อที่จะได้ทราบว่าข้อมูลดังกล่าวยังเป็นข้อมูลความลับอยู่หรือไม่ หรือจำเป็นต้องยกเลิก **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เห็นด้วย ในกรณีการกำหนดการพิจารณาคดีของศาล **(สถาบันพระปกเกล้า)** - การพิจารณาคดีของศาล หากมีข้อมูลความลับราชการ ศาลย่อมต้องมีวิธีการในการใช้ความระมัดระวังในการรับฟังพยานหลักฐานข้อมูลความลับราชการอย่างถูกต้องและเหมาะสมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาของศาล กรณีนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ซึ่งเป็นตำแหน่งหัวหน้าของฝ่ายบริหาร และเป็นผู้นำคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินโดยตรง ย่อมต้องให้อำนาจนายกรัฐมนตรีในการเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ การกำหนดอำนาจดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดินของนายกรัฐมนตรี **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วยในส่วนพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาลตามร่างมาตรา ๒๗ **(กระทรวงพลังงาน)** - เห็นด้วย หากนายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับตามร่างกฎหมายนี้ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**	

- เห็นด้วยกับการกำหนดการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เห็นด้วย กับการพิจารณาคดีในศาลเป็นการลับและการรับฟังข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาพิพากษาคดีได้รวมทั้งการไม่เปิดเผยวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลความลับราชการ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เห็นด้วยในการให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับบนพื้นฐานหลักธรรมาภิบาล ความโปร่งใส และประโยชน์ของส่วนรวม เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เห็นด้วยกับการกำหนดการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล เพื่อแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และสามารถเปิดเผยข้อมูลกระบวนการพิจารณาคดีของศาล ให้เกิดความเชื่อมั่นให้ประชาชน **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - การกำหนดการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล และการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ เนื่องจากนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าของฝ่ายบริหาร และผู้นำคณะรัฐมนตรีรับผิดชอบการบริหารราชการแผ่นดินให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - ทำให้การพิจารณาคดีของศาลสามารถพิจารณาพยาน และหลักฐานได้ครบถ้วน สามารถตัดสินคดีได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรม และนายกรัฐมนตรีในฐานะที่เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารและเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน จึงสมควรที่จะเข้าถึงข้อมูลได้ทุกชั้นความลับ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)**	

- เห็นด้วยกับการกำหนดพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาลและการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ **(การเคหะแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกรณีกำหนดการพิจารณาข้อมูลความลับของทางราชการในการพิจารณาคดีของศาลซึ่งสามารถเปิดเผยเนื้อหาในคำพิพากษาหรือคำสั่งบางส่วนเท่าที่พอจะแสดงคำพิพากษาหรือคำสั่งได้ หากข้อมูลดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลความลับราชการ รวมถึงการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกขั้นตอนความลับ เนื่องจากนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามร่างกฎหมายฉบับนี้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยกับหลักการที่กำหนดให้การพิจารณาคดีของศาลเป็นความลับ ในการพิจารณาคดีของศาลเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง กฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง รวมถึงกฎหมายว่าด้วยการพิจารณาคดีของศาลอื่น ๆ กรณีที่เป็นการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวกับสิทธิส่วนตัวของบุคคล แต่หากเป็นการพิจารณาที่ส่งผลต่อประโยชน์สาธารณะ เห็นควรให้มีการเปิดเผย **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - ในปัจจุบันการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการต่อศาล ไม่ได้นำกฎหมายเดิมมาพิจารณาประกอบ แต่จะพิจารณาเฉพาะอำนาจเรียกเอกสารของศาลเท่านั้น ซึ่งในการพิจารณาเปิดเผยเอกสารที่มีชั้นความลับนั้น ไม่ได้มีกฎหมายใดกำหนดให้ศาลต้องพิจารณาเป็นการลับ แต่ให้เป็นไปตามกฎหมายวิธีสบัญญัติ การที่ร่างพระราชบัญญัติกำหนดจึงเป็นการวางกรอบในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารลับต่อศาล ในส่วนการที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับนั้น เนื่องจากนายกรัฐมนตรีเป็นประมุขฝ่ายบริหาร การให้อำนาจในการเข้าถึงทุกชั้นความลับของ	

ราชการจึงชอบแล้ว **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - การกำหนดการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาลที่กำหนดให้ศาลพิจารณาเป็นการลับนั้น เมื่อพิจารณาเทียบเคียงกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากเป็นการป้องกันมิให้ข้อมูลความลับของราชการรั่วไหล **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะหากมีพยานหลักฐานหรือมีเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาล การให้ศาลรับฟังข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาและพิพากษาคดีได้ ถือเป็นการอำนวยความยุติธรรมแก่คู่ความที่มีอรรถคดีในศาล เพราะตามร่างมาตรา ๒๗ แม้ให้ศาลรับฟังข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับเป็นพยานหลักฐานได้ แต่ก็ห้ามเปิดเผยข้อมูลความลับนั้นในส่วนของเนื้อหาสาระ/ข้อมูล/วิธีการได้มา ในคำพิพากษาอยู่แล้ว ทำให้ความลับทางราชการยังได้รับความคุ้มครองเช่นเดิม และการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการได้ทุกชั้นความลับ ตามร่างมาตรา ๒๘ ถือว่าเหมาะสมแล้ว เนื่องจากนายกรัฐมนตรีถือเป็นหัวหน้ารัฐบาล และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการทั้งปวง ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ จึงเป็นผู้ที่ควรเข้าถึงข้อมูลความลับทุกชั้นได้ **(กรมวิชาการเกษตร)** - เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- แต่เดิมกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดไว้ใช้บังคับเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดีของศาลมีความเหมาะสมดีแล้ว มิฉะนั้นจะเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายบริหารใช้อำนาจก้าวล่วงอำนาจของฝ่ายตุลาการ ส่วนนายกรัฐมนตรีมีสถานะเป็นหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดิน จึงควรต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลความลับราชการได้ในทุกชั้นความลับ **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)**

- การพิจารณาคดีเรื่องสถานะของข้อมูลความลับราชการ หากศาลตัดสินให้ข้อมูลนั้นไม่เป็นความลับราชการ ควรให้ศาลมีดุลพินิจว่าอาจเปิดเผยเนื้อหาในคำพิพากษาหรือคำสั่งทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้เพื่อประกอบคำสั่งหรือคำพิพากษา เว้นแต่ในส่วนที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล **(กรมการข้าว)**

- ควรกำหนดวิธีการและแนวทางการเข้าถึงชั้นความลับให้มีแนวปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อป้องกันการรั่วไหลของข้อมูลที่เป็นความลับ **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- ควรมีการกำหนดโทษสำหรับการนำข้อมูลความลับนั้นไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ประการอื่นที่ไม่ใช่การบริหารราชการแผ่นดิน หรือสำหรับการจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ข้อมูลความลับนั้นรั่วไหลออกไปภายนอกด้วย **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- (๑) ควรกำหนดให้ชัดเรื่องการเข้าถึงข้อมูลประเภทที่มีความเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของรัฐ (๒) แต่ละชั้นความลับควรกำหนดให้ผู้มีส่วนได้เสียของแต่ละฝ่ายมีสิทธิเท่าเทียมกัน (๓) ข้อมูลความลับราชการควรได้รับการพิจารณาจากศาล **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ข้อมูลทุกชั้นความลับโดยเฉพาะลับที่สุด ควรจะมีเฉพาะหน่วยงานเจ้าของข้อมูลเท่านั้นที่จะสามารถเข้าถึงได้ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)**

- ร่างมาตรา ๒๘ ข้อมูลอันเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งอยู่ในความครอบครองขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอัยการ ข้อมูลดังกล่าวมีความเชื่อมโยงกับนายกรัฐมนตรี ดังนี้ การให้นายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ อาจกระทบต่อหลักความยุติธรรม หลักเรื่องการไม่มีส่วนได้เสียของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร รวมถึงรัฐธรรมนูญกำหนดให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ดังนั้น อาจมีประเด็นข้อกฎหมายและปัญหาเกี่ยวกับอำนาจระหว่างองค์กรที่เกี่ยวข้องว่าอำนาจของนายกรัฐมนตรีตามร่างมาตรานี้จะขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือไม่ อย่างไร หรืออาจมีข้อสงสัยว่าเป็นการใช้อำนาจแทรกแซงกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- การเข้าถึงข้อมูลของนายกรัฐมนตรีต้องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการเข้าถึงไว้ด้วย เพื่อให้เป็นหลักฐานและทราบถึงวัตถุประสงค์ในการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าว **(พรรคเพื่อไทย)**

- นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกขั้นที่เสนอร่างตรวจทบทวนแล้วรับรอง **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- ควรมีการป้องกันหรือตรวจสอบการใช้อำนาจเพื่อมิให้เกิดการใช้อำนาจในทางมิชอบด้วยกฎหมายหรือศีลธรรม จารีตประเพณี **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- เนื่องจากข้อมูลชั้นความลับ อาจเป็นข้อมูลอ่อนไหวที่ไม่สามารถเปิดเผยให้บุคคลภายนอกรับรู้ได้ จึงเห็นว่า หากมีเหตุอันจำเป็น นายกรัฐมนตรีไม่ควรมีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลทุกชั้นความลับของทุกหน่วยงาน และเห็นควรให้กำหนดเงื่อนไขในการเข้าถึงข้อมูลชั้นความลับของนายกรัฐมนตรีให้ชัดเจน **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- เมื่อกำหนดให้การพิจารณาคดีในศาลเป็นการลับแล้ว ในการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล เห็นควรให้มีการเปิดเผยเนื้อหาสาระของข้อมูลอันเป็นเหตุผลประกอบการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล อีกทั้ง แม้ตามร่างมาตรา ๑๔ ได้กำหนดไว้ว่า บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของทางราชการ แต่เมื่อเป็นข้อมูลลับราชการ ร่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง ก็ได้ยกเว้นไว้ว่าให้เป็นดุลยพินิจของหน่วยงานของรัฐที่จะเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๑๔ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์และการมีส่วนได้ส่วนเสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบกับ จึงมองว่า ในการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลควรให้เป็นไปตามกระบวนการของศาลและควรเปิดเผยเนื้อหาสาระสำคัญของข้อมูลอันเป็นเหตุผลประกอบเพื่อความสมบูรณ์ของคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- การกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ เกรงว่าตำแหน่งนายกรัฐมนตรีมีความเกี่ยวข้องกับการเมือง จึงอาจส่งผลภาพลักษณ์ที่ไม่ดี ตลอดจนประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับข้อมูลความลับราชการอาจเกิดความไม่พอใจและเกิดข้อร้องเรียนได้ **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)**

- ควรกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการไว้โดยชัดเจนว่า คดีประเภทใดจำเป็นต้องได้รับการเปิดเผย ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่ากรณีที่กำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับนั้น แม้ว่านายกรัฐมนตรีจะเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร (คณะรัฐมนตรี) แต่ก็ถือได้ว่านายกรัฐมนตรีเป็นข้าราชการเป็นข้าราชการการเมือง ซึ่งการเข้าถึงข้อมูลความลับของราชการทุกชั้นความลับอาจถือได้ว่าเป็นกรณีการใช้อำนาจฝ่ายการเมืองก้าวล่วงการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นควรให้เป็นไปตามกลไกและบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงข้อมูลชั้นความลับประเภทต่าง ๆ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- ในกระบวนการพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมนั้น จะต้องเป็นไปตามกฎหมายวิธีสบัญญัติ ได้แก่ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ได้วางหลักกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาคดีไว้เป็นการทั่วไปแล้ว ดังนั้น การกำหนดวิธีการพิจารณาข้อมูลความลับราชการในการพิจารณาคดีของศาลตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะต้องไม่ขัดต่อหลักกฎหมายวิธีสบัญญัติข้างต้น **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)**

- ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีบังคับใช้ในปัจจุบัน ก็กำหนดแนวทางในการดำเนินการที่มีหลักการคล้ายกับร่างฯ นี้ รวมทั้งในร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งยกร่างและจัดทำโดยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และนำเสนอโดยมีสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) เป็นเจ้าของเรื่อง **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- ร่างมาตรา ๒๗ ที่บัญญัติว่า “การพิจารณาคดีในศาล หากมีพยานหลักฐานหรือเป็นเรื่องพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลความลับราชการให้ศาลพิจารณาเป็นการลับ และให้ศาลรับฟังข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ห้ามมิให้เปิดเผยเนื้อหาสาระของข้อมูล และวิธีการได้มาของข้อมูลทั้งหมดหรือบางส่วนในคำพิพากษาหรือคำสั่ง เว้นแต่เป็นการพิจารณาคดีเรื่องสถานะของข้อมูลความลับราชการ หากศาลตัดสินให้ข้อมูลนั้นมิใช่ข้อมูลความลับราชการ ศาลอาจเปิดเผยเนื้อหาคำพิพากษาหรือคำสั่งบางส่วนเท่าที่พอจะแสดงเหตุผลประกอบคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นได้” เห็นว่า หากร่างมาตรา ๒๗ บัญญัติถ้อยคำไว้เพียงเท่าที่ปรากฏก็อาจทำให้เข้าใจได้ว่าร่างมาตรานี้ขัดหรือแย้งต่อหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความทั่วไปในเรื่อง Audi alteram partem การรับฟังความทุกฝ่าย ซึ่งเป็นหลักการสำคัญที่เปิดโอกาสให้คู่กรณีมีความสามารถในการต่อสู้คดีได้อย่างเท่าเทียมกัน จึงจำต้องให้คู่กรณีรับทราบข้อเท็จจริงที่นำมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดี โดยหลักการนี้ปรากฏในกฎหมายลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับกฎหมายวิธีพิจารณาคดีปกครองไทย ตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่บัญญัติว่า “คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูพยานหลักฐานที่แต่ละฝ่ายยื่นไว้ในสำนวน เว้นแต่กรณีใดมีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผยหรือศาลปกครองเห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ แต่กรณีที่ไม่เปิดเผยดังกล่าว ศาลปกครองจะนำมาใช้รับฟังในการพิจารณาพิพากษาคดีไม่ได้...” และได้รับการยืนยันอีกครั้งหนึ่งในระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง ว่า “เอกสารหรือพยานหลักฐานที่คู่กรณียื่นต่อศาลหรือที่ศาลมา ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง และศาลอาจส่งสำเนาให้คู่กรณีตามระเบียบนี้ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่ศาลเห็นว่าไม่

จำเป็นต้องไม่เปิดเผยเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของรัฐ” อย่างไรก็ดี ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ฯ ได้กำหนดวิธีการที่ให้ศาลสามารถใช้เอกสารหรือหลักฐานที่ไม่อาจเปิดเผยได้ดังกล่าวในการพิจารณาพิพากษาคดีได้ ทั้งนี้ ไม่กระทบต่อกรณีความลับ และไม่ขัดหรือแย้งต่อหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความดั่งว่ามาแล้วด้วย โดยกำหนดในข้อ ๑๗ วรรคสอง ว่า “ในกรณีที่เอกสารหรือพยานหลักฐานมีการกำหนดชั้นความลับไว้มีข้อความที่ไม่เหมาะสม หรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นประมาทบุคคลใด ให้อยู่ในดุลยพินิจของศาลที่จะไม่เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา ของสำเนารับรองถูกต้อง หรือไม่ส่งสำเนาให้คู่กรณี ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจศาลที่จะจัดให้มีการทำสรุปเรื่องและเปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ หรือคัดสำเนาสรุปเรื่อง หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของสรุปเรื่อง หรือส่งสำเนาสรุปเรื่องดังกล่าวให้คู่กรณี” บทบัญญัติดังกล่าวนี้ยังคงไม่ให้เปิดเผยเอกสารหรือพยานหลักฐานที่มีการกำหนดชั้นความลับ แต่ให้อำนาจดุลยพินิจแก่ศาลในการให้มีการทำสรุปเรื่อง และขอให้ตรวจดูฯ สรุปเรื่องนี้ได้ โดยนัยนี้ ศาลก็สามารถนำข้อเท็จจริงจากเอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณาพิพากษาคดีได้ ด้วยมีการเปิดเผยสรุปเรื่อง (ข้อเท็จจริง) ให้แก่คู่กรณีทราบแล้วเป็นการเคารพหลัก Audi alteram partem ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนแก่ร่างมาตรา ๒๗ และเพื่อไม่ให้ทำให้เข้าใจไปได้ว่าร่างมาตรานี้ขัดหรือแย้งต่อหลักกฎหมายวิธีพิจารณาความทั่วไป จึงสมควรกำหนดถ้อยคำในร่างมาตรานี้เป็นดังนี้ **“มาตรา ๒๗ วรรคสอง การพิจารณาคดีในศาลในเรื่องที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ห้ามเปิดเผยตามหมวดนี้ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับ และห้ามมิให้เปิดเผยเนื้อหาสาระของข้อมูลและวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนในคำพิพากษาหรือคำสั่ง ~~ทั้งนี้~~ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของรัฐ ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดอำนาจศาลที่จะจัดให้มีการทำสรุปเรื่องและเปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ หรือคัดสำเนาสรุปเรื่อง หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของสรุปเรื่องหรือส่งสำเนาสรุปเรื่องดังกล่าวให้คู่กรณี และ~~แต่~~ให้ศาลรับฟังข้อมูลข่าวสารนั้นเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาพิพากษาคดีได้” (สำนักศาลปกครอง)**

๑๓. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กระทรวงยุติธรรม) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์) (อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบาย**	- อาจขัดต่อกฎหมายได้ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ซ้ำอีก **(กรมทางหลวงชนบท)** - พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดหน้าที่ของผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไว้อยู่แล้วในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ การกำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัตินี้อีกย่อมก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนของกฎหมายจึงไม่มีความจำเป็นในการตรากฎหมายในประเด็นนี้ **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - มีพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คุ้มครองอยู่แล้ว **(สำนักงานประกันสังคม)**

การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม แห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย เป็นการคุ้มครองข้อมูลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เห็นด้วย เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เห็นด้วย เป็นการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารมิให้รั่วไหลหรือเกิดผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูล **(กรมการขนส่งทางบก)** - เห็นด้วย กับหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** **-** เป็นการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล **(กรมชลประทาน)** **-** เพื่อเป็นความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่ทั้งนี้ในการพิจารณาว่าเข้าข้อยกเว้นหรือไม่ ไม่ควรเป็นอำนาจ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** **-** เพื่อให้สอดคล้องตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ) (บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**	- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติที่ซ้ำซ้อน รวมถึงนิยามของคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามร่างกฎหมายนี้แตกต่างไปจากกฎหมายดังกล่าว ได้แก่ข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม จึงควรกำหนดคำนิยามให้ถูกต้องตรงกัน **(บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน))** - รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลไม่ควรอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพราะอาจทำให้เกิดปัญหาความทับซ้อนกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)**

- เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** - เป็นข้อมูลที่ควรได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเข้มงวด **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - เห็นด้วย โดยควรให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - หน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคล **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บเท่านั้น โดยก่อนจะทำการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อนเสมอ จะเปิดเผยข้อมูลแก่บุคคลอื่นที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลไม่ได้ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - ปัจจุบันพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ในเรื่องต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้หลายประการ ดังนั้น การจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลจึงควรเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะนี้ และหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติงานตามร่างกฎหมายนี้ **(การประปานครหลวง)** - เพราะควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ตามกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกกรณีที่ต้องมีการนำไปใช้ต่อ แต่ทั้งนี้ก็ยังคงต้องอยู่ภายใต้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นการกำหนดขอบเขตการทำงานไว้ด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - เพราะหน่วยงานของรัฐครอบครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้วหากมีการจัดการอย่างเป็นระบบจึงเป็นเรื่องที่ดีสามารถเข้าถึงได้ง่าย **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - นอกจากหน่วยงานแล้ว ควรมีภาคประชาชนเข้าร่วมทำหน้าที่ด้วยเพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจว่าข้อมูลส่วนบุคคลจะไม่ถูกนำไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - มีความเหมาะสมโดยเฉพาะมีการสร้างระบบควบคุมดูแลและคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วน	

บุคคล **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - เพื่อข้อมูลส่วนบุคคลได้มีการจัดระบบและง่ายต่อการจัดเก็บข้อมูล **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - ปัจจุบันกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีผลใช้บังคับ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าวและร่างกฎหมายมาตรานี้ยังเป็นการวางหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทบสิทธิของบุคคล **(กรมบังคับคดี)** - ข้อมูลส่วนบุคคลยังถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ต้องได้รับการคุ้มครองมิอาจละเมิดได้ **(สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท)** - เห็นด้วย ขอเพิ่มเติมหน่วยงานของรัฐต้องเสนอวิธีการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลให้เจ้าของข้อมูลทราบและเมื่อมีผู้ขอข้อมูลต้องแจ้งเจ้าของข้อมูลทราบทุกครั้ง แม้ว่าจะเป็นการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ก็ตาม **(จังหวัดสมุทรสงคราม)** - เป็นการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้องชัดเจนเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๓ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - มีมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เหมาะสมและเพียงพอ สร้างความเชื่อมั่นในการค้าระหว่างประเทศ และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายที่ให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)**	

- เห็นด้วย แต่ต้องมีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย **(จังหวัดอุทัยธานี)** - มีการกำหนดหน้าที่ให้ชัดเจนขึ้นกว่ากฎหมายฉบับเดิม **(จังหวัดเพชรบุรี)** - หน่วยงานของรัฐมีข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในความครอบครองจึงควรมีหน้าที่ดังกล่าว **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - ทำให้หน่วยงานของรัฐทราบถึงหน้าที่และแนวทางในการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล และคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับระเบียบกฎหมายต่อไป **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วย เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การเก็บรักษา และการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ในความดูแลและครอบครองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เห็นด้วย แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับหลักการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพราะถือเป็นกฎหมายหลักที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(พรรคเพื่อไทย)** - ร่างกฎหมายนี้กำหนดไว้ชัดเจนในเนื้อหาสาระ **(พรรคแผ่นดินไทย)** - หน่วยงานของรัฐก็มีหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)**	

- ในอดีตมีการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ในหลาย ๆ ทิศทาง **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยในหลักการการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๒๙ เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป ประกอบกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๓๑ การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นตามร่างมาตรา ๓๒ และการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐตามร่างมาตรา ๓๓ นั้น ก็มิได้ขัดหรือแย้งกับหลักการของพระราชบัญญัติดังกล่าวแต่อย่างใด ทั้งยั้งเป็นการยกระดับการให้บริการและเพิ่มความเชื่อมั่นในการใช้บริการของภาครัฐให้แก่ประชาชนได้อีกทางหนึ่งด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล)** - เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่ให้บุคคลใดล่วงละเมิดได้การปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลน่าจะมีความปลอดภัย **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเอกชน แต่ทั้งนี้ จะต้องเป็นข้อมูลเฉพาะเท่าที่จำเป็นเท่านั้น **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เพราะหน่วยงานของรัฐ ในฐานะเป็นผู้จัดเก็บและตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคล ย่อมต้องมีหน้าที่ในการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย ตามมาตรา ๒๙ ที่ระบุให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว มีการระบุ	

ขั้นตอนและประเภท รวมถึงการดำเนินงานที่ครบถ้วน ครอบคลุมตามมาตรา ๓๑ **(กระทรวงพลังงาน)** - กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ได้มีการประกาศใช้บังคับแล้ว หน่วยงานต่าง ๆ จะต้องมีการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลที่ตนนั้นเป็นผู้ครอบครอง รวบรวม และจัดเก็บข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับหลักกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - หน่วยงานรัฐน่าจะเป็นองค์กรกลางที่สร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ประชาชนในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(กรมประชาสัมพันธ์)** - การจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลมีความสำคัญต่อการคุ้มครองของข้อมูลส่วนบุคคลและจะช่วยให้การดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลของหน่วยงานของรัฐเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและไม่มีปัญหาเกิดขึ้นในภายหลัง ซึ่งการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ จะช่วยอุดช่องว่างของร่างพระราชบัญญัติ ได้ เนื่องจากมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่ที่ยกเว้นไว้ในมาตรา ๓ (๑) และ (๒) ให้นำไปใช้กับร่างพระราชบัญญัติได้ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป ซึ่งใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเป็นหลักการให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครอง	

ข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๓ (๑)) รวมไปถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจต้องบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ในบางกรณี (มาตรา ๓ (๒)) ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงเป็นการสอดคล้องกับความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ว่าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะมีกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วหรือไม่ก็ตาม **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อช่วยให้หน่วยงานของรัฐมีระบบการทำงานเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน และมีประสิทธิภาพสูง **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - ทำให้หน่วยงานของรัฐมีฐานข้อมูลที่เป็นระบบ ง่ายต่อการสืบค้นเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน สามารถใช้เทียบเคียงประกอบการพิจารณาข้อมูลที่จะนำมาจัดเก็บในระบบ หรือข้อมูลที่ควรยกเลิกเพราะไม่มีความจำเป็นต้องจัดเก็บไว้ในอนาคต **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)**	

- หน่วยงานของรัฐเป็นผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล กล่าวคือ เป็นผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตัดสินใจเกี่ยวกับการเก็บรวมรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้วางหลักให้จะต้องจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - กระบวนการจัดระบบข้อมูลต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ มีความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลต้องเป็นแนวทางที่กฎหมายกำหนดไว้อย่างเคร่งครัด **(การเคหะแห่งชาติ)** - เห็นด้วยในหลักการกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ในการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหน้าที่ อำนาจ และความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน และหน่วยงานของรัฐมีศักยภาพ ทรัพยากรและงบประมาณเพียงพอที่จะดูแลรักษาคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยพิจารณาถึงความจำเป็นในการใช้ข้อมูล เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานเห็นควรมีการยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นไปตามหลักการของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นไปตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายกลางที่มีบทบัญญัติในการป้องกันการถูกละเมิดสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะจะได้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(กรมวิชาการเกษตร)** - เป็นการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนและข้อมูลส่วนบุคคลควรได้รับความคุ้มครองไม่สามารถ	

เปิดเผยได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากบุคคลเจ้าของข้อมูล **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ขอให้พิจารณาว่ามีกฎหมายอื่นดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้แล้วหรือไม่ **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- บทบัญญัติส่วนนี้ควรสอดคล้องกับเนื้อหาในกฎหมายคุ้มครองส่วนบุคคลด้วย เพื่อแก้ปัญหากรณีที่กฎหมายสองฉบับนี้ขัดแย้งกัน โดยอาจกำหนดว่า หากขัดแย้งกัน ควรถือตามกฎหมายที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเว้นแต่กฎหมายฉบับนี้จะมีบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่มากกว่า นอกจากนี้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ตาย ดังนั้น ตามร่างพระราชบัญญัตินี้ควรคำนึงถึงความแตกต่างนี้ด้วย **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๒๙ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐได้รับยกเว้นไม่ต้องนำบทบัญญัติบางส่วนมาใช้บังคับ ตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๔ วรรคสอง บัญญัติว่า “การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนมาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดทำนองเดียวกับผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอื่นใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา” ซึ่งต่อมาได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดหน่วยงานและกิจการที่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๓ ซึ่งในมาตรา ๓ บัญญัติว่า “มิให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ หมวด ๓ หมวด ๕ หมวด ๖ และหมวด ๗ และมาตรา ๙๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาใช้บังคับแก่ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหน่วยงานหรือกิจการตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้” ดังนั้น อาจทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายว่าต้องดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอย่างไร **(สำนักงานอัยการสูงสุด)**

- ขอเพิ่มเติมหน่วยงานของรัฐต้องเสนอวิธีการรักษาข้อมูลส่วนบุคคลให้เจ้าของข้อมูลทราบและเมื่อมีผู้ขอข้อมูลต้องแจ้งเจ้าของข้อมูลทราบทุกครั้ง แม้ว่าจะเป็นการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ก็ตาม **(จังหวัดสมุทรสงคราม)**

- รัฐต้องควบคุมการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อาจซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(การทางพิเศษแห่งประเทศไทย)**

- ต้องบัญญัติรายละเอียดให้สอดคล้องต้องกันกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และต้องไม่สร้างภาระให้แก่หน่วยงานของรัฐเกินสมควร เพื่อที่จะได้มีเวลาไปบริการประชาชนในด้านอื่น ๆ ได้อย่างเต็มที่ **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- "ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ หมายความว่า ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งทำให้สามารถระบุตัวบุคคลนั้นได้ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม แต่ไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ ส่วน "ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามร่างพระราชบัญญัตินี้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ดังนั้น เมื่อร่างพระราชบัญญัติกำหนดให้จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ในทางปฏิบัติหน่วยงานของรัฐจะต้อง

ดำเนินการให้ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วหรือไม่ และต้องดำเนินการมากน้อยเพียงใด **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล)**

- หมวด ๓ ข้อมูลส่วนบุคคล ควรสอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ "บุคคล" หมายถึงบุคคลธรรมดา ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองจะหมายถึงข้อมูลของบุคคลธรรมดาเท่านั้น แต่ตามร่างกฎหมายนี้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะมีข้อมูลในส่วนที่เป็นของนิติบุคคลรวมอยู่ด้วย ดังนั้น อาจจะยังไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของนิติบุคคลจะต้องดำเนินการอย่างไร เนื่องจากยังไม่มีการกำหนดแนวทางไว้ **(การประปานครหลวง)**

- ควรเป็นข้อมูลพื้นฐานบุคคลเท่านั้น **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)**

- ตามกฎหมายเดิม กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ มีความเหมาะสมมากกว่า **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- นิยามคำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารสาธารณะและกฎหมายว่าด้วยคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความแตกต่างกัน โดยกฎหมายข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่ถึงแก่กรรมเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอันด้วยจะส่งผลต่อแนวปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกันของกฎหมายทั้งสองฉบับได้ ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมเป็นไปตามกฎหมายและเป็นมาตรฐานเดียวกันจึงเห็นควรให้กฎหมายข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจจะต้องมีการกำหนดถึงวิธีการของการจัดการในส่วนของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมไว้เป็นการเฉพาะแยกต่างหากจากข้อมูลส่วนบุคคลโดยทั่วไป **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- บทบัญญัติในหมวดข้อมูลข่าวสารตามร่างฯ นี้ โดยส่วนใหญ่ล้อมาจากกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการที่ถือปฏิบัติในปัจจุบัน ยกเว้นมาตรา ๓๒ (๙) และ (๑๐) ตามร่างฯ ซึ่งเพิ่มกรณีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยมิต้องได้รับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หากเป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ และเป็นข้อมูลผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของนิติบุคคล ผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ ซึ่งกรณียกเว้นที่เพิ่มเข้ามานั้นถือเป็นประเด็นอ่อนไหว ที่ต้องมีการให้นิยามที่ชัดเจนของคำว่า “ประโยชน์สาธารณะ” ที่มีปรากฏอยู่ในมาตราอื่น ๆ ในร่างฯ นี้ด้วย รวมทั้งกรณีข้อมูลผู้ถือหุ้นฯ จำเป็นต้องมีการระบุรายละเอียดให้ชัดเจนมากกว่านี้ หากต้องมีการปฏิบัติหรือนำไปบังคับใช้ แม้ว่าอาจจะได้ประโยชน์จากการตรวจสอบกรณีตัวแทนอำพรางถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ เพื่อป้องกันการแสวงหาประโยชน์จากการค้าและการลงทุน **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๑๔. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค)**	- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากบางเรื่องซ้ำซ้อนกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ควรตัดเนื้อหาส่วนที่ซ้ำซ้อนออก เช่น มาตรา ๓๑ (๑) บางส่วน (๒) และ (๕) **(กรมทางหลวงชนบท)**

(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เป็นการคุ้มครองข้อมูลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้การรักษาข้อมูลมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เป็นหลักการเดียวกันกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(กรมการขนส่งทางบก)** - เห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**	**-** เป็นการเพิ่มภาระหน้าที่ให้แก่หน่วยงานราชการ **(สำนักงานประกันสังคม)** - หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบกับกฎหมายลำดับรองที่สำนักคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะประกาศใช้ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะ ไม่สมควรที่จะมีบทบัญญัติซ้ำซ้อน **(บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน))** - ไม่เห็นด้วย ๑ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๔ นิยาม "ข้อมูลส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวอาจทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ การตีความ เพราะบทนิยามดังกล่าวไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงไม่เห็นด้วยกับบทนิยามคำว่า "ข้อมูลส่วนบุคคล" **(สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน))** - เพราะไม่ได้ระบุว่าจะให้เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลถึงขั้นไหน **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - อาจขัดต่อกฎหมายได้ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลไม่ควรอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพราะอาจทำให้เกิดปัญหาความทับซ้อนกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - ไม่เห็นด้วย ในฐานะผู้ปฏิบัติงาน ที่มาตรา ๓๑ (๔) ของร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... กำหนดหน้าที่ให้หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลและความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ กรณีดังกล่าวอาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติเนื่องจากข้อมูลที่ใช้ในการ

- เป็นไปตามหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล **(กรมชลประทาน)** - เป็นการจัดเก็บข้อมูลเพียงเท่าที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - ร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๓๑ อาศัยหลักการอันเป็นมาตรฐานสากล เช่น หลักข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต้องได้รับการตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องตลอดเวลา (correctness) หลักการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารเท่าที่จำเป็นตามวัตถุประสงค์และยกเลิกเมื่อหมดความจำเป็น (collection and retention) **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** - เพื่อให้สอดคล้องตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ) (บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** - เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** - เป็นข้อมูลที่ต้องได้รับความคุ้มครองอย่างปลอดภัย **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - เป็นข้อมูลส่วนบุคคล **(กระทรวงยุติธรรม)** - เห็นด้วย โดยควรให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - หน่วยงานของรัฐส่วนใหญ่ครอบครองข้อมูลส่วนบุคคล **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมของหน่วยงานของรัฐ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เห็นด้วยตามมาตรา ๒๙ **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)**	ประกอบธุรกิจของธนาคารส่วนหนึ่งประกอบด้วยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้า ซึ่งมีจำนวนมาก และมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอด เช่น ข้อมูลที่อยู่ตามทะเบียนราษฎร เป็นต้น ซึ่งธนาคารไม่อาจทราบได้จนกว่าลูกค้าจะมีการแจ้งมายังธนาคาร ดังนั้น จึงอาจเป็นอุปสรคต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าวได้ **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากกฎหมายเดิมกำหนดการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลครอบคลุมและชัดเจนให้หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ในกรณีมีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักทั่วไปว่า เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น **(กรมศุลกากร)**

- เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - ปัจจุบันพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ การจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลจึงควรเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะนี้ และหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสาร **(การประปานครหลวง)** - เห็นด้วยแต่ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - เพราะควรกำหนดให้เป็นหน้าที่ตามกฎหมายและเพื่อเป็นการกำหนดกรอบในการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลไว้ด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - ต้องปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เป็นข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐสามารถที่จะนำเสนอให้สาธารณะรับทราบได้ **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - มีความเหมาะสมโดยเฉพาะมีการสร้างระบบควบคุมดูแลและคุ้มครองสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ต้องมีหน่วยงานของรัฐดำเนินการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงสามารถตรวจสอบแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - ข้อมูลส่วนบุคคลควรมีการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ ไม่ควรเปิดเผยต่อสาธารณะ หน่วยงานของรัฐจึงควรให้ความสำคัญในการจัดเก็บข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ การลงพิมพ์ข้อมูลส่วนบุคคลในราช	

กิจจานุเบกษาตามร่างมาตรา ๓๑ (๓) ได้กำหนดยกเว้นสำหรับข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เพราะอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานดังกล่าวตามร่างมาตรา ๓๐ **(กรมบังคับคดี)** - เป็นการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้องชัดเจน เป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๒ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ขึ้นใหม่ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เห็นด้วยกับขั้นตอนดังกล่าว **(จังหวัดสงขลา)** **(จังหวัดระนอง)** - เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบพึงระวังในการจัดเก็บ ใช้ข้อมูลดังกล่าว **(จังหวัดอุทัยธานี)** - เป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐครอบครอง **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เห็นด้วย แต่ต้องไม่กระทบต่อศีลธรรมความเป็นมนุษย์ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - จะทำให้การจัดระบบข้อมูลมีประสิทธิภาพและมีความปลอดภัยมากขึ้น **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ให้เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบพึงระวังในการจัดเก็บ ใช้ ข้อมูลดังกล่าว **(จังหวัดหนองบัวลำภู)** - เป็นการจัดระบบการรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม และเพื่อป้องกันไม่ให้มีการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูลได้ **(จังหวัดพิจิตร)**	

- เห็นด้วย แต่เมื่อพิจารณาร่างมาตรา ๔ นิยาม "ข้อมูลส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ถึงแก่กรรมแล้วด้วย ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวอาจทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ การตีความ เพราะบทนิยามดังกล่าวไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงไม่เห็นด้วยกับบทนิยามคำว่า "ข้อมูลส่วนบุคคล" **(สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน))** - เพื่อให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การเก็บรักษาและการบริหารจัดการข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลและครอบครองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เห็นด้วย แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับหลักการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพราะถือเป็นกฎหมายหลักที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(พรรคเพื่อไทย)** - หน่วยงานของรัฐก็มีหน้าที่ในการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)**	

- เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าวเป็นระบบและสามารถเรียกใช้ได้อย่างทันท่วงที **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับข้อกำหนดการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๓๑ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เพื่อให้มีการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพียงเท่าที่จำเป็น และรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเอกชน แต่ทั้งนี้ จะต้องเป็นข้อมูลเฉพาะเท่าที่จำเป็นเท่านั้น **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - โดยข้อกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลในร่างกฎหมายนี้มีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - มีรายละเอียดตรงวรรคท้ายมากขึ้น **(สถาบันพระปกเกล้า)** - หน่วยงานของรัฐ ย่อมมีหน้าที่ในการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลให้เพียงพอเท่าที่เกี่ยวข้องและความจำเป็นในการดำเนินงานให้เป็นระบบ ตามระเบียบและแบบแผนที่หน่วยงานของรัฐกำหนด **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย เนื่องจากมาตรา ๓๓ ระบุถึงหน่วยงานรัฐที่ต้องการนำข้อมูลข่าวสารที่มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ให้แจ้งต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารทราบก่อน ซึ่งเป็นการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลได้ **(กระทรวงพลังงาน)** - หน่วยงานรัฐน่าจะเป็นองค์กรกลางที่สร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ประชาชนในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(กรมประชาสัมพันธ์)**	

- การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลเป็นหลักการสำคัญเรื่องหนึ่งที่มีการระบุไว้ในเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ และยังถือได้ว่าเป็นการรองรับการคุ้มครองสิทธิของบุคคลในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียงหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของรัฐในทุกหน่วยงานต้องรับทราบถึงหลักปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพื่อจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป ซึ่งใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเป็นหลักการให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๓ (๑)) รวมไปถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจต้องบังคับตาม	

พระราชบัญญัตินี้ในบางกรณี (มาตรา ๓ (๒)) ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงเป็นการสอดคล้องกับความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ว่าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะมีกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วหรือไม่ก็ตาม **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อช่วยให้หน่วยงานของรัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญ และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในการควบคุมดูแลข้อมูลส่วนบุคคลได้อย่างถูกต้อง และมีหลักเกณฑ์การปฏิบัติในแนวทางเดียวกัน **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นการป้องกันความเสี่ยงที่จะมีผลกระทบเกี่ยวกับรักษาความลับที่จะก่อให้เกิดความเสียหายในระดับบุคคลหรือองค์กรตลอดจนความน่าเชื่อถือในมาตรการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศ **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้มีการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล หรือการกระทำอื่นใดโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานเป็นไปอย่างถูกต้องชัดเจน **(การเคหะแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกรณีกำหนดให้หน่วยงานรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กำหนด	

ไว้ในมาตรา ๓๑ ของร่างกฎหมาย เนื่องจากการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามที่ระบุมีความเหมาะสม เช่น จัดระบบเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องจำเป็นเพื่อการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ และเก็บข้อมูลจากเจ้าของข้อมูลโดยตรงเพื่อหลีกเลี่ยงการกระทบถึงผลประโยชน์ได้เสียของบุคคลนั้น เป็นต้น **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยในหลักการกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว ที่จะต้องประกาศ จัดทำ ตรวจสอบ แก้ไข กำหนดประเภท ลักษณะ วิธีการใช้ข้อมูล จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความยินยอมของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นสำคัญ ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดและเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการอย่างไร **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นไปตามหลักการของกฎหมายเดิมและพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - สอดคล้องกับหลักการและเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ และหลักการของมาตรา ๒๓ (๕) ของกฎหมายเดิมที่กำหนดให้มีการจัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะตามร่างมาตรา ๒๓ มีการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเหมาะสมแล้ว **(กรมวิชาการเกษตร)** - อยู่ภายใต้กฎหมายและสิทธิตามรัฐธรรมนูญกำหนด และเป็นการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรกำหนดระยะเวลาที่จะจัดเก็บให้ชัดเจน เพื่อมิให้เป็นการเข้าถึงสิทธิส่วนบุคคลจนเกินส่วน **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)**

- ควรเพิ่มเติมข้อความ “มาตรา ๒๙ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และตามหลักเกณฑ์เงื่อนไข วิธีการที่องค์กรกลางการบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ (ถ้ามี) กำหนดสำหรับกรณีที่เป็นข้อมูลบุคคลที่ใช้ประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล” **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)**

- ขอให้พิจารณาว่ามีกฎหมายอื่นดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้แล้วหรือไม่ **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- ควรกำหนดหลักเกณฑ์และข้อยกเว้นในเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ อันเป็นกฎหมายเฉพาะในเรื่องดังกล่าว เช่น ร่างมาตรา ๓๐ อาจเป็นข้อมูลที่ได้รับการยกเว้นให้สามารถเก็บรวบรวมและสามารถใช้หรือเปิดเผยได้โดยไม่ต้องขอความยินยอมตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว อีกทั้ง ตามมาตรา ๑๖ ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีหน้าที่และอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดจากการบังคับใช้ ทำให้อาจเกิดประเด็นการพิจารณาชี้ขาดของคณะกรรมการ ๒ คณะ ที่ทับซ้อนในประเด็นเดียวกันได้ เพื่อป้องกันปัญหาประเด็นดังกล่าว จึงเห็นควรพิจารณาอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และข้อยกเว้นการเปิดเผยข้อมูลตามร่างพระราชบัญญัตินี้ให้สอดคล้องกันกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)**

- ข้อมูลส่วนบุคคลควรได้รับความปลอดภัยจากหน่วยงานของรัฐ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างแท้จริงควรมีการจัดอบรมเจ้าหน้าที่ด้วย **(จังหวัดร้อยเอ็ด)**

- การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล อาจซ้ำซ้อนกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(การทางพิเศษแห่งประเทศไทย)**

- ต้องบัญญัติรายละเอียดให้สอดคล้องต้องกันกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และต้องไม่สร้างภาระให้แก่หน่วยงานของรัฐเกินสมควร เพื่อที่จะได้มีเวลาไปบริการประชาชนในด้านอื่น ๆ ได้อย่างเต็มที่ **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- ร่างมาตรา ๓๑ (๒) ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล โดยพยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล ซึ่งถ้อยคำที่ใช้มีความแตกต่างไปจากมาตรา ๒๕ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดว่าห้ามมิให้ผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลทำการเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคลจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่จากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลโดยตรง ซึ่งอาจส่งผลให้ระดับความเข้มงวดในการบังคับใช้กฎหมายทั้งสองมีความเหลื่อมล้ำกัน ดังนั้น ควรมีการปรับถ้อยคำ รวมถึงอาจกำหนดมาตรฐานและแนวปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของร่างพระราชบัญญัตินี้ให้มีระดับที่เทียบเท่ากับพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้และการปฏิบัติตามกฎหมายทั้งสองฉบับ **(สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)**

- ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ "บุคคล” หมายถึงบุคคลธรรมดา ทำให้ข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับความคุ้มครองจะหมายถึงข้อมูลของบุคคลธรรมดาเท่านั้น แต่ตามร่างกฎหมายนี้ข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะมีข้อมูลในส่วนที่เป็นของนิติบุคคลรวมอยู่ด้วย ดังนั้น อาจจะ

ยังไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลส่วนบุคคลของนิติบุคคลจะต้องดำเนินการอย่างไร เนื่องจากยังไม่มีการกำหนดแนวทางไว้ **(การประปานครหลวง)**

- อ้างถึงข้อคิดเห็นตามข้อ ๑๓ จำเป็นต้องพิจารณานิยามและขอบเขตการปฏิบัติให้ชัดเจน โดยเฉพาะกรณีเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งไม่ปรากฏในร่างฯ นี้ได้กำหนดนิยามของ “ประโยชน์สาธารณะ” ที่มีรายละเอียดของข้อกำหนดเงื่อนไขที่สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้ง กรณีข้อมูลผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของนิติบุคคลจำเป็นต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ว่า มีกฎหมายเฉพาะหรือข้อกำหนดระหว่างประเทศอื่นใดที่ขัดหรือแย้ง หรือมีเงื่อนไขพิเศษที่จะส่งผลกระทบในทางปฏิบัติหรือไม่ รวมทั้งการพิจารณาถึงประเด็นว่า “ตลาดหลักทรัพย์” ถือเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติดังกล่าวหรือไม่ **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๑๕. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแล โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตามที่ร่างกฎหมายนี้กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมการข้าว) (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู)**	**-** ข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๒ (๙) ที่กำหนดว่า “เป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ” มีความหมายกว้างเกินไป อาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความและนำข้อมูลส่วนบุคคลไปเปิดเผยในทางที่เป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - ไม่เห็นด้วยกับข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๘) หรือ (๙) เป็นข้อยกเว้นที่กว้างจนเกินไป ควรระบุเหตุผลหรือขอบเขตจำกัดของข้อมูลที่เปิดเผยให้ชัดเจน เช่น เปิดเผยต่อศาลเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาคดี นอกจากนี้ ควรมีการกำหนดบทลงโทษหน่วยงานของรัฐที่ได้รับทราบข้อมูลจากการเปิดเผยข้อมูลนี้ว่าหากนำข้อมูลไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นจะต้องมีความผิดตามกฎหมายด้วย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลควรกำหนดเพิ่มเติมด้วยว่าการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตายจะต้องได้รับอนุญาตจากทายาทโดยธรรมหรือทายาทโดยพินัยกรรม ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองข้อมูลของผู้ตายอย่างถูกต้องเหมาะสม **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - ควรได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - อาจขัดต่อกฎหมายได้ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)**

(องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เป็นการคุ้มครองข้อมูลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เกี่ยวกับหลักการได้รับความยินยอมของเจ้าของข้อมูล ทำให้การรักษาข้อมูลมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เป็นหลักการเดียวกันกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** เป็นไปตามหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล **(กรมชลประทาน)** **-** เพื่อเป็นความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่ทั้งนี้ในการพิจารณาว่าเข้าข้อยกเว้นหรือไม่ ไม่ควรเป็นอำนาจ **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่สำคัญสมควรได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสม การกำหนดข้อห้ามดังกล่าวรวมถึงการกำหนดข้อยกเว้นให้เปิดเผยได้ในเฉพาะกรณีที่สำคัญเท่านั้น จึงส่งผลให้การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยอิสระไม่ได้ **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** **-** เพื่อให้สอดคล้องตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ) (บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** **-** เป็นข้อมูลส่วนบุคคล **(กระทรวงยุติธรรม)**	- รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลไม่ควรอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพราะอาจทำให้เกิดปัญหาความทับซ้อนกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - ไม่เห็นด้วยกรณีกำหนดข้อมูลผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ อาจกระทบต่อสิทธิส่วนตัวบางประการของเจ้าของข้อมูลได้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามร่างพระราชบัญญัติในกรณีที่เข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๓๒ (๙) เป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะจะทำให้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลสาธารณะ ซึ่งขัดกับหลักสากลที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน **(กรมศุลกากร)**

- เห็นด้วย โดยควรให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ๆ ด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - ข้อมูลส่วนบุคคลควรได้รับการคุ้มครอง ซึ่งการกำหนดห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล ถือเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(กรมควบคุมมลพิษ)** - เห็นด้วยกับการห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล **(กระทรวงคมนาคม)** - เจ้าของข้อมูลควรมีสิทธิปกป้องข้อมูลส่วนบุคคลของตนเอง **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เนื้อหามีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ถ้าไม่ได้รับความยินยอม เว้นแต่จะมีข้อยกเว้นกฎหมายที่สามารถเปิดเผยได้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล **(การประปานครหลวง)** - เห็นด้วยกับข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง (๑) – (๗) และ (๑๑) **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)** - เห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - เป็นไปตามหลักข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นหลักการเดียวกับกฎหมายเดิม **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เห็นด้วยตามเหตุผลของประเด็นคำถาม **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - เป็นการคุ้มครองสิทธิทางเจ้าของข้อมูล อีกทั้งเป็นการสอดคล้องกับหลักการตามกฎหมายเดิมอีกด้วย **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - อาจส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)**	

- เพื่อป้องกันการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย **(องค์การสุรา กรมสรรพสามิต)** - เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - ควรมีการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจึงไม่ควรถูกเปิดเผยหากไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล หรือมีเหตุที่ต้องเปิดเผยตามที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น และสำหรับกรมบังคับคดีก็มีข้อมูลส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในคดีแพ่ง คดีล้มละลาย และคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ที่กรมบังคับคดีไม่สามารถเปิดเผยได้ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่นอกเหนือจากข้อมูลที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการประกาศหรือโฆษณา **(กรมบังคับคดี)** - เห็นด้วย แต่ไม่ควรมีข้อยกเว้น **(จังหวัดสมุทรสงคราม)** - เป็นการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้องชัดเจนเป็นธรรม เป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๓ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นไปตามหลักการให้ความยินยอม (Consent) และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data Protection) **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - การเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเป็นการลิดรอนและละเมิดสิทธิเสรีภาพ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต้องได้รับความยินยอม เนื่องจากจะเป็นอันตรายต่อเจ้าของข้อมูล แต่หากมีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ตามข้อยกเว้น ก็ควรมีระบบพิจารณาให้เปิดเผยได้ **(จังหวัดอุทัยธานี)** - ควรได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนการเปิดเผย เพื่อป้องกันปัญหาการฟ้องร้องจากเจ้าของข้อมูลในอนาคต หากข้อมูลนั้นส่งผลกระทบในเชิงลบต่อเจ้าของข้อมูล **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เพราะข้อมูลจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูลหรือผู้แทน **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**	

- ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่ระบุถึงตัวตนของเจ้าของข้อมูลการเปิดเผยจึงกระทำมิได้หากปราศจากความยินยอม เว้นแต่มีเหตุตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายซึ่งเป็นเหตุที่เหมาะสม จำเป็น เพื่อประโยชน์ของทางราชการ **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - ต้องได้รับความยินยอมเนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นอันตรายต่อเจ้าของข้อมูล แต่หากมีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ตามข้อยกเว้นก็เห็นว่าควรเปิดเผยได้ **(จังหวัดหนองบัวลำภู)** - จะเปิดเผยข้อมูลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้ แต่เพื่อความจำเป็นของทางราชการก็สามารถเปิดเผยได้ตามความเหมาะสม และจำเป็นต่อประโยชน์ของทางราชการเท่านั้น **(จังหวัดพิจิตร)** - เห็นด้วยกับการกำหนดข้อห้ามไม่ให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอม ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสำคัญของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - ข้อมูลดังกล่าวหากเข้าข้อยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนดก็ไม่ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลแต่อย่างใด **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เห็นด้วย แต่ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับหลักการที่บัญญัติไว้ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล**(พรรคเพื่อไทย)** - เห็นด้วยกับการกำหนดห้ามไม่ให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอม เว้นแต่เข้าข้อยกเว้น **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอทีเห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมี	

ประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - เป็นการคุ้มครองเจ้าของข้อมูล **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๓๒ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เพื่อเป็นการไม่ละเมิดสิทธิ์ของผู้อื่น **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - การจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลใดแก่หน่วยงานหรือบุคคลใดก็ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลนั้นก่อนเสมอ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันการนำข้อมูลของบุคคลใดไปใช้ในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย **(กระทรวงสาธารณสุข)** - รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ กำหนดว่าการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ประโยชน์ไม่ว่าในทางใด ๆ จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เพื่อเป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยข้อยกเว้นที่กำหนดมีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลที่จำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไข **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เนื่องจากเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยที่ไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลการเปิดเผยดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพ และชื่อเสียงของเจ้าของข้อมูลโดยตรง **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - รายละเอียดตามร่างมาตรา ๓๒ ตรงกับเนื้อหาในมาตรา ๒๔ ในกฎหมาย ฉบับปัจจุบัน **(กระทรวงพลังงาน)**	

- เห็นด้วยกับข้อกำหนดห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล เว้นแต่เข้าข้อยกเว้น ซึ่งข้อกำหนดนี้เป็นข้อกำหนดที่สอดคล้องกับหลักกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - มาตรา ๓๒ ได้กำหนดไว้ค่อนข้างครอบคลุมชัดเจน **(กรมประชาสัมพันธ์)** - การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐในบางเรื่องต้องการความรวดเร็ว ตรงตามวัตถุประสงค์ของเรื่องนั้น ๆ ป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิต หรือสุขภาพของเจ้าของข้อมูลและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริการประชาชน จึงจำเป็นต้องกำหนดข้อยกเว้นไว้เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป ซึ่งใช้บังคับแก่การเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคลหรือผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลทั้งที่เป็นหน่วยงานของรัฐและเอกชน โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดเป็นหลักการให้ในกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม (มาตรา ๓ (๑)) รวมไปถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน บทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ	

ออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล และบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจต้องบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ในบางกรณี (มาตรา ๓ (๒)) ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงเป็นการสอดคล้องกับความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ว่าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะมีกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลในลักษณะใด กิจการใด หรือหน่วยงานใดไว้โดยเฉพาะแล้วหรือไม่ก็ตาม **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อป้องกันการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในการควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐและอาจเกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อเจ้าของข้อมูล **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เป็นสิทธิพื้นฐานของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - เป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามสิทธิของปวงชนชาวไทยที่ได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๓๒ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ และยังสอดคล้องกับบทบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง เป็นไปตามกฎหมายเดิม มาตรา ๒๔ **(องค์การคลังสินค้า)** - ข้อมูลส่วนบุคคลควรจะต้องได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และการใช้และการเก็บข้อมูลในความควบคุมดูแลของหน่วยงานรัฐจะต้องกระทำในลักษณะที่จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูล **(การเคหะแห่งชาติ)** **-** เห็นด้วยกรณีการกำหนดห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแล	

โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล และกรณีร่างกฎหมายฉบับนี้ มีกำหนดข้อยกเว้นที่กำหนดเพิ่มเติมจากกฎหมายเดิม ในมาตรา ๓๒ (๙) เป็นการดำเนินตามภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ เห็นว่ามีความสอดคล้องกับ “หน่วยงานของรัฐ” และ “เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” และมาตรา ๓๒ (๑๐) ของร่างกฎหมายเป็นข้อมูลผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของนิติบุคคล **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่มิอาจให้บุคคลใดล่วงเกินได้ จำเป็นจะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนที่จะมีการเปิดเผย **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นไปตามหลักการของกฎหมายเดิม **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นไปในแนวทางเดียวกันตามหลักการในมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตลอดจนสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๒ ที่กำหนดรับรองสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และครอบครัวของบุคคลไว้ และห้ามการกระทำอันเป็นการละเมิดหรือกระทบต่อสิทธิของบุคคลหรือการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้ในประโยชน์ไม่ว่าทางใด ๆ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์สาธารณะ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชน **(กรมวิชาการเกษตร)** - สิทธิตามรัฐธรรมนูญกำหนด และเป็นการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ข้อยกเว้นในการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะหน่วยงานของรัฐควรใช้ดุลพินิจด้วยความระมัดระวังในการชั่งน้ำหนักระหว่างผลดีที่จะเกิดขึ้นต่อสาธารณะและผลเสียที่จะกระทบสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ส่วนข้อมูลผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของนิติบุคคล ผู้ถือครอง

กรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สามารถเข้าถึงได้โดยง่ายและสามารถร้องขอจากหน่วยงานที่รับผิดชอบได้อยู่แล้ว จึงต้องพิจารณาถึงเหตุผล ความจำเป็น และวัตถุประสงค์ในการกำหนดข้อยกเว้นดังกล่าว **(กระทรวงยุติธรรม)**

- ควรกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้เฉพาะกรณีเจ้าของข้อมูลยินยอมเท่านั้น เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น หรือเหตุที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อหน่วยงานรัฐซึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนด้วย จึงจะมีสิทธิจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลได้ เนื่องจากการเข้าไปจัดระบบโดยไม่มีเหตุอันสมควรอาจกระทบสิทธิส่วนบุคคลและขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- ข้อมูลส่วนบุคคลต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล **(สำนักงานประกันสังคม)**

- เห็นด้วย แต่ควรเพิ่มเติมวิธีการในการร้องขอหรือร้องเรียน กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูล และไม่เป็นไปตามข้อยกเว้นตามร่างพระราชบัญญัตินี้ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- เห็นด้วยในหลักการ เพราะเรื่องดังกล่าวมีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๒๔ (๒) มาตรา ๒๖ (๑) มาตรา ๒๗ และมาตรา ๒๘ (๕) โดยการเก็บรวบรวม ใช้และเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลจะกระทำได้กรณีเพื่อป้องกันหรือระงับอันตรายต่อ “ชีวิต ร่างกาย หรือสุขภาพ” ของบุคคล เห็นได้ว่าพระราชบัญญัติดังกล่าวมุ่งคุ้มครองสิทธิในเนื้อตัวร่างกายของบุคคล ๓ อย่าง ได้แก่ชีวิต ร่างกาย และสุขภาพ ขณะที่ร่างพระราชบัญญัติ มาตรา ๓๒ (๗) คุ้มครองเพียงชีวิตและสุขภาพเท่านั้น จึงเห็นควรเพิ่ม “ร่างกาย” ของบุคคลให้เป็นส่วนหนึ่งที่ได้รับความคุ้มครองตามมาตรานี้จากการเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าว และเพื่อให้บทบัญญัตินี้รัดกุมยิ่งขึ้น **(กรมท่าอากาศยาน)**

- มาตรา ๓๒ (๙) และ (๑๐) อาจจะเป็นการก้าวล่วงความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูลจนเกินความจำเป็น แม้ว่าจะเป็นการอ้างว่าเพื่อประโยชน์สาธารณะก็ตาม **(สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)**

- ขอให้พิจารณาว่ามีกฎหมายอื่นดำเนินการในเรื่องที่เกี่ยวข้องนี้แล้วหรือไม่ **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- ข้อสังเกตในมาตรา ๓๘ (๙) ควรมีการกำหนดขอบเขตของการนำไปใช้ในภารกิจเพื่อสาธารณะ เพราะอาจเป็นช่องว่างที่ทำให้เกิดการนำไปใช้โดยมิชอบได้ โดยอ้างว่าใช้ในภารกิจเพื่อสาธารณะ และมาตรา ๓๘ (๑๑) ควรมีร่างพระราชกฤษฎีกา ซึ่งกำหนด “กรณีอื่น” ไว้ให้ชัดเจนด้วย เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้ได้ อนึ่ง ข้อยกเว้นตามร่างพระราชบัญญัตินี้อาจเป็นการยกเว้นสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเชื่อมโยงไปตามมาตรฐานระดับนานาชาติที่มีการยอมรับและใช้บังคับแล้ว จึงควรพิจารณาข้อยกเว้นดังกล่าวอย่างรอบคอบ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)**

- ข้อมูลส่วนบุคคลควรได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ร่างมาตรา ๓๒ (๙) ควรกำหนดขอบเขตคำจำกัดความหรือนิยามคำว่า “เป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ” ให้ชัดเจน หรือควรให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ เป็นผู้วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล เพราะหากเขียนไว้กว้าง ๆ อาจมีประเด็นโต้แย้งจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลว่า ผู้ใช้อำนาจตามกฎหมายใช้อำนาจหน้าที่เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจอันอาจเป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน ทั้งนี้ การอ้างเหตุว่าเป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ จำเป็นต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าได้แก่กรณีใดบ้าง มิฉะนั้นร่างพระราชบัญญัตินี้

จะเป็นกฎหมายที่ลิดรอนเสรีภาพของประชาชนได้โดยง่าย **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลกำหนดให้การให้ความยินยอมสามารถกระทำโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ จึงเห็นว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ควรกำหนดไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการเกี่ยวกับกรณีดังกล่าวมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับบริบทของการดำเนินงานในปัจจุบัน **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- พิจารณารอบคอบเห็นชอบ ได้กำหนดไว้ครอบคลุมคงไว้เดิม **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- ควรเพิ่มข้อยกเว้นของการเปิดเผยให้เหมือนกับมาตรา ๒๔ ของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เช่น การเปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในการปฏิบัติตามกฎหมายของหน่วยงานรัฐ (Legal Obligation) เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์โดยชอบด้วยกฎหมายของหน่วยงานรัฐ (Legitimate Interest) หรือเปิดเผยเนื่องจากเป็นการจำเป็นในการปฏิบัติตามสัญญาที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นคู่สัญญาหรือใช้ในการดำเนินการตามคำขอของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลก่อนเข้าทำสัญญา (Contract) **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))**

- ร่างมาตรา ๓๒ ควรกำหนดให้สอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)**

- เห็นควรให้มีการติดตาม และคณะกรรมการฯ อาจพิจารณาให้มีการทบทวนข้อยกเว้นภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการฯ กำหนด อย่างไรก็ตามในร่างมาตรา ๓๒ (๗) ได้กำหนดให้รัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ในกรณีที่เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล โดยเฉพาะข้อมูล Big Data จะมีประโยชน์มากหากสามารถเชื่อมโยงข้อมูลส่วนบุคคลเข้าด้วยกันได้ทั้งจากหน่วยงานรัฐและเอกชน เช่น ข้อมูลสุขภาพ การศึกษา หรือสวัสดิการ แต่ไม่ชัดเจนว่าร่างพระราชบัญญัติจะขัดขวางการนำเข้าข้อมูล Big Data มาวิเคราะห์เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะหรือไม่ เช่น การระบุบุคคลที่ต้องการความช่วยเหลือโดยด่วน เป็นต้น **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- กรณีหมวด ๓ ข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๓๒ ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลมิได้ เว้นแต่เข้าข้อยกเว้นตามกฎหมาย โดยมีข้อยกเว้นรวมถึงเรื่องการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายเห็นว่า คำว่า “เพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย” เป็นถ้อยคำที่อาจทำให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจได้อย่างกว้างอาจขัดต่อหลักของกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างมีนัยสำคัญได้ **(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ)**

- หากกฎหมายฉบับนี้จะออกมาเพื่อยกเว้นกฎหมายข้อมูลส่วนบุคคลก็ควรจะต้องกำหนดหลักการและเหตุผลให้ชัดเจนเพื่อป้องกันความไม่สอดคล้องกันของกฎหมาย เนื่องจากธนาคารเป็นสถาบันการเงินมีหน้าที่หลักที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายข้อมูลส่วนบุคคลอย่างเคร่งครัด การที่ร่างพระราชบัญญัติจะกำหนดยกเว้นให้ธนาคารสามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้จึงต้องมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการปฏิบัติผิดกฎหมาย **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- การเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล เช่น (๙) เป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจเพื่อประโยชน์สาธารณะ หรือ (๑๐) เป็นข้อมูลผู้ถือหุ้นหรือกรรมการของนิติบุคคล ผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ ตามมาตรา ๓๒ แห่งร่างพระราชบัญญัติ อาจถือได้ว่าได้ว่าเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคล ซึ่งมีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคุ้มครองไว้ โดยเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไขเกี่ยวกับข้อยกเว้นให้ชัดเจนในกรณีที่จะมีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลอาจถือได้ว่าเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลซึ่งมีบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคุ้มครองไว้ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- จำเป็นต้องมีความชัดเจนในเบื้องต้นว่าคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลจะยินยอมให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นผู้กำกับดูแล เนื่องจากปัจจุบันแม้จะยังไม่มีกฎหมายลำดับรองออกตามความแห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๖ อย่างไรก็ดี ผู้แทนกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นเจ้าของกฎหมายดังกล่าว แสดงจุดยืนเกี่ยวกับการสร้างมาตรฐานในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลให้เป็นแนวทางเดียวกันทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคม ดังนั้น การกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติจึงควรหารือกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๑๖. ท่านเห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ตามที่กำหนดไว้ร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กระทรวงยุติธรรม) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดอุทัยธานี) (จังหวัดเพชรบุรี) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม**	- ไม่เห็นด้วย **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - อาจมีปัญหาและข้อขัดข้องในทางปฏิบัติ **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามมาตรฐานของกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเมื่อมีการโอนข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างผู้ควบคุมข้อมูลส่วนบุคคล และผู้ประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคลอยู่แล้ว รวมถึงมีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อกำกับดูแลเป็นการเฉพาะ จึงไม่ควรมีบทบัญญัติที่ซ้ำซ้อน **(บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน))** - ไม่เห็นด้วย ๓ หน่วยงาน เป็นข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

แห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย ทั้งนี้หากเป็นกรณีที่เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นผู้รับข้อมูลก็ควรมีมาตรการเช่นเดียวกัน **(กรมทางหลวงชนบท)** - เห็นด้วย เป็นการคุ้มครองข้อมูลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เห็นด้วย เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เห็นด้วย เป็นการคุ้มครองและรักษาความลับของข้อมูล **(กรมการขนส่งทางบก)** - เห็นด้วยกับการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** **-** เป็นไปตามหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล **(กรมชลประทาน)** **-** เป็นความจำเป็นทางเทคโนโลยีการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไป แต่ทั้งนี้การดำเนินงานต้องคำนึงถึง	- ควรเพิ่มหลักเกณฑ์หรือขั้นตอนในการขอความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - หากเป็นข้อมูลส่วนตัวควรได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - บทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลไม่ควรอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้เพราะอาจทำให้เกิดปัญหาความทับซ้อนกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - การเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ หากมีข้อมูลส่วนบุคคล ควรพิจารณาถึงข้อยกเว้นก่อน หากข้อยกเว้นกำหนดให้สามารถเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้ หน่วยงานของรัฐก็สามารถดำเนินการได้ตามกฎหมายร่างพระราชบัญญัตินี้และต้องรักษาความปลอดภัยของข้อมูล แต่ทั้งนี้ข้อกฎหมายควรกำหนดว่า ข้อมูลส่วนบุคคลที่จะเปิดเผยระหว่างหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการยกเว้นนั้น มีส่วนใดบ้างที่สามารถเปิดเผยได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน และไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

ความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามสมควร **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นข้อมูลที่สำคัญสมควรได้รับการคุ้มครองอย่างเหมาะสม และเป็นไปตามหลักการต้องมีระบบรักษาความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล (security) **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** - เป็นการใช้ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - เห็นด้วย โดยต้องพิจารณาพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - เพราะการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเป็นเรื่องที่สำคัญ **(กรมควบคุมมลพิษ)** - เป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชน **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** - การเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ มีความสอดคล้องกับหลักการการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล (Integration) ตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลที่จัดทำและครอบครองตามที่หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นร้องขอ โดยหน่วยงานของรัฐผู้รับข้อมูล ต้องใช้ข้อมูลตามหน้าที่และอำนาจของตน และต้องดูแลรักษาข้อมูลให้มั่นคง ปลอดภัย ไม่เปิดเผย หรือโอนข้อมูลไปยังผู้ไม่มีสิทธิเข้าถึง **(สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล)**	

- เห็นด้วยหากมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารทราบก่อน เพื่อพิจารณาว่าสามารถเปิดเผยได้หรือไม่หรือต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อนทำการเปิดเผย **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** **-** เห็นด้วยกับมาตรา ๓๓ **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - การปฏิบัติงานของรัฐในปัจจุบันจะต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานตามนโยบายของรัฐ แต่ยังไม่มีหลักเกณฑ์และแนวทางที่ชัดเจนมารองรับว่าจะสามารถดำเนินการได้มากน้อยเพียงใดที่จะไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ การกำหนดเนื้อหาในส่วนนี้จึงช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานหน่วยงานของรัฐและการเชื่อมโยงที่ข้อมูลส่วนบุคคลเพียงบางส่วน ถ้าจะเชื่อมหรือให้ข้อมูลต้องมีการแจ้งคณะกรรมการ **(การประปานครหลวง)** - เพื่อให้เกิดการทำงานอย่างเป็นระบบและคณะกรรมการฯ ควรรับทราบทุกความเคลื่อนไหวของข้อมูลข่าวสารที่ถูกนำไปใช้ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - ถ้ามีข้อมูลส่วนบุคคลต้องขอยินยอมก่อนหลักข้อมูลส่วนบุคคล คือ ห้ามเปิดเผย หากเปิดได้เมื่อเฉพาะบุคคลนั้นยินยอม **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - มีความถูกต้องและเหมาะสมตามหลักเหตุและผลแล้ว **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เป็นการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งมีผลใช้บังคับแล้ว **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - เพื่อให้การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเกิดความรวดเร็ว รวมถึงการแจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบ ทำให้สร้างความมั่นใจต่อข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวได้ แต่การเชื่อมโยงข้อมูลดังกล่าวต้อง	

ระมัดระวังอย่างมากเพื่อความมั่นคงของบุคคล **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เพื่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล **(องค์การสุรา กรมสรรพสามิต)** - เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎหมายการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล และกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - สำหรับกรมบังคับคดีได้มีการเชื่อมโยงข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ และเอกชนหลายหน่วยงาน ซึ่งควรจะต้องให้ความระมัดระวังในการเปิดเผยข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ **(กรมบังคับคดี)** - เป็นการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลให้ถูกต้องชัดเจนเป็นธรรม และตรวจสอบได้ เป็นการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๐ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เพื่อให้ทันสมัยและเหมาะสมกับข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งเกิดประโยชน์กับประชาชน **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - สภาพสังคมปัจจุบันเป็นสังคมดิจิทัล หน่วยงานของรัฐควรจะมีการปรับปรุงระบบการเชื่อมโยงข้อมูลให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับสภาพสังคม **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เพื่อความสะดวก รวดเร็วในการปฏิบัติงานส่วนข้อมูลส่วนบุคคลจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูลก่อน **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เพื่อเป็นประโยชน์ต่อราชการ **(อำเภอนามนจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เพื่อป้องกันมิให้นำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลเสียต่อเจ้าของข้อมูล **(จังหวัดพิจิตร)** - การเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลจะต้องจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล	

เพื่อให้การเปิดเผยและแลกเปลี่ยนข้อมูลเป็นไปอย่างรัดกุม และเพื่อคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของหน่วยงานของรัฐ **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นไปตามหลักการกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลตามที่รัฐธรรมนูญรับรองและคุ้มครองไว้ **(พรรคเพื่อไทย)** - เป็นการดำเนินการให้สอดคล้องกับกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - เพื่อสะดวกแก่การใช้งาน **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ตามร่างมาตรา ๓๒ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เห็นด้วย แต่อย่างไรก็ตามควรมีการแจ้งให้เจ้าของข้อมูลได้ทราบด้วย **(กระทรวงสาธารณสุข)** - ถือว่าเป็นการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล ตามหลักรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒ **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)**	

- การเปิดเผยดังกล่าวมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่มีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - กระบวนการมีขั้นตอนการปฏิบัติที่เป็นขั้นตอนเพียงพอที่จะปกป้องข้อมูลเหล่านั้นได้ **(สถาบันพระปกเกล้า)** - มีความจำเป็นต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสารธารณะทราบ นอกจากนี้ หน่วยงานของรัฐต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลให้ชัดเจน **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - ในมาตรา ๓๓ ได้เขียนครอบคลุมหลักเกณฑ์และวิธีการ รวมทั้งจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(กระทรวงพลังงาน)** - มาตรา ๓๓ ได้กำหนดไว้ค่อนข้างครอบคลุมชัดเจน **(กรมประชาสัมพันธ์)** - เป็นการยกระดับการรักษาและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - ตามร่างมาตรา ๓๓ ได้กำหนดให้หลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งจะเป็นไปตามที่คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลประกาศกำหนดต่อไป **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เห็นด้วยในการเปิดเผยเชื่อมโยงข้อมูลสาธารณะทางอิเล็กทรอนิกส์ เพราะจะช่วยให้การรับรู้ข่าวสารเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และเห็นด้วยกับกรณีที่มีข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ด้วยและแจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบก่อนเผยแพร่ เพราะเป็นการป้องกันการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เพราะบริบทในสังคมปัจจุบัน ประกอบกับความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศการทำให้มีการสืบค้นถ่ายโอน และเผยแพร่ข้อมูลต่าง ๆ ได้ง่ายและสะดวกรวดเร็ว มีความเสี่ยงที่ข้อมูลส่วนบุคคลจะถูกเอาไปใช้โดยไม่ได้รับความยินยอม	

จากเจ้าของข้อมูลก่อน และอาจส่งผลกระทบให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ส่วนบุคคล การกำหนดให้มีหลักเกณฑ์และวิธีการจัดการให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลจะช่วยลดข้อผิดพลาด ลดปัญหา การเปิดเผยข้อมูลที่เป็นการกลั่นแกล้ง การเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม การจงใจให้เกิดความเสียหายต่อเจ้าของข้อมูล และป้องกันการฟ้องร้องเป็นคดีกันในภายหลัง **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - การเปิดเผยข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ระหว่างหน่วยงานของรัฐทำให้เกิดการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และในกรณีที่มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ รวมถึงการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลมีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เป็นขั้นตอนที่ช่วยป้องกันไม่ให้มีการนำข้อมูลไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสม หรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล หรือเพื่อป้องกันการสูญหายหรือทำลาย หรือถูกเรียกดู สืบค้น เชื่อมโยง ใช้ เปิดเผย ทำสำเนา หรือเปลี่ยนแปลงโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย **(การเคหะแห่งชาติ)** - มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์มีความสะดวกรวดเร็วต่อการส่งต่อข้อมูล แต่อาจเกิดการรั่วไหลของข้อมูลได้ง่าย เมื่อเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จึงควรแจ้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบด้วย ตามร่างกฎหมายฉบับนี้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว เนื่องจากแม้จะเป็นการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐซึ่งมีข้อมูลส่วนบุคคล แต่ข้อมูลดังกล่าวก็ยังคงมีสถานะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ที่จะต้องมีมาตรการรักษาความปลอดภัยที่เข้มงวด โดยการนำข้อมูลไปใช้จำเป็น	

จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลอย่างเป็นทางการก่อนที่จะมีการเปิดเผย เพื่อป้องกันมิให้มีการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลโดยมิชอบ หรือมีการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้โดยมิชอบด้วยกฎหมาย **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นไปตามหลักการของกฎหมายเดิมและพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - สอดคล้องกับหลักการของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ และกฎหมายเดิม รวมทั้งเป็นไปตามพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จะได้คุ้มครองสิทธิของประชาชน และการมีหลักเกณฑ์และวิธีการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล ตามร่างมาตรา ๓๓ ถือว่ามีเนื้อหาครอบคลุมแล้ว **(กรมวิชาการเกษตร)** - มีผู้รับผิดชอบในการเปิดเผยข้อมูลของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานของรัฐ ในการทำงานด้านการบังคับใช้กฎหมายต่ออาชญากร หรือผู้ต้องหาในคดีต่าง ๆ **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรมีการคัดกรองข้อมูลส่วนบุคคลก่อนการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงานและไม่ก่อปัญหาในอนาคต **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)**

- การเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน MOU มีการกำหนดเงื่อนไขอยู่แล้ว **(สำนักงานประกันสังคม)**

- เห็นด้วย และในมาตรา ๓๓ ควรเพิ่มอีก ๑ ข้อคือ ต้องมีการปรับปรุง แก้ไข ข้อมูลส่วนบุคคลที่เชื่อมโยงระหว่างกันให้มีความทันสมัยตามช่วงเวลาที่เหมาะสม เพื่อให้หน่วยงานรัฐต่าง ๆ มีข้อมูลที่อัพเดทและเป็นปัจจุบันมากที่สุด **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ควรให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเข้าถึงข้อมูลนั้นทางอิเล็กทรอนิกส์ได้เช่นเดียวกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเจ้าของข้อมูลควรสามารถตรวจสอบทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ว่ามีเจ้าหน้าที่คนใดที่เข้าถึงข้อมูลของตนเมื่อใด เพื่อเป็นการคุ้มครองและตรวจสอบข้อมูลส่วนบุคคลของตน **(กรมการข้าว)**

- ควรเพิ่มเติมข้อความในมาตรา ๓๓ (๑) ดังนี้ “(๑) ระบบรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้หรือเปิดเผยโดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล หรือเพื่อป้องกันการทำให้เสียหาย ถูกทำลาย ถูกเรียกดู สืบค้น เชื่อมโยง ใช้ เปิดเผย ทำสำเนา เปลี่ยนแปลงข้อมูลหรือการกระทำอื่นใดโดยไม่มีสิทธิหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอย่างน้อยระบบดังกล่าวต้องเป็นไปตาม

มาตรฐานที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกำหนด (หรือกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)” **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)**

- ควรจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือขณะนั้น เว้นแต่เป็นกรณีที่ได้รับการยกเว้นตามร่างมาตรา ๓๒ และควรเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย สำหรับการแจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบนั้น เพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชนตามมาตรา ๓๒ แห่งรัฐธรรมนูญ เห็นควรแจ้งให้คณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลพิจารณาตามอำนาจและหน้าที่ต่อไป **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)**

- ไม่ควรเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ควรกำหนดระยะเวลาในการแจ้งคณะกรรมการฯ ว่าต้องดำเนินการแจ้งให้ทราบ ก่อนหรือหลังการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง **(จังหวัดเพชรบุรี)**

- การกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลด้วยการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์หากมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยต้องแจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบ อาจเป็นข้อจำกัดให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากในปัจจุบันต้องติดต่อประสานงาน และเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารทั้งข้อมูลข่าวสารทั่วไปและข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลอยู่ตลอดเวลา **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- ร่างมาตรา ๓๓ การเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคลต้องแจ้งให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบ แตกต่างจากมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่มิได้กำหนดขั้นตอนดังกล่าวไว้แต่อย่างใด จึงเห็นควรให้มีการปรับแก้มาตราดังกล่าว โดยยกเลิกกระบวนการที่แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ทราบ เพื่อลดกระบวนการตามกฎหมาย ทั้งนี้ อาจเข้าหารือกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) เพื่อร่วมกันกำหนดมาตรการและออกแบบระบบสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางดิจิทัลโดยให้มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูลดังกล่าว เพื่อความโปร่งใสในการตรวจสอบ รวมถึงรองรับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์)**

- ควรมีการแจ้งให้เจ้าของข้อมูลได้ทราบด้วย **(กระทรวงสาธารณสุข)**

- เนื่องจากพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลได้มีผลใช้บังคับแล้ว และมีสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลรับผิดชอบการจัดทำมาตรฐาน แนวทางมาตรการ หลักเกณฑ์และวิธีการทางเทคโนโลยีดิจิทัลและกระบวนการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลและระบบการทำงานระหว่างกันของหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นศูนย์กลางการแลกเปลี่ยนทะเบียนข้อมูลดิจิทัลภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชนในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อน จึงไม่ควรให้กฎหมายขัดหรือแย้งกัน หรืออย่างน้อยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติดังกล่าวและหรือการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวด้วย **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- เนื่องจากร่างมาตรา ๓๓ (๖) ได้กำหนดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะประกาศกำหนดด้วยนั้น แม้จะไม่ถือว่าเป็นการขัดกันของกฎหมายระหว่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ กับร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุผลที่ได้กล่าวแล้วในประเด็นที่ ๑๓ แต่อาจก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชนในการปฏิบัติตามกฎหมายทั้งสองฉบับได้ ดังนั้น ในทางปฏิบัติจึงควรระมัดระวังมิให้มีการออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนนี้ซ้ำซ้อนกัน เพื่อมิให้เกิดปัญหาดังกล่าว **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)**

- เห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการจัดให้มีการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นในระดับสูง และเงื่อนไขในการเปิดเผยข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วย เพื่อป้องกันมิให้เกิดการรั่วไหลหรือการนำข้อมูลไปใช้ในทางเสียหายต่อเจ้าของข้อมูล **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- ข้อความตามมาตรา ๓๓ แห่งร่างฯ นี้ เป็นการล้อความจากร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเสนอโดยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ซึ่งผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาแล้ว อย่างไรก็ตาม แนวทางการดำเนินการต่อข้อมูลส่วนบุคคลของร่างฯ ฉบับนี้กับร่างของ สปน. ที่มีความแตกต่าง รวมทั้งบริบทและโครงสร้างในการดำเนินการต่อข้อมูลส่วนบุคคลของร่างฯ ฉบับนี้ มีความย้อนแย้งในหลายประเด็น เช่น ตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล กำหนดให้การดำเนินการต่อข้อมูลส่วนบุคคลทุกประการเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ขณะที่ บทบัญญัติในร่างฯ นี้เอง ก็ได้ระบุให้การปฏิบัติเป็นไปตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล แต่กลับยกอำนาจเกี่ยวกับการกำกับดูแลมาไว้ที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จึงมีความขัดกันในหลักการและแนวทางปฏิบัติที่อาจเป็นปัญหาในการปรับใช้ของหน่วยงานของรัฐได้ ทั้งนี้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามร่างฯ นี้ ที่รวมอำนาจในการกำหนดนโยบายและวินิจฉัยทั้งในส่วนข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลความลับราชการ และข้อมูลส่วนบุคคลไว้ที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพียงคณะเดียว ขณะที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ มีการแบ่งอำนาจหน้าที่การกำหนดนโยบายและการวินิจฉัยไว้ คือ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- กรณีการเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างหน่วยงานของรัฐ ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติที่ให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินการแบ่งปัน เชื่อมโยง หรือบูรณาการข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน หรือประโยชน์สาธารณะ โดยการแบ่งปัน หมายถึง หน่วยงานของรัฐที่มีฐานข้อมูลอยู่แล้วสามารถนำไปให้อีกหน่วยงานของรัฐใช้ประโยชน์ได้ เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานของรัฐให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลกันได้ หรือบูรณาการข้อมูลของหน่วยงานของรัฐ เช่น ข้อมูลสวัสดิการสังคม เป็นต้น **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

๑๗. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุ รวมถึงการกำหนดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากรตามบัญชีรายชื่อที่กรมศิลปากรประกาศกำหนด เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่า และจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมชลประทาน) (กระทรวงยุติธรรม) (สำนักงานสถิติแห่งชาติ) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินท**	- ไม่เห็นด้วย **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่าข้อมูลข่าวสารของราชการและจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐมีคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารที่เสร็จสิ้นการปฏิบัติอยู่แล้ว ก่อนส่งมอบให้หอจดหมายเหตุ

รวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดอุทัยธานี) (อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย ในหลักการคุ้มครองข้อมูลที่ถือเป็นเอกสารประวัติศาสตร์ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - การกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าเอกสารใดต้องส่งมอบให้หอจดหมายเหตุ **(กรมการขนส่งทางบก)**	แห่งชาติเพื่อพิจารณาเก็บเป็นเอกสารจดหมายเหตุต่อไป **(กระทรวงการต่างประเทศ)** - ไม่เห็นด้วยกับการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเนื่องจากเป็นภาระของส่วนราชการที่จะต้องพิจารณาคัดเลือก ควรกำหนดให้เป็นหน่วยงานกลางที่มีหน้าที่พิจารณาเอกสารที่หน่วยงานส่งไป **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** ไม่เห็นด้วย ๑ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** **-** รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** **-** ไม่เห็นด้วยกับหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติ ตามร่างพระราชบัญญัติฯ เนื่องจากมิได้กำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนในการส่งมอบข้อมูลข่าวสารแต่ละประเภทให้หอสมุดจดหมายแห่งชาติไว้ ทำให้เกิดปัญหาในการตีความของข้อมูลข่าวสารแต่ละประเภทได้ว่าควรส่งมอบเมื่อใด และเห็นด้วยในการกำหนดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา การวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากร เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่าข้อมูลข่าวสารราชการ **(กรมศุลกากร)**

- เป็นการบันทึกเหตุผลความเป็นไปเป็นมาของชาติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนรุ่นหลัง **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** - เหมาะสมแล้ว **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** - เป็นการจัดเก็บเอกสารที่สำคัญและต้องการผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้านในการดูแลรักษา **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** - ประชาชนเข้าถึงข้อมูล และเข้าศึกษาข้อมูลได้อย่างถูกต้อง **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - ข้อมูลบางส่วนที่เกี่ยวกับเหตุการณ์บ้านเมือง หรือบุคคลสำคัญ เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นต้องมีการจัดทำตามร่างกฎหมายนี้ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีความสำคัญต่อวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัยของชาติ จึงควรจะมีขั้นตอนการคัดเลือกโดยบุคคลที่เชี่ยวชาญ **(การประปานครหลวง)** - ข้อมูลแต่ละประเภทและประวัติศาสตร์มีความแตกต่างกัน จึงมีความจำเป็นต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญจัดระบบดังกล่าว เพื่อให้เกิดความถูกต้องและแม่นยำมากที่สุด **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - มีหลักมีเกณฑ์ซึ่งในกฎหมายเดิมมิได้มีเกณฑ์กำหนดไว้ **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เห็นด้วย แต่อยากให้เสนอรายชื่อจากองค์กรพัฒนาเอกชน ภาคประชาสังคม ให้เข้าไปมีส่วนร่วมด้วยเช่นกัน **(มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์)** - เพราะนอกจากกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารจดหมายแล้วยังมีการกำหนดให้กรมศิลปากรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุด้วย **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรม	

ศิลปากร เป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวมากที่สุด **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีความรู้ความสามารถ และเป็นผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เอกสารสำคัญของประเทศควรมีการจัดเก็บที่ถูกต้องตามหลักการของหอจดหมายเหตุ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - อาจเป็นเอกสารประวัติศาสตร์และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการเก็บรักษาไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า และผู้ทรงคุณวุฒิมีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านดังกล่าวได้เป็นอย่างดี **(กรมบังคับคดี)** - เป็นประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นประวัติศาสตร์ของชาติ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๒๒ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการรักษาไว้ซึ่งเอกสารที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ที่มีคุณค่าแก่การอนุรักษ์ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เห็นด้วยกับการกำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ดังกล่าว เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านนี้ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - จะได้ผู้ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการพิจารณาข้อมูลดังกล่าว และหน่วยงานมีความสะดวกในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อ **(จังหวัดเพชรบุรี)** - ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสม **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - หน่วยงานของรัฐต้องให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพราะได้ผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเอกสารจดหมายเหตุมาเป็นผู้ปฏิบัติและผู้ดำเนินการ **(จังหวัดพิจิตร)** - มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เนื่องจากในปัจจุบันมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านจดหมายเหตุ และเอกสารประวัติศาสตร์ คือ กลุ่มงานพิพิธภัณฑ์และจดหมายเหตุ สำนักวิชาการ ซึ่งได้เคยมีการดำเนินการจัดทำตารางกำหนดอายุเอกสารร่วมกับหอจดหมายเหตุ	

แห่งชาติ เพื่อจัดการเอกสารในสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุ รวมถึงการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ตามร่างกฎหมายนี้ จะช่วยให้การดำเนินการด้านจดหมายเหตุเป็นรูปธรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - เป็นการเก็บข้อมูลที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับข้อกำหนดการส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุตามร่างมาตรา ๓๔ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - เพื่อเก็บข้อมูลในหอจดหมายเหตุ และเป็นประโยชน์ในการศึกษา **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - เพื่อจะได้ให้หน่วยงานของรัฐทำลายได้ตามกำหนดระยะเวลา **(กระทรวงสาธารณสุข)** - เพื่อประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลความเป็นมาของเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีตอันเป็นคุณค่าทางประวัติศาสตร์ **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - การกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - การกำหนดตามความในมาตราดังกล่าวนี้ จะทำให้เกิดการพิจารณาเอกสารที่จำเป็นและเหมาะสมถูกเก็บเข้าสู่หอจดหมายเหตุ จะได้ไม่เป็นภาระของการ	

เก็บเอกสารมากจนเกินควร และในส่วนของบุคลากรที่จะมาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ควรกำหนดให้เหมาะสมในการพิจารณาเอกสารแต่ละประเภท **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เพราะข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุ หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุแล้ว ส่งมอบทะเบียนให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติเพื่อเก็บรักษา กรณีการประเมินคุณค่าของเอกสารจดหมายเหตุ ย่อมต้องพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติและผู้แทนกรมศิลปากรเป็นผู้ทำหน้าที่ประเมินคุณค่า เนื่องจากการประเมินคุณค่าของเอกสารจดหมายเหตุเป็นงานเฉพาะด้าน บุคคลทั่วไปไม่สามารถทำหน้าที่ประเมินคุณค่าเอกสารจดหมายเหตุได้ **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย ตามมาตรา ๓๔ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ต้องส่งมอบให้หอจดหมายเหตุนั้นมีคุณค่าและความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ของชาติ จึงจำเป็นต้องมีผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านดังกล่าว **(กระทรวงพลังงาน)** - หอจดหมายเหตุแห่งชาติ เป็นผู้เชี่ยวชาญการวิเคราะห์และจัดเก็บข้อมูลในด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย เพื่อประโยชน์ในการศึกษาของประชาชนต่อไป **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เห็นด้วย แต่เห็นสมควรกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจนในการดำเนินการไว้เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติและหน่วยงานของรัฐจะได้เตรียมดำเนินการ **(กรมประชาสัมพันธ์)** - ร่างพระราชบัญญัติได้กำหนดคำว่าเอกสารจดหมายเหตุให้เป็นเรื่องเดียวกันกับ “เอกสารจดหมายเหตุ” ตามพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ซึ่งตามนิยาม มาตรา ๓ “เอกสารจดหมายเหตุ” หมายความว่า เอกสารที่สิ้นกระแสการใช้งานและได้รับการประเมินคุณค่าควรแก่การเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมด้านประวัติศาสตร์ของชาติ และเพื่อ	

ประโยชน์ในการศึกษา การค้นคว้าหรือการวิจัย ซึ่งกรมศิลปากรได้จัดทำทะเบียนไว้เป็นเอกสารจดหมายเหตุโดยมาตรา ๗ ของกฎหมายนี้ บัญญัติว่า เพื่อประโยชน์ในการเก็บรักษาเอกสารจดหมายเหตุ ให้หน่วยงานของรัฐเก็บรักษาเอกสารราชการในการปฏิบัติงานหรือที่อยู่ในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ เพื่อส่งมอบให้แก่กรมศิลปากรต่อไป (๑) มีคุณค่าตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐนั้น (๒) มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ (๓) มีคุณค่าเพื่อการศึกษา การค้นคว้า หรือการวิจัย การเก็บรักษาเอกสารราชการตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำรายการหรือตารางการเก็บรักษาเอกสารราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด จึงมีความชัดเจนและครอบคลุมถึงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สำหรับการกำหนดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมก็เห็นว่าเหมาะสมเนื่องจากจะทำให้การจัดทำทะเบียนมีความรัดกุมและเหมาะสม จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญโดยตรง **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - จะได้มีบุคลากรเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มาสนับสนุนการดำเนินงานให้เป็นไปด้วยความรอบคอบ **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อให้หน่วยงานของรัฐสามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ได้อย่างถูกต้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงการกำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ สำหรับทำหน้าที่ประเมินคุณค่าของเอกสารจดหมายเหตุ ซึ่งจะทำให้การคัดเลือกเอกสารดังกล่าวตามวัตถุประสงค์การเลือกเอกสารส่งให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติดูแลรักษาต่อไป **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - เอกสารจดหมายเหตุถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและเป็นพยานหลักฐานในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ จำเป็นต้องเก็บรักษาต่อไปเพื่อประโยชน์ในการศึกษา ค้นคว้า หรือการวิจัย และ	

ควรกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุตามประเภทหมวดหมู่ที่มีมาตรฐานเดียวกัน รวมทั้งการคัดเลือกข้อมูลที่จะจัดเก็บเป็นจดหมายเหตุ จึงควรจะได้รับการคัดเลือกจากผู้มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์ มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านโดยตรง เข้าใจเจตนารมณ์ของการจัดเก็บ และมีวิสัยทัศน์ที่มองเห็นการใช้ประโยชน์ด้านต่าง ๆ ของข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - การกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารจดหมายเหตุให้หอจดหมายเหตุแห่งชาตินั้นสอดคล้องกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ ส่วนการกำหนดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากร เป็นการทำให้การประเมินคุณค่าและจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เอกสารจดหมายเหตุที่ได้รับการประเมินคุณค่าควรแก่การเก็บรักษาและอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นมรดกทางวัฒนธรรมด้านประวัติศาสตร์ของชาติ และเพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษา การค้นคว้าหรือการวิจัย จึงควรกระทำโดยผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน **(การเคหะแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกรณีกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุ ซึ่งกำหนดให้หน่วยงานรัฐต้องดำเนินการตามวิธีการที่กำหนดในมาตรา ๓๔ ของร่างกฎหมายนี้ เมื่อพิจารณาประกอบกับพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ รวมถึงการกำหนดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากรตามบัญชีรายชื่อกรมศิลปากรประกาศกำหนดเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่า และจัดทำ	

ทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ ตามที่ร่างกฎหมายนี้กำหนดไว้ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - เห็นด้วยกับกรณีข้างต้น เนื่องจากเอกสารจดหมายเหตุบางกรณีอาจถือได้ว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ข้อมูลการศึกษา วิจัย ข้อมูลทางสถิติ ซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของชาติหลายด้าน เช่น ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย หรือด้านการเงินจึงต้องมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนในการจัดเก็บ รวมถึงวิธีการทำลายตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง ในการจัดทำทะเบียนเอกสาร จดหมายเหตุ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - ในปัจจุบันสำนักงานมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการด้านจดหมายเหตุและเอกสารประวัติศาสตร์ คือ กลุ่มงานพิพิธภัณฑ์และจดหมายเหตุ สำนักวิชาการ ซึ่งได้เคยมีการดำเนินการจัดทำตารางกำหนดอายุเอกสารร่วมหอจดหมายเหตุแห่งชาติ เพื่อจัดเอกสารในสำนักงานเลขาการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งการกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุ รวมถึงการกำหนดให้มีการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากรตามบัญชีรายชื่อที่กรมศิลปากรประกาศกำหนดเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่า และจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุ ตามร่างกฎหมายนี้จะช่วยให้การดำเนินการด้านจดหมายเหตุเป็นรูปธรรมและบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นการกำหนดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของชาติ การศึกษา และการวิจัย และผู้แทนกรมศิลปากร ย่อมส่งผลให้การดำเนินการด้านจดหมายเหตุของหน่วยงานของรัฐมีความถูกต้องในวิชาการ เป็นเอกภาพ มีรูปแบบขั้นตอน และหลักเกณฑ์การจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุที่มีมาตรฐาน และมีประสิทธิภาพ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)**	

- เพราะเอกสารที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ควรได้รับการเก็บรักษา โดยต้องมีผู้ทรงความรู้เป็นผู้คัดกรองและประเมินคุณค่าอย่างเหมาะสม **(กรมวิชาการเกษตร)** - ได้มีการบันทึกข้อมูลหลักฐานเก็บไว้ เป็นการเก็บรักษาเรื่องราว ประวัติศาสตร์ เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ ของชาติ อันเป็นประโยชน์ต่อการทำงานด้านต่าง ๆ ในอนาคต และเป็นการรักษาคุณค่าแห่งเรื่องราวที่ดีงามของแผ่นดินไว้ให้คนรุ่นหลังได้ศึกษา **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรกำหนดเกณฑ์ระยะเวลาการเก็บรักษาและการส่งมอบข้อมูลข่าวสารของราชการให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ในลักษณะเดียวกันกับมาตรา ๒๖ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(กระทรวงการต่างประเทศ)**

- การกำหนดหลักเกณฑ์ในลักษณะเดียวกับมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จะสอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการคุ้มครองเอกสารประวัติศาสตร์ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

- การพิจารณากำหนดให้ข้อมูลข่าวสารใดเป็นเอกสารจดหมายเหตุ ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้มีความรู้เชี่ยวชาญทางด้านวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ผนวกกับผู้แทนกรมศิลปากร เพื่อให้การประเมินและจัดทำมีความถูกต้อง **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- ซ้ำซ้อนกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(สำนักงานประกันสังคม)**

- หากเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ความมั่นคงของชาติ และกระทบต่อเกียรติยศชื่อเสียงของผู้ที่เกี่ยวข้อง ต้องมีระยะเวลาพอสมควรในการเก็บรักษาไว้จนกว่าจะไม่มีผลกระทบกับเรื่องดังกล่าวแล้ว จึงสมควรที่จะกำหนดระยะเวลาการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ชัดเจนเหมาะสมกับชนิดของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย มิฉะนั้น อาจเกิดความเสียหายกับสถาบันพระมหากษัตริย์ รัฐ และบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)**

- ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการประเมินคุณค่าจากผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มาจากผู้เชี่ยวชาญด้านการประเมิน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ควรมอบให้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมรับผิดชอบ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**

- การคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่า อาจเป็นข้อกำจัดในการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เนื่องจากหน่วยงานของรัฐกับจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละด้านมีสัดส่วนที่แตกต่างกัน **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- ขอรับไว้พิจารณาก่อน จำเป็นต้องกำหนดชอบด้วย **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- เห็นสมควรกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจนในการดำเนินการไว้เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติและหน่วยงานของรัฐจะได้เตรียมดำเนินการ **(กรมประชาสัมพันธ์)**

- ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ ด้านกฎหมาย หรือด้านการเงิน เพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณค่าของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว รวมถึงการจัดทำทะเบียนเอกสารจดหมายเหตุด้วย **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- การประเมินคุณค่าของเอกสารจดหมายเหตุหรือเอกสารประวัติศาสตร์ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ (พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐) เป็นหน้าที่ของสำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติ ซึ่งมีการกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติจดหมายเหตุแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ รวมทั้งยังมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการจัดส่งเอกสารของราชการทั้งเอกสารทั่วไปและข้อมูลข่าวสารลับไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าวด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งหน่วยงานของรัฐได้ถือปฏิบัติมากกว่า ๒๐ ปี นอกจากนี้ปัจจุบัน สำนักหอจดหมายเหตุแห่งชาติอยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติในการจัดส่งเอกสารให้สำนักหอจดหมายเหตุประเมินคุณค่า และจะประกาศในหน่วยงานของรัฐปฏิบัติต่อไป ทั้งนี้ ในการปรับปรุงกฎหมายข้อมูลข่าวสารตามร่างฯ ฉบับ สปน. คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เชิญผู้อำนวยการหอจดหมายเหตุแห่งชาติในขณะนั้น ร่วมให้ความเห็นต่อร่างฯ ฉบับ สปน. ซึ่งน่าจะเป็นบทบัญญัติที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ปัญหาในการปฏิบัติรวมทั้งผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการร่างฯ นี้ ซึ่งมีความแตกต่างในทางปฏิบัติจากเดิม คือ กระจายอำนาจการใช้ดุลยพินิจในการประเมินคุณค่าเอกสาร แม้ว่าจะระบุให้แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญแต่ก็เป็นการคัดเลือกจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ โดยในทางปฏิบัติหากมีความเห็นคัดค้านกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับผู้แทนจากกรมศิลปากร ตามร่างฯ นี้ ผู้วินิจฉัย คือ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะซึ่งอาจมิได้มีความเชี่ยวชาญหรือชำนาญหรือมีความเข้าใจในบริบท ความสำคัญ คุณค่าของเอกสารในแต่ละสาขามากเพียงพอ **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๑๘. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีที่มาจากผู้แทนพรรคการเมืองพรรคร่วมรัฐบาล และพรรคร่วมฝ่ายค้าน ฝ่ายละ ๔ คน ทำหน้าที่สรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงการคัดเลือกกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ ตามที่กำหนดไว้ร่างกฎหมายนี้ หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมการข้าว) (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด**	**-** ไม่เห็นด้วย **(มหาวิทยาลัยมหิดล) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** **-** พรรคการเมืองดำเนินการอยู่ภายใต้ผลประโยชน์ของพรรค ประกอบกับอาจมีการย้ายจากฝ่ายรัฐบาลมาเป็นฝ่ายค้านทำให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินการ และเห็นว่าหน้าที่ในการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาฯ ควรเป็นหน้าที่ของ

(มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดอุทัยธานี) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - ทำให้คณะกรรมการสรรหาฯ มีตัวแทนซึ่งยึดโยงภาคประชาชน **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** เชื่อมโยงกับผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน **(กรมการขนส่งทางบก)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เห็นด้วยที่คณะกรรมการสรรหาฯ มาจากผู้แทนพรรคการเมืองทั้งสองฝ่าย เพื่อให้เกิดการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** **-** เป็นสัดส่วนที่มีความเหมาะสมอยู่แล้ว **(กรมชลประทาน)** **-** มีคุณสมบัติครบถ้วนและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา ๓๗ **(กรมพลศึกษา)** **-** เป็นการได้มาจากผู้แทนที่ได้รับเลือกมาจากภาคประชาชน **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)**	ฝ่ายบริหารในการดำเนินการ ไม่ควรนำฝ่ายนิติบัญญัติมาเกี่ยวข้อง **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** คณะกรรมการสรรหาฯ ควรมาจากภาควิชาการที่มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง จึงมิควรให้ภาคการเมืองเข้ามามีบทบาทในเรื่องนี้ผ่านกระบวนการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - ควรพิจารณาจากคุณสมบัติที่เหมาะสม ไม่ควรจำกัดว่าจะมาจากพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้าน หรือหากจะมีพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้าน ควรเพิ่มภาคประชาชนเข้าไปด้วยในสัดส่วนที่เท่ากัน **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรมาจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทรงคุณวุฒิ และจะต้องเป็นผู้พิจารณาทางปกครองที่กระทบสิทธิของเอกชนและหน่วยงานของรัฐ ควรเป็นกลางทางการเมือง และปราศจากการแทรกแซงทางการเมือง ดังนั้น จึงไม่ควรมีผู้แทนจากพรรคการเมืองเข้าร่วมในการสรรหา อาจทำให้เกิดการแทรกแซงในกระบวนการสรรหาได้ ไม่ควรให้มีพรรคการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง ควรกำหนดที่มาของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไว้ในร่างกฎหมายนี้เลย **(การประปานครหลวง)** - คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่ควรเกี่ยวข้องกับการเมือง **(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)** - ควรให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ ที่มาจากนักวิชาการ ราชการ ภาคประชาสังคม และเอกชน เพื่อป้องกันการคัดเลือกเพียงมุมมองของนักการเมือง และเพื่อป้องกันการคัดเลือกโดยอาศัยความเป็นพรรคพวกเข้ามาเกี่ยวข้อง รวมทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการข้อมูลข่าวสารอีกด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - ควรมีฝ่ายวิชาการในแต่ละด้านเข้ามาร่วมด้วย การมีฝ่ายพรรคการเมืองเข้าไปอาจกลายเป็นมารักษากลุ่มผลประโยชน์กัน **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)**

- จะทำให้การสรรหาผู้ทำหน้าที่กรรมการข้อมูลข่าวสารมาจากผู้แทนของประชาชน **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - ผู้ที่ผู้แทนคัดเลือกมา เป็นผู้ที่มีความคิดหลากหลาย **(กระทรวงยุติธรรม)** - การกำหนดให้มีที่มาจากผู้แทนพรรคการเมืองพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคร่วมฝ่ายค้าน ถือเป็นการเปิดโอกาสให้ตัวแทนของประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกฎหมาย **(กรมควบคุมมลพิษ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เป็นไปตามหลักการของรัฐธรรมนูญซึ่งกำหนดให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - จะได้บุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาดำเนินงานแล้ว สามารถแก้ไขปัญหาได้ง่ายขึ้น **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เหมาะสมในการถ่วงดุลอำนาจ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - การกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาฯ มาจากพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคร่วมฝ่ายค้านฝ่ายละเท่ากันจะเกิดความเป็นธรรมกับกระบวนการสรรหา **(กรมบังคับคดี)** - สร้างระบบตรวจสอบ ถ่วงดุล เพื่อให้ได้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๗ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองทั้งสองฝ่ายมีส่วนร่วมในการสรรหาและคัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๘ คน เมื่อประกอบกับกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ จำนวน ๕ คนแล้วเห็นได้ว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีสัดส่วนผู้ทรงคุณวุฒิมากกว่าข้าราชการประจำ เพื่อให้ใช้อำนาจไปในทางเปิดเผยข้อมูล	- คณะกรรมการดังกล่าวควรแต่งตั้งจากผู้ปฏิบัติงานประจำในหน่วยงานราชการ **(มหาวิทยาลัยแม่โจ้)** - ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการคัดเลือกผู้แทนจากพรรคการเมืองทั้งสองฝ่ายอย่างชัดเจนว่ามีที่มาอย่างไรถึงจะมาเป็นผู้แทนซึ่งจะมาเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ไม่เห็นด้วยกับหลักการ ไม่ควรให้ภาคการเมืองเข้ามายุ่งเกี่ยวกับการสรรหา แต่ควรกำหนดหลักเกณฑ์คัดกรองจากผู้แทนองค์กรอิสระ เช่น ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง หรือผู้แทนจากองค์กรอิสระอื่น ๆ เป็นต้น และไม่ควรมีคณะกรรมการหลายคณะ **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - การปฏิบัติด้านข้อมูลข่าวสารควรให้คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติได้ปราศจากการเมืองเข้ามาแทรกแซง **(จังหวัดสมุทรสงคราม)** - ไม่เห็นด้วย ๖ หน่วยงาน ควรกำหนดคุณสมบัติบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจเป็นคณะกรรมการ **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - นักการเมืองมีวาระการปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่นาน สมควรคัดเลือกสรรหาจากข้าราชการประจำ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - ควรเป็นตัวแทนจากหลายภาคส่วนมากกว่าผู้แทนพรรคการเมืองเพียงส่วนเดียว **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - ไม่ควรมีฝ่ายการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะอาจทำให้เกิดความไม่เป็นกลาง **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๓๘ ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ ประกอบด้วยผู้แทนจากพรรคการเมือง เพราะอาจมีปัญหาเรื่องความต่อเนื่องการทำหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ หากมีปัญหาในช่วงรอยต่อที่มีการเลือกตั้งพรรคการเมืองเพื่อเข้ามาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสรรหาฯ **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

สาธารณะได้มากกว่าในกฎหมายเดิม **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** **-** เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ เพราะจะเป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** **-** มีความสมดุลแล้ว เนื่องจากมาจากฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลจำนวนเท่ากัน **(จังหวัดเพชรบุรี)** **-** ควรเปิดโอกาสให้พรรคการเมืองเข้ามามีส่วนร่วม เนื่องจากเป็นตัวแทนของภาคประชาชน และเห็นด้วยกับการคัดเลือกคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๘ คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ทางด้านต่าง ๆ ครบถ้วน **(จังหวัดพิจิตร)** **-** ซึ่งจะทำให้เกิดการยึดโยงกับประชาชนในการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** **-** การให้ผู้แทนจากพรรคการเมืองซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นตัวแทนของประชาชนทำหน้าที่คณะกรรมการสรรหา **(พรรคเพื่อไทย)** **-** องค์ประกอบคณะกรรมการสรรหารายละเอียดกำหนดไว้ชัดเจนเหมาะสมดีมาก และเห็นพ้องด้วยกับองค์ประกอบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ **(พรรคแผ่นดินไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)**	**-** ผู้ทำหน้าที่ในการสรรหาควรเป็นผู้ที่ไม่สังกัดพรรคการเมือง ทั้งนี้ เพื่อมิให้มีการตั้งข้อสงสัยในเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** **-** ไม่เห็นด้วยกับองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาที่กำหนดให้มีข้าราชการประจำ จำนวน ๕ คน เป็นกรรมการด้วย เพราะเมื่อรวมกับผู้แทนพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาล ๔ คน และข้าราชการอีก ๕ คน จะมีสัดส่วนมากกว่าผู้แทนพรรคการเมืองฝ่ายค้านถึง ๙ ต่อ ๔ จึงเป็นไปได้น้อยที่บุคคลที่พรรคฝ่ายค้านเสนอจะได้รับการสรรหา **(พรรคเพื่อไทย)** - กรรมการสรรหาควรมีความเป็นกลางและไม่ควรเกี่ยวข้องกับการเมือง **(การยางแห่งประเทศไทย)** - ควรเป็นบุคคลภายนอก **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** **-** ไม่เห็นด้วย กับการให้ผู้แทนพรรคการเมืองร่วมรัฐบาล และพรรคร่วมฝ่ายค้านเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ ซึ่งองค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะในส่วนของผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนแปดคนนั้น อย่างน้อยต้องเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนิติศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ บริหารธุรกิจ และสื่อสารมวลชน แต่ตามร่างกฎหมาย กลับให้ผู้แทนพรรคการเมืองเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นควรเพิ่มเติมผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ร่วมเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ เช่น อดีตผู้พิพากษา และอดีตตุลาการในศาลปกครอง ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เข้ามาเป็นคณะกรรมการสรรหาฯ และลดสัดส่วนของกรรมการที่มาจากผู้แทนพรรคการเมือง **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์)** **-** การเปิดเผยข้อมูลควรดำเนินการในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ และควรมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณาให้รอบคอบที่สุด **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** **-** ควรให้เป็นหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาได้พิจารณากรอบการดำเนินการเพื่อไม่ให้ขัดหรือแย้งกับกฎ

- เพราะจะได้มองแง่มุมมองที่แตกต่างกัน **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - การดำเนินงานของคณะกรรมการเป็นการตรวจสอบการทำงานของรัฐอย่างหนึ่งจึงควรมีผู้แทนพรรคการเมืองจากทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านเข้าร่วมในการสรรหา **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - เพื่อให้ได้บุคคลที่เหมาะสมที่สุด **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - การกำหนดดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ที่มีความเหมาะสมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เห็นด้วยในหลักการที่มีความหลากหลายจากภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เป็นการถ่วงดุลการใช้อำนาจในการสรรหาที่เท่าเทียมกัน ส่งผลให้การพิจารณาสรรหามีความเป็นชอบธรรม **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วยในหลักการของการมีคณะกรรมการสรรหา **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพราะจะทำให้เกิดความเป็นธรรมในการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้รับความเห็นชอบจากฝ่ายการเมืองอย่างเท่าเทียมกันอย่างครบถ้วน ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานของกรรมการข้อมูลข่าวสารผู้ทรงคุณวุฒิเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - จะทำให้กรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ มีความหลากหลาย และมีการผลัดเปลี่ยนการปฏิบัติงานอยู่ตลอด **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - การให้คณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ มีที่มาจากผู้แทนพรรคการเมืองพรรคร่วมรัฐบาล และพรรคร่วมฝ่ายค้านฝ่ายละ ๔ คน ทำให้การสรรหากรรมการข้อมูล	ระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - ในมาตรา ๓๕ องค์ประกอบและสัดส่วนของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ที่กำหนดสัดส่วนของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีจำนวนมากกว่าผู้แทนจากหน่วยงาน เนื่องจาก เรื่องนี้เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนั้น บุคคลที่เป็นผู้แทนจากหน่วยงานจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจกับระบบข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๘ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากพรรคการเมืองซึ่งอาจส่งผลให้มีการแทรกแซงการทำงานของหน่วยงานที่ต้องดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีหลายส่วนที่กำหนดให้มีอำนาจในการสั่งให้หน่วยงานต่าง ๆ ต้องปฏิบัติตาม **(กระทรวงพลังงาน)** - คณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรเป็นหน่วยงานอิสระ ตัวแทนจากภาครัฐ และภาคประชาชนหรือ NGOs หากมีเพียงคณะกรรมการสรรหาที่มาจากพรรคการเมืองต่าง ๆ ซึ่งแม้จะเป็นผู้แทนของประชาชนโดยหลักการแล้วก็อาจมีข้อโต้แย้งในเรื่องของการทับซ้อนทางผลประโยชน์ได้ จึงเห็นควรให้การสรรหาควรให้หน่วยงานที่ต้องปฏิบัติตามหลักกฎหมายฉบับนี้มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการสรรหาด้วย เนื่องจากเป็นผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานภายใต้กฎหมายฉบับนี้โดยตรง **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - โครงสร้างที่กำหนดอาจจะไม่มีความอิสระเพียงพอและอาจเกิดความไม่คล่องตัว **(กรมประชาสัมพันธ์)** - คณะกรรมการตามร่างกฎหมายดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่มากขึ้น เช่น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิควรเป็นบุคคลที่มีความเป็นกลางและปราศจากการครอบงำทางการเมือง อีกทั้งในเรื่องคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิก็ไม่ได้บัญญัติคุณสมบัติเฉพาะด้านไว้ เมื่อมีการแต่งตั้งอาจทำให้ได้บุคคลที่ไม่เหมาะสมได้

ข่าวสารสาธารณะเป็นธรรม **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - การให้คณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ มาจากผู้แทนพรรคการเมือง พรรคร่วมรัฐบาล และพรรคร่วมฝ่ายค้าน แสดงให้เห็นว่าการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการพิจารณาข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อยู่ในความครอบครองของรัฐ และเอกชนที่มีความเชื่อมโยงกับรัฐ การที่ให้ผู้แทนจากสมาชิกพรรคการเมืองซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อันเป็นตัวแทนของประชาชนทำหน้าที่คณะกรรมการสรรหา ย่อมแสดงให้เห็น ถึงการทำหน้าที่ยึดโยงกับประชาชน **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นหลักการที่กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะผู้ที่จะมาเป็นกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ ควรมีความเป็นกลาง เป็นบุคคลที่เหมาะสมเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ดังนั้น การให้ผู้แทนพรรคการเมืองจากทั้งพรรคร่วมรัฐบาลและพรรคร่วมฝ่ายค้าน ฝ่ายละ ๔ คนเท่า ๆ กัน ย่อมเป็นการถ่วงดุล ไม่ให้ฝ่ายการเมืองที่ครองอำนาจรัฐสามารถใช้อำนาจครอบงำการตั้งกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิได้ อันจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติในภาครวม **(กรมวิชาการเกษตร)**	การกำหนดเรื่องคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไว้ จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นและเหมาะสม เพื่อให้ได้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจ มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - กฎหมายเดิมได้กำหนดคำนิยามของ “คณะกรรมการ” ในมาตรา ๔ แต่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ได้กำหนดนิยามคณะกรรมการไว้ ซึ่งอาจเกิดปัญหาในการตีความ อีกทั้งในร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่กำหนดให้ผู้แทนพรรคการเมืองทั้งสองฝ่ายมาทำหน้าที่สรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงการคัดเลือกกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนและอาจมีความไม่โปร่งใส **(องค์การคลังสินค้า)** - คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรเป็นบุคคลที่มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ **(การเคหะแห่งชาติ)** - อำนาจฝ่ายบริหารควรแยกกับอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - การกำหนดคณะกรรมการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่ควรให้มีเฉพาะผู้แทนจากพรรคการเมือง พรรคร่วมรัฐบาล หรือพรรคร่วมฝ่ายค้าน ฝ่ายละ ๔ คนเท่านั้น คณะกรรมการสรรหาฯ ควรมีองค์ประกอบดังนี้ (๑) จากผู้แทนหน่วยงานของรัฐ จำนวน ๓ คน เช่น ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อัยการสูงสุด (๒) บุคคลซึ่งประธานรัฐสภาแต่งตั้ง จำนวน ๓ คน (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา) และ (๓) ผู้แทนภาคเอกชนและภาคประชาชนที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ มีผลงานและมีประสบการณ์ที่ดำเนินกิจกรรมเกี่ยวข้องโดยตรงกับการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพและการดำเนินการด้านข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จำนวน ๓ คน **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - มีจำนวนผู้แทนในคณะกรรมการมากเกิน และไม่ควรให้สิทธินักการเมืองเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญโดยอิสระเสรี เมื่อพ้นจากตำแหน่งนักการเมืองแล้ว

	ข้อมูลข่าวสารสำคัญอาจถูกเผยแพร่หรือขายให้แก่ต่างชาติหรือผู้ไม่หวังดี **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรกำหนดสาขาอาชีพความเชี่ยวชาญของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้มีความหลากหลายเพิ่มขึ้น เพื่อให้การดำเนินงานและการตัดสินใจมีความสมบูรณ์ครอบคลุมทุกมิติ **(กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)**

- เยอะเกินความจำเป็น **(สำนักงานประกันสังคม)**

- หากพิจารณามาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๘ สามารถเข้าใจได้ว่า การแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ให้มีการเลือกประธานและรองประธานจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และในส่วนผู้ทรงคุณวุฒิแปดคนนั้น จะต้องมีที่มาจากคณะกรรมการสรรหาที่ประกอบด้วยผู้แทนจากพรรคการเมืองทั้ง ๒ ฝ่าย แต่ในวรรคสุดท้ายของมาตรา ๓๘ กลับระบุว่า ให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะกำหนดกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา ทั้งที่ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะต้องเป็นหนึ่งในผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้คัดเลือก **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ในบางช่วงเวลาอาจมีพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลหรือพรรคร่วมฝ่ายค้านไม่ครบ ๔ พรรค โดยเฉพาะหากมีพรรคฝ่ายรัฐบาลหรือพรรคฝ่ายค้านเพียงพรรคเดียว ก็จะส่งผลให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาฯ ตามมาตรา ๓๘ ไม่ครบตามที่กฎหมายบัญญัติ แม้ว่าในตอนท้ายของมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง จะบัญญัติให้ตัวแทนจากพรรคการเมืองที่มีจำนวนสมาชิกสูงที่สุดเพิ่มพรรคละหนึ่งคนตามลำดับจนครบจำนวนแล้วก็ตาม **(สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)**

- ในมาตรา ๓๙ ควรกำหนดบทบัญญัติเพื่อแก้ปัญหากรณีมีบุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงตามวรรคห้ามากกว่าจำนวนที่จะต้องสรรหาด้วย เช่น ให้บุคคลที่ได้รับคะแนนเสียงมากกว่าเป็นผู้ได้รับเลือก หรือกรณีที่ได้คะแนนเสียงเท่ากันให้ทำการลงคะแนนคัดเลือกเฉพาะบุคคลที่ได้คะแนนเสียงเท่ากัน **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- ควรมีผู้แทนฝ่ายความมั่นคงและตุลาการด้วย **(สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ)**

- สัดส่วนคณะกรรมการสรรหาฯ มาจากผู้แทนพรรคการเมืองเดียวกัน รวมทั้ง วิธีการสรรหาเป็นการลงคะแนนโดยเปิดเผยตามร่างมาตรา ๓๙ อาจส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงได้ เห็นควรพิจารณาเพิ่มผู้แทนจากภาคเอกชน หรือหน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ และพิจารณากำหนดสัดส่วนอย่างมีหลักเกณฑ์ **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)**

- ควรกำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีที่มาเช่นเดียวกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๒๗ ของกฎหมายเดิม **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- ควรเปิดโอกาสให้เอกชนมีส่วนร่วมในการได้รับคัดเลือกเป็นคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ โดยกำหนดให้มีตัวแทนของภาคเอกชน เช่น สภาหอการค้าไทย หรือสภาอุตสาหกรรม หรือสมาคมค้าปลีก เป็นต้น เพื่อให้ทราบแง่มุม ความจำเป็นของภาคธุรกิจด้วย **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- องค์ประกอบผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่านในคณะกรรมการฯ ตามร่างมาตรา ๓๕ ที่มีกระบวนการคัดเลือกโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านนั้น ควรเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ

ตามร่างมาตรา ๓๗ (๓) ให้มิใช่ผู้สังกัดหรือสมาชิกพรรคการเมืองด้วย เพื่อความเป็นกลาง **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ร่างมาตรา ๓๘ ที่กำหนดองค์ประกอบผู้ทรงคุณวุฒิ ๘ ท่าน ในคณะกรรมการฯ ตามร่างมาตรา ๓๕ ที่มีกระบวนการคัดเลือกโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านนั้น ควรเพิ่มเติมคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิตามร่างมาตรา ๓๗ (๓) ให้มิใช่ผู้สังกัดหรือสมาชิกพรรคการเมืองด้วย เพื่อความเป็นกลาง **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ประเด็นคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ร่างมาตรา ๓๘ บัญญัติให้คณะกรรมการสรรหาฯ ประกอบด้วยผู้แทนจากพรรคการเมืองนั้น เห็นว่ามีสัดส่วนที่ไม่หลากหลาย คณะกรรมการสรรหาฯ ควรมาจากหลากหลายสาขาอาชีพ เพื่อความเป็นกลางในการพิจารณา เช่น ผู้แทนจากศาล ผู้แทนจากส่วนราชการ ผู้แทนจากภาคประชาชน เป็นต้น ควรมีสัดส่วนจากหลายภาคส่วน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี)**

- หากกำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาฯ ซึ่งมาจากผู้แทนภาครัฐและภาคเอกชนน่าจะมีความเหมาะสมมากกว่าที่มาจากผู้แทนพรรคการเมือง **(กระทรวงสาธารณสุข)**

- ในส่วนของการตั้งกรรมการ ควรคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชาย และจำนวนคณะกรรมการที่จะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- การกำหนดวิธีการได้มาซึ่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เนื่องจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นองค์กรกลุ่มที่มีหน้าที่และอำนาจในการควบคุมกำกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานของรัฐในฝ่ายบริหาร ซึ่งหน้าที่และอำนาจดังกล่าวถือเป็นการสนับสนุนการบริหารราชการแผ่นดินของคณะรัฐมนตรี จึงเห็นควรให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจสรรหาและแต่งตั้งบุคคลดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทั้งนี้ การใช้อำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าวอาจถูกตรวจสอบโดยฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการตามกรอบของกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้ เช่น การไปชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมาธิการของสภาผู้แทนราษฎร การถูกควบคุมตรวจสอบการใช้อำนาจโดยศาลปกครอง เป็นต้น **(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ)**

- คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๗ (๗) ให้แก้ไขจาก “ให้ออกจากหน่วยงานของเอกชน” เป็น “ให้ออกจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน” **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาควรประกอบด้วยผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านเดียวกันหรือด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มากกว่าที่จะมาจากผู้แทนพรรคการเมือง เพื่อให้คณะกรรมการสรรหาสามารถใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องในด้านนั้น ๆ มาพิจารณาสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านที่เกี่ยวข้องได้อย่างแท้จริง **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)**

- องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาที่กำหนดเฉพาะผู้แทนจากพรรคการเมืองนั้น เนื่องจากยังไม่ทราบถึงเจตนารมณ์ของการกำหนดบทบัญญัติดังกล่าว จึงยังไม่มีความเห็นในส่วนนี้ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)**

- การกำหนดให้ผู้แทนพรรคการเมืองทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านทำหน้าที่สรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการข้อมูลข่าวสารผู้ทรงคุณวุฒิ อาจไม่เหมาะสมเพียงพอที่จะเป็นตัวแทนในการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ทั้งการกำหนดนโยบายและวินิจฉัยตามร่างฯ นี้ แม้ว่าผู้แทน

พรรคการเมือง คือ ตัวแทนปวงชนชาวไทย แต่ในแง่ขอบเขตการบังคับใช้ตามร่างฯ นี้ ครอบคลุมถึงภาคเอกชนและภาคประชาสังคม จึงควรกำหนดให้มีสัดส่วนของคณะกรรมการสรรหาที่จะเป็นตัวแทนของภาคเอกชนและภาคประชาสังคมร่วมด้วย โดยอาจให้มีการลงมติการแต่งตั้งสรรหาจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- คณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ ให้มาจากผู้แทนองค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ ๕ องค์กร ได้แก่ (๑) คณะกรรมการการเลือกตั้ง (๒) ผู้ตรวจการผ่านดิน (๓) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (๔) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (๕) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทั้งนี้ การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิ ให้มีการจัดทำบัญชีรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด

ให้ปรับปรุงจำนวนและองค์ประกอบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ โดยมีจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด ๑๓ คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากผู้เชี่ยวชาญด้านสาขาต่าง ๆ จำนวน ๘ คน ได้แก่ (๑) ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค (๒) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (๓) ด้านสังคมศาสตร์ (๔) ด้านกฎหมาย (๕) ด้านวิทยาศาสตร์หรือสุขภาพ (๖) ด้านการเงิน และ (๗) ด้านอื่น ๆ จำนวน ๒ คน และมีผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐ จำนวน ๕ คน ได้แก่ (๑) สภาความมั่นคงแห่งชาติ (๒) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (๓) สำนักงานพัฒนารัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (๔) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และ (๕) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ประธานกรรมการมาจากผู้ทรงคุณวุฒิ **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

๑๙. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน))**	**-** ไม่เห็นด้วย **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** **-** ควรปฏิบัติตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** การดำเนินการใด ๆ ที่มีผลกระทบกับเอกชนผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล ในลักษณะเข้าไปในสถานที่เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายฉบับนี้ ในขณะที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ได้ให้อำนาจคณะกรรมการในกรณีดังกล่าว โดยมาตรา ๓๒ กำหนดแต่เพียงให้มีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งวัตถุเอกสารหรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้เท่านั้น **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)**

(พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย ในหลักการอำนาจในการตรวจสอบข้อมูล **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) (จังหวัดเพชรบุรี) (พรรคพลังสหกรณ์)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เป็นหลักการเดียวกันกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(กรมชลประทาน)** **-** เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** **-** เพื่อความโปร่งใสของการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** กฎหมายควรให้อำนาจคณะกรรมการฯ ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ต้องมีขอบเขตของการใช้อำนาจอย่างชัดเจนและตรวจสอบได้ **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** **-** การกำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ถือเป็นการอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายของคณะกรรมการฯ **(กรมควบคุมมลพิษ)**	**-** ใช้อำนาจเกินความจำเป็น **(สำนักงานประกันสังคม)** **-** ไม่เห็นด้วย การกำหนดให้อำนาจคณะกรรมการฯ ควรมีเหตุผลและหลักฐานเพียงพอที่สามารถใช้อ้างอิงได้ในการขอเข้าตรวจสอบข้อมูลของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** **-** เป็นการให้อำนาจเกินไป **(กระทรวงยุติธรรม)** **-** ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๔๓ เนื่องจากคณะกรรมการฯ มีอำนาจเรียกสั่งหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยแล้ว **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - เป็นการใช้อำนาจเกินขอบเขตของกฎหมายรัฐธรรมนูญ **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - ควรจำกัดอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้เพียงแค่การเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณา **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)** - ควรให้หน่วยงานของรัฐนั้น ๆ มีอำนาจในการพิจารณาอนุญาต **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เป็นการใช้อำนาจมากเกินขอบเขตกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ **(การประปานครหลวง)** - จะเป็นการก้าวล่วงและใช้อำนาจเกินขอบเขต สมควรให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำได้เท่านั้น **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - การเรียกให้หน่วยงานของรัฐจัดส่งข้อมูลข่าวสารเป็นการเพียงพอแล้วที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารมาเพื่อใช้ในการพิจารณา **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - เป็นการแทรกแซงการดำเนินงานของหน่วยงาน รวมถึงการดำเนินการเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครอง หรือผู้ควบคุมข้อมูล ควรมีหลักเกณฑ์กำหนดที่ชัดเจนเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาการใช้ดุลพินิจในทางที่มิชอบ **(บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน))** - เป็นการให้อำนาจคณะกรรมการฯ มากเกินสมควร ประกอบกับในร่างมาตรา ๔๓ ให้มีอำนาจเรียก และยังมีอำนาจเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร การให้

- เห็นด้วย แต่จะต้องกำหนดขอบเขตการทำงานหรือการตรวจสอบโดยละเอียดไว้ด้วย เพื่อมิให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจมากจนเกินไป **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - คณะกรรมการฯ มีระบบวิธีการพิจารณาระบบไต่สวน จึงควรมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารราได้อย่างเต็มที่ **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - เป็นหลักการที่กำหนดในกฎหมายเดิม **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - เพื่อให้การขับเคลื่อนงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - คณะกรรมการฯ สามารถดำเนินการเมื่อเกิดปัญหาได้ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - ให้มีการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๗ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างรวดเร็วซึ่งเกิดประโยชน์กับประชาชน **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เป็นขั้นตอนการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เห็นด้วย แต่ต้องมีระบบควบคุมที่ดี เพื่อมิให้เข้าข่ายการละเมิดหรือบุกรุกได้ **(จังหวัดอุทัยธานี)** - มีความจำเป็นเพื่อความสะดวกในการรวบรวมพยานหลักฐานจึงจำเป็นต้องมีการให้อำนาจดังกล่าวไว้ **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - คณะกรรมการฯ เป็นผู้มีอำนาจในการกำกับดูแลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐให้ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จึงสามารถเข้าไปในสถานที่ดังกล่าวได้ **(จังหวัดพิจิตร)** - ซึ่งจะเป็นเครื่องมือให้ดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น	อำนาจในการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารเพียงเท่านี้ก็น่าจะถือว่าเป็นการเหมาะสมแล้ว **(กรมบังคับคดี)** - ไม่เห็นด้วยกับหลักการ การค้นในที่รโหฐานเป็นการใช้อำนาจเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพในเคหะสถานของบุคคลหรือนิติบุคคล แต่เห็นด้วยในหลักการที่อาจใช้อำนาจโดยผ่านพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเป็นหลัก **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))** - ไม่เห็นด้วย ๖ หน่วยงาน ควรมีการประสานข้อมูลกันตามระบบเพื่อความปลอดภัยของข้อมูล ควรให้ส่วนราชการสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิเอง **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เพราะอาจละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น **(อำเภอนามนจังหวัดกาฬสินธุ์)** - ควรตั้งคณะทำงานเพื่อดำเนินการแทนกรรมการแล้วจึงเสนอกรรมการ **(สภาเทคนิคการแพทย์)** - ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๔๓ เพราะเป็นการบัญญัติกฎหมายให้อำนาจไว้กว้างเกินไป มีข้อสังเกตว่า กรณีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ในความครอบครองของเอกชนก็มีความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียนว่าใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ไม่ชอบก็ได้ หากเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองแล้วปรากฏว่าไม่พบข้อมูลข่าวสาร ควรให้มีการขออำนาจศาลมีคำสั่งอนุญาตให้คณะกรรมการฯ หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ เข้าตรวจสอบข้อมูล เนื่องจากการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการฯ มีโทษร้ายแรง ซึ่งกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))** - หากเข้าไปในสถานที่ของเอกชนต้องมีการดำเนินการโดยมีหมายที่ออกโดยศาล หรือต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น การให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิเสรีภาพของเอกชนเกินสมควร **(พรรคเพื่อไทย)** - รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา) **-** มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** **-** เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** **-** เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดผลสัมฤทธิ์ จึงต้องมีการกำหนดวิธีการบังคับไว้ ซึ่งหลักการนี้ก็ปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๓ ของกฎหมายเดิม **(การประปานครหลวง)** **-** เห็นด้วยบางส่วน โดยควรกำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่เฉพาะกรณีไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่คณะกรรมการฯ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา)** **-** เห็นด้วย แต่ควรกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางการปฏิบัติในการเข้าไปในสถานที่ให้ชัดเจน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์)** **-** เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประสบผลสำเร็จ **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** **-** การใช้อำนาจดังกล่าว ทำให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่แท้จริง ส่งผลการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะของคณะกรรมการฯ สามารถมีคำวินิจฉัยได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)**	และสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** **-** เพราะอาจเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ ในการเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** **-** การวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นการวินิจฉัยโดยรับฟังหลักฐานและอาจมีพยานผู้เชี่ยวชาญให้ความเห็น จึงไม่มีความจำเป็นต้องเข้าไปในสถานที่แต่อย่างใด **(สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค)** - คณะกรรมการไม่ควรแทรกแซงการทำงานของผู้ดูแลข้อมูล การให้อำนาจที่มากเกินความจำเป็นอาจก่อให้เกิดการคอรัปชั่น **(กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช)** - ไม่เห็นด้วยที่จะให้มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครอง หรือผู้ควบคุมดูแล แต่เห็นควรที่จะให้มีอำนาจเรียกร้องบุคคลให้ถ้อยคำ หรือให้วัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้ **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - ลักษณะการดำเนินการตามร่างกฎหมายดังกล่าวไม่มีเหตุจำเป็นถึงขนาดที่จะต้องเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล อำนาจเรียกของคณะกรรมการฯ เท่าที่เคยปฏิบัติมาแต่เดิมจากกฎหมายเดิมมาตรา ๓๒ ที่ให้บุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสารหรือพยานหลักฐานประกอบการพิจารณา สำหรับการดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามเจตนารมณ์ของร่างกฎหมายนี้ก็เพียงพอแล้ว **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - ถือได้ว่าเป็นอำนาจในลักษณะเดียวกับพนักงานสอบสวน หรือเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น ๆ จึงไม่ควรกำหนดอำนาจของคณะกรรมการฯ ในเรื่องนี้อำนาจในการเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูล

- เห็นด้วย เนื่องจากในมาตรา ๔๓ ที่กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลเพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูล ได้มีการระบุรายละเอียดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการฯ ไว้อย่างครอบคลุมและชัดเจน ในมาตรา ๓๖ ด้วยแล้ว **(กระทรวงพลังงาน)** - เป็นการตรวจสอบของกลุ่มบุคคลที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงของข้อมูลที่หน่วยงานได้จัดแสดงต่อสาธารณะไม่ว่าจะรูปแบบใดก็ตาม เพื่อความถูกต้องและโปร่งใส **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - เห็นด้วยในหลักการของการให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแล **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อคณะกรรมการฯ จะได้รับทราบและติดตามการดำเนินงาน เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานได้อย่างถูกต้อง **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - การพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้การรวบรวมข้อมูลหลักฐานประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ให้เป็นไปโดยรวดเร็วและได้ข้อมูลที่จำเป็นครบถ้วน **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - ทำให้การตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะสามารถกระทำได้ในเชิงรุกและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง เป็นไปตามกฎหมายเดิม มาตรา ๓๓ วรรคสอง **(องค์การคลังสินค้า)** - หน่วยงานของรัฐต้องสร้างความเชื่อถือให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญและความน่าเชื่อถือในต่าง ๆ ดังกล่าว มีลักษณะใกล้เคียงกับพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอื่น ๆ ที่มีโทษตามประมวลกฎหมายอาญา จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินการ ทั้งนี้ โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อประมวลกฎหมายอาญาหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเกี่ยวกับอำนาจในการตรวจค้น **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - การเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล หากเป็นสถานที่ของเอกชนต้องมีการดำเนินการโดยมีหมายที่ออกโดยศาลหรือต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้นในการกำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลสาธารณะอาจเป็นการรุกล้ำสิทธิเสรีภาพของเอกชนเกินสมควร **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เมื่อพิจารณาถึงหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะแล้ว ยังไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลเพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะประกอบกับเมื่อพิจารณาเทียบเคียงกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๒ ที่บัญญัติห้ามมิให้ค้นในที่รโหฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งศาล จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้ในลักษณะทำนองนี้ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - ควรมีการกำหนดอำนาจฝ่ายต่าง ๆ ในการถ่วงดุลในการเข้าถึงข้อมูล **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(การเคหะแห่งชาติ)** **-** มีความสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามร่างกฎหมาย มาตรา ๓๖ (๗) กำหนดให้สามารถสั่งให้หน่วยงานหรือบุคคลส่งข้อมูลหรือเอกสาร หรือมาให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาได้ เห็นว่ามีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้เช่นกัน **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** **-** เพราะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ควรมีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ **(กรมวิชาการเกษตร)** **-** เป็นการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้านข้อมูลข่าวสาร ให้เกิดความโปร่งใส สุจริตและตรงไปตรงมา **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- มีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด ในการให้อำนาจคณะกรรมการฯ เข้าไปในสถานที่เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุตามกฎหมาย อันเป็นการละเมิดสิทธิของบุคคล **(กระทรวงยุติธรรม)**

- ควรมีข้อกำหนดด้วยว่าการเข้าไปในสถานที่จะอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

- เมื่อคณะกรรมการฯ ทำการอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของหน่วยงานรัฐ จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่รัฐตามมาตรา ๔ เห็นควรว่าคณะกรรมการฯ ย่อมมีอำนาจในทางปฏิบัติในการเข้าไปในสถานที่เพื่อดำเนินการตรวจสอบได้ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- อำนาจเข้าไปในสถานที่ เพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๔๓ เป็นอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จึงเห็นว่าควรอยู่ในมาตราเดียวกันกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ตามมาตรา ๓๖ **(กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์)**

- อำนาจเข้าไปในสถานที่ เฉพาะสถานที่ที่เป็นของรัฐหรือเอกชนที่ใช้อำนาจมหาชนเท่านั้น หากเป็นสถานที่ของเอกชนทั่วไปควรต้องมีหมายศาล เพราะเป็นการกระทบสิทธิของเอกชนเจ้าของสถานที่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๙๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน จึงควรมีข้อกำหนดที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นกฎหมายสำคัญและอยู่ในระบบกฎหมาย

เดียวกัน โดยควรกำหนดให้ต้องมีการขอหมายของศาลในการเข้าไปในสถานที่ของเอกชน หากจะเข้าไปในสถานที่ของเอกชนโดยไม่มีหมายศาลจะต้องมีเหตุยกเว้นบัญญัติไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมการข้าว)**

- การเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองข้อมูล ควรขอใช้อำนาจผ่านศาล โดยมีเหตุอันเชื่อได้ว่ามีข้อมูลดังกล่าว หรือมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยหากไม่กระทำจะก่อให้เกิดความเสียหาย **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- การเพิ่มอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ให้สามารถตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยการเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลดังกล่าวว่า สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติให้ชัดเจนเพื่อเป็นหลักประกันการคุ้มครองสิทธิของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล เช่น การต้องขออนุญาตต่อศาลก่อนเข้าไปในสถานที่ตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น **(สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม)**

- การเข้าไปในสถานที่ของเอกชนควรต้องกำหนดให้ต้องได้รับหมายค้นของศาลก่อน รวมถึงอาจต้องมีการกำหนดระเบียบ วิธีการหรือขั้นตอนการตรวจสอบข้อมูลให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูลดิจิทัลด้วย และอาจกำหนดให้คณะอนุกรรมการตามมาตรา ๔๔ ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้เข้าตรวจสอบข้อมูลแทนก็ได้ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- ควรใช้อำนาจศาลเมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของข้อมูลและให้เวลากับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ควรจะมีการร้องเรียนก่อน เนื่องจากหน่วยงานปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารและมีเหตุเชื่อได้ว่ามีข้อมูลข่าวสารนั้นอยู่ในหน่วยงานดังกล่าว จึงจะมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบได้ **(จังหวัดเพชรบุรี)**

- เห็นควรให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารได้ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**

- ควรกำหนดบทลงโทษคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ที่ใช้อำนาจเกินขอบเขต หรือล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นอันเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งเป็นความผิดทางอาญาและทางแพ่ง เช่นเดียวกับผู้ที่ไม่เปิดเผยข้อมูลหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือไม่ควรกำหนดความผิดทางอาญาสำหรับองค์กรผู้เปิดเผยข้อมูล **(สภาทนายความ)**

- ควรบัญญัติให้อำนาจคณะกรรมการฯ เช่นเดียวกับอำนาจคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการดังเช่นที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๒ ของกฎหมายเดิม และหากจะกำหนดโทษ ควรกำหนดเป็นโทษปรับทางปกครอง หรือกำหนดเป็นอัตราค่าปรับ **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- อำนาจของคณะกรรมการฯ มิได้ครอบคลุมไปถึงเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้บังคับของร่างพระราชบัญญัตินี้ อันอาจส่งผลให้การดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่ได้ประสิทธิภาพเท่าที่ควร **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)**

- ควรกำหนดระยะเวลาและเงื่อนไขในการเข้าไปในสถานที่ให้ชัดเจน **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))**

- คณะกรรมการฯ ควรมีขอบเขตอำนาจพอสมควรแก่กรณี โดยไม่ก้าวล่วงอำนาจหน้าที่และสร้างภาระให้แก่หน่วยงานของรัฐเกินสมควร **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- ควรระบุว่าสถานที่ดังกล่าวเป็นสถานที่ราชการหรือเอกชน **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ร่างมาตรา ๔๓ อำนาจเรียกของคณะกรรมการฯ ควรระมัดระวังการใช้อำนาจเพื่อให้เกิดการใช้อำนาจอย่างเป็นธรรมต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย อย่างไรก็ตามยังมีข้อกังวลว่า ๑) ร่างมาตรา ๒๘ ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ แต่ร่างมาตรา ๔๓ เป็นการให้อำนาจคณะกรรมการฯ ตรวจดูข้อมูลก่อนนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ๒) หากคณะกรรมการฯ เป็นบุคลากรหรือผู้เกี่ยวข้องทางการเมืองจะก่อให้เกิดผลเสียหายหรือไม่ ๓) ควรกำหนดกรณีที่สามารถให้อำนาจคณะกรรมการฯ สามารถตรวจสอบได้เป็นการเฉพาะ มิควรให้ตรวจดูได้ในทุกกรณี ๔) มีข้อกังวลต่อการให้อำนาจคณะกรรมการฯ เข้าไปในสถานที่ซึ่งไม่มีความชัดเจนว่ามีกระบวนการพิจารณาหรือกลั่นกรองความเหมาะสมก่อนหรือไม่ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- หากเป็นคณะกรรมการจะเข้าตรวจสอบควรได้รับความยินยอมจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลก่อน **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)**

- ควรกำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่เฉพาะกรณีไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือส่งมอบข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้แก่คณะกรรมการฯ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา)**

- ควรกำหนดหลักเกณฑ์แนวทางการปฏิบัติในการเข้าไปในสถานที่ให้ชัดเจน เพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์)**

- เห็นว่าเป็นการกระทำที่ไม่สมควร โดยควรกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกมาประกอบการพิจารณาได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากมีการเรียกแล้วมีการฝ่าฝืนไม่ดำเนินการก็กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ให้สามารถที่จะมีอำนาจเข้าไปในสถานที่เพื่อดำเนินการตรวจสอบจ้อมูลข่าวสารได้ในกรณีฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการ **(กระทรวงสาธารณสุข)**

- ข้อสังเกตที่เป็นรายละเอียดต้องพิจารณาเพิ่มเติม เช่น ความทับซ้อนของอำนาจหน้าที่กับฝ่ายปกครอง อื่น ความรัดกุมในทางปฏิบัติที่อาจส่งผลให้เกิดการละเมิดสิทธิ ทั้งนี้ เห็นควรให้เป็นการทำงานเชิงบูรณาการกับหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูล **(สถาบันพระปกเกล้า)**

- เนื่องจากธนาคารเป็นหน่วยงานที่ต้องให้บริการแก่ลูกค้า จึงควรมีการกำหนดแจ้งให้ทราบล่วงหน้าพอสมควร ทั้งนี้เพื่อไม่ให้กระทบต่อการให้บริการแก่ลูกค้า **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- ขอสงวนสิทธิ์ในการแสดงความคิดเห็นในข้อนี้ เนื่องจากการกำหนดในมาตรา ๔๓ ยังไม่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนว่าคณะกรรมการฯ มีอำนาจแค่ไหน อย่างไรและใช้วิธีการใดในการตรวจสอบ **(กรมประชาสัมพันธ์)**

- อำนาจดังกล่าวมีลักษณะเป็นการใช้อำนาจในการค้นเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์และเสรีภาพของประชาชน โดยเฉพาะเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จึงควรกระทำเท่าที่จำเป็นเท่านั้น และการใช้อำนาจดังกล่าวควรต้องกระทำโดยอาศัยหมายค้นหรือคำสั่งของศาล นอกจากนี้ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะก็มีอำนาจที่เกี่ยวข้องตามร่างมาตรา ๓๖ ประกอบกับร่างมาตรา ๕๐ ก็ได้กำหนดโทษทางอาญาสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้แล้ว ซึ่งน่าจะเป็นเครื่องมือในการบังคับใช้กฎหมายส่วนนี้ด้วย ทั้งนี้ โดยคุณลักษณะข้อมูลในอนาคตจะอยู่ในรูปแบบดิจิทัลเป็นส่วนใหญ่ การบังคับใช้อำนาจในส่วนนี้จึงควรคำนึงถึงการเก็บข้อมูลในรูปแบบดังกล่าวประกอบด้วย **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)**

- คณะกรรมการอาจจะแจ้งให้กับหน่วยงานรัฐได้ทราบล่วงหน้า เพื่อเตรียมพร้อมด้านข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่กำลังอยู่ระหว่างการปรับปรุง และความพร้อมของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)**

- ต้องไม่เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรด้วย **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)**

- หากการเข้าไปเป็นการดำเนินการเพื่อประโยชน์สาธารณะ (ซึ่งจะต้องมีการกำหนดนิยามที่ชัดเจน) และมีหลักเกณฑ์แนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม ไม่เป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของบุคคล หน่วยงานองค์กรใด อาจดำเนินการได้ ด้วยขั้นตอนจากเบาไปหาหนัก เช่น การออกหนังสือให้จัดส่งเอกสาร หนังสือเชิญมาชี้แจงพร้อมเอกสาร หนังสือแจ้งการเข้าไปในพื้นที่ ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงสวัสดิภาพ ผลกระทบจากการเข้าถึงในมิติต่าง ๆ และกฎหมายเฉพาะที่มีการคุ้มครองต่อพื้นที่นั้น ๆ เช่นกัน เช่น กรณีการเข้าพื้นที่ควบคุมตามพระราชบัญญัติคุ้มครองความลับในราชการ พ.ศ. ๒๔๘๓ การเข้าพื้นที่สถานเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยของประเทศต่าง ๆ **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๒๐. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายใน ๗ วัน หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด รวมถึงการดำเนินการกรณีไม่ปฏิบัติตาม ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดอุทัยธานี) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมือง**	- ไม่เห็นด้วย เนื่องจากอาจมีกรณีที่ต้องจัดเตรียมเอกสารจำนวนมาก จึงอาจดำเนินการได้ไม่ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ หากมีความจำเป็นควรมีสิทธิขอขยายระยะเวลาออกไปได้ **(กรมทางหลวงชนบท)** - ไม่เห็นด้วย กับการกำหนดระยะเวลา ๗ วัน เนื่องจากเป็นระยะเวลาที่น้อยเกินไป **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** แม้หลักการดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน แต่การกำหนดระยะเวลาดังกล่าว สมควรกำหนดไว้สำหรับการดำเนินการเป็นรายกรณีไป เนื่องจากในแต่ละกรณีมีเนื้อหาและรายละเอียดของการดำเนินการที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงทางปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยด้วย **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** เพิ่มภาระแก่หน่วยงานราชการ **(สำนักงานประกันสังคม)**

มุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม) (กรมสรรพากร) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย ในหลักการการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยเร็ว **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เห็นด้วย ที่กำหนดระยะเวลาต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัย **(กรมการขนส่งทางบก)** - ระยะเวลาภายใน ๗ วันเหมาะสมแล้ว **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)** **-** เป็นการกำหนดระยะเวลาที่มีความเหมาะสมอยู่แล้ว **(กรมชลประทาน)** **-** เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นไปอย่างเคร่งครัด **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** **-** เป็นการปฏิบัติตามขั้นตอนและเพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้รวดเร็วและมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** **-** เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** **-** เป็นการสนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** **-** เป็นระยะเวลาที่เหมาะสม **(กระทรวงยุติธรรม)** **-** เห็นด้วย ทั้งนี้ควรพิจารณาขยายระยะเวลาให้ตามความเหมาะสมด้วย **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)**	- ระยะเวลาสั้นเกินไป **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - ระยะเวลาสั้นไปเห็นควรอย่างน้อย ๓๐ วัน เพื่อเปิดโอกาสให้ได้เตรียมตัว **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - การปฏิบัติให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย หน่วยงานของรัฐไม่อาจปฏิเสธได้อยู่แล้ว จึงสมควรกำหนดระยะเวลาพอสมควรเพื่อให้สามารถปฏิบัติได้โดยคำนึงถึงการจัดส่งคำวินิจฉัยไปยังหน่วยงานของรัฐและกระบวนการ/ขั้นตอนของหน่วยงานของรัฐนั้น **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - การกำหนดให้มีการลงโทษทางวินัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการฯ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ค่อนข้างน้อย และไม่มีการให้อำนาจหน่วยงานของรัฐดำเนินการสอบสวนในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - กำหนดระยะเวลา ๗ วัน สั้นหรือน้อยเกินไปอาจไม่สามารถดำเนินการปฏิบัติตามได้ทันท่วงที อาจส่งผลกระทบต่อผู้ปฏิบัติได้ และควรพิจารณากำหนดอัตราค่าปรับเนื่องจากมีอัตราที่สูงอาจทำให้เกิดผลกระทบได้ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - ไม่เห็นด้วย ๔ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - ระยะเวลา ๗ วันสั้นไป ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจต้องใช้เวลาในการดำเนินการตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัย จึงเห็นว่าควรขยายระยะเวลาเป็นภายใน ๑๕ วัน หรือภายในระยะเวลาที่กำหนด **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - คำสั่งหรือคำวินิจฉัยกระทบต่อสิทธิของหน่วยงานรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลสาธารณะ ซึ่งอาจต้องใช้ระยะเวลาในการเตรียมกระบวนการภายในเพื่อดำเนินการตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัย หรืออาจต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งหรือคำวินิจฉัย จึงเห็นควรกำหนดระยะเวลาเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามได้อย่างน้อย ๓๐ วัน **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - ร่างมาตรา ๔๕ วรรคสาม เนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ โดยไม่มีเหตุอันควรตามที่บัญญัติไว้นั้น จะต้องสอบสวนให้ได้ความ

- การกำหนดระยะเวลาถือเป็นการเร่งรัดให้ปฏิบัติตามกฎหมาย **(กรมควบคุมมลพิษ)** - เป็นการกำหนดภาคบังคับที่เหมาะสม **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เป็นการกำหนดแนวทางให้มีความชัดเจน **(บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))** - เห็นด้วยที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายใน ๗ วัน หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - กฎหมายฉบับปัจจุบันไม่มีกำหนดระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการตามคำสั่งของคณะกรรมการฯ การกำหนดระยะเวลาที่ชัดเจนย่อมทำให้ทราบระยะเวลาเริ่มต้นในการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งและวิธีการบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งดังกล่าว หน่วยงานต้องปฏิบัติตามคำสั่งแล้ว เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติให้ถูกต้องตามร่างกฎหมายฉบับนี้ **(การประปานครหลวง)** **- การจัดการดูแลของคณะกรรมการฯ ควรให้คณะกรรมการมีอำนาจบังคับหน่วยงานที่อยู่ภายใต้บทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วย (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - เป็นการเร่งรัดให้ปฏิบัติตามคำสั่งคำวินิจฉัยให้มีความรวดเร็ว และเหมาะสมอย่างยิ่งที่มีบทลงโทษ (Sanction) ในหมวด ๗ เรื่องบทกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เห็นสอดคล้องกับร่างมาตรา ๔๕ ที่วางหลักให้หน่วยงานดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่ดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ เป็นการประกันสิทธิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น **(สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)**	ก่อนว่ามีการไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุอันควรหรือไม่ อย่างไรก่อนที่จะพิจารณาลงโทษ จึงมีความเห็นว่าควรปรับข้อความร่างมาตรา ๔๕ วรรคสาม ว่า "ในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควร ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนหรือผู้ควบคุมหรือกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นรวมถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อสั่งการให้ดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และให้ดำเนินการทางวินัยภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องและแจ้งผลให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะทราบด้วย" **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี)** - ไม่เห็นด้วย ควรกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยภายใน ๑๕ วัน หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการฯ กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา)** - รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - ในส่วนของระยะเวลาภายใน ๗ วัน เนื่องจากหน่วยงานของรัฐมีสายงานการบังคับบัญชาค่อนข้างซับซ้อน ห้วงเวลา ๗ วัน น่าจะไม่ทัน และโดยปกติแล้วระยะเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการ จะใช้เวลา ๓๐ วัน ดังนั้น การดำเนินการในลักษณะการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของคณะกรรมการต่าง ๆ ก็ควรจะให้เวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยประมาณ ๓๐ วัน เช่นเดียวกัน **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - กำหนดเวลา ๗ วันนั้น สั้นเกินไป เนื่องจากการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะนั้น อาจขึ้นอยู่กับประเภทของข้อมูลสาธารณะซึ่งอาจจะต้องใช้เวลามากกว่า ๗ วัน จึงเห็นควรให้แก้ไขระยะเวลาดังกล่าวให้เพิ่มขึ้น

- เพราะควรเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เป็นการกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยภายในกำหนดระยะเวลาตามกฎหมายอย่างชัดเจน **(กรมบังคับคดี)** - การร่างกฎหมายต้องมีสภาพบังคับด้วย **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** - เห็นด้วย ๑๙ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการกำหนดบทลงโทษ (Sanction) กรณีฝ่าฝืนไว้อย่างชัดเจน เป็นการลดแรงจูงใจเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปกปิดมากกว่าเปิดเผยเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างรวดเร็ว **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - โดยให้ถือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ เป็นที่สุด **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - จะได้มีแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เห็นด้วย แต่ต้องขยายเวลาออกไปมากกว่า ๗ วัน เพื่อให้เกิดความพร้อมแก่ผู้ปฏิบัติ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - ควรมีการให้ดำเนินการร่างถึงบทลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตาม **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วยกับระยะเวลาที่คณะกรรมการฯ กำหนด และเห็นด้วยกับการดำเนินการกรณีไม่ปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ **(จังหวัดพิจิตร)** - เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - มีความเหมาะสมแล้ว **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นการกำหนดสภาพบังคับให้ต้องดำเนินการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัย ซึ่งทำให้การทำ	หรือกำหนดข้อผ่อนผันเพิ่มเติม **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)** - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากการให้ดำเนินการภายใน ๗ วัน เป็นระยะเวลาที่สั้นจนเกินไป ควรจะแก้ไขให้เป็น ๑๕ วัน จึงจะเหมาะสม สำหรับกรณีการไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ภายใน ๗ วัน ดังกล่าว ตามร่างมาตรา ๔๕ วรรคสาม กำหนดให้ “คณะกรรมการฯ แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาฯ รวมถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อสั่งการฯ และลงโทษทางวินัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง” การสั่งลงโทษทางวินัยโดยไม่ได้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามกระบวนการขั้นตอนปกติของการดำเนินการทางวินัยของข้าราชการซึ่งไม่เป็นธรรมต่อหน่วยงานนั้น หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น จึงไม่อาจเห็นด้วยในประเด็นนี้ได้ **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - การกำหนดเช่นนี้เป็นการกำหนดการใช้อำนาจทางเดียวซึ่งเห็นสมควรที่จะให้โอกาสหน่วยงานได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวด้วย เพื่อรับฟังเหตุผลและความจำเป็นของหน่วยงานนั้น ๆ เพราะบางกรณีอาจมีเหตุผลความจำเป็นที่อาจส่งผลกระทบต่อบุคคลภายนอกและหน่วยงานของรัฐได้ ซึ่งอาจเกิดปัญหาฟ้องร้องกันในภายหลัง **(กรมประชาสัมพันธ์)** - กรณีการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยภายใน ๗ วัน หรือภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกำหนดนั้น ควรจะต้องพิจารณาระยะเวลาให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น กรณีข้อมูลข่าวสารสาธารณะจำนวนมาก กรณีมีหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน กรณีที่ต้องดำเนินการปลดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารที่จะต้องเปิดเผย ดังนั้น จึงควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และขั้นตอนการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยที่เหมาะสมตามควรแก่กรณี นอกจากนี้ กรณีที่กำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ เป็นที่สุดแล้ว ก็ไม่จำต้องกำหนดข้อความว่าให้มีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐให้

หน้าที่ของคณะกรรมการฯ มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับข้อกำหนดการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ตามร่างมาตรา ๔๕ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - ควรมีกำหนดระยะเวลา **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)** - เห็นด้วย แต่ระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งควรไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - กำหนดเวลาภายใน ๗ วัน เหมาะสมแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เห็นด้วยในหลักการ **(สถาบันพระปกเกล้า)** - เพราะเป็นระยะเวลาที่หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสารธารณะสามารถปฏิบัติได้ในทันที เนื่องจากเป็นผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารนั้น ๆ อยู่แล้ว **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - ในมาตรา ๔๕ เขียนครอบคลุมถึงระยะเวลาในการดำเนินการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้อย่างชัดเจน รวมถึงกรณีไม่ปฏิบัติตามคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะสามารถแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการแต่งตั้ง	ต้องปฏิบัติตามอีก **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

และถอดถอน รวมถึงการลงโทษทางวินัย **(กระทรวงพลังงาน)** - เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากการกำหนดให้หน่วยงานรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะทำให้เกิดสภาพบังคับทางกฎหมายได้ยิ่งขึ้น **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตว่า ในส่วนของระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยนั้นสมควรพิจารณารับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้าน เพื่อกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมต่อไป **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพื่อช่วยให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ เอกชน ในการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะตามกำหนดเวลาที่แน่นอน **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - จะทำให้การดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น มีฐานข้อมูลที่มากขึ้น และมีระยะเวลาการปฏิบัติงานชัดเจนเป็นการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนในกรณีที่หน่วยงานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัย ในขณะเดียวกันในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ก็ให้มีสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้โดยตรง เป็นการลดกระบวนการทบทวนและตรวจสอบของประชาชน **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - เห็นด้วยกับการกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้มีความชัดเจน ไม่ล่าช้า **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เป็นการกำหนดสภาพบังคับให้ต้องดำเนินการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะภายใน ๗ วัน หรือภายใน	

ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งทำให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - บทบัญญัติที่กำหนดสภาพบังคับตามร่างกฎหมายฉบับนี้ เพื่อเร่งรัดให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องปฏิบัติตาม ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมายฉบับนี้ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ควรมีสภาพบังคับ (sanction) ให้ผู้รับคำสั่งต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามกฎหมาย และตามร่างมาตรา ๔๕ ก็มีบทบัญญัติคุ้มครองผู้รับคำสั่งหรือรับคำวินิจฉัยที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดในภายใน ๙๐ วัน หากไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ **(กรมวิชาการเกษตร)** - เป็นการกำชับ ดูแล ตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้านข้อมูลข่าวสารให้เกิดความโปร่งใสน่าเชื่อถือ แต่ให้ควรกำหนดเวลาปฏิบัติตามคำวินิจฉัยขยายเป็น ๓๐ วัน **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอขยายระยะเวลาไว้ด้วย เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถถือปฏิบัติได้ **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)**

- ระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการภายใน ๗ วัน หรือภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด เห็นควรให้พิจารณาปรับเป็น ๑๕ วัน **(สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ)**

- ควรมีการเปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยที่ไม่เห็นพ้องด้วยสามารถยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้ เพื่อเป็นการตรวจสอบการใช้อำนาจของคณะกรรมการฯ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- ควรขยายระยะเวลาให้ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามร่างมาตรา ๔๕ จากภายใน ๗ วัน หรือภายในระยะเวลาที่กำหนด เป็นภายใน ๑๕ วัน หรือภายในระยะเวลาที่กำหนด **(กรมประมง)**

- ข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่จะเผยแพร่ต้องได้รับการตรวจสอบอย่างถูกต้อง **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลควรคำนึงถึงสภาพการณ์ ความเหมาะสม เหตุผลในการให้เปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นจริง ไม่อนุญาตให้เปิดเผยโดยฟุ่มเฟือย โดยไม่คำนึงถึงข้อมูลส่วนบุคคล และองค์กรต่าง ๆ ที่สั่งให้มีการเปิดเผยและส่งผลกระทบสิทธิของบุคคลภายนอก และทำให้ถูกฟ้องร้องดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญา หรือทางปกครอง เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลจะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ไม่ให้รุกล้ำหรือเข้าไปกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นตามรัฐธรรมนูญ **(สภาทนายความ)**

- การที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ มีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลที่มีผู้ร้องเรียนหรือคัดค้านมายังองค์กรซึ่งเกี่ยวข้องกับผู้ขอข้อมูล อาจทำให้ผู้ให้ข้อมูลหรือผู้ร้องเรียนถูกฟ้องร้องดำเนินคดีทั้งทางอาญาและทางแพ่ง เช่น หมิ่นประมาท แจ้งความเท็จ และละเมิดเรียกค่าเสียหาย เป็นต้น **(สภาทนายความ)**

- หน่วยงานทางปกครองมีภารกิจหลายด้าน กรอบระยะเวลา ๗ วัน สั้นเกินไป ควรกำหนดระยะเวลาหลักในการปฏิบัติตามคำสั่งให้ยาวขึ้น และหากเป็นกรณีเอกสารจำนวนมากจึงค่อยใช้ดุลพินิจในการกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควรของคณะกรรมการ และการกำหนดโทษจำคุกสำหรับการฝ่าฝืนไม่สมเหตุสมผลเนื่องจากผู้ปฏิบัติคือหน่วยงานของรัฐ จึงไม่ควรกำหนดโทษจำคุกกรณีฝ่าฝืนมาตรานี้ **(สภาสถาปนิก)**

- กำหนดระยะเวลาปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการฯ ควรเพิ่มให้ชัดเจนว่า เจ็ดวันทำการเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการได้ทันกำหนดระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- การดำเนินการกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการฯ หากมีผลร้ายถึงขั้นกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือผู้เกี่ยวข้อง ควรกำหนดขั้นตอนและกระบวนการที่ชัดเจนโดยต้องเปิดให้ผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม ได้มีโอกาสชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ถึงเหตุผลที่ฝ่าฝืนคำสั่ง ตามร่างมาตรา ๔๓ **(สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน))**

- ตามร่างมาตรา ๔๕ ระยะเวลาปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยภายใน ๗ วัน อาจเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินไป จึงควรให้มีการขยายระยะเวลาให้นานขึ้น เพื่อให้ภาคเอกชนมีโอกาสได้เตรียมเอกสารข้อมูลต่าง ๆ เช่น ๑๔ วัน เป็นต้น **(บริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน))**

- การกำหนดให้ดำเนินการตามคำสั่งภายใน ๗ วัน เป็นการเร่งรัดหน่วยงานของรัฐเกินสมควร จึงเห็นสมควรให้กำหนดเป็นภายใน ๓๐ วัน **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- การกำหนดปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการฯ ในเรื่องระยะเวลาควรพิจารณาเรื่องนำไปปฏิบัติด้วย **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งควรไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)**

- การกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ เป็นเรื่องที่เหมาะสมแต่ระยะเวลาที่กำหนดให้ดำเนินการภายใน ๗ วัน นั้น เห็นว่าน้อยเกินไป **(กระทรวงสาธารณสุข)**

- การดำเนินการกรณีไม่ปฏิบัติตามนั้น เห็นว่าการลงโทษทางวินัยภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องนั้น อาจมีปัญหาในทางปฏิบัติที่ไม่สามารถดำเนินการได้ทันภายในเวลาดังกล่าว เนื่องจากต้องสอบสวนทางวินัย **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)**

- การกำหนดขั้นตอนการดำเนินการในกรณีที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยไม่มีเหตุอันควร ให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้ควบคุมหรือกำกับดูแลเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นและนายกรัฐมนตรีด้วย เพื่อสั่งให้ดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลขาวสารสาธารณะและลงโทษทางวินัยภายในเจ็ดวันตามร่างมาตรา ๔๕ วรรคสาม นั้น เนื่องจากการลงโทษทางวินัยเป็นการดำเนินการที่กระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดขั้นตอน วิธีการและระยะเวลา ในการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทไว้แล้ว การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของการดำเนินการทางวินัยอย่างจำกัดอาจทำให้ผู้ที่พิจารณาลงโทษทางวินัยไม่ได้ใช้ดุลพินิจให้เหมาะสมกับกรณีอันอาจส่งผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่เป็นธรรมจึงเห็นสมควรให้การดำเนินการทางวินัยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบบริหารงานบุคคลของเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท **(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ)**

- ระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัย ที่กำหนดไว้ภายใน ๗ วัน ทันหรือไม่ ซึ่งหากพ้นระยะเวลาดังกล่าวอาจมีผลเรื่องบทกำหนดโทษต่อไปได้ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- ควรจะกำหนดให้มีความยืดหยุ่นกว่านี้ เช่น ระยะเวลาควรกำหนดเป็น ๗ วันทำการ และควรให้โอกาสหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะขอขยายระยะเวลาดำเนินการได้ตามความจำเป็นแก่กรณี **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)**

- ระยะเวลาในการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะควรกำหนดระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน เนื่องจากขั้นตอนการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐที่จะเปิดเผยข้อมูลมีหลายขั้นตอน **(การเคหะแห่งชาติ)**

- การกำหนดให้บุคคลตามมาตรา ๑๕ และ ๒๖ แห่งร่างฯ นี้ และเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด เท่ากับเป็นการขยายอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เทียบเท่าศาลปกครอง ซึ่งเป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติพิเศษนอกเหนือไปจากหลักการตามกฎหมายปกครอง ทั้งนี้ ควรสอบถามความเห็นในประเด็นนี้กับศาลปกครอง เพื่อป้องกันปัญหาในทางปฏิบัติหากร่างฯ นี้ มีผลบังคับใช้ นอกจากนี้ ในส่วนระยะเวลาที่กำหนดไว้ควรใช้ตามหลักกฎหมายปกครองที่ระยะเวลา ๑๕ วัน หรือขยายกรณีมีความจำเป็นไม่เกิน ๓๐ วัน **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- เมื่อพิจารณามาตรา ๔๕ วรรคสี่ แห่งร่างพระราชบัญญัติ มีข้อสังเกตว่า ระยะเวลาในการลงโทษทางวินัยภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง ถือเป็นมาตรการลงโทษทางวินัย ซึ่งในการลงโทษทางวินัยจะต้องมีการตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการสอบสวนเพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นขั้นตอนในการดำเนินการก่อนมีการลงโทษทางวินัย จึงเห็นควรกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยปรับแก้ในประเด็นดังกล่าวเพื่อไม่ให้เกิดข้อขัดแย้งกับกฎหมายอื่น ประกอบกับมาตรา ๕๐ แห่งร่างพระราชบัญญัติ บัญญัติโทษทางอาญาในกรณีที่บุคคลไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่สั่งตามมาตรา ๔๓ โดยระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งเป็นการให้อำนาจกับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะใช้ดุลพินิจในการลงโทษมากเกินไป **(กรมสรรพากร)**

๒๑. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมโรงงานอุตสาหกรรม) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) (มหาวิทยาลัยแม่โจ้) (มหาวิทยาลัยมหิดล) (สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)** - เป็นการตรวจสอบและกลั่นกรองการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ ที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือ	**-** หลักการเป็นคณะกรรมการ ควรเป็นผู้กำกับดูแล ไม่ใช่เป็นผู้ปฏิบัติ **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - จะเป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต **(การประปานครหลวง)** - ควรฟ้องศาลปกครองชั้นต้น (มหาวิทยาลัยทักษิณ) - ไม่เห็นด้วย ๒ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - คำสั่งหรือคำวินิจฉัยเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ไม่เห็นด้วยควรใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อศาลปกครองก่อนฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))** - เป็นการเพิ่มภาระศาล **(เทศบาลเมืองมุกดาหาร)** - เพิ่มขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานของรัฐ และการกำหนดให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้นั้น อาจเป็นข้อกำหนดที่ขัดกันกับร่างมาตรา ๔๕ วรรคสอง ที่กำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุดและมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐให้ต้องปฏิบัติตาม **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - ไม่เห็นด้วย แต่ควรดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นไปตามลำดับ **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - ควรจะให้สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองตามกระบวนการของศาลปกครองตั้งแต่ชั้นศาลปกครอง ไม่เห็นด้วยที่จะฟ้องในกระบวนการศาลปกครองสูงสุดเลย **(กรมประชาสัมพันธ์)** - คำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเป็นคำวินิจฉัยซึ่งผ่านการพิจารณาโดยกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ รวมถึงผู้แทนจากหน่วยงานของรัฐด้วย จึงเป็นกรณีที่ผ่านการคัดกรองพอสมควรแล้ว อีกทั้งการควบคุมการใช้อำนาจดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ สามารถกระทำได้เฉพาะการตรวจสอบการใช้ดุลยพินิจที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยไม่เข้าไปวินิจฉัยการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่

ข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** - เพื่อให้สิทธิประชาชนที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยในการหาข้อยุติการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร **(กรมการขนส่งทางบก)** - เป็นไปตามหลักการดำเนินการตามขั้นตอนการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง **(กรมชลประทาน)** - หากพิจารณาว่าคณะกรรมการฯ เป็นองค์กรกึ่งตุลาการแล้ว เมื่อมีการอุทธรณ์คำสั่งไปยังองค์กรตุลาการ จึงควรให้มีการพิจารณาโดยองค์กรตุลาการเพียงชั้นเดียวแล้วเป็นที่สุด เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าอันเป็นการไม่ยุติธรรม **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** - เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** - เป็นการปฏิบัติตามขั้นตอนของกระบวนการทางกฎหมาย และเป็นการเพิ่มช่องทางในการดำเนินการของประชาชน **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)** - เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** - เป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการใช้อำนาจและถ่วงดุลอำนาจ **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** - หากถึงที่สุดแล้วศาลปกครองจะพิพากษาหรือสั่งอย่างไร **(กระทรวงยุติธรรม)** - ถือเป็นการรับรองสิทธิการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย **(กรมควบคุมมลพิษ)** - เป็นการปฏิบัติราชการทางปกครอง ศาลปกครองมีหน้าที่และอำนาจให้ความยุติธรรมขั้นสุดท้าย **(กระทรวงคมนาคม)** - เป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - เป็นการกำหนดแนวทางให้มีความชัดเจน **(บริษัทท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**	ของรัฐ ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการแบ่งแยกอำนาจ ดังนั้น จึงเห็นควรให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)** - ควรฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นก่อนและดำเนินการไปตามลำดับ **(กรมส่งเสริมวัฒนธรรม)** - คำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ถือได้ว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง จึงควรมีกระบวนการเยียวยาความเดือดร้อน หรือความเสียหายที่จะเกิดขึ้นต่อผู้รับคำสั่งทางปกครองโดยการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ เสียก่อน ซึ่งเป็นกระบวนการภายในของฝ่ายปกครองที่เป็นการทบทวนการออกคำสั่งทางปกครองได้ ตามนัยกฎหมายว่าด้วยวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครอง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดขั้นตอนการฟ้องคดีต่อศาลปกครองซึ่งอาจต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาคดีที่ค่อนข้างนานและควรกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับการพิจารณาคำอุทธรณ์ดังกล่าวข้างต้นด้วย **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- คำวินิจฉัยของของคณะกรรมการฯ เป็นคำสั่งทางปกครอง การฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้จะทำให้ศาลมีอำนาจวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - เหมาะสมแล้ว **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - เป็นการให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงความยุติธรรม กรณีที่มิอาจเข้าถึงหรือใช้สิทธิในการรับทราบข้อมูลข่าวสารได้ **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - เมื่อคำวินิจฉัยถือเป็นคำสั่งทางปกครอง จึงเป็นการถูกต้องที่จะให้สิทธิแก่ผู้ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยที่จะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ เทียบเคียงกับมติของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ซึ่งผู้ไม่เห็นด้วยกับมติดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้โดยไม่ต้องฟ้องต่อศาลชั้นต้นก่อน **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)** - เป็นการให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการโต้แย้งคำวินิจฉัย **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - จะต้องเปิดโอกาสในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ เพื่อความเป็นธรรมอันเนื่องมาจากการไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย และเกิดความเป็นธรรมที่สุด **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - เป็นกระบวนการทำให้เกิดความยุติธรรมสำหรับประชาชน **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เห็นด้วย แต่ในร่างมาตรา ๔๕ วรรคสี่ กำหนดให้บุคคลตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ หรือเอกชนที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้เท่านั้น ซึ่งไม่รวมถึงกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย ดังนั้น จึงควรกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยสามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ด้วยเช่นกัน **(กรมบังคับคดี)** - เป็นการกำหนดให้มีขั้นตอนทางกฎหมายเพื่อสร้างความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)**	

- เห็นด้วย ๒๑ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถใช้เรียกร้องให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะต่อฝ่ายตุลาการได้ และการให้ฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดโดยไม่ต้องฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นการลดระยะเวลาในการพิจารณาคดีและลดขั้นตอนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** - เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในกรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของหน่วยงานของรัฐ คู่กรณี (ผู้มีส่วนได้เสีย) สามารถอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองได้ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เพื่อประโยชน์ในการคานการใช้อำนาจโดยมิชอบ **(จังหวัดอุทัยธานี)** - จะได้มีหน่วยงานฝ่ายตุลาการที่เข้ามาตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของฝ่ายบริหาร เพื่อความเป็นธรรมกับผู้ขอข้อมูล **(จังหวัดเพชรบุรี)** - เป็นการใช้อำนาจทางปกครอง ผู้ไม่เห็นด้วยได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายย่อมมีสิทธิฟ้องคดีได้ และการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดก็เพื่อให้ข้อพิพาทยุติโดยรวดเร็ว **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - จะทำให้กรณีข้อโต้แย้งมีข้อยุติที่เป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของประชาชน **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยซึ่งเป็นสิทธิที่สามารถจะกระทำได้ **(จังหวัดพิจิตร)** - เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของบุคคลผู้ที่เกี่ยวข้องโดยผ่านกระบวนการทางศาล **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - เห็นด้วย แต่ควรกำหนดให้เฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ เนื่องจากผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยนั้น อาจมีทั้งบุคคลที่มีส่วนได้เสียและที่ไม่มีส่วนได้เสีย **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้ง	

ศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้สิทธิแก่ผู้ไม่เห็นด้วยต่อคำวินิจฉัยสามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เพื่อให้ศาลได้มีการตรวจสอบในการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่และคณะกรรมการฯ ในการดำเนินการให้เป็นไปตามขอบอำนาจของกฎหมาย **(การยางแห่งประเทศไทย)** - เพื่อให้ผู้ขอข้อมูลได้ดำเนินการตามกฎหมาย **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)** - ไม่ขัดข้องกับข้อกำหนดการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ตามร่างมาตรา ๔๕ **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)** - การตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานทางปกครอง โดยองค์กรตุลาการย่อมเป็นการให้หลักประกันสิทธิที่ดีแก่ประชาชน **(การประปานครหลวง)** - เป็นสิทธิในการโต้แย้งได้ **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - นอกจากจะเป็นการรับรองหลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนแล้ว ยังสอดคล้องกับหลักการในบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ)** - เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลเข้าถึงข้อมูลข่าวสารหากผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยผู้นั้นก็สมควรมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองได้ **(กระทรวงสาธารณสุข)** - คำวินิจฉัยของคณะกรรมการถือเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติ	

สัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล อันถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** **-** เป็นสิทธิเสรีภาพที่สามารถกระทำได้หากเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม **(สถาบันพระปกเกล้า)** **-** เป็นการลดขั้นตอนการพิจารณาทางปกครอง ส่งผลให้การดำเนินคดีทางปกครองมีความรวดเร็ว เนื่องจากผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะแล้ว **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เห็นด้วย เนื่องจากบุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิในการยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐในการไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย และสามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยนั้น **(กระทรวงพลังงาน)** - เห็นด้วยในหลักการดังกล่าว เนื่องจากเป็นกระบวนการที่จะสามารถระงับข้อพิพาททางกฎหมายในขั้นสุดท้าย หากประชาชนไม่เห็นด้วยในผลวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สำหรับการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้โดยตรงหรือไม่ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติ มาตรา ๑๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า ศาลปกครองสูงสุดให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในอำนาจศาลปกครองสูงสุดก็สามารถกำหนดไว้ได้ **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เห็นด้วย โดยมีข้อสังเกตว่า กรณีเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ร่างมาตรา ๕๑ ได้กำหนดโทษปรับทางปกครองไว้อยู่แล้ว ซึ่งน่าจะเพียงพอสำหรับการบังคับใช้กฎหมายในส่วนนี้แล้ว อีกทั้ง ร่างมาตรา ๔๕ วรรคสี่ เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด จึงสมควรให้ศาลเป็นผู้วินิจฉัย	

และให้คู่กรณีปฏิบัติตามคำบังคับของศาล ซึ่งจะมีความเหมาะสมกว่าการให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะใช้อำนาจในส่วนนี้ นอกจากนี้ การใช้อำนาจในส่วนดังกล่าวย่อมส่งผลทำให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจถูกร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ หรือถูกฟ้องคดีต่อศาลได้ **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)** - เพราะเป็นสิทธิของประชาชนในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะ แต่อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ ควรรับฟังเหตุผลจากหน่วยงานรัฐและเอกชนเจ้าของข้อมูลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามคำวินิจฉัย ทั้งนี้เพื่อให้เป็นธรรม และความเสมอภาคสำหรับหน่วยงานนั้น ๆ **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ต้องดำเนินการอย่างรวดเร็วทันต่อสถานการณ์ ณ ขณะนั้น กรณีที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ก็ควรดำเนินการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้โดยตรง **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - ควรเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรมตามปกติที่จะตั้งให้ศาลเป็นผู้พิจารณา หากไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(การเคหะแห่งชาติ)** - เป็นไปตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ให้สิทธิแก่ผู้ไม่เห็นด้วยต่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - เป็นการให้สิทธิแก่ผู้ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร สามารถใช้สิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)**	

- เพื่อให้ “ศาล” สามารถตรวจสอบดุลยพินิจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้ และการให้ฟ้องตรงต่อศาลปกครองสูงสุดได้ เป็นการลดระยะเวลาดำเนินคดี เนื่องจากก่อนการนำข้อพิพาทมาสู่ศาลต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งเป็นองค์กรกึ่งตุลาการมาก่อนแล้ว **(กรมวิชาการเกษตร)** - มีหน่วยงานตัดสินสร้างความยุติธรรม และเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่สิทธิต่อสู้คดี หากเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เพื่อเป็นหลักประกันความโปร่งใสและเป็นธรรมในการเข้าสู่กระบวนการทางกฎหมาย จึงควรมีการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับคำวินิจฉัยด้วย **(กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)**

- บุคคลที่จะฟ้องคดีเห็นว่าเฉพาะผู้ที่ได้รับความเสียหาย หรืออาจจะได้รับความเสียหายจากคำวินิจฉัยเท่านั้นที่มีสิทธิฟ้องคดีได้โดยตรง เนื่องจากคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ให้เป็นที่สุดนั้น เป็นที่สุดภายในฝ่ายปกครอง เพราะคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่อยู่ในระบบการบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลของเจ้าหน้าที่ใดชั้นเหนือขึ้นไปที่จะพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปได้ ผู้รับคำสั่งจึงสามารถนำคดีฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดได้โดยตรง โดยไม่จำเป็นต้องอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองก่อน **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- ใช้อำนาจเกินความจำเป็น **(สำนักงานประกันสังคม)**

- ควรระบุสิทธิการฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีเขตอำนาจแทนศาลปกครองสูงสุด เพื่อให้เป็นไปตามหลักทั่วไปของกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง **(สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ)**

- ควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และกระบวนการขั้นตอนในการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ที่มีหลักประกันความเป็นธรรมต่อคู่กรณีที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพื่อให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการมีคุณภาพเพียงพอที่จะเสนอเรื่องให้ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาได้โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาจากศาลปกครองชั้นต้นได้ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- ควรเปิดโอกาสให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ยื่นฟ้องคดีได้ต่อศาลปกครองชั้นต้น เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง **(องค์การจัดการน้ำเสีย)**

- (๑) ควรให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด (๒) ประชาชนมีสิทธิในการฟ้องร้องหากข้อมูลไม่เป็นความจริง **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)**

- ฟ้องคดีทั้งศาลปกครองสูงสุดและศาลยุติธรรมได้ **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)**

- ควรกำหนดให้เฉพาะบุคคลที่มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ เนื่องจากผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยนั้น อาจมีทั้งบุคคลที่มีส่วนได้เสียและที่ไม่มีส่วนได้เสีย **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)**

- ควรเพิ่มบทบัญญัติให้คณะกรรมการฯ สามารถเปรียบเทียบปรับกรณีอัตราโทษตามร่างมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ได้ เพื่อมิให้คดีขึ้นสู่ศาลมากเกินไป **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- ควรเป็นผู้มีส่วนได้เสียกับเรื่องนั้น ๆ สามารถฟ้องคดีได้ **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)**

- แต่เดิมตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุดส่งผลให้หน่วยงานของรัฐในฐานะผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารไม่สามารถอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยดังกล่าวได้ ซึ่งในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการมิได้เปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐในการแจ้งเหตุแห่งการปกปิดข้อมูลอย่างเพียงพอ รวมไปถึงการเสนอพยานหลักฐานใดเพื่อแสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ ดังนั้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐซึ่งไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ อันเป็นการสามารถอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการได้ นอกจากบุคคลตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ และเอกชนผู้มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะแล้ว ควรเปิดโอกาสให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีข้อมูลบางประการอาจมีมุมมองที่ขัดแย้งกันระหว่างคณะกรรมการและประชาชนหรือหน่วยงานของรัฐภายใต้กฎหมายฉบับนี้ จึงเห็นควรให้ศาลซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระเป็นผู้ตัดสินเพื่อให้การบังคับใช้ร่างกฎหมายฉบับนี้มีความเป็นธรรมมากขึ้น **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- ควรกำหนด หลักเกณฑ์ คุณสมบัติและวิธีการสรรหา โดยเทียบเคียงกับลักษณะคดีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุด ตัวอย่างเช่น มาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้ผู้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)**

- ตามกระบวนการในชั้นศาลปกครองจะต้องฟ้องที่ศาลปกครองชั้นต้นก่อน ผู้ไม่พอใจในคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นอาจอุทธรณ์ คำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นโดยจะต้องยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองชั้นต้นที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดอำนาจศาลปกครองสูงสุดไว้ว่า ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีดังต่อไปนี้

(๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด

(๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของพระราชกฤษฎีกา หรือกฎที่ออกโดยคณะรัฐมนตรี หรือโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๓) คดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในศาลปกครองสูงสุด

(๔) คดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น

กรณีนี้ จำต้องพิจารณามาตรา ๑๑ (๑) ว่าคดีพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทตามที่ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนด ซึ่งในขณะนี้ที่ประชุมใหญ่ฯ ยังไม่ได้กำหนดให้คดีพิพาทเกี่ยวกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดได้ จึงต้องฟ้องคดีดังกล่าวต่อศาลปกครองชั้นต้น เพราะเป็นคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) อยู่แล้ว และเมื่อใดที่มีประกาศกำหนดของที่ประชุมใหญ่ฯ ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทใดฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดได้ ก็ต้องใช้หลักเกณฑ์ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) อำนาจของศาลในการพิพากษาคดีจะเป็นไปตาม

มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง (๑) และตามมาตรา ๑๑ (๓) ลักษณะคดีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้อยู่ในอำนาจของศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีที่มีกฎหมายกำหนดให้อยู่ในศาลปกครอง จึงต้องพิเคราะห์ว่าได้มีการกำหนดไว้ในกฎหมายเรื่องนั้นหรือไม่เพื่อสอดคล้องกับพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ **(องค์การคลังสินค้า)**

- ตามหลักการกฎหมายปกครอง (กฎหมายมหาชน) กำหนดให้บุคคล เอกชน สามารถฟ้องต่อศาลปกครองได้ ตามลำดับชั้น ทั้งนี้ การกำหนดให้ฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดได้เลยนั้น อาจต้องพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในแง่กฎหมายรองรับ และหลักปฏิบัตินิยมที่กำหนดไว้ ซึ่งโดยทั่วไปยึดตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ รวมทั้งต้องพิจารณาถึงเรื่องที่ต้องการอุทธรณ์ว่ามีความเกี่ยวเนื่องกับประเด็นอื่น ๆ ที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดแนวทางปฏิบัติไว้หรือไม่ ซึ่งการกำหนดตามร่างฯ นี้ จะทำให้เกิดความลักลั่นในทางปฏิบัติ และอาจเป็นการขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจและดุลพินิจฝ่ายปกครอง ซึ่งกำหนดให้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองในระบบกฎหมายไทยเป็นการ “อุทธรณ์บังคับ” หรือเกิดการตีความย้อนแย้งกันหากต้องนำผลอุทธรณ์ไปใช้ในกระบวนการยุติธรรม **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

- ร่างมาตรา ๔๕ วรรคสี่ ที่บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลตามร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๒๖ หรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ผู้นั้นอาจฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยนั้น ...” กรณีอาจขัดต่อหลักการวินิจฉัยของศาล ซึ่งอย่างน้อยควรจะมีการวินิจฉัยโดยสองชั้นศาล คือ ศาลชั้นต้นและศาลที่วินิจฉัยทบทวนอีกชั้นหนึ่ง กล่าวคือ ฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น และยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาหรือคำสั่งต่อศาลปกครองสูงสุด **(สำนักศาลปกครอง)**

๒๒. ท่านเห็นด้วยกับการกำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามร่างกฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย **(กรมทางหลวงชนบท) (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์) (กรมทรัพยากรน้ำบาดาล) (กรมควบคุมมลพิษ) (กรมการข้าว) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ) (จังหวัดลพบุรี) (การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค) (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ) (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง) (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) (องค์การสุรา กรมสรรพสามิต) (บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)) (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) (จังหวัดนนทบุรี) (จังหวัดอ่างทอง) (สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท) (จังหวัดสมุทรสงคราม) (จังหวัดหนองบัวลำภู) (สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม**	- ไม่เห็นด้วย **(สำนักงานรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ)** - ไม่เห็นด้วย ควรมีมาตรการเชิงบังคับให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตาม **(กรมการขนส่งทางบก)** **-** ไม่สมควรออกพระราชบัญญัติมาใหม่ **(สำนักงานประกันสังคม)** - ควรให้หน่วยงานของรัฐเป็นผู้พิจารณาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร **(การประปาส่วนภูมิภาค)** - คณะกรรมการฯ ไม่ควรทำหน้าที่เปิดเผยข้อมูลเสียเอง ควรมีอำนาจทำหน้าที่เพียงสั่งให้ไปเปิดเผย ดำเนินการ ควรทำหน้าที่คล้ายแบบกึ่งศาลกึ่งฝ่ายบริหาร ไม่ควรทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารเสียเอง **(มหาวิทยาลัยทักษิณ)** - การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ควรให้ได้มีส่วน

แห่งชาติ) (สภาเทคนิคการแพทย์) (สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)) (ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)) (พรรคพลังสหกรณ์) (พรรคแผ่นดินไทย) (บริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)) (บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด) (การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย) (เทศบาลเมืองมุกดาหาร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ) (เทศบาลเมืองบางระจัน) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดหนองบัวลำภู) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์) (สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค) (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) (กรมส่งเสริมวัฒนธรรม) (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐ ให้มีความโปร่งใสมากยิ่งขึ้น **(กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)** - เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้สะดวกและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง)** **-** คณะกรรมการฯ ประกอบด้วยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ และมีผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวกับความมั่นคงเป็นองค์ประกอบ **(กรมชลประทาน)** **-** เพื่อให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นไปโดยเคร่งครัด **(กรมโรงงานอุตสาหกรรม)** **-** การให้อำนาจคณะกรรมการฯ ถือเป็นการป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)** **-** เห็นด้วยตามที่กำหนดไว้ในร่างกฎหมายนี้ **(กรมพลศึกษา)** **-** คณะกรรมการฯ เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาเรื่องนี้โดยตรง **(สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ)**	ร่วมในการตรวจสอบคัดกรองก่อนเผยแพร่ตามคำวินิจฉัยด้วย **(มหาวิทยาลัยแม่โจ้)** - ข้อมูลข่าวสารที่มีประเด็นเกี่ยวกับการเปิดเผยดังกล่าว หน่วยงานของรัฐต้องจัดส่งให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณาอยู่แล้ว หรือตามนัยนี้ บรรดาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการฯ แล้ว ดังนั้น เมื่อเห็นสมควรให้เปิดเผยก็ย่อมเปิดเผยให้แก่บุคคลนั้น ๆ ได้ทันที โดยไม่ต้องส่งให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการ **(มหาวิทยาลัยมหิดล)** - คำว่า “เหตุอันสมควร” เป็นการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการฯ ซึ่งในขณะนี้ยังไม่มีบรรทัดฐานหรือมาตรฐานในเรื่องเหตุอันสมควรในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจน เมื่อคณะกรรมการฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยตามหลักการนี้ ต่อมาในภายหลังเกิดผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลนี้ หน่วยงานของรัฐอาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ **(มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช)** - ไม่เห็นด้วย ๕ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** - มีการกำหนดบทลงโทษไว้อยู่แล้ว จึงควรให้หน่วยงานดำเนินการตามคำวินิจฉัย **(จังหวัดเพชรบุรี)** - ต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารก่อนเพื่อจะได้ตรวจสอบความถูกต้องและผลกระทบจะเกิดขึ้น **(สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดกาฬสินธุ์)** - ไม่เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๔๕ วรรคท้าย เนื่องจากหลักการเป็นคณะกรรมการควรเป็นผู้กำกับดูแล (Regulator) ไม่ใช่เป็นผู้ปฏิบัติ (Operator) **(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)** - หากเป็นความลับราชการควรได้รับอนุญาตจากหน่วยงานนั้นก่อน **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดปราจีนบุรี)**

- เห็นว่ามีความเหมาะสม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)** **-** เป็นทางออกที่เหมาะสมเพื่อให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย **(สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง)** **-** เบื้องต้นจะได้ลดขั้นตอนลง ไม่ต้องถึงศาล **(กระทรวงยุติธรรม)** - เป็นการกำหนดหน้าที่ของภาครัฐที่เป็นศูนย์กลางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร **(ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย)** - ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก และรวดเร็วขึ้น **(กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ)** - ตามกฎหมายเดิมคณะกรรมการฯ มีอำนาจแต่เพียงเข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสารและออกคำสั่งให้ดำเนินการตามคำสั่ง หากไม่ปฏิบัติตามก็ต้องรับโทษตามบทกำหนดโทษ แต่ประชาชนที่ต้องการทราบข้อมูลยังไม่ได้รับการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายสัมฤทธิ์ผลจึงควรให้อำนาจคณะกรรมการฯ เปิดเผยข้อมูลแทนหน่วยงานได้ เมื่อมีคำวินิจฉัยแล้ว คณะกรรมการต้องเปิดเผยตามร่างกฎหมายฉบับนี้ที่ได้กำหนดขั้นตอนในการเปิดเผยข้อมูล **(การประปานครหลวง)** - เมื่อไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ไม่ว่าจะเหตุผลใด ๆ จึงควรมีหน่วยงานหรือองค์กรที่จะต้องมาทำหน้าที่แทน เพื่อมิให้กระบวนการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ต้องเป็นอันสะดุดหยุดลง รวมถึงเพื่อมิให้สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชนต้องได้รับผลกระทบจากกรณีดังกล่าวด้วย **(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี)** - ทำให้เจตนารมณ์ของร่างกฎหมายนี้บรรลุผลได้อย่างจริงจังและเป็นไปด้วยความรวดเร็วในการที่จะให้อำนาจคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทน **(สถาบันการพยาบาลศรีสวรินทิรา สภากาชาดไทย)**	- รายละเอียดยังไม่ชัดเจน ดังนั้น ควรระบุให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งนี้ ขอให้คำนึงถึงกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและสนธิสัญญาระหว่างประเทศ ซึ่งการกระทำใดที่ขัดแย้งต่อกฎหมายอื่นหรือขัดกับสนธิสัญญาระหว่างประเทศจะนำไปสู่การฟ้องร้องทั้งในและต่างประเทศ ดังนั้น ควรพยายามกำหนดแนวทางและขั้นตอนให้ชัดเจนก่อนที่จะประกาศใช้ **(กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ)** - อำนาจในการเปิดเผยข้อมูลควรเป็นหน่วยงานที่ครอบครองดูแลข้อมูลเป็นผู้รับผิดชอบข้อมูลดังกล่าว ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดให้สิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดไว้แล้ว **(กระทรวงพลังงาน)**

- ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลสาธารณะซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ **(มหาวิทยาลัยพะเยา)** - คณะกรรมการฯ สามารถดำเนินการเมื่อเกิดปัญหาได้ **(สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ)** - เห็นด้วย แต่มีข้อสังเกตว่าในร่างมาตรา ๕๑ กำหนดให้เอกชนซึ่งไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องชำระค่าปรับทางปกครอง และชำระค่าปรับรายวันจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่งหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนั้น เมื่อมีบทกำหนดโทษปรับรายวันแก่เอกชนจนกว่าจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว จึงควรให้เอกชนรายนั้นเป็นผู้ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะด้วยตนเอง คณะกรรมการฯ ไม่จำต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนเอกชนรายนั้นอีก **(กรมบังคับคดี)** **-** เป็นการตรวจสอบถ่วงดุลการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ **(จังหวัดแม่ฮ่องสอน)** **-** เห็นด้วยกับอำนาจของคณะกรรมการฯ **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)** **-** เห็นด้วย ๑๘ หน่วยงาน **(ส่วนราชการจังหวัดตรัง)** **-** เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่เน้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างรวดเร็วซึ่งเกิดประโยชน์กับประชาชน แทนที่จะลงโทษทางอาญาหรือโทษปรับทางปกครองกับผู้ฝ่าฝืนอย่างเดียว **(จังหวัดร้อยเอ็ด)** **-** ถือเป็นกระบวนการกำกับดูแลและตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(จังหวัดสงขลา) (จังหวัดระนอง)** - เห็นด้วยแต่ต้องมีบทลงโทษกับการไม่ปฏิบัติของผู้ที่เกี่ยวข้องด้วย **(จังหวัดอุทัยธานี)** **-** เป็นการช่วยเยียวยาหรือแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนผู้ได้รับความเดือดร้อนได้อย่างรวดเร็ว	

เพราะหากรอให้มีการดำเนินการตามขั้นตอนจนจบแล้ว ประชาชนอาจได้รับความเดือดร้อนมากขึ้น **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดกาฬสินธุ์)** - เห็นด้วย แต่ต้องขึ้นอยู่กับข้อมูลดังว่าเป็นเรื่องใด **(อำเภอนามน จังหวัดกาฬสินธุ์)** - คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ให้เป็นที่สุด และมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐให้ต้องปฏิบัติตาม **(จังหวัดพิจิตร)** - เพื่อใช้สำหรับเป็นมาตรการบังคับให้ดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)** - เห็นด้วย กรณีไม่ปฏิบัติตามก็ควรให้คณะกรรมการฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทน เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่ควรทราบ **(สถาบันวัคซีนแห่งชาติ)** - เป็นการกำหนดสภาพบังคับให้ดำเนินการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการฯ มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย **(พรรคเพื่อไทย)** - เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้มีเค้าโครงตามกฎหมายเดิม ซึ่งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ บมจ.ทีโอที เห็นว่าสามารถปฏิบัติตามได้ **(บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)** - สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้เข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล **(การยาสูบแห่งประเทศไทย)** - เห็นด้วยกับการดำเนินการดังกล่าว **(การยางแห่งประเทศไทย)** - หากไม่มีเหตุอันสมควรในการไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าว **(เทศบาลเมืองกุฉินารายณ์)** - เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลเข้าถึงข้อมูลข่าวสารหากในกรณีที่ไม่ดำเนินการเปิดเผยข้อมูล	

การกำหนดให้คณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนก็เป็นผลดีแก่ประชาชนที่จะได้เข้าถึงตรวจสอบข้อมูลข่าวสารได้ **(กระทรวงสาธารณสุข)** - รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ และเพื่อให้การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล โปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่ให้บริการข้อมูลต่อประชาชนอย่างทั่วถึง เมื่อหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย จึงเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะต้องดำเนินการบริการข้อมูลต่อประชาชนแทน **(สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงกลาโหม)** - เพื่อความโปร่งใสและเพื่อประโยชน์ของสาธารณะ **(สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)** - เห็นด้วยในหลักการ **(สถาบันพระปกเกล้า)** - การบังคับใช้กฎหมายมีผลเป็นสภาพบังคับ หากหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะจะส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ การที่ร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ จึงเป็นการใช้บังคับกฎหมายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ **(สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา)** - เพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัย และเพื่อไม่ให้เกิดการประวิงเวลาในการเปิดเผยข้อมูล **(สำนักงานสรรพากรพื้นที่กาฬสินธุ์)** - เห็นด้วย แต่ควรกำหนดให้คณะกรรมการฯ เข้าร่วมรับผิดชอบในผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อาจมีบุคคลที่มีส่วนได้เสียหรือ	

บุคคลภายนอกได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลนั้นด้วย **(กรมประชาสัมพันธ์)** - เป็นบทบัญญัติไว้รองรับกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร การเข้าดำเนินการดังกล่าวของคณะกรรมการฯ จะทำให้ข้อมูลที่มีอยู่หน่วยงานรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่เปิดเผย ถูกเปิดเผยจากการผลักดันของคณะกรรมการฯ โดยไม่สร้างภาระกับประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้โดยสะดวก **(สำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน)** - เพื่อเป็นการรักษาสิทธิประโยชน์ในการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารสาธารณะของประชาชน แต่อย่างไรก็ตามหากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีการเปิดเผยข้อมูลแทนหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรมีการแจ้งไปยังหน่วยงานนั้นได้รับทราบเพื่อความเป็นธรรม และปกป้องสิทธิประโยชน์ของหน่วยงานเจ้าของข้อมูล **(สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)** - จะทำให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้เป็นที่สุดและมีผลผูกพันหน่วยงานของรัฐ อย่างเป็นรูปธรรม กรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร ก็ควรจะให้อำนาจคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่ได้รับ ตามร่างมาตรา ๔๓ แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชน เพื่อเป็นมาตรการบังคับตามคำวินิจฉัยดังกล่าว **(สำนักงานศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย)** - กรณีที่หน่วยงานของรัฐ หรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ โดยไม่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการฯ สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ สมดังเจตนารมณ์แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ **(กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย)**	

- ไม่มีข้อขัดข้อง **(องค์การคลังสินค้า)** - เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะแล้ว หากหน่วยงานของรัฐไม่ได้โต้แย้งคำสั่งนั้นและไม่ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามคำวินิจฉัย ก็ควรให้อำนาจคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะในการส่งข้อมูลข่าวสารแทนได้ **(การเคหะแห่งชาติ)** - เห็นด้วยกับหลักการดังกล่าว **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)** - เป็นการกำหนดสภาพบังคับให้ต้องดำเนินการปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... และเพื่อให้การทำหน้าที่ของคณะกรรมการฯ มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามกฎหมาย **(สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)** - มีความสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๙ ที่บัญญัติหลักการการที่รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก และกำหนดสภาพบังคับเพื่อให้กฎหมายบรรลุวัตถุประสงค์ **(สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา)** - เพราะหากหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร ก็ควรให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนได้ เพื่อคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน **(กรมวิชาการเกษตร)** - เป็นการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน และเป็นการคานอำนาจหน่วยงานรัฐหรือเอกชนที่ไม่ปฏิบัติตาม	

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(ความเห็นจากเว็บไซต์)**	

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- การให้คณะกรรมการฯ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนโดยไม่มีเหตุอันควรมีความเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด ทั้งนี้เนื่องจากร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดบทลงโทษสำหรับเอกชนผู้ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเอาไว้โดยเฉพาะอยู่แล้ว ซึ่งเป็นกลไกที่บังคับโดยทางอ้อมให้ต้องเสียค่าปรับทางปกครองจนกว่าจะปฏิบัติตามคำสั่ง และจะถือว่าเป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของเอกชนมากเกินสมควรหรือไม่ เพียงใด **(กระทรวงยุติธรรม)**

- ควรให้คณะกรรมการฯ สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะของรัฐและเอกชน โดยวิธีการดำเนินการตามมาตรา ๔๓ เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้ **(กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ)**

- การให้อำนาจคณะกรรมการฯ กระทำการดังกล่าว เป็นการส่งผลกระทบต่อภาคเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ในความครอบครอง จึงต้องได้รับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานภาคเอกชนที่จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายฉบับนี้ก่อน **(สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี)**

- ควรพิจารณาถึงผู้มีอำนาจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลข่าวสารของราชการแทนหน่วยงานของรัฐและเอกชนให้รอบคอบ **(บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน))**

- อาจมีการกำหนดกระบวนการขั้นตอนก่อนการเปิดเผยแทน เช่น กำหนดให้สิทธิหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนในการยื่นคำร้องต่อศาลปกครองก่อน หากไม่ยื่นภายในกำหนดระยะเวลาและยังไม่ดำเนินการตามคำวินิจฉัย จึงให้คณะกรรมการมีอำนาจเปิดเผยข้อมูลนั้นแทน เพื่อถ่วงดุลและตรวจสอบอำนาจคณะกรรมการ **(มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง)**

- เห็นด้วยกับอำนาจของคณะกรรมการฯ อย่างไรก็ตามเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนด้วยว่าเหตุเช่นไรที่ถือว่าไม่ใช่เหตุอันควร เช่น หากอยู่ระหว่างการนำคำวินิจฉัยยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง หรือขอขยายระยะเวลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัย เหตุเหล่านี้อาจถือเป็นเหตุอันควรได้ ควรกำหนดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำวินิจฉัยและหนังสือแจ้งเตือนหน่วยงานดังกล่าวให้ปฏิบัติตามอีกครั้ง เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลแทนหน่วยงานดังกล่าว ถือเป็นการบังคับตามคำสั่งทางปกครองจึงควรเป็นไปเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครองโดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด เป็นไปตามมาตรา ๖๓/๒ ประกอบกับมาตรา ๖๓/๒๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)**

- ควรต้องกำหนดกรอบระยะเวลาให้คณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนให้ชัดเจน **(บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน))**

- คณะกรรมการฯ ควรใช้ดุลพินิจอย่างเหมาะสม และไม่ก้าวล่วงดุลพินิจของหน่วยงานของรัฐหรือสร้างผลกระทบ และความเสียหายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือประเทศชาติเกินสมควร **(การยางแห่งประเทศไทย)**

- ควรพิจารณาความสำคัญของข้อมูลข่าวสารในประเด็นมุมมองของราชการและเอกชน **(การท่าเรือแห่งประเทศไทย)**

- ตามร่างมาตรา ๔๕ คณะกรรมการฯ อาจเสนอให้ศาลเป็นผู้ใช้ดุลพินิจแทนว่าหน่วยงานควรเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ การวินิจฉัยของศาลถือเป็นที่สุด **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ให้เปิดเผยข้อมูลโดยไม่มีเหตุอันสมควร เว้นแต่ กรณีที่คำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะยังไม่ถึงที่สุด เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนที่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีอำนาจที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ ในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะต้องเป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการโดยเคร่งครัด และต้องมีการแจ้งมายังหน่วยงานถึงการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวด้วย **(ธนาคารอาคารสงเคราะห์)**

- ควรกำหนดให้คณะกรรมการฯ เข้าร่วมรับผิดชอบในผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่อาจมีบุคคลที่มีส่วนได้เสียหรือบุคคลภายนอกได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลนั้นด้วย **(กรมประชาสัมพันธ์)**

- ต้องพิจารณาให้ชัดเจนและให้ได้ข้อยุติว่ากรณีใดบ้างถือเป็นการปฏิบัติโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เนื่องจากบางกรณีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อบุคคลอื่น ซึ่งบุคคลดังกล่าวอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ที่เปิดเผยข้อมูลได้ทั้งทางแพ่งและทางอาญา รวมถึงร้องเรียนให้ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ได้ **(สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- ข้อมูลข่าวสาร ถือเป็นทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐและเอกชน กรณีหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยตามร่างฯ นี้ ควรกำหนดกลไกที่เหมาะสมในการบังคับใช้กฎหมายโดยไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคล หรือผลประโยชน์ของรัฐ และเอกชน ที่อาจมีผลต่อความมั่นคงแห่งชาติ ผลประโยชน์แห่งรัฐ ความเชื่อมั่น หรือศักยภาพในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจ เช่น กรณีการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา และวินิจฉัย ที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานนั้นแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน่วยงานบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับความมั่นคง หากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลไม่ให้ความยินยอมตามหลักการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า ร่างฯ นี้ มิได้ระบุบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าวไว้ ขณะที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือกรณีการเปิดเผย บันทึกภาพ และเสียงของการประชุมคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรี รวมถึงผลการลงมติและความคิดเห็นของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการหรือคณะกรรมการเป็นรายบุคคล **(สำนักข่าวกรองแห่งชาติ)**

๕.๓ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

- เห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ **(กรมการท่องเที่ยว) (กรมฝนหลวงและการบินเกษตร) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี) (องค์การบริหารส่วนจังหวัดสระบุรี) (สำนักงานราชบัณฑิตยสภา) (จังหวัดนครศรีธรรมราช) (องค์การสวนพฤกษศาสตร์)**

- เห็นชอบในหลักการร่างพระราชบัญญัติ **(สำนักงาน ก.พ.) (องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)) (กรมสอบสวนคดีพิเศษ) (กรมการศาสนา) (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) (สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม)**

- เห็นด้วยกับหลักการร่างพระราชบัญญัติ **(กรมสรรพสามิต)**

- เห็นพ้องด้วยกับประเด็นการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติ **(กรมปศุสัตว์)** - เห็นชอบทุกประการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ **(สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน))**

- เห็นด้วยและไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นการร่างพระราชบัญญัติแต่อย่างใด **(สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน))**

- เห็นชอบร่างพระราชบัญญัตินี้ทุกประเด็น **(สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ)**

- เห็นด้วยกับประเด็นการรับฟังความคิดเห็น โดยไม่มีความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม **(สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน))**

- ไม่มีประเด็นขัดข้องกับร่างพระราชบัญญัตินี้ **(สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข)**

- เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานเลขาธิการทันตแพทยสภา)**

- เห็นชอบในหลักการ อันเป็นการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในการครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ และเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ และเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย **(กรมกิจการเด็กและเยาวชน)**

- เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติซึ่งนอกจากจะเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดแล้ว ยังเกิดประโยชน์แก่ประชาชน **(กรมประมง)**

- เห็นด้วยในหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ เพื่อเป็นการปรับปรุงกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยี ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับหลักการตามรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในการครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ **(กรมทรัพยากรธรณี)**

- เห็นพ้องด้วยในหลักการร่างพระราชบัญญัติ เพราะพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับมาเป็นเวลานานซึ่งมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน โดยมีหลักการสำคัญในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้โดยสะดวก ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ มีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ **(กรมการขนส่งทางราง)**

- ร่างพระราชบัญญัติเป็นไปตามมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวรวมทั้งประเด็นการรับฟังความคิดเห็น **(กรมการแพทย์)**

- เห็นด้วยในหลักการ เนื่องจากมีเนื้อหาครอบคลุมลักษณะข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะมากยิ่งขึ้น และข้อมูลของราชการมีการแบ่งชั้นความลับไว้อย่างชัดเจน และกำหนดให้หน่วยงานของรัฐรวมถึงเอกชนมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวก และรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น **(สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ)**

- เห็นพ้องด้วยตามประเด็นที่เสนอและไม่มีความเห็นเพิ่มเติมต่อร่างพระราชบัญญัติ **(กรมธุรกิจพลังงาน)**

- เห็นพ้องด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากมีการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้โดยสะดวก ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ จึงมีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์บริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมปัจจุบัน **(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)**

- ร่างพระราชบัญญัติไม่ได้มีความขัดหรือแย้งกับกฎหมายในความรับผิดชอบแต่อย่างใด จึงเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ **(กรมโยธาธิการและผังเมือง)**

- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีประเด็นที่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบ จึงเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ **(กรมควบคุมโรค)**

- เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้โดยสะดวก ลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูล รวมถึงการมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ โดยใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความทันสมัยในการเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวของประชาชนอันสอดรับกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลของประเทศ **(กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน)**

- เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งนโยบายของรัฐในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ **(กรมราชทัณฑ์)**

- เห็นด้วยกับหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ ในการดำเนินการปรับปรุงกฎหมายให้ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน **(สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน))**

- เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากมีการกำหนดหน่วยงานที่มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะและลักษณะข้อมูลที่ต้องเปิดเผยครอบคลุมมากขึ้น นอกจากนี้ยังกำหนดให้มีการเปิดเผยในรูปแบบดิจิทัลซึ่งสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน **ข้อสังเกต**

(๑) ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะและอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยคำร้องหรือข้อหารือที่เกิดจากพระราชบัญญัติ ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายเดิมที่ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยเฉพาะ และแต่งตั้งคณะกรรมการตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ การเกษตร ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

(๒) ควรเพิ่มผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงการคลัง และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เพื่อให้มีความครอบคลุมหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในองค์ประกอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ **(สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม)**

- การยกเลิกกฎหมายเดิม และตราร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นเรื่องสำคัญที่มีผลกระทบในวงกว้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผลกระทบถึงบุคคลหนือนิติบุคคลเอกชนด้วย จึงควรมีการศึกษาวิจัย วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายโดยรอบด้านเพื่อประกอบการพิจารณา **(กรมคุมประพฤติ)**

- เห็นด้วยในหลักการปรับปรุงกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ส่วนจะยกเลิกกฎหมายเดิมหรือไม่นั้น เห็นว่าอาจพิจารณาเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมโดยเพิ่มเติมหมวดหรือส่วนอื่นที่นอกเหนือจากกฎหมายเดิมที่ทางราชการกำหนดก็ได้ ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมหรือเจตนาของผู้ยกร่าง **(สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน (องค์การมหาชน))**

- เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากสอดคล้องกับสภาพของสังคมเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมให้รัฐบาลสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ชาติ เรื่องการสร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล และการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดระบบข้อมูลข่าวสาร โดยหน่วยงานรัฐต้องมีฐานข้อมูลกลางระบบสารสนเทศสำหรับสืบค้นข้อมูล และระบบเครือข่ายสารสนเทศ หรือเว็บไซต์ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบสารสนเทศและระบบสื่อสารโทรคมนาคมไว้อย่างชัดเจนเพื่อประโยชน์สาธารณะและอำนวยความสะดวกในการนำข้อมูลข่าวสารมาดำเนินการที่เกี่ยวข้องในทางเศรษฐกิจได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และยังช่วยแก้ไขปัญหาเรื่องข้อมูลของหน่วยงานของรัฐที่กระจัดกระจายอละยากต่อการเข้าถึงของผู้ประกอบการ SME ซึ่งจะช่วยส่งเสริมเรื่องการรับทราบข้อมูลการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและองค์ความรู้ต่าง ๆ จากหน่วยงานของรัฐได้ง่ายและสะดวกมากขึ้น **(สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม)**

- เห็นชอบตามประเด็นการรับฟังความเห็นของร่างพระราชบัญญัติที่เป็นการปรับปรุงยกเลิกกฎหมายเดิมที่ไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ ให้สอดคล้องกับการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารตามรัฐธรรมนูญ ประกอบกับเพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยี ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้อย่างสะดวกและมีประสิทธิภาพ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐได้ **(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา)**

- ไม่ขัดข้องในการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อเป็นการปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยเหมาะสมกับเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยให้เป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ และกฎหมายที่กำหนด **(จังหวัดปทุมธานี)**

- จากการประชุมคณะกรรมการสัตวแพทยสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๖๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๓ ที่ประชุมรับทราบและเห็นด้วยตามเสนอ **(สำนักงานสัตวแพทยสภา)**

- ประเด็นรับฟังความคิดเห็น ส่วนมากเป็นแนวทางที่สำนักงานได้ดำเนินการตามกฎหมายเดิม ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ จึงเห็นด้วยตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นของร่างพระราชบัญญัติ **(สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน))**

- เห็นชอบด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ แต่อย่างไรก็ตาม การแก้ไขปรับปรุงร่างพระราชบัญญัตินี้มีความเกี่ยวพันและเชื่อมโยงกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่น เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงจำเป็นต้องพิจารณาด้วยความรอบคอบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติต่อหน่วยงานเมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับ **(การทางพิเศษแห่งประเทศไทย)**

- เห็นด้วยกับหลักการของร่างกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากมีการกำหนดรูปแบบหรือลักษณะของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถรับทราบและเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐได้สะดวกยิ่งขึ้น โดยคำนึงถึงการเปิดเผยรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่

สำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่มีการรับรองสิทธิของประชาชน โดยให้ภาครัฐต้องให้บริการข้อมูลต่อประชาชนอย่างทั่วถึง **(การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)**

- ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสาระสำคัญเพื่อปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานจึงมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาวการณ์ปัจจุบัน จึงเห็นชอบด้วยในหลักการ **(สำนักงานศาลยุติธรรม)**

- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ มีความมุ่งหมายยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีผลใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และส่งเสริมการใช้สิทธิของประชาชนโดยให้บุคคลได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งการเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ต่อหน่วยงานของรัฐ ให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติและต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารได้อย่างเหมาะสมโดยสะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร อันเป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐให้มีความโปร่งใส เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์สาธารณะและคุ้มครองสิทธิในข้อมูลส่วนบุคคลอย่างสมดุลรวมทั้งเป็นกลไกสำคัญในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ ดังนั้น จึงมีความเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีเนื้อหาและวัตถุประสงค์สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๔๑ “บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิ (๑) ได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ” และหมวด ๕ หน้าที่ของรัฐ มาตรา ๕๙ “รัฐต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก” และมีการบัญญัติให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศบนระบบดิจิทัลมาใช้กับระบบการรวบรวม จัดทำ จัดพิมพ์ จัดเก็บการเปิดเผย เผยแพร่ซึ่งข้อมูลข่าวสารสาธารณะโดยให้หน่วยงานต้องมีระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศสำหรับการสืบค้นข้อมูลที่มีการจัดเก็บในฐานข้อมูลหรือระบบเทคโนโลยีสารสนเทศดิจิทัล และระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ของหน่วยงานที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ผ่านระบบสารสนเทศและระบบสื่อสารโทรคมนาคมอื่น ร่างพระราชบัญญัติฯ นี้ จึงเป็นกฎหมายกลางหรือกฎหมายหลักในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ไม่มีเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวข้องอันจะเป็นปัญหาและอุปสรรคการปฏิบัติงานของกรมป่าไม้ จึงเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับนี้และประเด็นการรับฟังความคิดเห็น **(กรมป่าไม้)**

- การยกเลิกพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตราร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ใช้บังคับ ควรศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการตรากฎหมาย และเปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบัน เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ เพื่อประกอบการพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ **(กระทรวงยุติธรรม)** อีกทั้งยังมีผลกระทบถึงบุคคลหรือนิติบุคคลเอกชนด้วย จึงควรมีการศึกษาวิจัยวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายโดยรอบด้าน **(กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน)**

- การกำหนดให้ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของมาตรา ๔๕ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๖ เห็นควรจัดเนื้อหาดังกล่าวให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน **(กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)**

- ควรเพิ่มข้อมูลการจำแนกเพศในข้อมูลสถิติและข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับอัตรากำลังบุคลากรเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๗ (๑๑) และ (๑๕) รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามหมวด ๓ **(กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)**

- ควรเพิ่มข้อความ “โดยคำนึงถึงสัดส่วนหญิงชาย” ในมาตรา ๓๕ (๑) **(กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว)**

- ควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในหมวด ๓ ข้อมูลส่วนบุคคล ให้ครอบคลุมถึงเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะให้ต้องถือปฏิบัติด้วย เพื่อให้ประชาชนเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้รับความคุ้มครองในมาตรฐานเดียวกัน **(กรมทางหลวงชนบท)**

- ตามมาตรา ๕๐ กำหนดบทลงโทษในทางอาญากรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเรียก ไม่สอดคล้องกับคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งต้องนำมาประกอบการพิจารณายกร่างกฎหมายดังกล่าวด้วย ดังนั้น จึงมิควรกำหนดให้มีโทษในทางอาญาโดยอาจแก้ไขเพิ่มเติมเป็นโทษปรับทางปกครองดังเช่นมาตรา ๕๑ **(กรมทางหลวงชนบท)**

- ร่างพระราชบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๘ มีการเพิ่มเติมรายการซึ่งไม่จำเป็นและเป็นการเพิ่มภาระให้กับหน่วยงานราชการรวบรวมและจัดทำข้อมูลดังกล่าว เพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ ซึ่งบางรายการที่กำหนดในร่างพระราชบัญญัติฯ นั้น เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนทั่วไป จึงไม่มีความเหมาะสม หรือความจำเป็นที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ ทั้งนี้ หากหน่วยงานภาคเอกชนมีความจำเป็นต้องใช้หรือต้องการทราบข้อมูลดังกล่าว ก็สามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาให้มีคำสั่งเปิดเผยได้ **(กรมกำลังพลทหารบก)**

- ร่างพระราชบัญญัตินี้ ไม่มีบทกำหนดการคุ้มครองการเปิดเผยข้อมูลของทางราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ **(กรมกำลังพลทหารบก)**

- การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งจะมีผลใช้บังคับกับหน่วยงานของรัฐในวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๔ ซึ่งอาจมีความซ้ำซ้อน ขัดหรือแย้งกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว **(กรมกำลังพลทหารบก)**

- มาตรา ๔ “ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราว ข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้ โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใด ๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การประมวลผล หรือการบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ หรือพื้นที่จัดเก็บออนไลน์ เช่น Cloud Google Drive เป็นต้น ที่สามารถเก็บ/บันทึกข้อมูลได้ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- มาตรา ๘ (๕) วรรคท้าย สามารถเปิดเผยผ่านช่องทางบนระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้หรือไม่ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ควรมีประเด็นการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ในส่วนของคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการในมาตรา ๔๖ – มาตรา ๔๘ ด้วย โดยมีความเห็นว่าควรมีผู้แทนจากกระทรวงการต่างประเทศด้วย เนื่องจากตามประเภทของชั้นความลับข้อมูลราชการในมาตรา ๑๘ เป็นข้อมูลความลับด้านการต่างประเทศที่เกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ควรมีประเด็นการรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติฯ ในส่วนของบทกำหนดโทษในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ด้วย เพื่อให้มีการพิจารณาถึงความเหมาะสมของบทกำหนดโทษอย่างครอบคลุม **(กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน)**

- ร่างพระราชบัญญัตินี้หลักการส่วนใหญ่คล้ายกับร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ดังนั้น หากมีการประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจซ้ำซ้อนกับร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา และอาจกระทบต่อสิทธิการได้รู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์สาธารณะตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งอยู่ระหว่างการแก้ไขปรับปรุง รวมทั้งอาจส่งผลให้หน่วยงานของรัฐและประชาชนเกิดความสับสนได้ **(สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี)**

- หลักการที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูลข่าวสารของราชการได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หลักการที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒ และหลักการที่เกี่ยวข้องกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล รวมถึงการกำหนดสิทธิต่าง ๆ ของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งใช้บังคับกับทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนั้น อาจจะต้องคำนึงถึงความซ้ำซ้อนของกฎหมายที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบันประกอบด้วย

- การพิจารณาให้มีระบบคณะกรรมการไว้ในกฎหมาย รวมถึงการกำหนดโทษในทางอาญาควรพิจารณาถึงบทบัญญัติของมาตรา ๗๗ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยประกอบกับมาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐพึงใช้ระบบคณะกรรมการเฉพาะกรณีที่จำเป็น และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง **(สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง)**

- หากเห็นว่าพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน มีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาวการณ์ก็สามารถทำการแก้ไขเพิ่มเติมได้ **(สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)**

- สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่หน่วยงานต่าง ๆ เสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อประกอบการวินิจฉัยสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักนายกรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนั้น ขอสงวนแสดงความคิดเห็น **(สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี)**

- ร่างมาตรา ๔ นิยามศัพท์ คำว่า “ข้อมูลส่วนบุคคล” มีใช้คำว่า “ถึงแก่กรรม” ควรแก้ไขเป็น “ถึงแก่ความตาย” เพื่อให้สอดคล้องกับ ป.พ.พ. ในลักษณะ ๒ หมวด ๑

- การบริการตั้งแต่ร่างมาตรา ๗ – ๑๕ ควรตรวจสอบบทบัญญัติในพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ใช้บังคับบางส่วนอยู่แล้ว อาจจะซ้ำซ้อน ขัด หรือแย้งกัน **(กระทรวงคมนาคม)**

- ควรกำหนดให้องค์กรศาสนาอยู่ภายใต้ร่างกฎหมายนี้เช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการทรัพย์สินและหนี้สิน การรับและการใช้เงินบริจาค การดูแลศาสนสถาน การก่อสร้าง ฯลฯ เว้นแต่เป็นการดำเนินการศาสนกิจประจำวัน หรือการใช้จ่ายเงินอันเป็นปกติธุระประจำวัน เนื่องจากองค์กรศาสนาเป็นองค์กรที่เกี่ยวกับมหาชนจำนวนมาก ประกอบกับได้รับบริจาคจากประชาชน

- ควรกำหนดให้พรรคการเมืองอยู่ภายใต้ร่างกฎหมายนี้เช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ร่างกฎหมายนี้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย

- ควรกำหนดให้มูลนิธิอยู่ภายใต้ร่างกฎหมายนี้เช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากวัตถุประสงค์และการดำเนินงานของมูลนิธิต้องเป็นไปเพื่อสาธารณประโยชน์

- ควรกำหนดให้บทบัญญัตินี้ใช้บังคับกับองค์กรดังต่อไปนี้เช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐ ได้แก่ สถานศึกษาเอกชน สถานพยาบาลเอกชน สมาคม สหกรณ์ และองค์กรอื่นในลักษณะเดียวกัน เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมายเฉพาะเกี่ยวกับองค์กรนั้น ๆ เนื่องจากเป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องกับประชาชนจำนวนมาก เพื่อให้การขอตรวจดู การขอแก้ไข และการขอข้อมูลส่วนบุคคลของตนจากหน่วยงานเหล่านี้เป็นไปโดยง่าย **(กรมการข้าว)**

- ข้อสังเกต ข้อมูลข่าวสารของส่วนราชการโดยหลักแล้วส่วนราชการย่อมเป็นเจ้าของข้อมูลชั้นต้น กรณีหากผู้มีส่วนได้เสียไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ก็ควรจะสิ้นสุดขั้นตอนชั้นอุทธรณ์ที่คณะกรรมการฯ ดังกล่าว ไม่ควรกำหนดสิทธิของผู้มีส่วนได้เสียในการฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดต่อไป เนื่องจากคู่พิพาทระหว่างส่วนราชการเจ้าของข้อมูลกับคณะกรรมการฯ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยฝ่ายบริหารที่ไม่มีส่วนได้เสียกับส่วนราชการต่าง ๆ ย่อมเพียงพอต่อการใช้ดุลพินิจพิจารณาเพื่อเป็นหลักประกันและความเชื่อมั่นต่อผู้มีส่วนได้เสียแล้ว **(สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ)**

- ร่างพระราชบัญญัติฯ หมวด ๒ ข้อมูลความลับราชการ มาตรา ๑๖ มีความสอดคล้องกับหมวด ๒ ข้อมูล มาตรา ๘ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ดังนี้

<u>หมวด ๒ ข้อมูลความลับราชการ แห่งร่างพระราชบัญญัติฯ</u>

มาตรา ๑๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการใดที่เป็นข้อมูลความลับราชการ ไม่ต้องถูกเปิดเผยตามมาตรา ๑๐ โดยชี้แจงว่าเป็นข้อมูลความลับราชการ ปกปิดและตัดทอนเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลความลับราชการและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เหลือตามปกติ

ให้หน่วยงานของรัฐมีดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการตามมาตรา ๑๔ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์และการมีส่วนได้ส่วนเสียของบุคคลที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

<u>หมวด ๒ ข้อมูล แห่งพระราชบัญญัติการให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๕๙</u>

มาตรา ๘ ข้อมูลให้ถือเป็นความลับ และสถาบันมีหน้าที่เก็บรักษาและทำลายตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา **(สถาบันนิติวิทยาศาสตร์)**

- ไม่เห็นพ้องด้วยกับการยกร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจากมีความซ้ำซ้อนในแง่เนื้อหาและแง่กลไกการปฏิบัติกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีสถานะเป็นกฎหมายกลาง และปัจจุบันสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อยู่ระหว่างการเสนอร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งเป็นการปรับปรุงกฎหมายพระราชบัญญัติดังกล่าว เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ และดำเนินการเสนอรัฐสภาต่อไป **(สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ)**

- ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล ควรบัญญัติแนวทางปฏิบัติให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ **(สำนักงาน ก.พ.)**

- มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบหรือตรวจดูได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอนั้น ผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแล มีความหมายแค่ไหน อย่างไร และหมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารของเอกชนด้วยหรือไม่

- มาตรา ๗ (๓) กำหนดให้การตอบข้อหารือ เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ มีความเห็นว่า เรื่องที่ขอหารือแต่ละกรณีอาจมีข้อเท็จจริงที่แตกต่างกัน หากมีการนำเอาข้อเท็จจริงจากอีกเรื่องหนึ่งซึ่งมีข้อแตกต่างกันไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ อาจเกิดความไม่ถูกต้อง

- มาตรา ๗ (๖) สัญญาของหน่วยงานของรัฐ กับมาตรา ๗ (๑๒) ร่างสัญญา ที่กำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารอย่างเดียวกันหรือไม่ อย่างไร

- มาตรา ๗ (๙) กำหนดให้บันทึกภาพและเสียงของการประชุม รวมถึง ผลการลงมติและความคิดเห็นของคณะกรรมการเป็นรายบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะนั้น อาจทำให้คณะกรรมการไม่กล้าอภิปรายแสดงความคิดเห็นและออกเสียงลงคะแนน

- มาตรา ๗ (๑๓) กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในทุกขั้นตอนการดำเนินการ เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะนั้น เป็นการกำหนดข้อมูลข่าวสารที่มีความหมายกว้างเกินไป **(สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)**

- หากจะเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ควรจะต้องศึกษาว่ามีความจำเป็นที่จะต้องยกเลิกหรือจะแก้ไขเพิ่มเติมบางส่วนของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เท่านั้น ประกอบกับจะต้องพิจารณาถึงความซ้ำซ้อนของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ด้วย **(กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์)**

- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ ข้อมูลด้านการทหารและการป้องกันประเทศ ด้านการข่าวกรอง ด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย หรือข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เห็นสมควรกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามหลักการเดิมแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ **(การรถไฟแห่งประเทศไทย)**

- ตามมาตรา ๕๓ เห็นว่าระยะเวลาตามบทเฉพาะกาลมีเจตนารมณ์พิเศษประสงค์จะให้เป็นบทบังคับให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมายเดิม ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้เพียง ๙๐ วัน กรณีดังกล่าวเป็นเรื่องระเบียบแบบแผนของทางราชการ ซึ่งหากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถดำเนินการได้ภายในกรอบระยะเวลาดังกล่าว อาจถือเป็นความผิดทางวินัย ตามมาตรา ๘๒ (๒) มาตรา ๘๔ และมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ **(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ)**

- ประเด็นเรื่องกลไกคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เนื่องจากในปัจจุบันมีกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งกำหนดให้มหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นหน่วยงานที่มีข้อมูลสำหรับบุคคลจะต้องดำเนินการต่าง ๆ รวมถึงกำหนดให้มีการแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลโดยใช้อำนาจตามกฎหมายดังกล่าว ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มิได้มีบทบัญญัติที่จะบูรณาการเชื่อมโยงการปฏิบัติหน้าที่ หรือการต้องดำเนินการอย่างใดที่จะไม่ขัดแย้งกันระหว่างกฎหมายซึ่งเป็นภาระต่อมหาวิทยาลัยในฐานจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย **(มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)**

- เห็นสอดคล้องกับหลักการและเหตุผล แต่อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการด้วยการยกเลิกกฎหมายเดิมทั้งฉบับ โดยไม่ได้อธิบายว่ากฎหมายเดิมที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีปัญหาเชิงโครงสร้างหรือไม่ครอบคลุมการใช้สิทธิของประชาชนอย่างไร จึงไม่อาจเห็นสภาพปัญหาของกฎหมายเดิมได้อย่างชัดเจนเพียงพออันจะนำไปสู่การยกเลิกกฎหมายฉบับเดิม

- ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๔๖ บัญญัติให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ และคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ เห็นควรให้มีคณะกรรมการคณะเดียวซึ่งทำหน้าที่ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะและข้อมูลความลับราชการ เพื่อให้การพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้ ตามร่างมาตรา ๖ ควรให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเพียงหน่วยงานเดียวปฏิบัติงานให้แก่คณะกรรมการดังกล่าว **(สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ)**

- ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ เพราะช่วยให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก มีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐซึ่งจะช่วยให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ มีธรรมาภิบาล โปร่งใส **ข้อสังเกต**

(๑) การเปิดเผยรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผย ควรคำนึงถึงสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวตามที่มาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญบัญญัติรับรองไว้ เช่น ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา และวินิจฉัย ที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงาน (ร่างมาตรา ๗ (๑๙)) รวมถึงความซ้ำซ้อนกับกฎหมายอื่น เช่น ข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ (ร่างมาตรา ๗ (๑๐)) และบัญชีข้อมูล ชุดข้อมูลและข้อมูลข่าวสารภายในบัญชีข้อมูล ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล

(๒) ร่างมาตรา ๓๓ อาจเป็นการสร้างภาระการปฏิบัติงานให้แก่ส่วนราชการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายฉบับ เช่น กฎหมายว่าด้วยธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ กฎหมายว่าด้วยการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล

(๓) เมื่อกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ (ร่างมาตรา ๔๕ วรรคสอง) แล้ว ไม่ควรกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอน หรือผู้ควบคุมหรือกำกับดูแล รวมถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อสั่งการให้ดำเนินการตามคำวินิจฉัย และลงโทษทางวินัยภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง (ร่างมาตรา ๔๕ วรรคสาม) เนื่องจากการลงโทษทางวินัยจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมาย โดยพิจารณาข้อเท็จจริงของพฤติการณ์ของผู้ถูกลงโทษ เจตนาของการกระทำ และความเสียหายที่เกิดขึ้นว่าเป็นผลโดยตรงจากการกระทำความผิดหรือไม่ เพื่อให้เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ผู้ที่ถูกลงโทษ

(๔) บทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๐ ควรระบุให้ชัดเจนว่าหมายถึงบุคคลใด เพราะความผิดตามมาตรา ๕๐ เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐ และเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่สั่งตามมาตรา ๔๓ **(กรมพัฒนาธุรกิจการค้า)**

- เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติ ข้อเสนอแนะ

(๑) ควรกำหนดความสัมพันธ์ของร่างพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายเดิม ให้ชัดเจนว่าจะมายกเลิกกฎหมายเดิมหรือมาบังคับใช้เสริมในประเด็นใดบ้าง

(๒) ควรยกเอาบทเฉพาะกาลที่ว่าด้วยการมีผลของกฎกระทรวงตลอดจนกฎหมายลำดับรองอื่น ๆ ที่ออกตามความในกฎหมายเดิม มาไว้ในส่วนต้นของร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจถึงความเชื่อมโยงกันของกฎหมาย **(สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ)**

- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารควรยังคงหลักการตามกฎหมายเดิม เนื่องจากการพิจารณาให้สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต้องพิจารณาควบคู่ไปกับหลักการบริการสาธารณะต้องเป็นไปด้วยความต่อเนื่อง การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารโดยมีการร้องขอที่มากเกินสมควรย่อมเกิดภาระแก่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่รวมทั้งงบประมาณที่ต้องสูญเสียไปมากยิ่งขึ้น ทั้งการให้บริการรวมทั้งการตอบข้อร้องเรียนดังกล่าวที่จะเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากซึ่งผลส่วนใหญ่ไม่มีข้อมูลตามข้อร้องเรียนแต่อย่างใด ทั้งที่ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ประชาชนควรทราบก็สามารถเข้าถึงได้อยู่แล้วตามกฎหมายเดิม ดังนั้น จึงเห็นว่ายังไม่สมควรจัดให้มีร่างพระราชบัญญัตินี้เพิ่มเติมแต่อย่างใด **(สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ)**

- เห็นด้วยในการปรับปรุงตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่ประชาชนจะสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ **ข้อเสนอแนะ** ตามร่างมาตรา ๘ ที่กำหนดให้นำข้อมูลทั่วไปของส่วนราชการประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ส่วนราชการจะเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ของส่วนราชการเป็นประจำเมื่อมีข้อมูลเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ควรกำหนดให้เป็นการประกาศประจำปีแทนการประกาศในราชกิจจานุเบกษาทุกครั้งเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล **(สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า)**

- ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ **(สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร)**

- ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ **ข้อเสนอแนะ** ร่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง ดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการ อาจตีความได้ว่าหน่วยงานของรัฐสามารถใช้ดุลพินิจในการไม่เปิดเผยได้เฉพาะข้อมูลความลับราชการตามร่างมาตรา ๑๗ ถึงร่างมาตรา ๒๒ ที่ไม่ครอบคลุมถึงข้อมูลข่าวสารบางประเภทที่อยู่ในความครอบครองซึ่งมีกฎหมายเฉพาะคุ้มครองมิให้เปิดเผยต่อสาธารณะ เช่น มาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดห้ามมิให้เจ้าพนักงานซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวกับการขอรับสิทธิบัตรเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดการประดิษฐ์ในคำขอรับสิทธิบัตรก่อนมีการประกาศโฆษณาคำขอรับสิทธิบัตร ดังนั้น จึงอาจพิจารณาบัญญัติเพิ่มเติมบทยกเว้นไว้ในร่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง ในลักษณะเช่นเดียวกับกฎหมายเดิม มาตรา ๑๕ (๖) โดยให้สามารถมีดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยได้ **(กรมทรัพย์สินทางปัญญา)**

- มาตรา ๔ นิยาม "ข้อมูลข่าวสารของราชการ" กรณีข้อมูลข่าวสารอื่นที่เกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐหรือเกี่ยวกับเอกชน ควรระบุเพิ่มเติมว่า "ทั้งนี้ไม่รวมถึงข้อมูลส่วนบุคคล" ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น

- มาตรา ๒๙ การจัดระบบและคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หมายถึงกระบวนการใดบ้าง เนื่องจากตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ได้บัญญัติถึงการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลไว้ ดังนั้น ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า "หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ และคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล" ประกอบกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไม่ได้ครอบคลุมไปถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรม

- มาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง ควรกำหนดบุคคลผู้ที่มีอำนาจกระทำการแทนไว้ให้ชัดเจนกรณีที่เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ รวมถึงเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรม ทั้งนี้ ควรพิจารณาแนวทางการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อให้มีความสอดคล้องกัน และกรณีดังกล่าวสามารถนำกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กล่าวถึงบุคคลที่มีสิทธิดำเนินการแทนมาใช้บังคับตามมาตรา ๕๒ บทเฉพาะกาลได้หรือไม่

- มาตรา ๓๒ วรรคสอง ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ มิได้กำหนดให้ต้องมีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารไว้ชัดเจน ดังนั้น จึงควรระบุให้ชัดว่าหมายถึงกระบวนการใดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล **(ธนาคารออมสิน)**

- เห็นชอบในหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติ

(๑) ตามมาตรา ๑๔ วรรคสี่ การกำหนดระยะเวลาเจ็ดวันเป็นการเร่งรัดเกินสมควรแก่เจ้าหน้าที่ จึงควรกำหนดระยะเวลาสิบห้าวันแทนเนื่องจากเป็นกรณีที่บุคคลผู้ขอมีเจตนากลั่นแกล้งเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือขอข้อมูลข่าวสารบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุอันสมควร เจ้าหน้าที่จึงไม่มีความจำเป็นต้องเร่งรีบอำนวยความสะดวกในการตอบกลับในกรณีนี้

(๒) ตามมาตรา ๑๔ วรรคท้าย “โดยไม่ชักช้า” มาตรา ๑๕ วรรคท้าย “โดยเร็ว” มาตรา ๒๖ วรรคท้าย “โดยเร็ว” เป็นคำที่ควรหลีกเลี่ยงเนื่องจากจะทำให้เกิดปัญหาลักลั่นในการตีความระยะเวลาดังกล่าวได้ ดังนั้น หากสามารถกำหนดระยะเวลาที่แน่ชัดและเหมาะสมในทางปฏิบัติ ควรจะใส่กำหนดระยะเวลาที่แน่ชัดไว้เพื่อให้เกิดความชัดเจนและเป็นแนวทางเดียวกันในการปฏิบัติตาม

(๓) ตามมาตรา ๓๗ (๘) “ไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสิบปี” เห็นว่าประโยคดังกล่าวน่าจะมีการสื่อสารที่คลาดเคลื่อนไปจากเจตนารมณ์ เนื่องจากมีความหมายขัดแย้งกันเองในตัวและทำให้เกิดความสับสนในการตีความ **(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)**

- การจัดทำร่างพระราชบัญญัตินี้จะต้องวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย โดยการกำหนดให้หน่วยงานรัฐที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองจะต้องคำนึงถึงความมั่นคงของรัฐและความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมโดยสะดวก ทันต่อเวลา และไม่เสียค่าใช้จ่ายที่สูงเกินสมควร **(กรมการจัดหางาน)**

- ไม่เห็นด้วยกับบทบัญญัติของร่างพระราชบัญญัตินี้หลายประการ เช่น

(๑) การกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเช่นเดียวกับหน่วยงานของรัฐ (ร่างมาตรา ๔ และร่างมาตรา ๑๓) เนื่องจากเป็นเพียงเอกชนที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดข้อห้ามกระทำการใด ๆ เท่านั้น มิใช่ผู้กระทำความผิดหรือผู้ที่มีนิติสัมพันธ์กับหน่วยงานของรัฐเช่นเดียวกับผู้รับสัมปทานหรือทำสัญญาร่วมทุนกับหน่วยงานของรัฐ

(๒) การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยวาระการประชุม เอกสารประกอบการประชุมต่าง ๆ หรือนโยบายการตั้งราคาและการพิจารณาส่วนลดราคา (ร่างมาตรา ๗ (๙) และ (๑๖)) เนื่องจากเป็นข้อมูลการประชุมที่ยังไม่เป็นที่ยุติ หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง สำหรับข้อมูลนโยบายการตั้งราคาและการพิจารณาส่วนลดราคาเป็นเรื่องนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมาย

(๓) ร่างมาตรา ๑๔ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่อยู่ในความครอบครองให้แก่บุคคลทั่วไป ไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตามอาจกระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์ได้เสียของเจ้าของข้อมูล หรือกระทบต่อความมั่นคงหรือระบบเศรษฐกิจของประเทศได้

ดังนั้น จึงเห็นควรคงหลักการของกฎหมายเดิม ที่ให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด ๆ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน และกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจที่ชัดเจนดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ ของกฎหมายเดิมเป็นหลัก และหากผู้ขอข้อมูลข่าวสารไม่พอใจคำสั่งของหน่วยงานของรัฐ ก็อาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อไปได้ **(กรมการค้าภายใน)**

- กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันมีวัตถุประสงค์หลักในการให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการและมีข้อยกเว้นที่ไม่ต้องเปิดเผยหากจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประเทศหรือผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งเป็นไปตามหลักการ “เปิดเผยเป็นหลักปกปิดเป็นข้อยกเว้น” และมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่ให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยง่ายแล้ว แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อประโยชน์ของราชการและผู้มีส่วนได้เสียเป็นอย่างมากโดยเฉพาะข้อมูลข่าวสารตามร่างมาตรา ๗ (๖) (๗) (๙) (๑๐) (๑๔) (๑๖) (๑๗) (๑๘) และ (๑๙) เนื่องจากจะทำให้การเปิดเผยไม่เป็นไปตามหลักการดังกล่าวของกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ ที่กำหนดไว้โดยชัดเจนว่ามีข้อมูลข่าวสารใดที่จะเปิดเผยมิได้ ตลอดจนได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ว่าต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน อีกทั้งได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย รวมถึงกำหนดบทบัญญัติคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้สุจริตไว้แล้ว ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสาธารณะโดยไม่ต้องมีการร้องขอและกำหนดข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณะโดยไม่คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชน และความมั่นคงในด้านต่าง ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานราชการในวงกว้างได้

- ตามร่างมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง เห็นว่าเมื่อมีการกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารของราชการใดเป็นข้อมูลข่าวสารลับแล้ว ย่อมมีลักษณะเป็นความลับทั้งหมดโดยไม่สามารถตัดทอนหรือแยกส่วนได้ และในทางปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับจะต้องมีการกำหนดชั้นความลับให้ครอบคลุมรายละเอียดทั้งหมดของเรื่องนั้น ๆ ดังนั้น การกำหนดให้ปกปิดและตัดทอนข้อมูลข่าวสารลับ โดยให้เปิดเผยเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เหลือจึงไม่อาจกระทำได้ เนื่องจากอาจก่อให้เกิดการรั่วไหลของข้อมูลข่าวสารลับ อันจะทำให้การปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับไม่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการสร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็นให้หน่วยงานของรัฐอีกด้วย

- ตามร่างมาตรา ๒๓ การกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อปฏิบัติต่อข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยหรือไม่ควรเปิดเผยเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าถึงข้อมูลข่าวสารนั้น อันมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติภารกิจของหน่วยงานของรัฐในบางเรื่องให้มีประสิทธิภาพและเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งการปรับหรือยกเลิกชั้นความลับต้องขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลข่าวสารนั้น ๆ ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดประโยชน์หรือเกิดความเสียหายหรือผลกระทบในทางใด หรือไม่ อย่างไร ดังนั้น การกำหนดให้นำระยะเวลาที่แน่นอนตายตัวมาเป็นเงื่อนไขในการยกเลิกชั้นความลับเมื่อครบกำหนดระยะเวลา จึงเป็นการยกเลิกชั้นความลับด้วยเงื่อนไขด้านระยะเวลาแต่เพียงอย่างเดียว อันเป็นการขัดต่อหลักการในการปฏิบัติต่อข้อมูลข่าวสารลับที่การเปิดเผยจะต้องคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ความมั่นคงในด้านต่าง ๆ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน นอกจากนี้ ตามข้อ ๒๓ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การปรับชั้นความลับและการกำหนดระยะเวลาในการปรับชั้นความลับล่วงหน้าไว้โดยเหมาะสมแล้ว **(กรมการค้าต่างประเทศ)**

- นิยาม "ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ" เป็นการกำหนดหน้าที่โดยไม่จำเป็นเพราะหากหน่วยงานมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะย่อมนำเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับทราบหรือเข้าถึงได้โดยไม่จำเป็นต้องร้องขอ

- ไม่เห็นด้วยในหลักการนำเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ เพราะกฎหมายเดิมมีเนื้อหาที่ครอบคลุมและใช้กับข้อมูลข่าวสาร (ตามนิยาม) ซึ่งมีนัยรวมถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่แล้ว

- ควรปรับปรุงแก้ไขนิยาม "ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล" ให้หมายความรวมถึงข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้วย **(สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย)**

- ควรแก้ไขความหมายนิยาม "เจ้าหน้าที่ของรัฐ" ตามมาตรา ๔ จากเดิม เป็น "ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง คณะบุคคล หรือผู้ที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ" เพื่อให้การจำกัดความและการตีความหมายบังคับถูกต้องและบังคับใช้ได้อย่างเป็นธรรมต่อไป **(จังหวัดสระบุรี (สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดสระบุรี))**

- การคุ้มครองเจ้าหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นการกระทำหรือดำเนินการโดยสุจริตให้ไม่ต้องรับผิด กฎหมายเดิมบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐ โดยมีหลักที่สำคัญสองประการในการยกเว้นให้ไม่ต้องรับผิด คือ (๑) กรณีที่เจ้าหน้าที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ และ (๒) กรณีที่ข้อมูลข่าวสารนั้นยังเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แต่ร่างมาตรา ๒๒ มีเจตนาเทียบเคียงกับมาตรา ๒๐ ของกฎหมายเดิม แต่เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาแล้วจะเห็นได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น เนื่องจากร่างมาตรา ๒๒ อ้างถึงร่างมาตรา ๑๒ ซึ่งหมายถึงข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยหรือต้องจัดเตรียมไว้ให้ประชาชนตรวจดู มิได้หมายถึงข้อมูลข่าวสารลับหรือข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยแต่อย่างใด

- กฎหมายเดิมในหมวดที่ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเป็นบทบัญญัติที่ได้นำเอาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่เป็นมาตรฐานสากลมาบัญญัติไว้แล้วหลาย ๆ ประการ แต่ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังอาจมีความเข้าใจที่ยังไม่ชัดเจนเกี่ยวกับเจตนารมณ์หรือนัยความหมายของกฎหมายเดิมในส่วนที่ว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังจะเห็นได้จากร่างมาตรา ๒๓ บัญญัติคล้ายมาตรา ๒๒ ของกฎหมายเดิม ซึ่งมีเจตนาที่จะมีบทยกเว้นให้องค์กรอย่างเช่น สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ หรือสภาความมั่นคงแห่งชาติสามารถออกระเบียบ เพื่อจะไม่ต้องปฏิบัติตามหลักการเปิดเผย (openness) ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) ของกฎหมายเดิม แต่ปรากฏว่าร่างมาตรา ๒๓ กลับนำไปบัญญัติไว้ในหมวดอื่นที่ไม่ใช่เรื่องการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

- บทกำหนดโทษทั้งจำคุกและปรับตามกฎหมายเดิม บัญญัติไว้ ๒ เรื่อง คือ กรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของกรรมการ และกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไข ในส่วนที่สองนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นเครื่องมือสำคัญในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเจ้าหน้าที่ในการควบคุมการนำไปใช้ของผู้ขอในทางที่อาจไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ แต่ร่างมาตรา ๔๘ ได้กำหนดบทลงโทษกรณีฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการโดยไม่ระบุชี้ว่าเรื่องใดบ้างจะมีผลกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมายหรือไม่ และสมควรกำหนดบทลงโทษกรณีที่มีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้โดยไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขตามที่เจ้าหน้าที่กำหนด ดังเช่นที่มีการบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๑ ของกฎหมายเดิม **(จังหวัดลำปาง)**

- ตามร่างมาตรา ๑๖ วรรคสอง การใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการ อาจส่งผลกระทบต่อสิทธิของประชาชนในวงกว้างและประโยชน์สาธารณะ จึงมีความจำเป็นที่การใช้ดุลพินิจของหน่วยงานของรัฐควรเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกัน เห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ในการประเมินความ

เป็นไปได้ในความเสียหายจากการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการที่บุคคลตามร่างมาตรา ๑๔ จะได้รับ เปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่สาธารณชนจะได้รับ หากประโยชน์สาธารณะมากกว่าก็ควรต้องดำเนินการไปตามนั้น อันเป็นหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับแนวการพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสหราชอาณาจักร (Information Commission's Office หรือ ICO) ที่พิจารณาความเหมาะสมของข้อยกเว้นในกฎหมายเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสหราชอาณาจักร (Freedom of Information Act ๒๐๐๐ หรือ FOIA) **(กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ)**

- ควรเสนอร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติบัญญัติองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพตามพระราชบัญญัติวิชาชีพนั้น ๆ โดยกำหนดให้แต่ละองค์กรต้องออกข้อบังคับ หรือข้อกำหนด หรือประกาศบังคับใช้เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ประกอบอาชีพในแต่ละสาขาต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ต้องไม่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพขององค์กรควบคุมฯ หรือกระทบต่อข้อมูลทางวิชาชีพเป็นการเฉพาะหรือประชาชนผู้เกี่ยวข้องกับองค์กรควบคุมฯ นั้น ๆ **(สภาทนายความ)**

- คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ พิจารณาแล้วจำนวน ๘ คน ขอเสนอเพิ่ม ๑ คน จากหน่วยงานภาคประชาชนหรือองค์กรอิสระรวม ๙ คน บทกำหนดโทษ กำหนดบทคุ้มครองเจ้าหน้าที่รัฐผู้กระทำการโดยสุจริต กำหนดบทลงโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะได้เสนอบทกำหนดโทษไว้เห็นพ้องผู้ที่เกี่ยวข้องได้กำหนดหน่วยงานของภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไปไว้รวม ๙ หน่วยงานเห็นด้วย **(พรรคแผ่นดินไทย)**

- เพิ่มเติมในบทเฉพาะกาล โดยกำหนดให้ขยายวันมีผลบังคับใช้ออกไป เช่น ๑๘๐ วัน เพื่อให้เอกชนมีเวลาศึกษาข้อมูลและเตรียมการที่เกี่ยวข้อง **(กลุ่มเซ็นทรัล)**

- ไม่ขัดข้องในหลักการของร่างพระราชบัญญัติ มีข้อสังเกตในเรื่องข้อมูลส่วนบุคคลดังนี้

(๑) นิยามคำว่า "ข้อมูลส่วนบุคคล" มีความหมายกว้างกว่านิยามคำว่า "ข้อมูลส่วนบุคคล" ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งไม่รวมถึงข้อมูลของผู้ถึงแก่กรรมโดยเฉพาะ ดังนั้น ในการใช้และการตีความตามร่างพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องนำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับหรือใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมจึงต้องพิจารณาให้ถูกต้องตามบริบทที่เกี่ยวข้องด้วย

(๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์ กลไก หรือมาตรการกำกับดูแลเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นหลักการทั่วไป โดยมาตรา ๓ กำหนดเป็นหลักการกรณีที่มีกฎหมายว่าด้วยการใดบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น เว้นแต่บทบัญญัติเกี่ยวกับการเก็บรวบรวม ใช้ หรือเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล สิทธิของเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เป็นการเพิ่มเติม ไม่ว่าจะซ้ำกับบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้นหรือไม่ก็ตาม มาตรา ๓ (๑) รวมไปถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องเรียน ให้อำนาจแก่คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคล อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมทั้งบทกำหนดโทษซึ่งอาจต้องบังคับตามพระราชบัญญัตินี้ในบางกรณี มาตรา ๓ (๒) ดังนั้น แม้ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้จะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้โดยเฉพาะแล้ว รวมทั้งการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล และคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามร่างมาตรา ๒๙ แล้วก็ตาม แต่ก็ยังต้องนำมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ไปใช้บังคับเป็นการเพิ่มเติมด้วย **(กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม)**

- ไม่มีข้อขัดข้องในส่วนของการเผยแพร่ข้อมูลด้านอุตุนิยมวิทยา แต่เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัตินี้กับกฎหมายเดิมพบว่าหลักการพื้นฐานไม่แตกต่างกันทั้งในเรื่องการให้สิทธิประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่ทั้งนี้ร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่มีความชัดเจนหลายประการ เช่น การกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หลักเกณฑ์ในการใช้ดุลยพินิจต่าง ๆ ในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การให้ข้อมูลส่วนบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลสาธารณะซึ่งขัดต่อหลักสากลที่ให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประชาชน รวมทั้งไม่มีบทบัญญัติในเรื่องการรักษาความลับของทางราชการ **(กรมอุตุนิยมวิทยา)**

- ภาพรวมการจัดแบ่งประเภทข้อมูลเป็นหมวดต่าง ๆ มีความเหมาะสม **(สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล)**

- หมวด ๒ ข้อมูลความลับราชการ ตั้งแต่ร่างมาตรา ๑๖ ถึงร่างมาตรา ๒๘ มีลักษณะการบัญญัติที่ลงในรายละเอียดค่อนข้างมากกว่ากฎหมายเดิม และสร้างเงื่อนไขในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มากขึ้น ซึ่งน่าจะขัดกับหลักของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มุ่งให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการได้มากขึ้น ควรทบทวนข้อกฎหมายในหมวดดังกล่าวให้มีความผ่อนปรน และไม่สร้างเงื่อนไขเกินสมควรเพื่อไม่ให้ขัดต่อหลักการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี)**

- ร่างหมวด ๖ คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ เห็นว่าเป็นคณะกรรมการที่แยกออกมาจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ซึ่งมีการกำหนดตำแหน่งคณะกรรมการดังกล่าวไว้แล้ว ซึ่งน่าจะไม่เหมาะสม และควรให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพียงคณะเดียว เป็นผู้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทุกประเภท ไม่ควรบัญญัติให้มีคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ โดยให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพียงคณะเดียวเป็นผู้พิจารณาในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทุกประเภท **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี)**

- ข้อเสนออื่น ๆ ควรพิจารณาปรับเปลี่ยนชื่อร่างพระราชบัญญัติเป็น "ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ....” เพื่อให้ตรงกับเจตนารมณ์และหลักการสร้างสรรประชาธิปไตยและหลักธรรมาภิบาล ในการดำเนินการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลของประชาชน และส่งเสริมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานรัฐ ประกอบกับตามร่างพระราชบัญญัตินี้นอกจากมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะแล้ว ยังมีข้อมูลข่าวสารลับราชการ และข้อมูลส่วนบุคคล และร่างพระราชบัญญัติไม่ได้กำหนดคำนิยามของคำว่าคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เห็นควรพิจารณาเพิ่มเติมคำนิยามเพื่อให้สอดคล้อง **(องค์การบริหารส่วนจังหวัดสุรินทร์)**

- การเสนอร่างพระราชบัญญัติย่อมเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ โดยที่ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ และหากเป็นการตรากฎหมายที่มีผลในการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ด้วย ในกรณีนี้เป็นกรณีที่ต้องพิจารณาบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญหลายมาตราประกอบกัน เช่น มาตรา ๓๗ และมาตรา ๕๙ **(สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ)**

- ๑. เห็นด้วยและไม่ขัดข้องในหลักการของสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ เนื่องจาก

(๑) เป็นการปรับปรุงคำนิยามหน่วยงานของรัฐ

(๒) มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะปฏิบัติงานให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และให้สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติปฏิบัติงานให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร

(๓) กำหนดให้ประชาชนสามารถยื่นคำขอในการตรวจดูข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งยื่นคำขอให้เพิ่ม ปรับปรุง ข้อมูลข่าวสารให้ถูกต้องครบถ้วน รวมถึงการร้องเรียนในการปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๔) การกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับราชการ การเปลี่ยนแปลงกำหนดระยะเวลาการเปลี่ยนข้อมูลความลับราชการเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ

(๕) กำหนดให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล

(๖) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่กำหนด โดยต้องจัดเก็บในรูปแบบดิจิทัล การจัดส่งข้อมูลข่าวสารลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา และการจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสาร จัดทำและเปิดเผยข้อมูลความลับราชการ โดยเผยแพร่ลงบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ รวมถึงการการจัดทำดัชนี และการรักษาคุ้มครองข้อมูล จัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลเว้นแต่เข้าข้อยกเว้น

(๗) การกำหนดหลักเกณฑ์การส่งมอบข้อมูลข่าวสารให้หอจดหมายเหตุ

(๘) กรณีไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ อาจยื่นฟ้องต่อศาลปกครองสูงสุดได้

(๙) การกำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเข้าไปในสถานที่เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแทนในกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๑๐) มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

(๑๑) เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการหรือหน่วยงานภาครัฐได้ง่ายขึ้น

(๑๒) เป็นประโยชน์แก่ประชาชนที่จะมาติดต่อราชการ

(๑๓) เป็นการส่งเสริมการทำงานของหน่วยงานภาครัฐให้ทำงานด้วยความถูกต้องโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้มากขึ้น

(๑๔) เป็นการคุ้มครองสิทธิตามรัฐธรรมนูญ **(กรมเจ้าท่า)**

- ๒. เห็นควรแก้ไขในหลักการของสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติดังนี้

(๑) ในมาตรา ๔ ควรนิยาม "ดิจิทัล" ให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจง่ายขึ้น

หมวด ๑ ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

๑. มาตรา ๑๐ เห็นด้วยกับการกำหนดให้จัดเก็บข้อมูลข่าวสารในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลเป็นการสอดรับกับนโยบายด้านดิจิทัลของรัฐบาล

๒. มาตรา ๑๕ ไม่เห็นด้วยกับการกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิยื่นคำร้องให้เพิ่ม ปรับปรุง และสามารถร้องเรียนกรณีปฏิเสธหรือไม่ปฏิบัติตามคำขอ เนื่องจากการยื่นคำขอต่อหน่วยงานตามมาตรา ๑๕ แต่เจ้าหน้าที่ผู้รับคำสั่งให้ดำเนินการอาจได้รับผลกระทบเชิงลบโดยตรง ประกอบกับมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ได้กำหนดความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้งต่อเดือน ซึ่งกฎหมายบังคับให้หน่วยงานดำเนินการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่แล้ว ทั้งนี้ รูปแบบการดำเนินงานคาดว่าจะเป็นมติของคณะทำงานร่วมกัน ไม่ใช่เป็นผลการปฏิบัติโดยตรงจากเจ้าหน้าที่ดังกล่าว ดังนั้น จึงเห็นว่าการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ (บุคคลใดบุคคลหนึ่ง) ซึ่งอาจจะมีผลลงโทษในเชิงวินัย หรือเป็นการเสียประวัติ เสียขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน จึงไม่มีความเป็นธรรม และควรปรับปรุงแก้ไขในเชิงสร้างสรรค์มากกว่าการมุ่งเน้นลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ

หมวด ๒ ข้อมูลความลับราชการ

๑. ควรระบุให้หน่วยงานที่รับผิดชอบในการเก็บรักษาข้อมูลความลับราชการ ต้องมีกลไกการจัดการและควบคุมข้อมูลความลับราชการที่จัดเก็บในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลเพื่อป้องกันการรั่วไหลให้ชัดเจนด้วย เพราะข้อมูลดิจิทัลมีความเสี่ยงต่อการถูกลักลอบส่งไปเผยแพร่ภายนอกได้ง่ายมาก

หมวด ๓ ข้อมูลส่วนบุคคล

๑. เพิ่มความหมายของคำว่า "บุคคล” ว่า หมายถึงบุคคลใดบ้าง

๒. ไม่มีข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปิดเผยรายงานการแพทย์ของบุคคล ควรเพิ่ม

- ข้อกำหนดในกรณีที่ บุคคลมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลส่วนบุคคลเกี่ยวกับตนและเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลนั้น จะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น

- การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคล ถ้ากรณีมีเหตุอันควร เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้ ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้อง ตามที่เป็นจริงให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลให้ตรงตามที่มีคำขอให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ กรณีหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลโดยยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการและไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

- ข้อกำหนดให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีสิทธิดำเนินการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ เสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้วก็ได้ ในกรณีดังกล่าวข้างต้น ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๒๕ ของกฎหมายเดิม

๓. ตามมาตรา ๓๑ เพิ่ม หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบ ในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

๔. ตามมาตรา ๓๒ (๙) ที่บัญญัติไว้ว่า เป็นไปเพื่อการดำเนินภารกิจประโยชน์สาธารณะ ให้ระบุว่าหมายถึงเพื่อการใดบ้าง

หมวด ๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

๑. ตามมาตรา ๓๖ เพิ่มอำนาจหน้าที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และเพิ่มอำนาจหน้าที่ในการสอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ข้อเสนอแนะ เมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศใช้ เห็นควรให้มีการทบทวนรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๗ และให้ดำเนินการจัดทำเปิดเผยข้อมูลให้เป็นรูปแบบข้อมูลดิจิทัลตามมาตรา ๑๐ **(กรมเจ้าท่า)**

- กรณีการกำหนดองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายเดิม เป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการควบคุมตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของหน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก่อนการฟ้องคดีต่อศาล ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นคณะกรรมการที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการพิจารณาในเรื่องที่ต้องเปิดเผย เช่น ด้านเศรษฐกิจและการคลัง ด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร ด้านสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงเห็นควรกำหนดให้มีองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่ในลักษณะดังกล่าวในร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ โดยแยกต่างหากจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อให้สามารถแต่งตั้งบุคคลให้เหมาะสมกับการทำหน้าที่ในคณะกรรมการแต่ละคณะได้ **(สำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ)**

- กรณีหมวด ๗ บทกำหนดโทษ ในส่วนของความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๔๙ ที่กำหนดให้ได้รับความคุ้มครองมิให้ผู้ใดฟ้องร้อง หรือกล่าวหาว่าได้กระทำผิดทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัยได้หากมิได้กระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง หรือกระทำการโดยไม่สุจริต เป็นกรณีที่มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกำหนดหลักเกณฑ์ไว้แล้ว เช่น กรณีความรับผิดทางแพ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ความรับผิดทางอาญาเป็นไปตามประมวลกฎหมายอาญาในหมวดของความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดความผิดทางอาญาของเจ้าหน้าที่ของรัฐประเภทอื่น ๆ และความรับผิดทางวินัยเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท ซึ่งโดยทั่วไปหากเจ้าหน้าที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการใด ๆ และได้ดำเนินการภายใต้กรอบของกฎหมายที่ให้อำนาจนั้นก็ย่อมมีข้อยกเว้นความรับผิด เนื่องจากมีอำนาจกระทำการตามกฎหมายจึงอาจไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดยกเว้นความรับผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐไว้ในกฎหมายฉบับนี้อีก

- นอกจากประเด็นที่ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ได้ตั้งประเด็นไว้เพื่อรับฟังความคิดเห็นแล้ว กรมสรรพากรขอเสนอประเด็นเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม กล่าวคือตามมาตรา ๓๖ แห่งร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ..... ได้บัญญัติไว้เพื่อกำหนดหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะไว้กว้างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวดที่ ๕ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ครอบคลุมแล้ว ทั้งนี้ มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ยังได้บัญญัติเพิ่มเติมอำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๖ โดยบัญญัติให้อำนาจของคณะกรรมการฯ เข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลเพื่อตรวจสอบ หรือเรียกให้บุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร มาให้เพื่อประกอบการพิจารณาได้ และหากผู้มีข้อมูลเป็นหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐ ก็จะต้องยินยอมให้คณะกรรมการฯ หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการฯ มอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลความลับราชการ

หรือไม่ก็ตาม ซึ่งเห็นได้ว่าเป็นการออกกฎหมายให้อำนาจกับคณะกรรมการฯ หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการฯ มอบหมาย มากเกินไป **(กรมสรรพากร)**

- คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่อาจเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ด้วยหลักการและเหตุผลในประเด็นดังนี้

(๑) การปรับปรุงนิยามตามร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๔ ให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ เป็นหน่วยงานของรัฐตามร่างกฎหมายนี้ นอกเหนือไปจากหน่วยงานของรัฐตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

โดยร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ อยู่ภายใต้ร่างพระราชบัญญัตินี้ ส่งผลกระทบต่อหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๘ ที่บัญญัติให้ “คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจไต่สวนและมีความเห็นกรณีมีการกล่าวหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม” และตามมาตรา ๓๖ ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเรื่องการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยบทบัญญัติดังกล่าวกำหนดห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พนักงานเจ้าหน้าที่และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใด เปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ รวมถึงห้ามเปิดเผยข้อมูลที่เป็นรายละเอียดของผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยาน ซึ่งหากมีการเปิดเผยข้อมูลอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๓๖ ตามมาตรา ๑๘๐ ได้กำหนดโทษสำหรับผู้เปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ไว้

ประกอบกับในการเปิดเผยข้อมูลอื่นใดให้สาธารณชนได้ทราบ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๓) ซึ่งบัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีความเห็นหรือวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหามีพฤติการณ์การกระทำความผิด ให้เปิดเผยความเห็นหรือคำวินิจฉัยได้...” จึงหมายความถึงการเปิดเผยให้สาธารณชนทราบได้เฉพาะผลของคดีเท่านั้น ไม่รวมถึงข้อมูลที่อยู่ในรายงานและสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๒๘ ยังบัญญัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สิน โดยกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ รวมทั้งตรวจสอบและเปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของบุคคลดังกล่าวด้วย โดยมาตรา ๑๐๔ ได้บัญญัติว่า “เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดต้องยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน ตามมาตรา ๑๐๒ และมาตรา ๑๐๓ แล้ว ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป...” ประกอบกับมาตรา ๑๐๖ บัญญัติว่า “เพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ และเอกสารประกอบของผู้ดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๐๒ (๑) เฉพาะนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา และบุคคลตามมาตรา ๑๐๒ (๒) (๓) (๗) และ (๙) รวมทั้งของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของบุคคลดังกล่าว ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดยื่น

บัญชีดังกล่าว...” และมาตรา ๑๑๑ บัญญัติให้ “...คณะกรรมการ ป.ป.ช. เปิดเผยผลการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้มีการกำหนดเรื่องการเปิดเผยข้อมูลด้านการตรวจสอบทรัพย์สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้แล้ว

ดังนั้น การที่ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๔ กำหนดนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ให้หมายความรวมถึงองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญด้วย จึงกระทบต่อหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เนื่องจากได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการเปิดเผยข้อมูลด้านการไต่สวนไว้แล้วตามมาตรา ๓๖ ส่วนเรื่องการเปิดเผยข้อมูลด้านการตรวจสอบทรัพย์สินของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้กำหนดไว้ชัดแจ้งแล้วในมาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๖ และมาตรา ๑๑๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ **(สำนักงาน ป.ป.ช.)**

(๒) การกำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะตามร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๗ (๑๙) ได้บัญญัติให้ “ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา และวินิจฉัยที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลยพินิจของหน่วยงานนั้นแล้ว” เป็นรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐที่ต้องเปิดเผยต่อสาธารณชน เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวไม่อาจนำมาใช้กับการพิจารณาและวินิจฉัยคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ เนื่องจากกระทบต่อหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้านการไต่สวน ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และไม่สอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ด้วยเหตุที่ได้มีการกำหนดขั้นตอนในการเปิดเผยข้อมูลหรือข้อเท็จจริงเรื่องการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไว้เป็นการเฉพาะแล้วในมาตรา ๓๖ ซึ่งหากฝ่าฝืนจะต้องได้รับโทษตามที่กฎหมายกำหนด ประกอบกับเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยชี้มูลความผิดแล้ว ยังคงมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๙๑ โดยหากเป็นเรื่องที่มีมูลความผิดทางอาญาต้องส่งเรื่องให้อัยการสูงสุด เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดี และหากมีมูลความผิดทางวินัยต้องส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ดังนั้น ภายหลังจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาและมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหามีพฤติการณ์การกระทำความผิด จึงเปิดเผยได้เฉพาะความเห็นหรือคำวินิจฉัยตามมาตรา ๓๖ วรรคสอง (๓) เท่านั้น โดยไม่อาจเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในรายงานและสำนวนคดีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้สาธารณชนทราบได้ เนื่องจากถือเป็นความลับทางราชการตามความในมาตรา ๓๖ วรรคท้าย

อนึ่ง กรณีที่ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มาตรา ๗ ได้กำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยไว้ในอนุมาตรา (๑) – (๒๐) เห็นว่าส่งผลกระทบต่อการจัดระบบเอกสารและข้อมูลของสำนักงาน ป.ป.ช. เนื่องจากปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ช. มีกระบวนการและขั้นตอนในการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล โดยมีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการเปิดเผย และการเผยแพร่เอกสารและข้อมูล พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งระเบียบดังกล่าวได้กำหนดเรื่องการจัดแยกประเภทของเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล โดยพิจารณาจากประเภทเอกสารและข้อมูลที่จะเปิดเผย ว่าเป็นเอกสารและข้อมูลที่จะเผยแพร่ในราชกิจจานุเบกษา หรือเอกสารและข้อมูลที่จะจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้หรือเป็นเอกสารและข้อมูลที่ได้มีการกำหนดชั้นความลับไว้ รวมถึงระเบียบดังกล่าวได้กำหนดหลักเกณฑ์เรื่องการขอเอกสารและข้อมูล

และเรื่องการอนุญาตไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยหากเป็นเอกสารหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาอนุญาต แต่หากเป็นเอกสารและข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้พิจารณาอนุญาต ดังนั้น รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทและชั้นของข้อมูลความลับของสำนักงาน ป.ป.ช. ได้กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวแล้ว **(สำนักงาน ป.ป.ช.)**

- ข้อเสนอแนะ

(๑) มาตรา ๔ นิยามของคำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ที่ให้รวมถึงองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพนั้น ควรกำหนดใช้ชัดเจนกว่านี้ หรือ ระบุเลยว่าหน่วยงานของรัฐที่หมายความรวมถึงองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ ให้หมายถึงหน่วยงานของรัฐเฉพาะตามพระราชบัญญัติฉบับนี้เท่านั้น เพราะองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพมิใช่หน่วยงานของรัฐที่แท้จริง เนื่องจากผู้ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรเหล่านี้มีฐานะเป็นลูกจ้างตามกฎหมายแรงงานมิใช่ข้าราชการผู้ที่ผ่านการคัดเลือกโดยหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายงบประมาณ

คำว่า “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” ควรให้คำจำกัดความให้ชัดเจนเช่นเดียวกับ หน่วยงานของรัฐ เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นผู้ที่ได้รับเงินเดือนจากงบประมาณของรัฐ

ทั้งนี้ หากการนิยามความหมายขององค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ และเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ชัดเจนจะทำให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้ นอกจากนี้ยังมีผลต่อการฟ้องคดีในศาลได้ เนื่องจากว่าการฟ้องหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องฟ้องต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ แต่หากมิใช่หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ต้องฟ้องที่ศาลอาญาหรือศาลจังหวัด ดังนั้นหากนิยามองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพว่าเป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้นบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพต้องถือว่าเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามบทนิยาม ก็จะต้องฟ้ององค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพและบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ ต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบมิใช่ศาลอาญา ซึ่งหากไม่ระบุให้ชัดเจนว่าองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ และบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ เป็นหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ อาจทำให้เกิดการตีความขยายไปถึงการกระทำในกรณีอื่นอีกด้วย

องค์กรอัยการ ควรจะต้องให้นิยามเพิ่มเติมว่าในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและการสั่งคดีด้วยเนื่องจากว่าในคดีที่อัยการพิจารณาสำนวนการสอบสวนเพื่อมีคำสั่งนั้น หากมีการเปิดเผยข้อมูลไปแล้วอาจก่อให้เกิดการกดดันการพิจารณาของอัยการได้และถึงแม้จะได้มีการพิจารณาสั่งสำนวนไปแล้ว ก็อาจจำต้องปกปิดข้อมูลในสำนวนการสอบสวนเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ผู้เสียหายและผู้ต้องหารวมทั้งพยานในสำนวนการสอบสวนด้วย

(๒) มาตรา ๗ รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างน้อยที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะเห็นว่า มีขอบเขตกว้างกว่าข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ และการกำหนดรายการดังกล่าว ควรพิจารณาถึงความจำเป็นเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการบริหารงานของภาครัฐ โดยไม่ก่อให้เกิดภาระแก่หน่วยงานของรัฐเกินสมควรด้วย

สำหรับมาตรา ๗ (๖) ควรกำหนดขอบเขตให้ชัดเจน เช่น สัญญาที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำบริการสาธารณะหรือการดำเนินภารกิจหลักของหน่วยงานของรัฐโดยตรง เป็นต้น เนื่องจากถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฯ มาตราดังกล่าวมีขอบเขตกว้างขวางมาก

ส่วนมาตรา ๗ (๑๙) ควรให้หน่วยงานที่เป็นเจ้าของข้อมูลเป็นผู้พิจารณาว่าจะสามารถเปิดเผยข้อมูลได้เพียงใดเนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้ที่เกี่ยวข้องได้

(๓) มาตรา ๑๐ วรรค ๑ และ ๒ หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ มีข้อสังเกตว่า หากเนื้อหาของทั้งสองวรรคเป็นประเด็นเดียวกันคือการกำหนดหน้าที่และวิธีการในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูล ควรบัญญัติรวมเป็นใจความเดียวกันเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน และกำหนดให้ชัดเจนว่า วิธีการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์อย่างไร ซึ่งกำหนดไว้ในกฎหมายหรือระเบียบฉบับใด

(๔) มาตรา ๑๓ หน้าที่ของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ควรกำหนดขอบเขตของข้อมูลที่เอกชนดังกล่าวจะต้องเปิดเผยให้ชัดเจนว่า ได้แก่ข้อมูลใดบ้างในลักษณะเดียวกับข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๗

(๕) มาตรา ๑๔ บุคคลที่ไม่ได้มีส่วนได้เสียจะตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองนั้นไม่ควรจะรวมข้อมูลในสำนวนการสอบสวน เพราะอาจก่อให้เกิดความเสียหายกับการดำเนินคดีได้ และถึงแม้คดีจะถึงที่สุดแล้ว ก็ควรจะกำหนดให้เฉพาะผู้มีส่วนได้เสียเท่านั้นที่จะขอข้อมูลได้ ซึ่งหน่วยงานรัฐที่จะจัดหาข้อมูลให้จะต้องพิจารณาเสียก่อนว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายกับผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือพยานหรือไม่

(๖) มาตรา ๑๕ การยื่นคำขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลหรือส่งมอบข้อมูล มีข้อสังเกตว่า ไม่ครอบคลุมถึงการยื่นคำขอให้เอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๑๓ ขณะที่บทบัญญัติมาตรา ๕๑ กำหนดโทษปรับทางปกครองหากเอกชนดังกล่าวไม่เปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๑๓

(๗) มาตรา ๒๒ ควรให้รวมถึงพยานที่ได้รับการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษในคดีอาญาทุกคนมิใช่เฉพาะคดีความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรเท่านั้น

(๘) มาตรา ๒๕ การรับรองดัชนีข้อมูลความลับราชการโดยคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการมีข้อสังเกตว่า วัตถุประสงค์ของการรับรองดัชนีข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงการรับทราบเท่านั้นหรือไม่ คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการมีอำนาจไม่รับรองและมีคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐแก้ไขเปลี่ยนแปลงดัชนีข้อมูลได้หรือไม่และ/หรือมีผลของการไม่รับรองดัชนีข้อมูลในประการอื่นหรือไม่อย่างไร เช่น กรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำดัชนีข้อมูลโดยขัดต่อแนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๙) มาตรา ๓๑ วิธีปฏิบัติในการจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคล มีข้อสังเกตว่า มีเนื้อหาเหมือนกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ แต่มีการตัดวรรคท้ายซึ่งกำหนดให้หน่วยงานของรัฐแจ้งให้เจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลทราบในกรณีการจัดให้มีการจัดส่งข้อมูลซึ่งเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลนั้นได้ เว้นแต่เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติออก เห็นว่า ควรคงบทบัญญัติวรรคท้ายดังกล่าวไว้ด้วย

(๑๐) มาตรา ๓๗ มิได้กำหนดห้ามข้าราชการประจำเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งเห็นว่าหากมิได้กำหนดห้าม อาจทำให้ได้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารทั้งคณะเป็นข้าราชการประจำทั้งหมดได้ คือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการโดยตำแหน่ง ซึ่งอาจก่อให้เกิดการครอบงำคณะกรรมการข้อมูลข่าวสรโดยบุคคลที่อยู่ในรัฐบาลได้ อันจะทำให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ได้

นอกจากนี้ใน มาตรา (๘) ยังมีความขัดแย้งกันเองว่าคุณสมบัติของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินั้นจะต้องไม่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกเลย หรือว่าเคยถูกจำคุกมาแล้วแต่พ้นโทษยังไม่ถึง ๑๐ ปี

(๑๑) มาตรา ๓๘ อาจเกิดความขัดกันแห่งผลประโยชน์ (conflict of interest) มาตรา ๓๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ วรรคสองกำหนดให้ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เลือกกรรมการสรรหาหนึ่งคนเป็นประธาน ในขณะที่ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๕ วรรคสอง ซึ่งคณะกรรมการสรรหาเป็นผู้คัดเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งประธานคณะกรรมการสรรหามาจากการคัดเลือกของประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

(๑๒) มาตรา ๔๐ วรรคสอง ให้ทำเฉพาะคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารชุดแรกหรือให้ทำทุกชุด หากให้ทำทุกชุด กรรมการบางคนอาจอยู่ ๒ ปี บางคนอาจอยู่ถึง ๘ ปี

(๑๓) มาตรา ๔๒ วรรคสอง ผู้ที่จะเป็นประธานในกรณีที่ประธานและรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้จะต้องเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือไม่ เพราะตามมาตรา ๓๕ วรรคสองได้กำหนดให้ประธานและรองประธานมาจากกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(๑๔) มาตรา ๔๓ อำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะในการเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลเพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูลข่าวสารสาธารณะเห็นว่า มีขอบเขตกว้างขวางมากและสมควรกำหนดกรอบในการใช้อำนาจของคณะกรรมการเพื่อให้เกิดความโปร่งใสและป้องกันมิให้เกิดการใช้อำนาจโดยมิชอบหรือเกินสมควร เช่น จำกัดกรอบการใช้อำนาจเฉพาะในกรณีที่จำเป็นเพื่อบังคับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลและหากไม่ใช้อำนาจดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลหรือสาธารณะอย่างมาก รวมถึงหลักเกณฑ์การเข้าไปในสถานที่ ซึ่งอาจเทียบเคียงกับการค้นตามประมวลกฎหมายและวิธีพิจารณาความอาญา เป็นต้น

คณะกรรมการจะต้องแจ้งถึงสาเหตุที่เข้าไปตรวจด้วยว่ามีความจำเป็นหรือไม่เพียงใด หากไม่มีเหตุอันสมควรอาจปฏิเสธไม่ให้เข้าไปในสถานที่หรือไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งวัตถุ เอกสาร ตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะต้องการได้

(๑๕) มาตรา ๔๕ ในกรณีที่หน่วยงานรัฐไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารจะต้องทำอย่างไร ในวรรคสี่ พูดถึงเฉพาะกรณีที่หน่วยงานเอกชนซึ่งมีข้อมูลสาธารณะเห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร

ควรแก้ไขเป็นว่าให้ดำเนินการทางวินัยเท่านั้น (ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริง) มิใช้ให้ลงโทษทางวินัย เนื่องจากคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารมีอำนาจหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการดำเนินการให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน จึงไม่ควรให้มีอำนาจในการสั่งการหน่วยงานของรัฐให้ลงโทษผู้ใต้บังคับบัญชาได้ ซึ่งจะทำให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารมีอำนาจครอบงำหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ จึงควรให้ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้พิจารณาเอง

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารมีแต่ตัวคณะกรรมการ เลขาและผู้ช่วยเลขาเท่านั้น แต่ไม่มีผู้ที่จะปฏิบัติหน้าที่ทางธุรการให้กับคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร **(กรมศุลกากร)**

- เห็นควรมีการดำเนินงาน ดังนี้

(๑) ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีเพียงคณะเดียว โดยให้มีการแต่งตั้ง คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะประจำแต่ละหน่วยงาน

(๒) ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งจากบุคคลผู้ร้องขอข้อมูลข่าวสารว่าข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้ ให้ยื่นเรื่องร้องเรียนขอมาที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานรัฐที่มีโต้แย้ง หากผู้ร้องขอยังมีข้อโต้แย้งต่อคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ ให้ยื่น

อุทธรณ์ไปยัง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ถ้าผู้ร้องขอไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัย ผู้ร้องขอมีสิทธิยื่นเรื่องไปยังศาลปกครอง โดยให้คำวินิจฉัยของศาลปกครองเป็นที่สุด

(๓) กำหนดให้มีระเบียบว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องเรียนเป็นการเฉพาะเพื่อกำหนดรายละเอียด หลักเกณฑ์ ขั้นตอน วิธีการ และเงื่อนไขที่เกี่ยวกับการพิจารณาการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ **(สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน)**

- ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

(๑) ร่างมาตรา ๙ กรณีใช้บังคับในทางให้โทษจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาค่าปรับหนังสือเกินกำหนดเป็นเงื่อนไขหนึ่งที่ต้องประกาศระเบียบในราชกิจจานุเบกษาหรือไม่ และเกินแต่รู้ถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... ตามความเป็นจริงมาก่อนยังคลุมเครือจะอ้างว่าไม่ทราบได้หรือไม่

(๒) ร่างมาตรา ๑๐ บรรทัดที่ ๑๗ ควรปรับเป็น “ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่าสองครั้งต่อเดือน...”

(๓) เห็นควรเตรียมดำเนินการจัดทำระบบสารสนเทศเพื่อการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการตามร่างมาตรา ๑๑ และการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะตามร่างมาตรา ๑๐ รวมไปถึงการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๓๓ ด้วย **(กรมวิทยาศาสตร์บริการ)**

- ตามมาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีความเห็นว่าที่ผ่านมาพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สามารถบังคับใช้ได้อยู่ หากมีการปรับปรุงบางส่วนจะเป็นการเหมาะสมกว่าการแก้ไขชื่อร่างพระราชบัญญัติใหม่ **(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)**

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงมีบทบัญญัติและมาตรการบางประการที่ไม่เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสภาวการณ์ในปัจจุบัน ประกอบกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีการรับรองสิทธิของบุคคลและชุมชนในการรับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยกำหนดหน้าที่ของรัฐให้ต้องเปิดเผยข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐที่มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐหรือเป็นความลับของทางราชการตามที่กฎหมายบัญญัติ และต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารดังกล่าวได้โดยสะดวก อีกทั้ง เพื่อให้สอดรับกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่มีการเชื่อมโยงเทคโนโลยีทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

☑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๔๑ (๑) และมาตรา ๕๙

☑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ ประเด็นเป้าหมาย ๔.๑ ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ๔.๑.๒ ภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ๔.๔ ภาครัฐมีความทันสมัย ๔.๔.๒ พัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัย ๔.๖ ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ๔.๖.๑ ประชาชนและภาคีต่าง ๆ ในสังคมร่วมมือกันในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

☑ แผนการปฏิรูปประเทศด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่องและประเด็นปฏิรูปที่ ๖ การปฏิรูประบบการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารภาครัฐ

☑ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้จะทำให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารโดยสะดวก สามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งจะทำให้การป้องกันปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐมีประสิทธิภาพ การปฏิบัติราชการมีธรรมาภิบาล มีการกำกับดูแลตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐให้เป็นไปอย่างโปร่งใส รวมทั้ง เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมีการใช้ระบบปฏิบัติการที่มีเทคโนโลยีสารสนเทศทันสมัยมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารสาธารณะ พ.ศ. .... มีความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ใช้บังคับอยู่ และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ รวมถึงพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. ๒๕๖๒

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

(๑) เป็นการอำนวยความสะดวกให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะได้โดยสะดวกและมีประสิทธิภาพลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ อันเป็นการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการรับทราบและตรวจสอบการดำเนินงานของภาครัฐ ประชาชนมีสิทธิทราบการดำเนินงานของภาครัฐที่อาจจะมีผลกระทบต่อสิทธิหรือกำหนดหน้าที่อย่างใด ๆ แก่ประชาชนอันเป็นการพิทักษ์สิทธิประโยชน์ของประชาชนจากคำสั่งทางปกครองหรือการกระทำทางปกครองต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐ

(๒) การปรับปรุงคำนิยาม

- คำนิยาม “หน่วยงานของรัฐ” กว้างขวางกว่าที่เคยกำหนดในกฎหมายที่บังคับใช้อยู่เดิม อาจจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระและความยุติธรรมในการพิจารณาคดีต่าง ๆ ของศาลและศาลรัฐธรรมนูญ รวมถึงองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญด้วย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย หน่วยวินิจฉัยตัดสินชี้ขาด หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบการดำเนินการภาครัฐ และการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งอาจมีผลกระทบในทางปฏิบัติ ที่จะให้ภารกิจ ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ไม่เกิดประสิทธิภาพ กระทบสิทธิส่วนบุคคล หากต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติในร่างกฎหมายฉบับนี้ และคำนิยาม “ข้อมูลข่าวสารสาธารณะ” อาจเกิดการกระทบสิทธิของบุคคลที่เกี่ยวข้องเนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้กับทุก ๆ คน แม้จะไม่มีส่วนได้เสียและไม่ได้มีการร้องขอ

(๓) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยมีลักษณะที่ครอบคลุมกว้างมาก อาจกระทบต่อการดำเนินงาน ความมั่นคงปลอดภัยของหน่วยงาน อีกทั้งอาจมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การกำหนดให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อสาธารณะโดยไม่ต้องมีการร้องขอโดยไม่คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชน และความมั่นคงในด้านต่าง ๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานราชการในวงกว้างได้ ซึ่งตามร่างมาตรา ๗ (๖) หน่วยงานรัฐมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่แล้ว ซึ่งต้องเปิดเผยและโปร่งใส การต้องเปิดเผยสัญญาตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นการสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเกินสมควร และการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่มีบริบทในการดำเนินงานทางธุรกิจต้องเปิดเผยข้อมูลตามร่างมาตรา ๗ (๑๒) และ (๑๖) ส่งผลกระทบต่อการแข่งขันทางธุรกิจ อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการดำเนินงานของหน่วยงานเจ้าของข้อมูลได้ รวมถึงตามร่างมาตรา ๗ และมาตรา ๘ มีการเพิ่มเติมรายการซึ่งไม่จำเป็นและเป็นการเพิ่มภาระให้กับหน่วยงานราชการรวบรวมและจัดทำข้อมูลเพื่อเปิดเผยต่อสาธารณะ รายละเอียดอาจเปลี่ยนแปลงได้บ่อยครั้งตามระยะเวลา บางรายการเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หรือหน่วยงานของรัฐ เช่น โครงการสร้าง รายนามผู้บริหาร สถานที่ปฏิบัติ หมายเลขโทรศัพท์ ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อประชาชนทั่วไปและสามารถมีไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ หรือเผยแพร่ได้ในช่องทางต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นต้องลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องในการสืบสวน สอบสวน ประเมิน พิจารณา และวินิจฉัยที่เสร็จสิ้นการใช้ดุลพินิจของหน่วยงานนั้นแล้ว จะมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต่อผู้ทำการสืบสวนสอบสวน พยานบุคคล รวมถึงตัวผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาพยานบุคคลที่มาให้ถ้อยคำต่าง ๆ อีกทั้งมีพยานหลักฐานที่นำมาใช้ในการพิจารณา ซึ่งการเปิดเผยย่อมกระทบต่อบุคคลดังกล่าวได้ หากกระบวนการยังไม่เป็นที่ยุติอาจก่อให้เกิดผลเสียอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดี แม้ได้ดำเนินการสอบสวนเรียบร้อยแล้ว แต่ข้อมูลบางประการอาจมีความสำคัญในการสอบสวนในเรื่องอื่นต่อไป การเปิดเผยอาจส่งผลเสียต่อการดำเนินงานของหน่วยงานรัฐ และส่งผลให้การทำงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความยากลำบากมากขึ้น อีกทั้งในบางกรณีเมื่อเสร็จสิ้นแล้วจะมีการดำเนินคดีต่อในชั้นศาล หรือส่งเรื่องต่อไปยังองค์กรอื่น ๆ เช่น องค์กรอัยการ กรมสอบสวนคดีพิเศษ เป็นต้น การเปิดเผยย่อมส่งผลเสียหายต่อการดำเนินคดีของหน่วยงานของรัฐ และถึงแม้ว่าจะเสร็จสิ้นขั้นตอนของการใช้ดุลพินิจของหน่วยงานนั้นแล้วแต่กระบวนการพิจารณาทางคดีไม่ว่าจะชั้นศาลยุติธรรมหรือศาลปกครองยังไม่สิ้นสุดกระบวนการของชั้นอุทธรณ์ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวย่อมกระทบต่อการใช้อำนาจดุลพินิจตัดสินใจของผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องก่อนจะออกคำสั่งทางปกครองต่าง ๆ ในเวลาต่อมาได้

- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร วาระการประชุม รายงานการประชุม บันทึกภาพและเสียงของการประชุม เอกสารประกอบการประชุมต่าง ๆ เนื่องจากเป็นข้อมูลการประชุมที่ยังไม่เป็นที่ยุติ หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง อาจทำให้กระทบการแสดงความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมประชุม เนื่องจากการแสดงความคิดเห็นบางประการอาจกระทำได้ไม่เต็มที่ ทำให้ไม่สามารถพิจารณาโดยอิสระซึ่งจะกระทบต่อความเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่ และเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร นอกจากนี้ ในการประชุมอาจมีถ้อยคำที่ส่งผลกระทบหรือทำให้บุคคลอื่นเสียหาย จนอาจนำไปฟ้องร้องคดีต่อศาลได้ สำหรับข้อมูลนโยบายการตั้งราคาและการพิจารณาส่วนลดราคาเป็นเรื่องนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมาย ในส่วนของการเปิดเผยข้อมูลบันทึกภาพและเสียงของการประชุมในที่ประชุมของคณะรัฐมนตรี คณะกรรมาธิการ หรือคณะที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะรัฐมนตรีอาจส่งผลให้กรรมการขาดความเป็นอิสระ หรือไม่กล้าแสดงความคิดเห็นที่ตรงไปตรงมาในบางกรณี และในการประชุมของคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมาธิการบางกรณีอาจเป็นการประชุมลับหรือมีการลงมติใด ๆ ที่หากเปิดเผยอาจส่งผลเสียมากกว่าผลดีต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

- รายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยมีความเปิดกว้าง อาจมีผลกระทบในแง่ของความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ รวมทั้งประสิทธิภาพในการบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของแต่ละหน่วยงานที่แตกต่างกัน บางรายการกระทบต่อประสิทธิภาพในการบรรลุภารกิจ โดยเฉพาะหน่วยงานด้านความมั่นคง ขณะที่บางรายการอาจกระทบต่อศักยภาพในการแข่งขันในเวทีประชาคมโลก เนื่องจากสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์ประมาณการ แนวโน้มภาพรวมของทิศทางการกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารประเทศ การกำหนดรายการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ จำเป็นต้องพิจารณาถึงกฎหมายเฉพาะที่บัญญัติเกี่ยวกับการเปิดเผยไว้ประกอบด้วย และอีกหลายรายการถือเป็นข้อมูลสำคัญที่หากเปิดเผยอาจทำให้ลดศักยภาพในการแข่งขันในเวทีประชาคมโลก เช่น ข้อมูลข่าวสารทุกขั้นตอนเกี่ยวกับงบประมาณ รายรับ การใช้และการบริหารเงินแผ่นดิน การใช้และการบริหารทรัพย์สินของทางราชการ รายงานการศึกษาและวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับอัตรากำลัง ความรับผิดชอบ ผลงานตามเป้าหมาย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับที่ดิน พิกัดและตำแหน่งที่ดิน นอกจากนี้ ร่างแผนงาน ร่างโครงการ ร่างขอบเขตงาน ร่างคำของบประมาณที่เจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวมักจะมีจำนวนมาก และมีการปรับแก้ไขหลายครั้งจะเป็นการสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเกินสมควรมีผลเสียต่อการบริหารจัดการภาครัฐและการบริหารราชการแผ่นดิน

- ธนาคารที่เป็นสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐซึ่งการดำเนินธุรกิจแตกต่างจากหน่วยงานของรัฐอื่นทั่วไปในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารสาธารณะแม้กฎหมายจะกำหนดให้ธนาคารต้องเปิดเผย แต่ธนาคารยังคงสงวนไว้สำหรับผู้มีส่วนได้เสียที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูลได้เท่านั้น เช่น รายงานการประชุมเพื่อพิจารณาการดำเนินทางธุรกิจ ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล หรือข้อมูลทางการเงินอื่น ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของธนาคารได้

(๔) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคล เพราะในการดำเนินการทางธุรกิจย่อมมีกลยุทธ์และอาจกระทบกับกฎหมายที่เกี่ยวกับความลับทางการค้า อาทิ พระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ พระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งในทางปฏิบัติอาจไม่สามารถดำเนินการได้ เป็นการสร้างภาระให้แก่เอกชน อาจมีการใช้ข้อมูลในการทำลายคู่แข่งธุรกิจ และบางข้อมูลเป็นข้อมูลความลับทางการค้า อาจเป็นข้อมูลที่ซ้ำซ้อนกับที่หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจ และการ

ดำเนินการต่าง ๆ มีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้า เป็นการสร้างภาระให้แก่เอกชนมากเกินไปและทำให้เกิดต้นทุนในการดำเนินงานโดยไม่จำเป็น ส่งผลให้เอกชนนำมาประกอบการพิจารณาในการเข้ามาลงทุนประกอบธุรกิจในประเทศ

รวมถึงความเสี่ยงจากการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการที่ต้องพิจารณารายการข้อมูลเป็นกรณีที่จะกระทบต่อการบริหารงานของเอกชนที่ต้องมีการแข่งขันทั้งเวลาและนโยบายในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งอาจส่งผลต่อเศรษฐกิจในภาพรวม ปัจจุบันส่วนใหญ่ภาคเอกชนมี Code of product กำกับ และการกำหนดหน้าที่แก่เอกชนในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ อาจเป็นการสร้างภาระ และอาจเป็นเรื่องที่เอกชนไม่สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากความไม่พร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ในด้านดิจิทัล รวมถึงในเรื่องของของกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ ซึ่งอาจส่งผลให้มีเอกชนจำนวนมากต้องถูกลงโทษจากข้อกำหนดตามบทบัญญัติและอาจมีการนำข้อกำหนดไปใช้เป็นช่องทางในการกลั่นแกล้งเอกชนได้

ส่วนความถี่ในการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยไม่น้อยกว่า ๑ ครั้งต่อเดือน ตามร่างมาตรา ๑๓ อาจเกิดปัญหาและอุปสรรคในการปรับปรุงข้อมูลเนื่องจากมีความถี่มากเกินไปอาจไม่สอดคล้องกับความก้าวหน้าของโครงการต่าง ๆ หรือตามความเป็นจริง รวมถึงอาจเป็นการเพิ่มภาระภาคเอกชนมากเกินไป และข้อมูลข่าวสารบางประการอาจส่งผลกระทบในการดำเนินธุรกิจ เช่น แผนงาน โครงการ และงบประมาณของปีที่กำลังดำเนินการ นโยบายการตั้งราคาหรือค่าบริการ ตามที่กำหนดไว้ในร่างมาตรา ๗ (๔) และ (๑๖) อาจสร้างภาระให้กับเอกชนที่จะต้องเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะโดยเร็วและอาจขัดต่อหลักการส่งเสริมให้ภาคเอกชนในการร่วมลงทุนกับหน่วยงานรัฐได้ นอกจากนี้ จำนวนค่าปรับหากไม่เปิดเผยข้อมูลตามร่างมาตรา ๑๓ (ค่าปรับตามร่างมาตรา ๕๑) อาจเป็นอัตราโทษที่สูงเกิน เนื่องจากความถี่ของการปรับปรุงไม่สมเหตุผล

(๕) สิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

- การให้บุคคลที่ไม่มีส่วนได้เสียมีสิทธิยื่นคำขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร ยื่นคำขอให้เพิ่มปรับปรุงรายการข้อมูลข่าวสาร หรือยื่นคำขอให้แก้ไขปรับปรุงรายการข้อมูลความลับราชการ โดยมิได้จำกัดหรือคัดกรอง อาจกระทบต่อสิทธิหรือประโยชน์ได้เสียของเจ้าของข้อมูล หรือกระทบต่อความมั่นคงหรือระบบเศรษฐกิจของประเทศได้ และอาจมีผลกระทบต่อบุคคลภายนอกและต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งงบประมาณที่ต้องสูญเสียไปมากยิ่งขึ้น ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้หากมีบุคคลที่มีเจตนาไม่สุจริตใช้ช่องว่างดังกล่าวในการเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเป็นการกระทบสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ แห่งรัฐธรรมนูญ สร้างภาระงานกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่จะต้องเสียเวลาและเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสารให้กับบุคคลดังกล่าวโดยนำช่องทางนี้มาสร้างภาระงาน หรือกลั่นแกล้ง ถึงแม้จะมีการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการก็ตาม รวมถึงหากมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้มีการจัดทำไว้เป็นเอกสารขอบ่อยครั้งจากผู้ขอรายเดิม เป็นภาระแก่ส่วนราชการที่ต้องรวบรวมข้อมูลเท่าที่หาได้มาพิมพ์จัดทำเป็นเอกสารขึ้นใหม่ เพื่อส่งให้ผู้ขอภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ประกอบกับมิได้มีการกำหนดยืดหยุ่นให้สามารถขยายระยะเวลาดำเนินการได้อาจส่งผลให้เกิดความผิดพลาดในการปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐได้และเป็นการสร้างภาระแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ ในกรณีที่ไม่มีเหตุจำเป็นอาจใช้เรื่องนี้เป็นการใช้เป็นมูลเหตุกล่าวโทษแก่เจ้าพนักงานได้ว่า ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ การร้องเรียนเจ้าหน้าที่ (บุคคลใดบุคคลหนึ่ง) ซึ่งอาจจะมีผลลงโทษในเชิงวินัย หรือเป็นการเสียประวัติ เสียขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติงาน จึงไม่มีความเป็นธรรม และควรปรับปรุงแก้ไขในเชิงสร้างสรรค์มากกว่าการมุ่งเน้นลงโทษเจ้าหน้าที่ของรัฐ

- การขอให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบนเว็บไซต์ เป็นดุลพินิจของผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ ที่จะพิจารณาเป็นรายกรณีไป เพราะหากต้องดำเนินการตามคำขอ

ของบุคคลในทุกกรณีที่มีการร้องขอ อาจมีผลต่อการบริหารจัดการข้อมูลที่จำเป็นต้องมีการวางแผนล่วงหน้าในการสำรองพื้นที่เก็บข้อมูลในระบบสารสนเทศและกระทบต่อการจัดสรรงบประมาณเพิ่มมากขึ้นในทุก ๆ ปี และการจัดเก็บข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล รวมถึงการจัดให้มีสถานที่ติดต่อและเจ้าหน้าที่ข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพิ่มขึ้น อาจมีภาระด้านงบประมาณเพิ่มเติมได้

(๖) ข้อมูลความลับราชการ

- ข้อมูลข่าวสารของราชการใดเป็นข้อมูลข่าวสารลับ ย่อมมีลักษณะเป็นความลับทั้งหมดโดยไม่สามารถตัดทอนหรือแยกส่วนได้ และในทางปฏิบัติจะต้องมีการกำหนดชั้นความลับให้ครอบคลุมรายละเอียดทั้งหมดของเรื่องนั้น ๆ ดังนั้น การให้ปกปิดและตัดทอนข้อมูลข่าวสารลับ โดยให้เปิดเผยเฉพาะส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่เหลือจึงไม่อาจกระทำได้ เนื่องจากอาจก่อให้เกิดการรั่วไหลของข้อมูลข่าวสารลับ อันจะทำให้การปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับไม่มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นการสร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็นให้หน่วยงานของรัฐอีกด้วย

- การให้หน่วยงานของรัฐจัดทำและเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการ เพื่อแสดงให้เห็นประเภทหรือขอบเขตของความลับราชการให้ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจง่าย จะขัดต่อวัตถุประสงค์ของการกำหนดให้ข้อมูลเป็นข้อมูลความลับของราชการ เนื่องจากแม้ว่ารายการข้อมูลความลับอาจปรากฏแต่ชื่อของข้อมูลโดยไม่ปรากฏเนื้อหา แต่ก็อาจมีประเด็นที่มีความอ่อนไหว ซึ่งอาจก่อให้เกิดผลกระทบและความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐในด้านต่าง ๆ อีกทั้งการจัดทำดัชนีข้อมูลความลับราชการและนำส่งคณะกรรมการข้อมูลความลับราชการรับรอง นั้น ความลับของทางราชการควรเป็นอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ โดยไม่ควรต้องส่งให้คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการรับรองอีกเนื่องจากอาจมิได้มีความเชี่ยวชาญหรือมีความเข้าใจอย่างแท้จริง รวมทั้งปัจจัยและบริบทต่าง ๆ ของข้อมูลอย่างเพียงพอ ซึ่งจะทำให้เกิดการทำงานที่ซ้ำซ้อนและเพิ่มภาระงานด้านเอกสารอันไม่จำเป็น ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพโดยรวมของหน่วยงานของรัฐ ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงต่อประชาชน

- การแบ่งชั้นความลับ เงื่อนไขบางประการถูกกำหนดให้เป็นไปตามประเภท (category) ของข้อมูลความลับ อาทิ ข้อมูลข่าวสารใด ๆ ที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นข้อมูลลับที่สุด และข้อมูลข่าวสารด้านการป้องกันและปราบปรามการก่อการร้าย เป็นข้อมูลลับมาก นั้น จะส่งผลให้หน่วยงานของรัฐไม่สามารถใช้ดุลพินิจในการกำหนดชั้นความลับจากปัจจัยต่าง ๆ อาทิ ความสำคัญของเนื้อหา แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร วิธีการนำไปใช้ประโยชน์ จำนวนบุคคลที่ควรรับทราบและผลกระทบหากมีการเปิดเผย อันเป็นองค์ประกอบที่จะต้องนำมาพิจารณาในการกำหนดชั้นความลับ ซึ่งอาจทำให้ขาดความยืดหยุ่นและไม่สามารถตอบสนองต่อพลวัต (dynamic) ที่อาจเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต นอกจากนี้ การกำหนดให้ระยะเวลาที่ข้อมูลความลับราชการในแต่ละชั้นความลับจะถูกปรับเปลี่ยนเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเมื่อครบกำหนดระยะเวลาที่แตกต่างกัน (ลับที่สุด ๗๕ ปี ลับมาก ๒๐ ปี และลับ ๑๐ ปี) การกำหนดชั้นความลับตามประเภทของข้อมูลโดยไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะผลกระทบ (หากมีการเปิดเผย) อาจส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารบางรายการถูกกำหนดชั้นความลับสูงกว่าที่ควรจะเป็น และอาจไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ที่แท้จริงต่อประชาชน

- การเผยแพร่ข้อมูลความลับราชการบนระบบเครือข่ายสารสนเทศหรือเว็บไซต์ซึ่งประชาชนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เป็นข้อมูลที่มีความสำคัญยิ่งกว่าข้อมูลข่าวสารอื่น ๆ จึงมีความเสี่ยงต่อการนำไปใช้ในทางที่อาจส่งผลกระทบต่อบุคคลหรือประโยชน์สาธารณะอย่างร้ายแรงได้ อาจจะกระทบต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานที่จะต้องมีความเชื่อมโยง ต่อเนื่องต่อไป แม้ว่าบางภารกิจอาจพิจารณาว่าสิ้นสุดยุติลงแล้ว หากแต่งานด้านความมั่นคงโดยเฉพาะการข่าว จำเป็นต้องมีการจัดทำฐานข้อมูลและรวบรวมค้นคว้า

อย่างต่อเนื่องจึงเป็นไปได้ยากที่จะแสดงรายการข้อมูลความลับ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานจัดเก็บภาษีอากรของรัฐหลายรายการเข้าลักษณะไม่ต้องถูกเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นข้อมูลความลับราชการ ประกอบกับความเกี่ยวข้องกับข้อมูลการเงินการคลังของประเทศ อันจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการคลังของรัฐ จึงไม่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนทั้งอาจทำให้เกิดความเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐ เนื่องจากหลักการความลับของทางราชการเป็นเรื่องที่ไม่อาจเปิดเผยได้ซึ่งหากเปิดเผยอาจกระทบต่อความมั่นคงของชาติ กระทบสิทธิของประชาชน หรือเสียหายต่อเศรษฐกิจ เป็นต้น แม้ว่าสิ่งที่ร่างพระราชบัญญัตินี้มุ่งจะให้เปิดเผย “รายการข้อมูลความลับราชการ” ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารความลับของราชการก็ตาม ทั้งการเผยแพร่บนระบบเครือข่ายดังกล่าวนั้น อาจทำให้กลุ่มมิจฉาชีพซึ่งมีความเชี่ยวชาญอาจโจมตีระบบสารสนเทศเพื่อเข้าถึงหรือขโมยข้อมูลต่าง ๆ ได้ง่าย จึงไม่ควรที่จะให้มีการเปิดเผยรายการข้อมูลความลับราชการและเผยแพร่บนระบบดังกล่าว

- ข้อมูลอันเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี ซึ่งอยู่ในความครอบครองขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญหรือองค์กรอัยการมีความเชื่อมโยงกับนายกรัฐมนตรี ดังนี้ การให้นายกรัฐมนตรีเข้าถึงข้อมูลความลับราชการทุกชั้นความลับ อาจกระทบต่อหลักความยุติธรรม หลักเรื่องการไม่มีส่วนได้เสียของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง รวมถึงรัฐธรรมนูญกำหนดให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

(๗) ข้อมูลส่วนบุคคล

- การกำหนดห้ามไม่ให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแล โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล โดยมีข้อยกเว้นถึงเรื่องการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย คำว่า “เพื่อป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย” เป็นถ้อยคำที่อาจทำให้เจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจได้อย่างกว้าง อาจขัดต่อหลักของกฎหมายในการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และกระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลอย่างมีนัยสำคัญได้ รวมถึงข้อยกเว้นกรณีกำหนดข้อมูลผู้ถือครองกรรมสิทธิ์ในที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ อาจกระทบต่อสิทธิส่วนตัวบางประการของเจ้าของข้อมูลได้

- ควรกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้เฉพาะกรณีเจ้าของข้อมูลยินยอมเท่านั้น เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็น หรือเหตุที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อหน่วยงานรัฐซึ่งได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนด้วย จึงจะมีสิทธิจัดระบบข้อมูลส่วนบุคคลได้ เนื่องจากการเข้าไปจัดระบบโดยไม่มีเหตุอันสมควรอาจกระทบสิทธิส่วนบุคคลและขัดต่อบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

- ร่างมาตรา ๗ (๖) ประกอบร่างมาตรา ๑๐ ได้บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่จัดทำและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะในรูปแบบข้อมูลดิจิทัล ซึ่งรวมถึงสัญญาของหน่วยงานของรัฐด้วย โดยเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในการปฏิบัติราชการแล้ว ปรากฏว่ามีการจัดทำสัญญาเช่าและสัญญาต่างตอบแทนอื่นนอกเหนือจากสัญญาเช่ากับเอกชนเป็นจำนวนมาก เช่น สัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่ออยู่อาศัย สัญญาเช่าที่ดินราชพัสดุเพื่อการเกษตร สัญญาเช่าอาคารราชพัสดุ เป็นต้น ซึ่งสัญญาดังกล่าวจะระบุชื่อ สกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ ที่อยู่ของเอกชนคู่สัญญาไว้ หากจะต้องจัดทำในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลและให้คนทุกกลุ่มเข้าถึง อาจส่งผลกระทบต่อการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

(๘) คณะกรรมการสรรหากรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะผู้ทรงคุณวุฒิ

- พรรคการเมืองดำเนินการอยู่ภายใต้ผลประโยชน์ของพรรค การมีฝ่ายพรรคการเมืองเข้าไปเป็นกรรมการสรรหาฯ อาจกลายมาเป็นรักษากลุ่มผลประโยชน์กันอาจจะไม่มีความอิสระเพียงพอ นักการเมืองมีวาระการปฏิบัติหน้าที่ได้ไม่นาน แม้จะเป็นผู้แทนของประชาชนโดยหลักการแล้วก็อาจมีข้อโต้แย้งในเรื่องของการทับซ้อนทางผลประโยชน์และความไม่โปร่งใสได้ ประกอบกับอาจมีการย้ายจากฝ่ายรัฐบาลมา

เป็นฝ่ายค้านทำให้เกิดความยุ่งยากในการดำเนินการ และอาจเกิดความไม่คล่องตัว อาจมีปัญหาเรื่องความต่อเนื่องการทำหน้าที่ของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ หากมีปัญหาในช่วงรอยต่อที่มีการเลือกตั้งพรรคการเมืองเพื่อเข้ามาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้งนี้ หน้าที่ในการดำเนินการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารในการดำเนินการ ไม่ควรนำฝ่ายนิติบัญญัติมาเกี่ยวข้อง หรือคัดกรองจากผู้แทนองค์กรอิสระ เช่น ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง อดีตผู้พิพากษา และอดีตตุลาการในศาลปกครอง หรือผู้แทนจากองค์กรอิสระอื่น ๆ ภาคประชาสังคม และเอกชน เป็นต้น เพื่อมิให้มีการตั้งข้อสงสัยในเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน

(๙) อำนาจของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ

- การให้อำนาจคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเข้าไปในสถานที่เพื่อตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร เป็นการกระทบสิทธิของเอกชนเจ้าของสถานที่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับมาตรา ๙๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมถึงกรณีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ในความครอบครองของเอกชนก็มีความเสี่ยงที่จะถูกร้องเรียนว่าใช้อำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ไม่ชอบก็ได้ หากเข้าไปในสถานที่ของผู้ครอบครองแล้วปรากฏว่าไม่พบข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้การให้อำนาจคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แทนหน่วยงานของรัฐและเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เป็นการส่งผลกระทบต่อภาคเอกชนที่มีข้อมูลข่าวสารสาธารณะอยู่ในความครอบครอง

(๑๐) บทกำหนดโทษ

- การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะอาจก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อบุคคลอื่น ซึ่งบุคคลดังกล่าวอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ที่เปิดเผยข้อมูลได้ทั้งทางแพ่งและทางอาญา รวมถึงร้องเรียนให้ดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ได้ และการลงโทษทางวินัยเป็นการดำเนินการที่กระทบสิทธิเสรีภาพของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมีกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกำหนดขั้นตอน วิธีการและระยะเวลาในการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภทไว้แล้ว การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของการดำเนินการทางวินัยอย่างจำกัดอาจทำให้ผู้ที่พิจารณาลงโทษทางวินัยไม่ได้ใช้ดุลพินิจให้เหมาะสมกับกรณีอันอาจส่งผลกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกลงโทษทางวินัยอย่างไม่เป็นธรรม

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☑ มี ☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

เป็นการบริหารจัดการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ และการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลความลับราชการ

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☑ มี ☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

(๑) คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะ เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายเกิดผลสัมฤทธิ์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความเหมาะสมในการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารสาธารณะอย่างรวดเร็ว ซึ่งเกิดประโยชน์กับประชาชน ทำให้การตรวจสอบและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการและข้อมูล

ข่าวสารสาธารณะสามารถกระทำได้ในเชิงรุกและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และยังเป็นการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้านข้อมูลข่าวสารให้เกิดความโปร่งใส สุจริตและตรงไปตรงมา

(๒) คณะกรรมการข้อมูลความลับราชการ เพื่อรักษาคุ้มครองข้อมูลความลับราชการ รับรองดัชนีข้อมูลความลับราชการ การเปิดเผยข้อมูลความลับราชการที่ครบระยะเวลา

๘. บทกำหนดโทษ

☐ ไม่มี
☑ โทษทางอาญา
☑ โทษทางปกครอง
☐ โทษปรับเป็นพินัย
☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

มีความจำเป็นต้องกำหนดโทษทางอาญาและโทษทางปกครองเพื่อให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชนซึ่งมีข้อมูลข่าวสารสาธารณะ ปฏิบัติตามคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสาธารณะตามกฎหมายนี้

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร